PHUC MINH

Tiểu thuyết giả tưởng

Pegasus

CUỘC CHIẾN BẢO VỆ XỨ OLYMPUS

★★

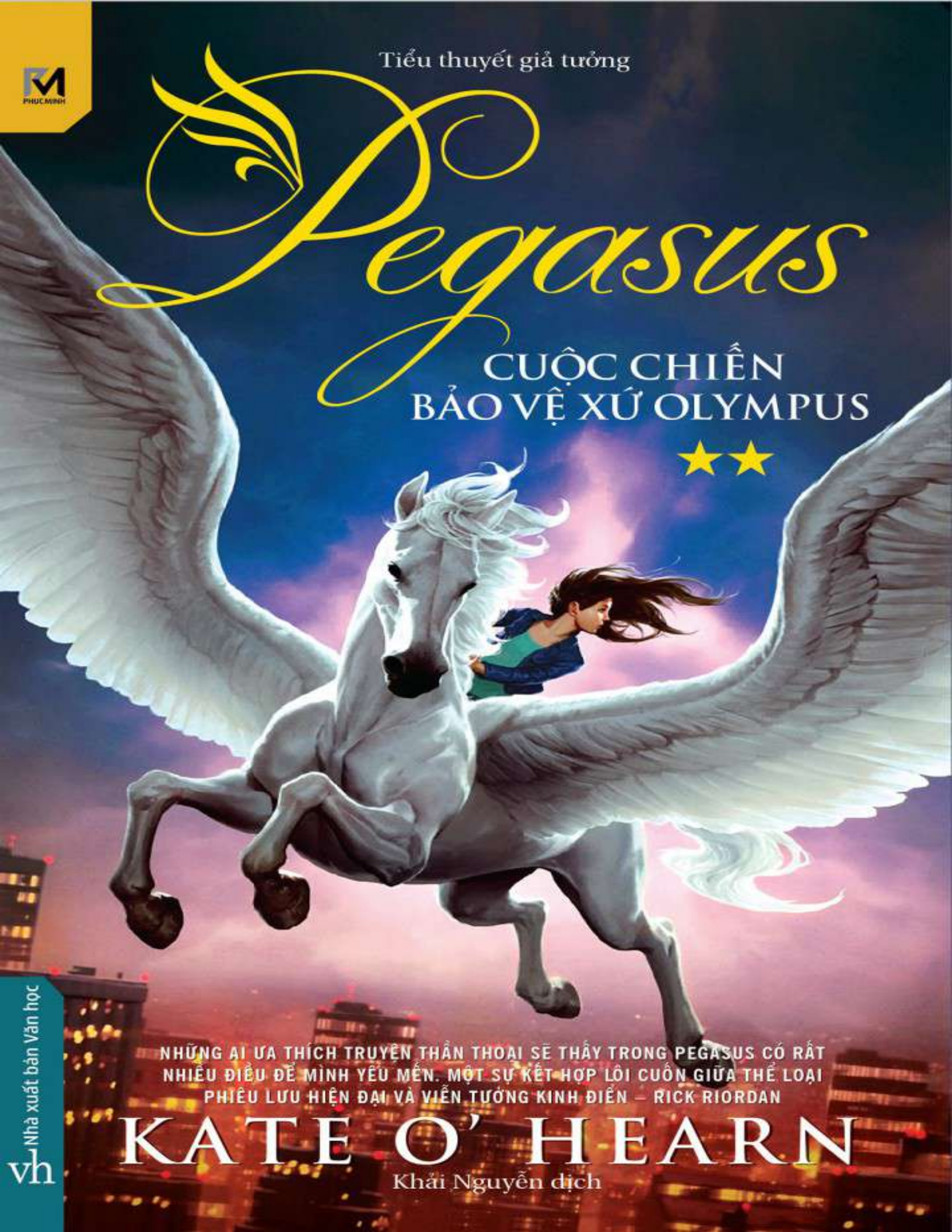

NHỮNG AI ƯA THÍCH TRUYỆN THẦN THOẠI SẼ THẤY TRONG PEGASUS CÓ RẤT NHIỀU ĐIỀU ĐỂ MÌNH YÊU MẾN. MỘT SỰ KẾT HỢP LÔI CUỐN GIỮA THỂ LOẠI PHIÊU LƯU HIỆN ĐẠI VÀ VIỄN TƯỞNG KINH ĐIỂN – RICK RIORDAN

KATE O' HEARN

Khải Nguyễn dịch

Nhà xuất bản Văn học

vh

CUỘC CHIẾN BẢO VỆ OLYMPUS

Nguyên tác: The Fight for Olympus

—★—

Tác giả: Kate O’Hearn
Người dịch: Khải Nguyễn

Minh Phúc Book phát hành
NXB Văn Học - 01/2016

---

epub©vctvegroup
27-12-2017

https://thuviensach.vn

Chương 1

Vùng núi Olympus không giống bất cứ nơi nào Emily đã từng tới trước đây. Đó là một vùng đất thần tiên diệu kỳ đầy những con người và sinh vật nằm ngoài trí tưởng tượng. Một nơi tuy chẳng có mưa, nhưng những khu vườn tươi tốt không bao giờ héo úa. Chúng không ngừng đơm hoa, tỏa vào không khí những hương thơm mê say. Ngay cả không khí dường như cũng sống động. Nó ngọt ngào như mật, nồng ấm và bao bọc bạn trong bình yên, vui vẻ với những tiếng chim ca và tràn ngập các loài côn trùng chẳng bao giờ chích đốt cả. Nếu một chú ong đậu lên người bạn, là chỉ bởi nó muốn được vuốt ve mà thôi.

Các tòa nhà trên vùng núi Olympus cũng đẹp và độc nhất vô nhị như chính vùng đất này vậy. Hầu hết các tòa nhà đều được xây bằng đá cẩm thạch trắng bóng với những trụ đá chạm khắc cầu kỳ cao vút lên tận bầu trời xanh ngắt. Có những rạp hát ngoài trời - nơi những thi sĩ nhảy múa và ca hát mua vui cho tất cả mọi người.

Dọc các con đường lát sỏi rộng lớn là tượng đài những chiến binh và anh hùng vĩ đại nhất của vùng Olympus. Không hề có chiếc xe ô tô hay xe tải nào nhả khói làm ô nhiễm không khí nơi đây. Người dân vùng Olympus đi bộ hoặc bay tới bất cứ nơi nào mà họ muốn đến. Thỉnh thoảng họ sẽ dùng những chiếc xe ngựa kéo lộng lẫy để đi lại.

Rồi có cả thư viện nữa. Nhiều hơn Emily có thể đếm được, gồm những cuốn sách từ các vùng đất mà người dân Olympus đã đến và bảo vệ. Một số cuốn yêu thích của cô được cất giữ tại thư viện trong cung điện của thần Jupiter, chúng được mang đến để dành riêng cho cô.

https://thuviensach.vn

Emily không bao giờ có thể tưởng tượng được một nơi nào hoàn hảo hơn thế.

Nhưng dù sống ở Olympus, giữa tất cả sự tráng lệ của nó, cô vẫn thấy đau lòng.

Emily nhớ cha. Mỗi giây không ngủ cô đều nghĩ và lo lắng cho ông. Ông bị bỏ lại ở thế giới loài người, trở thành tù nhân của ủy ban Nghiên cứu Trung ương CRU. Ủy ban này là một tổ chức bí mật của chính phủ bị ám ảnh bởi việc bắt giữ người ngoài hành tinh và bất cứ thứ gì bất thường được sử dụng làm vũ khí, cô đã từng là tù nhân của họ trong một thời gian ngắn và biết rằng bọn họ độc đoán và tàn nhẫn như thế nào. Giờ bọn họ đang giữ cha cô. Bọn họ đang làm gì với ông? Liệu bọn họ có tra tấn ông vì cô đã trốn thoát không? Bọn họ đã giết ông chưa? Biết bao nhiều nỗi sợ và những câu hỏi không lời đáp xuyên mạnh vào trái tim cô bé - cô không bao giờ có thể hạnh phúc nếu thiếu ông.

Ngay cả việc ở bên cạnh Pegasus cũng không làm dịu nỗi đau. Emily đã liều lĩnh quay lại New York để tìm cha cô, nhưng Thần Jupiter không cho cô đi.

Thần quả quyết rằng chỗ của cô là ở đây, giữa người dân vùng núi Olympus. Và với đội quân xâm lược Nirad vẫn đang là mối đe dọa của Olympus, thần Jupiter không thể liều lĩnh phái bất cứ chiến binh nào của mình tới thế giới của Emily cho nhiệm vụ giải cứu đó được. Bất chấp cô đã cầu xin thần như thế nào, thần vẫn không cho phép cô rời đi.

Emily ngừng bước khi đang đi dạo quanh những khu vườn phía sau cung điện của thần Jupiter. Cô hướng về phía mặt trời và cảm thấy những tia nắng ấm áp đang bao phủ lấy mình. Có phải đây cũng chính là vầng mặt trời chiếu sáng thế giới của cha cô hay không? Cha cô có được phép nhìn thấy nó không? Với kinh nghiệm của chính bản thân mình đã từng là tù nhân trong cơ sở nằm sâu dưới lòng đất ấy của CRU, cô không dám chắc điều đó.

https://thuviensach.vn

Emily càng cảm thấy quyết tâm hơn. Nếu thần Jupiter không để cô đi, cô sẽ không có sự lựa chọn nào khác ngoài việc trốn chạy và tự mình giải cứu cho cha. Bước dọc theo dòng suối chảy quanh Olympus, cô nhìn thấy một nhóm nữ thủy thần đang té nước bên bờ suối. Họ vẫy tay và chào với kiểu cách lạ lùng. Thoắt một cái, họ trượt xuống dưới dòng suối và mặt nước lại tĩnh lặng như thể họ chưa từng ở đó vậy.

Đắm chìm trong suy nghĩ, Emily không để ý đến đường đi nên vấp phải một hòn đá nhỏ. Cô tự nguyền rủa mình và đứng dậy. Hơn hết thảy, cô vẫn đang làm quen với chiếc nẹp chân mà thần Vulcan, thần vũ khí của Olympus, đã làm cho cô. Thần rèn nó bằng thứ vàng giống như dây cương của Pegasus; một loại vàng đặc biệt có thể giết chết bọn Nirad. Chỉ chạm nhẹ vào cũng khiến bọn chúng bị nhiễm độc nặng. Tiếp xúc lâu hơn sẽ dẫn đến cái chết không thể tránh khỏi đối với đám binh lính tàn bạo nhất. Với chiếc nẹp chân này Emily không chỉ bảo vệ bản thân mình khỏi những kẻ xâm lược, mà cô còn có thể đi lại và chạy được một lần nữa.

Nhưng học cách đi lại với một vật lạ cũng thật mất thời gian và công sức.

Giờ cô có thể đi lại hầu như bình thường như trước khi chân của cô bị hủy hoại vĩnh viễn bởi bọn Nirad ở New York.

Emily bước về phía Mê Cung của thần Jupiter, một mê cung phức tạp rộng lớn được xây dựng ở giữa khu vườn, bao gồm những bụi cây xanh cao lớn được trồng theo những mô hình rắc rối. Phải tập rất nhiều lần mới có thể định hướng được nó.

Emily và bạn bè của mình cũng đã phát hiện ra rằng Mê Cung của thần Jupiter còn là nơi tuyệt vời cho những câu chuyện riêng tư.

Emily thấy mình đang hướng về trung tâm của cái mê cung rắc rối ấy. Tại đó, cạnh trụ đá trung tâm, Pegasus đang đợi cô. Ngựa Thần có đôi cánh lộng lẫy luôn khiến cô ngạc nhiên. Đứng yên lặng trong bóng cây tối tăm, màu trắng của nó rực rỡ, sáng chói. Đầu ngẩng cao đầy kiêu hãnh, bộ lông sáng bóng và được chải chuốt chỉnh tề. Từng chiếc lông được sắp xếp hoàn hảo trên đôi cánh đang xếp lại gọn gàng.

https://thuviensach.vn

Khi Pegasus nhìn thấy cô, nó hí vang một cách mừng rỡ và gật đầu chào.

Bên cạnh nó là người bạn thân nhất của cô đến từ New York. Joel cao lớn và cường tráng. Những nét đặc trưng của dân La Mã với làn da ngăm ngăm, mái tóc đen và đôi mắt nâu ấm áp, luôn gợi cho cô về những bức họa cổ điển của người Ý mà cô hay nhìn thấy trong các bảo tàng nghệ thuật. Joel không còn là cậu bé hung dữ và cáu kỉnh mà cô gặp lần đầu tiên bên ngoài. Khu nhà Đá nâu đối diện với trường học của họ. Thời gian sống ở Olympus đã làm dịu đi lớp vỏ bọc giận dữ và đau đớn vì mất gia đình của cậu. Cậu có một trái tim quan tâm sâu sắc và hay cười. Joel đã có những ngày làm việc cùng thần Vulcan trong xưởng rèn của vùng núi Olympus. Cậu thậm chí còn giúp thiết kế chiếc nẹp chân cho cô nữa.

Bước đến gần, Emily nhìn xung quanh. “Paelen đâu rồi?”

“Anh ấy sắp đến rồi. Anh ấy phải lấy một thứ.” Joel nắm lấy khuỷu tay của Emily. “Emily à, cậu thực sự chắc rằng muốn làm việc này chứ?”

“Mình còn lựa chọn nào khác sao?” Emily trả lời. “Joel à, tất cả những gì mình nghĩ đến là cứu cha. Mình chẳng thể nào làm khác được. Nếu thần Jupiter giúp thì chúng ta đã chẳng phải lén lút khắp nơi như thế này!” Cô vung tay lên cao một cách bất lực. Khi cô hạ tay xuống, ngọn lửa lóe sáng nơi đầu ngón tay và bắn vào mép chân xinh đẹp của cô làm cháy sém mảng đất xung quanh nó. Emily thét lên và nhảy lò cò vì đau đớn.

“Emily, bình tĩnh nào!” Joel nhắc nhở. “Cậu biết là lúc tức giận cậu sẽ khiến nó trở nên tệ hại hơn mà.”

“Ngu ngốc!” Cô la lên. “Trở thành Thần Lửa của Olympus là một chuyện. Nhưng liên tục đốt cháy bản thân mình lại là chuyện khác!”

“Cậu phải bình tĩnh lại,” Joel quả quyết. “Hãy nhớ những gì thần Vesta đã dạy cậu. Cậu có thể khống chế ngọn lửa nếu cậu giữ được bình tĩnh.”

“Nói thì dễ hơn làm,” Emily vừa than vãn vừa ngồi xuống và xoa vết bỏng ở chân. Chiếc xăng đan của cô bé đã bị sém đen lại và vẫn đang âm ỉ cháy. Kể từ khi cô xuất hiện ở Đền Lửa Thiêng, cô đã phát hiện ra năng

https://thuviensach.vn

lượng đặc biệt mà cô không thể kiểm soát. Năng lượng không ngừng đốt cháy mọi vật.

Joel ngồi xuống bên cạnh cô. “Chúng ta sẽ đưa cha cậu ra khỏi đó, mình hứa mà. Nhưng nếu cậu không chế ngự được ngọn lửa, cậu sẽ không thể cứu ông được đâu.”

“Joel nói đúng đấy.” Paelen ló ra từ hàng cây phía sau. Đối lập với Joel, cậu nhỏ bé và dẻo dai hơn nhiều. Paelen có thể chui vào những chỗ nhỏ hẹp nhất và có một thói quen tệ hại là thường tạo ra rắc rối cho chính mình. Nhưng với nụ cười nhếch mép và đôi mắt đen lấp lánh, cậu luôn biết cách khiến cho Emily cười. “Và nếu là em, ta sẽ nói nhỏ đi. Đến cả nửa cái mê cung này có thể nghe được câu chuyện của em đấy.” Cậu bé ngồi xuống cạnh Emily và huých đùa cô bé một cái. “Ta thấy em lại đốt cháy mình lần nữa rồi.”

“Không, em bị lỡ tay thôi,” Emily đáp và huých lại.

Paelen nhếch mép cười. “Dĩ nhiên là em đã làm thế, đó là lý do vì sao chiếc xăng đan của em lại cháy thành than và vẫn đang âm ỉ như vậy.”

Trong khoảng thời gian sống ở Olympus, thực sự Emily thấy quý mến Paelen hơn. Cô đã không thể đòi hỏi những người bạn tốt hơn cậu ấy và Joel. Paelen cũng là một trong số ít người dân Olympus hiểu được những gì họ đã trải qua khi còn là tù nhân của CRU trên Đảo Governor. Tất cả bọn họ đều đã bị tra tấn để khai ra thông tin về Olympus.

“Nói đến đôi xăng đan,” Emily đổi chủ đề, “không phải anh lại đánh cắp chúng từ thần Mercury một lần nữa đấy chứ hả?” Cô đã nhận ra đôi xăng đan có cánh trên chân cậu ta.

“Ta á? Dĩ nhiên là không rồi,” Paelen giả vờ sợ hãi nói. “Em biết ta không còn là một tên trộm nữa rồi mà. Thần Mercury đã tặng chúng cho ta đấy. Thần đang cho làm một đôi khác để thần dùng.” Paelen ngừng nói và cau mày. “Thần nói đôi xăng đan này thích ở với ta hơn. Ta không hiểu ý của thần nhưng ta sẽ không nói không với một món quà hữu dụng như vậy đâu.” Cậu vuốt ve đôi cánh nhỏ bé của đôi xăng đan. “Chính đôi cánh này

https://thuviensach.vn

đã cứu mạng chúng ta trong thế giới của em và giúp chúng ta thoát khỏi CRU. Không thể nói trước được chúng còn có thể làm những gì nữa.” Cậu ghé sát vào Emily và hào hứng xoa đôi bàn tay vào nhau. “Vậy em nói xem. Khi nào thì chúng ta có thể lên đường đến New York đây?”

Pegasus bước về phía trước và bắt đầu hí lên khe khẽ.

Paelen gật đầu và dịch lại cho hai người kia. “Pegasus nghe thấy thần Jupiter, thần Mars và thần Hercules đang nói chuyện. Họ sắp lên đường đi dò thám để xem có thể phát hiện được làm thế nào mà bọn Nirad xâm nhập vào Olympus với một lượng quân lớn như vậy mà không hề bị phát hiện. Cho đến khi họ tìm ra và có thể ngăn chặn được tuyến đường đó thì chúng ta vẫn còn nguy hiểm. Pegasus gợi ý rằng nếu chúng ta có ý định đi New York cứu cha em thì phải đi ngay sau khi họ lên đường.”

Emily đứng dậy và hôn chiếc mõm mềm mại của con tuấn mã. “Cảm ơn em, Pegasus. Ý kiến đó thật tuyệt.” Cô quay về phía Joel và Paelen. “Vậy quyết định như thế nhé. Ngay khi thần Jupiter lên đường, chúng ta sẽ rời khởi đây!”

Họ vừa thì thầm bàn bạc với nhau về các kế hoạch vừa đi dạo xuyên qua mê cung. Emily đặt tay lên cổ Pegasus đang đi bên cạnh.

“Chúng ta cần một vài bộ quần áo của người thường,” Joel vô tình nói lớn. “Chúng ta không thể quay về New York với cách ăn mặc như thế này được.”

“Mặc thế này thì sao chứ?” Paelen nhìn xuống chiếc áo chùng của mình. “Ta vẫn luôn mặc thế này mà.”

“Anh đang đùa phải không?” Joel cười nói. “Paelen, trông chúng ta cứ như những kẻ vừa bị loại ra khỏi một bộ phim đấu kiếm vậy! Anh nhìn tôi này, tôi đang mặc váy đấy!”

“Đó là chiếc áo chùng chứ,” Emily sửa lại, “và mình nghĩ nó hợp với cậu mà.” Cô nhìn xuống chiếc áo chùng đẹp đẽ của chính mình được làm bằng vải lụa thêu hoa văn màu trắng với chiếc đai lưng được bện bằng vàng quanh eo. Gấu áo dài đến giữa đùi và để lộ ra chiếc nẹp chân bằng vàng

https://thuviensach.vn

phía dưới bao quanh cái chân bị thương của cô. Ở vùng Olympus này, Emily chưa bao giờ cảm thấy ngượng ngùng khi để lộ ra những vết sẹo sâu, dữ tợn mà bọn Nirad đã gây ra cho cô lúc còn ở New York cả. Người dân Olympus coi chúng như những chiếc huy hiệu danh dự. Cô giành được chúng khi phục vụ cho Olympus và họ đã dạy cô biết tự hào về chúng. Nhưng giờ đây khi cô liếc nhìn xuống chân của mình, cô nhận thấy những vết sẹo sâu hoắm đó cùng với chiếc nẹp sẽ không nhận được cái nhìn tích cực ở thế giới của cô. “Joel nói đúng”, cô đồng tình. “Em cũng không thể quay lại đó với bộ dạng này được. Chúng ta cần phải che giấu chiếc nẹp bằng vàng quý giá này.”

Pegasus bắt đầu hí và Paelen dịch lại. “Nếu bất cứ ai có ý định đánh cắp nó từ em, Pegasus sẽ bảo vệ em, như Joel và ta cũng sẽ làm.” Cậu nháy mắt tinh nghịch. “Dĩ nhiên, nếu thất bại, em luôn có thể đốt cháy chính mình một lần nữa. Điều đó chắc chắn sẽ làm cho bất cứ kẻ thù nào cũng phải khiếp sợ!”

“Cảm ơn anh, Paelen,” Emily khẽ huých đùa lại cậu. Rồi cô vỗ nhẹ vào cổ của Pegasus. “Và cảm ơn em nữa, Pegs ạ. Nhưng chị vẫn nghĩ là chúng ta cần phải tìm quần áo khác thôi.”

“Quần áo khác để làm gì thế?”

Emily ngước nhìn lên nơi vừa phát ra giọng nói đó. Dù đã trải qua một quãng thời gian dài ở Olympus, cô bé vẫn không thể nào quen nổi với vẻ ngoài của thần Cupid. Lúc đầu nhìn đôi cánh của Pegasus cô đã thấy kỳ lạ rồi. Nhưng dù sao thì chúng cũng phù hợp với nó. Cô không thể tưởng tượng ra nó mà không có đôi cánh. Nhưng nhìn cậu thiếu niên có đôi cánh với những chiếc lông giống như lông gà lôi đầy màu sắc lại là chuyện khác.

Thần Cupid thu cánh lại và đậu gọn ghẽ trong mê cung trước mặt họ. “Vậy các ngươi đang định đi đâu mà phải cần đến quần áo mới hả?” Thần hỏi.

“Không phải việc của ngươi,” Joel đáp trả tức thì. “Mẹ ngươi chưa bao giờ dạy ngươi phải cư xử thế nào sao? Nghe lỏm chuyện của người khác là

https://thuviensach.vn

mất lịch sự đấy.”

“Dĩ nhiên,” thần Cupid nói. “Nhưng bà cũng đã dạy ta rằng bất cứ khi nào loài người và người Olympus giao thiệp với nhau là luôn luôn có rắc rối. Và ta đang nhìn thấy gì qua đôi mắt tò mò của mình đây? Một con người đang giao thiệp với người dân Olympus.”

Thần Cupid cười rạng rỡ nhìn Emily và nó khiến trái tim cô bối rối. Cô đã quý mến thần thật rồi, và thần biết điều đó. Thần với hình dáng khỏe mạnh và dẻo dai là người dân Olympus đẹp đẽ nhất mà cô từng gặp. Thần có nhiều nét đẹp, mái tóc màu vàng hung nhạt, và đôi mắt xanh lam như được chạm khắc luôn lấp lánh và tinh nghịch. Da của thần như đá cẩm thạch được mài bóng loáng, không một dấu vết của mụn hay chàm bớt thường khiến các cô cậu thiếu niên buồn phiền. Mặc dù thần Cupid đã nhiều tuổi rồi nhưng trông thần chỉ như khoảng mười sáu hay mười bảy tuổi mà thôi.

Emily bất chợt liếc nhìn Joel và thấy cơn giận của cậu ấy bắt đầu bùng lên. Cách phát âm từ “loài người” của thần Cupid luôn mang sắc thái của sự xúc phạm. “Biến khỏi đây ngay, Cupid,” Joel cảnh cáo. “Đây là cuộc nói chuyện riêng và ngươi không được chào đón ở đây đâu.”

“Thật vậy sao?” Thần Cupid hỏi Emily một cách tinh quái. “Em thực sự muốn ta đi khỏi đây không?”

Cái nhìn mãnh liệt của thần khiến cho cô bé không thể nào mở lời được. Mọi thứ về thần đều rắc rối. Joel, đã từng kể với cô những lời đồn đại liên quan đến thần Cupid. Cô biết rằng, thần đã bỏ chạy khỏi nơi bị bọn Nirad tấn công đầu tiên như một tên hèn nhát và trốn tránh tận đến khi nguy hiểm qua đi. Nhưng dù vậy, cô cũng không thể nào đuổi thần đi được.

Trước khi sự việc trở nên rắc rối hơn, Pegasus đã bước về phía trước và khịt mũi thật mạnh.

“Rắc rối ư?” Thần Cupid vừa hỏi vừa quay lại và giả vờ vô tội trước con tuấn mã. “Ta đang không gây sự. Ta chỉ đang muốn nói chuyện với Thần Lửa mà thôi.”

https://thuviensach.vn

“Tên của cô ấy là Emily,” Paelen bực dọc nói. Cậu tiến đến đứng giữa Emily và Thần Cupid. “Đừng có gọi cô ấy là Thần Lửa.”

“Và ta bảo ngươi biến đi,” Joel nói thêm vào, bước tới cạnh Paelen rồi khoanh tay trước ngực.

“Nếu không thì sao hả?” Thần Cupid thách thức. “Các ngươi sẽ làm gì ta chứ, *lũ người* kia?”

Một lần nữa Pegasus lại khịt mũi và nện mạnh chiếc vó bằng vàng xuống nền đất. Đây rõ ràng là một lời cảnh báo. Emily nhìn thấy nỗi sợ hãi trong mắt thần Cupid. Ngay cả Paelen cũng thận trọng lùi lại phía sau con tuấn mã.

“Không cần phải nóng nảy như vậy, Pegasus ạ.” Thần Cupid giơ hai tay lên đầu hàng. “Ta sẽ đi mà.”

Đôi cánh của thần xòe ra lúc thần chuẩn bị bay đi. Nhưng trước khi quay lưng lại với Emily, thần Cupid ngắt một chiếc lông đầy màu sắc phía dưới cánh phải của mình và cài vào mái tóc của cô bé. “Hãy đặt thứ này dưới gối của em để nhớ đến ta nhé,” thần bỡn cợt và vỗ cánh bay vút vào không trung. “Hẹn gặp lại em nhé, Thần Lửa!”

Pegasus chồm lên đứng bằng hai chân sau, dang rộng đôi cánh của mình và hí vang phía sau thần.

Khi đã thoát khỏi, thần Cupid quay lại và vẫy cô bé, cười cợt rồi bỏ đi.

“Tôi suýt nữa cho hắn một trận!” Joel nói, nắm chặt bàn tay lại thành nắm đấm.

“Ta cũng vậy,” Paelen đồng tình.

Quay trở lại bên cạnh Emily, Pegasus huých nhẹ vào người cô bé và hí khẽ.

“Em phải tránh xa Cupid ra,” Paelen giải thích. “Pegasus nói hắn là kẻ rắc rối. Thậm chí còn hơn cả... cái gì chứ?” Paelen quay ngoắt lại phía con tuấn mã. “Ta ư? Pegasus, sao ngươi có thể so sánh Cupid với ta được chứ? Ta và hắn chẳng có gì giống nhau hết. Có thể ta đã từng là một tên trộm,

https://thuviensach.vn

nhưng Cupid là một kẻ hèn nhát chuyên gây rối và ta phản đối việc bị so sánh với hắn. Còn em thì sao?" Paelen hướng về phía Emily. Cậu giật cái lông vũ trên mái tóc của cô và ném nó xuống đất. "Lẽ ra em phải đuổi hắn đi mới phải. Cupid sẽ giao nộp em cho bọn Nirad mà không cần phải suy nghĩ nếu việc đó cứu bộ da và đống lông vũ của hắn. Hãy tránh xa hắn ra."

Trông Emily hoàn toàn bối rối khi Paelen lao vào mê cung và biến mất.

Trước đây, Paelen chưa từng lớn tiếng với cô hay thể hiện bất cứ sự giận dữ nào dù chỉ là một chút. "Mình đã làm gì cơ chứ?"

Joel nhìn cô một cách ngạc nhiên. "Cậu thực sự không biết sao?"

Thấy cô lắc đầu, cậu nói tiếp. "Thôi không sao, chúng ta còn nhiều việc lớn hơn nữa để suy nghĩ. Cậu phải học cách kiểm soát năng lượng của mình trước khi chúng ta lên đường. Cậu có những buổi tập luyện với thần Vesta. Hãy nhớ và học càng nhiều càng tốt."

Khi Joel bỏ đi, Emily quay về phía Pegasus và lắc đầu. "Pegs, em có biết không? Càng lớn chị càng thấy mình rối trí. Em có thể nói cho chị biết chuyện gì vừa xảy ra ở đây không?"

Pegasus huých nhẹ cô và dẫn cô về phía cung điện của thần Jupiter để tìm thần Vesta.

Emily dành cả buổi chiều ngày hôm đó trong Đền Thờ Lửa Thiêng cố gắng học cách chế ngự nguồn năng lượng của mình.

Thần Vesta kiên trì giải thích cách thu hồi ngọn lửa để kiểm soát nó. Nhưng mỗi khi Emily thu hồi năng lượng, chúng lại trở nên không thể kiểm soát được, và ngọn lửa phóng ra từ hai bàn tay cô một cách dữ dội và bắn khắp ngôi đền.

"Con không thể làm được," Emily than vãn đau khổ.

"Con gái, con phải tập trung vào," thần Vesta trách mắng. "Ta có thể thấy con đang để tâm trí ở chỗ khác. Nếu con không cẩn thận, con sẽ hoàn toàn mất kiểm soát năng lượng của mình và làm tổn thương chính mình như con mới làm hôm nay đấy."

https://thuviensach.vn

Emily bất ngờ liếc mắt nhìn Pegasus đang đứng ở lối vào của Đền Thờ. Nó cúi đầu một cách đầy tội lỗi. Chắc hẳn nó đã kể với thần Vesta về vụ cô tự làm bỏng chân của mình.

"Cám ơn nhé, Pegs," cô lẩm bẩm.

"Đừng trách Pegasus đã kể cho ta nghe chuyện vừa xảy ra," thần Vesta nói. "Nó quan tâm đến con và không muốn nhìn thấy con bị tổn thương." Thần Vesta đặt tay lên vai Emily. "Emily, con cần phải hiểu. Con là Ngọn Lửa sống của Olympus. Năng lượng của con nuôi sống ngọn lửa ở đây, trong ngôi đền này và giữ sự sống cho chúng ta. Cách đây vô số thế hệ, ta đã mang trái tim của Ngọn Lửa tới thế giới của con và đặt vào một đứa trẻ. Nó đã được truyền từ bé gái này sang bé gái khác từ nhiều đời nay và cuối cùng nó đến với con. Con được sinh ra với năng lượng này. Ta xin lỗi vì chúng ta phải đánh thức nó từ trong con để cứu lấy Olympus. Nhưng từ giây phút con hy sinh bản thân mình trong Đền Thờ này, con đã thay đổi. Emily, con mang sức mạnh của mặt trời từ sâu bên trong người con. Nếu con không biết cách sử dụng những năng lượng này sớm, con có thể gây tổn thương nặng nề cho chính mình và cho tất cả mọi người xung quanh con."

Emily nhìn xuống chiếc xăng đan bị cháy đen của mình. Cô đã biết năng lực của mình nguy hiểm như thế nào. Cô đã vô tình thiêu rụi đủ thứ trong nơi ở cũ mình để chứng tỏ nó. Nó nhiều đến nỗi cô sắp hết những nơi bí mật để cất giấu những nạn nhân bị cháy sém vì năng lượng của mình.

"Con xin lỗi," cuối cùng cô bé nói. "Con sẽ cố gắng nhiều hơn nữa."

Quay về phía trụ đá, cô nhìn xoáy vào những ngọn lửa đang cháy rực. Chúng được nuôi dưỡng bởi cô và là những thứ duy nhất ở Olympus mà năng lượng của cô không thể phá hủy.

"Được rồi," thần Vesta điềm tĩnh nói. "Hãy nhìn sâu vào ngọn lửa. Ta muốn con tập trung vào điều con định làm. Hãy tưởng tượng con đang làm điều đó. Rồi tập trung và thận trọng để giải phóng năng lượng bên trong chính mình."

https://thuviensach.vn

Emily đưa cả hai bàn tay ra và tập trung. Cô tưởng tượng mình là một chiếc đèn hàn khổng lồ và bắt đầu bật ga. Cô cảm thấy những vết kim châm đau nhói bắt đầu xuất hiện từ trong bụng, lan dần lên cột sống và tràn xuống hai cánh tay rồi hướng về bàn tay. “Tiếp đi, Emily,” cô thầm nói với chính mình. “Mày có thể làm được mà.”

Đột nhiên một luồng lửa rộng lớn và dữ dội phụt ra từ những ngón tay của cô.

“Rất tốt. Giờ hãy tập trung,” thần Vesta ra lệnh. “Kiểm soát luồng lửa, Emily. Hãy giữ nó chặt hơn nữa.”

Emily nín thở khi ngọn lửa phụt ra khỏi bàn tay của mình. Tập trung như lời thần Vesta dạy, cô giữ chúng lại và tinh luyện cho đến khi chúng trở thành một tia lửa hẹp màu đỏ. Nhưng cô kéo nó lại càng chặt thì nó càng trở nên dữ dội.

Tia lửa phóng xuyên qua ngọn lửa trong trụ đá và ngang qua Đền Thờ cho đến khi nó đập vào bức tường phía xa. Nó không dừng lại. Nó đốt cháy và tạo ra một lỗ nhỏ trên tấm đá cẩm thạch trắng mỏng và tiếp tục phóng vào bầu trời phía trên Olympus.

“Ngắt ngọn lửa ngay, Emily,” Thần Vesta nhắc nhở. “Chỉ cần nghĩ đến từ *dừng lại*!”

Trong đầu, Emily tưởng tượng mình đang tắt ga của chiếc đèn hàn. Nhưng chẳng có tác dụng gì. Cô nhủ thầm mình đang tắt tất cả các nút và bấm mọi công tắc đang điều khiển nguồn năng lượng của mình. Nhưng một lần nữa, tia lửa vẫn không dừng lại.

“Ngắt ngọn lửa ngay, Emily!” thần Vesta hét lên. “Con phải khiến nó tuân lệnh con chứ!”

Emily thử lại lần nữa rồi lại lần nữa, nhưng chẳng ích gì. Cô càng sợ hãi thì ngọn lửa như tia laze kia càng trở nên dữ dội. Nó kêu oang oang khi nó xé toạc bầu trời phía trên Olympus.

“CON KHÔNG THỂ DỪNG NÓ LẠI ĐƯỢC!”

https://thuviensach.vn

Một cú đánh bất chợt từ phía sau khiến cô bé nhào về phía trước và ngã xuống sàn nhà. Sự tập trung của cô bị phá vỡ khiến tia lửa đỏ tắt ngấm. Cô thở một cách nặng nhọc và xem xét đôi bàn tay. Không có vết bỏng, vết trầy xước hay đau đớn nào. Cô ngước lên và điều cô nhìn thấy khiến cô phải hít một hơi thật sâu. Toàn bộ khuôn mặt và cổ của Pegasus đều bị cháy đỏ rực. Tệ nhất là chiếc mõm trắng mềm mại của nó cũng đã bị đốt cháy đen và phồng rộp lên. Chính Pegasus đã đẩy cô ngã và dập tắt ngọn lửa. Nhưng vì chạm vào cô mà làn da đẹp đẽ của nó đã bị năng lượng của cô đốt cháy sém.

“Pegasus!” Emily chạy tới chỗ con tuấn mã. “Chị thật xin lỗi em. Chị thề là chị không cố ý làm thế.”

Cô cảm thấy đau đớn khi xem xét những vết thương trên người nó. Năng lượng của cô đã khiến nó ra nông nỗi này. “Xin em, hãy tha thứ cho chị!” Không suy nghĩ, Emily nhào tới và vuốt ve khuôn mặt cháy sém của nó. Khi cô vừa chạm vào, cả làn da cháy đen và phồng rộp đó bắt đầu lành lại. Rất nhanh sau đó, Pegasus hoàn toàn bình phục.

“Chị không thể làm được như thế, Pegs,” Emily nức nở bước ra xa. “Chị không thể. Chị đã làm đau em. Nếu lỡ chị giết em thì sao? Chị thật quá nguy hiểm để mọi người ở gần mình.”

Emily thấy căm ghét bản thân mình, cô lao ra khỏi Đền Thờ. Nước mắt ngập tràn đôi mi lúc cô bé chạy xuống những bậc thềm cao cao. Cô co rúm người lại mỗi khi mường tượng lại những điều vừa xảy ra và tệ hơn là đã có thể xảy ra.

Đến bậc thềm cuối cùng, cô nhìn lên và thấy Pegasus cùng Thần Vesta hiện ra trên Đền Thờ.

“Emily, dừng lại?” Thần Vesta gọi.

Emily quay đi và chạy xa khỏi nơi đó. Cô không thể đối diện với Pegasus nữa khi biết rằng suýt nữa mình đã giết chết nó.

Cô chạy qua những người dân Olympus đang đi trên phố, phớt lờ những ánh mắt tò mò và lời hỏi han quan tâm. Cô phải đi khỏi đây. Tránh xa

https://thuviensach.vn

Pegasus và bất cứ ai mà năng lượng của cô có thể làm tổn thương họ. Cô thật quá nguy hiểm để được phép ở gần mọi người.

Emily chạy vào một nhà hát hình bán nguyệt ngoài trời. Hôm nay các thi sĩ không biểu diễn nên hàng ngàn chỗ ngồi trống trốn và đơn độc. Nơi tuyệt vời dành cho kẻ nguy hiểm như cô. Cô bé chạy xuống những bậc thềm hướng về sân khấu trung tâm và quăng mình xuống đất. Nó kết thúc rồi. Cuộc... đời cô đã kết thúc rồi. Sẽ không có chuyến đi nào quay lại New York để cứu cha cô nữa.

Tất cả những gì còn lại lúc này là nỗi đau.

Cô thôi nức nở khi cuối cùng nhận ra tất cả những điều mà mình đã đánh mất. Cô ước rằng mình chưa bao giờ xuất hiện trong ngọn lửa ở Đền Thờ Olympus và Pegasus sẽ sống tốt hơn nếu không có cô.

Đôi mắt nhòe lệ khi Emily đau khổ nhìn quanh khu nhà hát bằng đá cẩm thạch đẹp đẽ đang bủa vây lấy cô. Cô lau nước mắt một cách giận dữ. Khi cô chùi nước mắt khỏi những ngón tay của mình, một ánh chớp vô tình và tiếng nổ khủng khiếp xuất hiện.

Thế giới của cô trở nên tối đen.

https://thuviensach.vn

Chương 2

Emily thức dậy trên giường. Trong thoáng chốc, cô lo sợ mình đã quay trở lại khu nhà CRU trên đảo Governor. Nhưng khi mắt cô dần tập trung lại được, cô thấy mình đang ở trong căn phòng xinh đẹp tại cung điện của thần Jupiter. Tất cả cửa sổ đều mở và những tấm rèm cửa mỏng manh đang bay nhẹ nhàng trong làn gió ngọt ngào và ấm áp.

“Chào mừng con đã trở lại.”

Nữ thần Săn bắn Vĩ đại, Diana, đang đứng bên giường của cô. Hai người đã có mối quan hệ gắn bó sau khoảng thời gian bên nhau ở New York. Bà là con gái của thần Jupiter và là tất cả những gì Emily hy vọng sau này mình sẽ trở thành. Thần Diana mạnh mẽ, dũng cảm và tận tâm. Thần đến New York và đã liều mạng để cứu Pegasus. Khi họ vào chuồng ngựa để tìm một chiếc xe ngựa giúp che giấu Pegasus, thần Diana đã thể hiện một tình yêu thương lớn lao đối với những con ngựa đang chịu nhiều đau đớn ở đó.

Người phụ nữ cao lớn mang một chiếc ghế đến ngồi bên cạnh giường và nhẹ nhàng xoa trán của Emily. “Đó quả là một cú sốc đối với chúng ta.”

Emily cau mày và cô nhớ lại những gì đã xảy ra. Cô thấy người cứng đơ và nhức nhối cùng con đau đầu như búa bổ. Cô biết rằng có chuyện gì đó lớn lắm nhưng cô không tài nào nhớ nổi đó gì.

Cuối cùng cô cũng nhớ lại được những sự kiện ở Đền Thờ. “Con đã làm đau Pegasus,” cô bé thì thầm một cách đau khổ. “Con đã làm nó bị bỏng.”

“Pegasus ổn rồi mà,” Thần Diana trấn an cô bé. “Con mới là người làm tất cả chúng ta lo lắng đấy.”

https://thuviensach.vn

Emily ngẩng đầu lên và nhìn khắp căn phòng. Chỉ có hai người họ với nhau. Không có Joel, không có Paelen và cũng chẳng có Pegasus. Những người bạn ấy đang tránh xa cô bởi cô là kẻ nguy hiểm. Cô không thể kiểm soát được năng lượng của mình và giờ cô phải bị cách ly.

"Giờ thì sao ạ?" cô bé khẽ hỏi, không dám đối diện với Thần Diana. "Bà định sẽ nhốt con ở đâu ạ?"

Thần Diana cau mày lại. "Nhốt con lại á? Con gái ơi, tại sao chúng ta lại phải làm thế chứ?"

Cảm xúc của Emily lại bắt đầu trào dâng. "Vì con là kẻ nguy hiểm và con đã làm đau Pegasus."

"Ôi, Emily à." Thần Diana kéo cô bé và ôm chặt vào lòng. "Sẽ không ai giam cầm con hết. Năng lượng của con đã rời khỏi con, chỉ thế thôi. Chuyện đó từng xảy ra với tất cả chúng ta. Chúng ta chỉ không ngờ rằng nước mắt của con lại có sức sát thương mạnh đến vậy."

"Nước mắt của con ư?" Emily sụt sịt. "Con không hiểu?"

Thần Diana giải thích rằng người trông coi nhà hát đã thấy cô chạy xuống sân khấu và nhìn thấy những giọt nước mắt của cô rơi ra đã tạo nên một vụ nổ làm rung chuyển toàn bộ Olympus. Ông ấy đứng không đủ xa nên đã bị thương nhưng không chết. Tuy nhiên, vụ nổ đã phá hủy nhà hát và tạo ra một cái hố khổng lồ. Cuối cùng, Pegasus tìm thấy cô lơ lửng trên một ngọn cây cách đó vài cây số.

"Con... con không hiểu," Emily nói. "Nước mắt của con tạo ra vụ nổ ạ?"

Thần Diana gật đầu. "Chúng ta cũng thực sự không hiểu được. Khi Ngọn Lửa trỗi dậy từ trong con, thần Vesta đã nói rằng toàn bộ sức mạnh của chúng sẽ được giải phóng. Nhưng bà đã không bao giờ ngờ được chúng lại có sức sát thương như thế này. Thậm chí nước mắt của con cũng chứa đầy năng lực của mặt trời."

Cô thậm chí còn không thể khóc mà không làm hại chính bản thân mình và những người xung quanh cô nữa! Càng ngày càng tệ đi. Cô không còn là

https://thuviensach.vn

một con người, một cô gái với tương lai tươi sáng phía trước nữa. Cô đã trở thành một quả bom nguyên tử chỉ trực chờ nổ tung.

“Con không muốn như thế,” cuối cùng cô thì thầm. “Con không muốn dù chỉ là một chút những năng lực đó. Con đã không đòi hỏi chúng. Con chỉ muốn quay trở lại cuộc sống trước đây và về với cha của con thôi.”

“Ta xin lỗi, nhưng con không có sự lựa chọn,” thần Diana đáp. “Con được sinh ra cùng với Ngọn Lửa. Nó là một phần của con. Nhưng ta hứa, con có thể học để kiểm soát nó. Đừng chống lại năng lực của mình, Emily ạ. Hãy nắm giữ chúng và coi chúng như những đồng minh, chứ không phải kẻ thù của con.”

“Thế nếu con không thể học được thì sao ạ?” Emily hỏi.

“Con phải làm được,” thần Dian vừa nói vừa đứng dậy và đi ra cửa. “Giờ hãy nghỉ ngơi đi. Con sẽ sớm cảm thấy khá hơn.”

Emily nghi ngờ rằng mình sẽ còn có thể cảm thấy dễ chịu được nữa. Cô bé khó nhọc tụt xuống giường và bước tới một trong những ô cửa sổ. Cô ngồi trên mép cửa và lặng lẽ ngắm mọi vật ở phía dưới, như trước đây cô thường ngồi bên cửa sổ trong căn hộ của mình ở New York.

Nhưng đây không phải là Manhattan mà cô thường được quan sát trọn vẹn, với giao thông đông đúc, tiếng còi báo động của cảnh sát những đám đông và các cửa tiệm. Đây là Olympus. Làn gió nhẹ nhàng len lỏi qua mái tóc của cô thật ngọt ngào và ấm áp, chứ không bị ô nhiễm như bầu không khí của New York. Cô quan sát những cư dân có cánh của vùng Olympus cùng những con chim to lớn đang bay lượn trên bầu trời trong xanh. Những con bướm to cỡ chiếc xe hơi bay dập dờn, đang chơi trò đuổi bắt với vài đứa trẻ con. Phía dưới quảng trường kia, những nhân mã và người khổng lồ đang vừa đi vừa nói chuyện với nhau giống như những người ở thế giới của cô thường làm. Nhìn đâu cô cũng thấy những điều kỳ lạ. Nhưng nhìn thế giới phía dưới chỉ càng khiến cô có cảm giác rằng mọi thứ sẽ không bao giờ bình thường trở lại được nữa.

“Cha ơi, cha đang ở đâu?” Cô đau khổ nói.

https://thuviensach.vn

Emily không còn đau lòng vì cái chết của mẹ mình nữa. Không hiểu sao trong cái thế giới xa lạ và dị thường này, cô luôn cảm thấy sự hiện hữu của mẹ quanh quẩn gần bên mình, cứ như thể cô chỉ cần với tay ra là chạm được vào bà vậy. Chính cha cô mới là người chiếm giữ tâm trí cô mỗi giây phút cô không ngủ. Kế hoạch giải cứu ông giờ đây có vẻ như bất khả thi. Làm sao cô có thể giúp được ông trong khi cô còn không thể tự giúp chính bản thân mình chứ? Cô là một con quái vật nguy hiểm - không thể rơi lệ mà không lo sợ làm đau hay sát hại ai đó.

Đắm chìm trong đau khổ, Emily đã không để ý đến thời gian đang trôi qua cho đến khi nghe thấy tiếng gõ nhè nhẹ ngoài cửa.

“Emily à?” Một giọng nói trầm ấm cất lên. “Chúng ta vào được không?”

Emily khoác chiếc áo choàng vào người. “Mời vào ạ.”

Cô ngạc nhiên khi nhìn thấy thần Jupiter bước vào phòng. Mặc dù cô, Joel và Paelen sống ngay trong cung điện bằng đá cẩm thạch đồ sộ này, cô cũng chỉ nhìn thấy thần vào các giờ ăn mà thôi. Nhưng ngay cả lúc đó thì do những bữa tiệc quá lớn và ầm ĩ nên cô chưa bao giờ được nói chuyện với thần cả. Thần chưa từng đến chỗ cô và lần duy nhất cô cố ý nói chuyện riêng với thần là khi cô cầu xin thần cho cô được quay trở lại New York để cứu cha mình. Đề nghị đó đã bị khước từ.

“Thần Jupiter.” Emily cúi đầu chào thể hiện sự kính trọng đối với vị chỉ huy tối cao của họ.

“Emily, ta vô cùng lo âu khi biết được chuyện đã xảy ra ở nhà hát ngày hôm qua. Nước mắt của con dường như có sức mạnh rất lớn. Ta hy vọng con ổn.”

“Con ổn ạ, con cảm ơn thần,” Emily đáp.

Người đàn ông phía sau thần Jupiter bước vào có cùng dáng vẻ uy nghi giống vị chỉ huy của Olympus. Ông ấy cũng cao lớn với mái tóc trắng dài và bộ râu rậm. Nhưng khác với vẻ mặt nghiêm trang, u buồn của thần Jupiter, người đàn ông mới đến này mang vẻ mặt ấm áp và tươi cười tràn đầy niềm vui và sự hóm hỉnh. Sự khác biệt giữa hai người này còn có thể

https://thuviensach.vn

thấy trong đôi mắt của họ: đôi mắt của thần Jupiter đen và sâu, dường như chứa đựng sự hiểu biết của tuổi tác, trong khi đôi mắt của người đàn ông này màu xanh xám nhạt đến nơi gần giống với màu ngọc trai. Thực sự, đối với Emily, ông ấy trông không giống người Olympus lắm mà giống ông già Noel hơn.

“Ta tin là con chưa gặp em trai của ta,” thần Jupiter đột nhiên nói. “Đây là thần Neptune.” Thần quay lại phía em trai mình, “Và đây là Thần Lửa của Olympus. Mặc dù gần đây ta mới phát hiện ra cô bé thích được gọi là Emily hơn.”

“Emily,” thần Neptune chào với một nụ cười tươi rói hiện lên trên khuôn mặt ấm áp. “Con trai ta đã kể cho ta về chuyện vừa xảy ra với con. Giờ con cảm thấy thế nào?”

Đôi mắt Emily mở to khi cô nhớ ra thần Neptune là cha của Pegasus. “Con ổn ạ, con cảm ơn ngài,” cô bé lắp bắp. Cô nhìn xuống phía dưới đôi chân tráng kiện và vạm vỡ nổi bật dưới chiếc áo chùng.

“Có lẽ con đã nghĩ rằng ở đó có một cái đuôi cá phải không?” Thần Neptune bắt đầu cười khoái trá.

Emily đỏ mặt và gật đầu. “Con xin lỗi ngài. Con không cố ý vô lễ và nhìn chằm chằm như vậy đâu ạ, nhưng con vẫn luôn được nghe kể rằng ngài sống dưới biển mà.”

Khuôn mặt của thần Neptune răn rúm lại bởi tiếng cười oang oang như vang vọng khắp cả cung điện. “Chắc hẳn con nghĩ ta cưỡi một chiếc xe bằng vỏ sò được kéo bởi đám cá ngựa, trong tay thì cầm chiếc đinh ba và tạo ra những con biển động dữ dội đây mà.”

Mặt Emily ngày càng đỏ và cô bé lại gật đầu.

Giờ thì đến lượt Thần Jupiter phá lên cười. “Đừng có để thần ấy biến con thành cô bé ngốc, Emily à, thực sự là thần ấy thường làm vậy và còn hơn thế nữa cơ.”

“Nhưng không phải lúc ta ở trên bờ,” thần Neptune kết thúc và trở nên nghiêm túc hơn. Khi đã vào hẳn trong phòng, thần quay ra cửa gọi. “Con

https://thuviensach.vn

trai, hãy vào đây.”

Emily nghe thấy những âm thanh lộc cộc quen thuộc và dễ chịu phát ra từ ngoài hành lang, và trong chốc lát Pegasus đã bước vào trong phòng. Nó vẫn trắng sáng như trước đây và không một chiếc lông nào trên đôi cánh gấp lại gọn gàng kia bị xô lệch cả. Không còn dấu tích nào của vụ cháy mào đã gây ra. Emily cảm thấy được an ủi khi nhìn thấy con tuấn mã bước về phía mình mà không một chút nào do dự.

“Pegasus,” cô bé khẽ nói khi vuốt ve bộ lông mềm mượt của nó. “Em ổn chứ?”

“Nó ổn mà,” thần Neptune đáp. “Nhưng nó đang rất lo lắng cho con đấy. Sau tai nạn ở nhà hát, nó đã hỏi rằng liệu ta có thể giúp đỡ hay không. Do đó ta đã đến gặp những nàng tiên cá thông minh nhất của mình để yêu cầu họ thêu cho ta tấm vải lụa tốt nhất làm từ những sợi rong biển mọc ở vùng biển sâu nhất. Ta hy vọng thứ đó có thể giúp ích.”

Emily thấy thần Neptune lấy ra một chiếc khăn tay màu xanh nước biển đẹp lung linh từ trong chiếc áo chùng của mình. Dường như nó thay đổi màu sắc khi gặp ánh sáng và nó gợi cho cô về lớp vảy cá ngũ sắc lấp lánh. Thần đưa nó cho cô bé và khi lật giở tấm vải trong tay, Emily nhìn thấy ở giữa là bức tranh thêu cô đang cưỡi Pegasus.

“Pegasus đã đưa cho các nàng tiên cá những sợi lông từ chiếc đuôi của nó để họ thêu đấy,” thần Neptune giải thích. “Đây là tác phẩm tuyệt vời nhất của họ.”

“Ta hy vọng nó cũng sẽ có ích cho những giọt nước mắt của Thần Lửa nữa,” thần Jupiter nói thêm. Thần bước đến gần Emily. “Chiếc khăn này được làm bằng tất cả năng lượng của các nàng tiên cá và của biển cả. Con hãy luôn giữ nó bên mình nhé. Chúng ta tin rằng nó đủ sức để tích tụ và giữ gìn những giọt nước mắt của con mà không gây bất cứ tổn hại nào cho Olympus và cho chính con nữa.”

Emily nhìn vào chiếc khăn tay xinh đẹp và nhẹ tựa lông hồng với hình thêu ngựa Pegasus. Đó là vật đẹp đẽ nhất mà cô từng nhìn thấy trong đời.

https://thuviensach.vn

“Giờ tất cả những gì chúng ta cần làm là thử nó xem sao,” thần Neptune nói.

“Thử nó ạ?” Emily sợ hãi nói. “Con không chắc về điều đó lắm.”

“Không phải hôm nay, con gái à,” thần Jupiter vừa trấn an vừa nhẹ nhàng choàng tay lên đôi vai cô bé. “Khi nào con cảm thấy dễ chịu hơn. Còn lúc này đây, ta muốn con hãy nghỉ ngơi. Ngày hôm qua con đã phải chịu một điều bất ngờ khá tồi tệ rồi. Khi nào con khá hơn, hãy bảo Pegasus đưa con đến trường đua mới mà chúng ta đang xây cho con. Đó sẽ là nơi tập luyện thích hợp hơn rất nhiều đối với năng lượng của con. Giờ chúng ta đã thấy mức độ của nó, chúng ta cần phải đảm bảo sự an toàn của tất cả mọi người cho đến khi con biết cách kiểm soát chúng tốt hơn.”

Emily ngước nhìn thần Jupiter rồi gật đầu. Cô bé cảm ơn thần Neptune một lần nữa vì món quà xinh đẹp và đứng bên cạnh Pegasus khi hai người họ rời đi. Khi họ đã đi khỏi, Emily vòng tay quanh chiếc cổ rắn rỏi của con tuấn mã.

“Chị rất xin lỗi vì đã làm em đau,” cô bé khóc. “Lửa phóng ra khỏi tay chị và chị đã không thể dừng nó lại được.”

Pegasus hí nhẹ và lại áp sát vào người cô bé.

“Pegasus, chị sắp làm gì thế này? Chỉ một sai lầm như thể nữa chị có thể sẽ giết chết ai đó mất. Chị có thể sẽ gây nhiều tổn hại cho Olympus hơn cả những gì bọn Nirad đã làm.”

Pegasus huých nhẹ để cô biết rằng mình đã hiểu. Rồi nó thu hút ánh mắt của cô để cô nhìn sâu vào trong đôi mắt mình. Khi Emily đắm chìm trong đôi mắt ấy, một cảnh tượng rõ nét ngập tràn trong trí óc của cô. Cô đang ngồi trên lưng Pegasus, từ cung điện này bay vút ra xa - những nỗi sợ hãi và lo lắng của cô bỗng chốc biến mất trong giây phút tuyệt diệu đó.

“Chúng ta có thể không?” cô hỏi đầy hy vọng. Trong tất cả những điều tuyệt vời có thể làm và nhìn thấy ở vùng núi Olympus, điều mà Emily yêu thích là cưỡi Pegasus và khám phá những nơi mới mẻ mà cô chưa từng đặt chân đến.

https://thuviensach.vn

Emily nhanh chóng thay quần áo và buộc chiếc khăn tay mới vào dây lưng bện của cô. Khi cô bé đã ngồi vững vàng và thoải mái phía sau đôi cánh rộng dài của mình, Pegasus bước đến một trong những chiếc cửa sổ lớn và tự tin nhảy vọt qua.

Emily bám chặt vào bờm của con tuấn mã khi họ bay vút lên bầu trời phía trên vùng núi Olympus. Cưỡi Pegasus thích hơn nhiều so với bất cứ trò tàu lượn nào cô đã từng chơi trong đời mình! Cô cảm thấy an toàn khi bay cùng ngựa thần, nhưng đồng thời, đó là niềm vui liều lĩnh khi bay cao như vậy mà không có dây đai an toàn. Cô chỉ ngồi trên chiếc lưng trần của Pegasus mà thôi.

Phía dưới, trên mặt đất, con người và các sinh vật đang vẫy chào Thần Lửa. Trong bầu trời xung quanh họ, những cư dân có cánh khác cũng đang bay lượn thành hàng ngũ bên cạnh.

Một lúc sau, nhóm hộ tống của họ chuyển hướng bay ra xa, còn lại mỗi Emily và Pegasus. Rất nhanh, mọi ưu phiền của cô bị gạt sang bên và cô tận hưởng cảm giác tự do mỗi khi cưỡi trên lưng con tuấn mã có cánh kỳ diệu này. Khi họ nhẹ nhàng bay lượn trong những làn gió ấm áp bao trùm dãy núi của vùng Olympus, Emily có thể cảm nhận được đôi cánh của Pegasus đang đập thật tự tin.

Chẳng mấy chốc, Pegasus bắt đầu hạ cánh xuống phía bên kia sườn núi.

Emily nhận ra đây là nơi họ đã đến vào ngày đầu tiên sau khi cô xuất hiện ở Đền Thờ. Đó là một bờ biển kín đáo, tách biệt với những triền cát bạc lấp lánh bên một hồ nước đẹp long lanh.

Sau khi hạ cánh, Pegasus di chuyển nhẹ nhàng dọc bờ cát đầy bột kim cương, chân vẩy nhẹ trong làn nước. Những con chim líu lo trên cây ngay gần bờ biển và không khí thì tràn ngập mùi hương từ rừng cây xanh tươi tốt. Thời gian bên con tuấn mã luôn khiến cô cảm thấy tốt hơn và giúp cô gỡ bỏ những rắc rối đang giăng đầy trong tâm trí muộn phiền của cô.

Emily không biết họ đã ở đó bao nhiêu lâu khi sự yên tĩnh thanh bình đó bị phá tan bởi những tiếng la hét cấp bách ầm ĩ của Paelen và Joel. Cô nhìn

https://thuviensach.vn

lên trời và thấy Joel đang bám chặt vào lưng Paelen trong khi đôi xăng đan có cánh của thần Mercury đang khó nhọc nâng đỡ trọng lượng của cả hai người họ.

“Emily, cậu ổn cả chứ?” Joel hỏi khi tụt xuống từ trên lưng Paelen. “Thần Diana không cho bọn tớ gặp cậu. Bà nói cậu cần phải nghỉ ngơi sau khi biến thành quả bom hạt nhân và thổi tung cả nhà hát.”

“Mình khá hơn nhiều rồi,” Emily trả lời, cảm giác nhẹ nhõm khi nhìn thấy bạn bè của mình. Cô bước tới trước và vỗ nhẹ vào cổ của Pegasus. “Cả hai chúng mình đều ổn rồi.”

“Tốt,” Paelen nói, “vì chúng ta có một rắc rối lớn. Bọn Nirad đã quay trở lại Olympus.”

“Gì cơ?” Cảm giác yên bình của cô bé kết thúc bằng độc một từ. Nirad. Chính những tên chiến binh bốn tay tàn bạo đó đã suýt giết chết cô và Pegasus ở New York và cũng là bọn đã hủy hoại bên chân trái của cô.

“Chúng ở đâu?” Cô hỏi. “Đây có phải là một cuộc xâm lược khác nữa không?”

“Mình không nghĩ thế,” Joel đáp. “Bọn mình nghe nói chúng không đông lắm.”

“Một tên Nirad cũng là quá nhiều rồi đấy,” Paelen nói xen vào.

Emily nhìn Pegasus rồi lại nhìn hai người bạn của mình. Tất cả bọn họ đều nghĩ cuộc chiến với quân Nirad đã qua rồi. Sau khi Ngọn Lửa Thiêng được thắp sáng trở lại và năng lượng của vùng Olympus được phục hồi, loài chiến binh khổng lồ đó đã tháo chạy khỏi Olympus. Không ai có thể tưởng tượng được chúng sẽ quay trở lại. “Vậy! chúng ta làm gì bây giờ? Sẵn sàng chiến đấu sao?”

Paelen lắc đầu đáp. “Không. Thần Jupiter đang xây dựng lại đội quân. Thần Jupiter, thần Neptune và Thần Hercules đã đến những nơi phát hiện ra bọn chúng để tìm hiểu xem chúng có bao nhiêu quân và chúng đến đây bằng cách nào. Trong lúc thần ấy ra ngoài, thần Mars và Thần Vulcan đang trang bị cho tất cả mọi người loại vũ khí bằng vàng giống nẹp chân của em

https://thuviensach.vn

và chiếc dây cương của Pegasus.” Paelen giơ ra một con dao nhỏ bằng vàng và chỉ vào một con dao khác trên dây lưng của Joel. “Thần Apollo và thần Diana đang điều động số chiến binh còn lại. Họ lệnh cho bọn ta đi tìm em và đưa em về cung điện. Họ không muốn bọn ta tham gia chiến đấu. Bọn ta phải ở lại với em cho đến khi cuộc chiến này qua đi.”

Emily cảm nhận nỗi sợ hãi khiến cô nghẹt thở. Bọn Nirad đã quay trở lại. Cô biết rằng lúc này cô, Thần Lửa của Olympus, chính là mục tiêu của chúng. Nếu bằng cách nào đó cô bị giết hoặc dù chỉ bị thương nặng thì Ngọn Lửa Thiêng nơi Đền Thờ có thể sẽ bị dập tắt và rồi không còn hy vọng sống sót cho bất cứ ai nữa. Cô không thể để điều đó xảy ra.

“Chúng ta sẽ không quay trở lại cung điện,” cô nói dứt khoát. “Điều đó quá nguy hiểm và bọn Nirad thì quá lớn mạnh. Chúng ta sẽ trở thành mục tiêu tấn công mất! Em nghĩ chúng ta sẽ đi New York. Dù sao thì chúng ta cũng đã lên kế hoạch rồi. Khi ta giải cứu được cho cha em, em chắc rằng ông có thể giúp đỡ.” Emily nhìn tuấn mã. “Pegs à, em nghĩ chúng ta nên làm gì đây?”

Pegasus cào chân xuống bãi cát và hí vang rồi gật đầu.

Emily vỗ về chiếc cổ của con tuấn mã. “Vậy thống nhất thế nhé, chúng ta quay trở lại New York ngay bây giờ.”

https://thuviensach.vn

Chương 3

Khi họ chuẩn bị rời đi, những nỗi sợ hãi và hoài nghi trong Emily dâng lên. Cô không muốn ở lại cung điện và chờ đợi bọn Nirad. Nhưng trong sâu thẳm cô cảm thấy như mình đang bỏ mặc người dân Olympus trong lúc họ cần cô.

Joel ngồi vững vàng trên lưng Pegasus phía sau cô. Emily nhìn sang Paelen. “Anh sẵn sàng chưa?”

Paelen gật đầu. “Chúng ta đi nào!”

Pegasus bắt đầu chạy nước kiệu dọc bờ cát bạc, rồi ngay lập tức phi nước đại và nhảy vào không trung. Cả Emily và Joel đều cảm thấy cơ bắp to khỏe trên vai và lưng con tuấn mã oằn lên khi nó vỗ đôi cánh khổng lồ của mình. Khi họ đã bay lên cao hơn, hai cánh tay của Joel ôm quanh eo của Emily ngày càng chặt hơn còn cô thì lùa những ngón tay vào bộ bờm rậm rạp của con tuấn mã để bám được chắc hơn.

“Chúng ta đã sẵn sàng, Pegs!” Emily hô to.

Lần cuối họ bay như thế này là khi họ chạy trốn bọn Nirad trên Đảo Governor. Lần này họ chạy khỏi Olympus cũng vì lý do đó.

Pegasus bay càng ngày càng nhanh khi họ lên cao hơn. Emily ngoảnh lại và thấy Paelen đang tự tin bay phía sau họ trên đôi xăng đan của thần Mercury. Ngay trước khi bay vào đám mây trắng lớn, cô nghĩ mình vừa nhìn thấy bóng của thứ gì đó ở phía xa đang đuổi theo. Nhưng trước khi cô có cơ hội để nói điều đó với Joel thì Pegasus đã chuẩn bị bay vào Dòng Mặt Trời - chiếc cổng được người dân Olympus dùng để qua lại giữa các thế giới. Pegasus phi nhanh không tưởng nổi để đạt được tốc độ có thể mở

https://thuviensach.vn

cánh cửa vào Dòng Mặt Trời. Đột nhiên các ngôi sao xung quanh họ chuyển thành một vùng sáng mờ nhạt và rồi biến mất.

Emily chắc chắn rằng mình đã nhìn thấy... thứ gì đó. Cô vẫn quay lại nhìn, nhưng Dòng Mặt Trời hùng cường này, với ánh sáng trắng chói lòa và tiếng năng lượng mặt trời rạn nứt rít lên inh tai, cùng lắm cô chỉ có thể nhìn thấy Paelen đang bay ngay phía sau đuôi con tuấn mã mà thôi.

“Có chuyện gì thế?” Joel hét lên.

Emily chăm chú nghe cậu ta và phải hét lớn lên để cậu ta nghe thấy trong luồng năng lượng của Dòng Mặt Trời. “Mình nghĩ mình đã nhìn thấy thứ gì đó đang bám theo chúng ta.”

Joel nhanh chóng quay đầu lại. “Mình không nhìn thấy gì hết,” cậu hét lên.

“Chắc là không có gì đâu!”

Chuyến đi xuyên qua Dòng Mặt Trời này dường như lâu hơn nhiều so với lần trước. Hơn nữa, chuyến đi lần đó là đến với cái chết của cô. Cuối cùng họ cũng thoát ra khỏi vùng sáng ồn ào đó. Những ngôi sao xung quanh họ dường như chậm dần lại cho đến khi ngừng hẳn và họ xuất hiện trên một vùng trời đêm trong trẻo và rực rỡ.

Emily hít một hơi thật sâu khi trái tim cô run lên trước ánh sáng của Thành phố New York đang hiện lên ngay phía trước.

Cảm giác vui thích và nhẹ nhõm khiến cô ngạc nhiên. Emily nhận ra rằng mình nhớ căn nhà cũ nhiều đến thế nào và thật dễ chịu khi được quay trở lại.

“Mình đã không bao giờ nghĩ rằng còn có thể được nhìn thấy thành phố này lần nữa,” Joel nói, cũng sững sờ như cô bé vậy.

“Joel, nhìn kìa,” Emily phấn khích reo lên. Cô chỉ vào một tòa tháp hùng vĩ vươn lên bầu trời. “Họ đã sửa lại tòa Empire sau khi bị gậy tầm sét của Thần Jupiter thổi bay nóc!”

https://thuviensach.vn

“Và nó đã được trang trí bằng màu sắc của lễ Halloween,” Joel nói thêm khi hai người cùng nhìn thấy những ánh đèn màu cam đang tỏa sáng rực rỡ trên đỉnh tháp. Tòa nhà Empire State thật độc đáo. Nó luôn thay đổi màu sắc trên đỉnh tháp theo mùa hoặc những sự kiện đặc biệt. “Bọn mình đi vào tháng Năm. Giờ là tháng Mười. Bọn mình đã đi gần sáu tháng rồi đấy.”

Lời nói của Joel khiến Emily cảm thấy hốt hoảng. Cứ như thể họ mới chỉ ở Olympus một thời gian ngắn thôi vậy. Nhưng những sắc màu Halloween trên tháp Empire và không khí giá lạnh xung quanh đã chứng minh rằng đó là sự thật. Sáu tháng qua, CRU đã làm gì với cha của cô rồi?

Nhanh chóng, họ đã đến Đảo Governor. Emily nhìn xuống dưới và cảm thấy nôn nao khi nhớ lại những gì đã xảy ra ở đó. Cánh tay của Joel siết chặt hơn nữa và cô biết cậu ấy cũng đang cảm thấy như vậy.

Pegasus bắt đầu hạ cánh và những nỗi sợ hãi trong Emily tăng lên. “Không Pegs ơi, không phải ở đây. Chúng ta không thể quay lại Governor được, bọn CRU đang ở đây!”

Nhưng lời van nài của cô đã bị bỏ qua. Pegasus đang chuẩn bị hạ cánh xuống phía cuối Đảo Governor, bên cạnh một đảo nhỏ mà Emily chưa từng nhìn thấy trước đó. Trung tâm Nghiên cứu Trung Ương xây dựng cơ sở của mình dưới những ngôi nhà đẹp đẽ trên phần đảo gần Manhattan nhất. Không thể nhầm lẫn được đặc điểm quân sự của khu vực này bởi một số doanh trại lớn của nó, nơi có thể được nhận biết là chỗ ở của quân lính đang đóng tại đây.

Họ hạ xuống một khoảng trung giữa hai doanh trại. Cơn gió mùa thu lạnh lẽo đang thổi tung mặt nước và khiến Emily không ngừng run rẩy trong bộ quần áo của xứ Olympus mỏng manh. Nhưng còn nữa, Đảo Governor tĩnh lặng một cách lạ kỳ.

“Pegasus muốn em ngồi yên trên lưng nó,” Paelen thì thầm, giơ tay chặn cô lại. “Nó đưa chúng ta quay lại đây để xem còn tên chiến binh Nirad nào ở lại không.”

https://thuviensach.vn

“Làm thế nào chúng ta biết được?” Joel hỏi gấp. “Đứng đây và đợi bọn chúng hoặc CRU đến tóm chúng ta sao?” Joel nhoài qua người Emily để nói trực tiếp với con tuấn mã. “Pegasus, làm ơn đi, đây là căn cứ của chúng đấy. Chúng ta không nên ở đây. Chúng ta phải đi thôi.”

“Joel, bình tĩnh nào,” Paelen nói, “Ta có ý này. Đôi xăng đan này luôn biết nơi để tìm thứ mà ta yêu cầu, giờ hãy để ta thử xem sao.” Cậu nhìn xuống đôi xăng đan có cánh của mình. “Hãy tìm trên đảo xem còn tên Nirad nào ở đây không?”

Emily và Joel quan sát dưới ánh trăng khi đôi xăng đan nghe lệnh của Paelen và đôi cánh nhỏ xíu của nó bắt đầu vỗ vỗ. Chúng nâng Paelen lên không trung, ngừng lại khi cậu ta cách mặt đất gần ba mét. Chúng xoay một vòng và rồi quay trở lại mặt đất.

“Đôi xăng đan chưa từng sai lệnh của ta trước đây”, Paelen giải thích. “Ta không tin rằng nó lại sai lần này. Không còn tên Nirad nào ở đây nữa đâu.”

“Vậy có chuyện gì xảy ra với chúng rồi?”

Emily hỏi. “Ngay trước lúc chúng ta bỏ chạy, chúng rất đông mà. Đến cả súng đạn cũng không cản được chúng, vậy thứ gì đã làm được chứ?”

Pegasus bắt đầu hí.

“Ta không biết,” Paelen đáp. “Pegasus cũng vậy. Nó không ngửi thấy mùi của bất cứ binh lính nào trên đảo. Nó tin rằng đảo này đã bị bỏ hoang.”

“Đây là một cơ sở rộng lớn. Tại sao chúng lại làm vậy?” Joel thắc mắc.

Emily nhún vai. “Có lẽ là do quá khó khăn để giải thích về sự xuất hiện của đội quân Nirad tại New York chăng? Khi tấm ảnh của chúng ta xuất hiện trên báo chí họ đã nói chúng ta là một trò bịp bợm. Nhưng có lẽ số người đã nhìn thấy các sinh vật Nirad và những thiệt hại do chúng gây ra chỉ để họ bắt đầu đặt rất nhiều câu hỏi. Cho nên CRU phải chuyển đi.”

“Có thể,” Joel đồng tình. “Nhưng chúng chuyển đi đâu chứ?”

https://thuviensach.vn

“Có lẽ tới nơi chúng đang giam giữ cha của Emily,” Paelen gợi ý. “Trước đây đôi xăng đan đã từng đưa ta đến đó. Ta chắc rằng chúng sẽ làm như thế lần nữa.”

“Vậy ta đi thôi,” Emily nói khi một cơn rùng mình nữa lại chạy dọc sống lưng. “Ở đây chẳng có gì ngoài những ký ức tồi tệ cho tất cả chúng ta.”

Một lần nữa, Emily đã không thể rũ bỏ được cảm giác rằng bọn họ đang bị theo dõi. Cô dò xét khu vực tối tăm đó nhưng không nhìn thấy bất cứ thứ gì bất thường. Cô nhoài người về phía trước và nói thầm vào tai của Pegasus, “Pegs, chị có cảm giác lạ lắm. Có ai đó khác đang ở đây không?”

Pegasus ngẩng đầu lên và bắt đầu đánh hơi.

“Chuyện gì thế?”, Joel khẽ hỏi.

“Không chỉ có chúng ta ở đây đâu,” Paelen thì thầm khi cậu cũng bắt đầu ngó nghiêng xung quanh.

Pegasus giậm chân xuống nền đất một cách tức giận và khịt mũi. Bất ngờ, nó lao về phía trước.

Con tuấn mã phi nước đại sang một khu đất trống hướng về một trong số nhưng doanh trại tối đen. Hí vang giận dữ, con tuấn mã chạy vòng quanh khu nhà và tấn công kẻ đang ẩn nấp trong bóng tối.

Emily và Joel suýt nữa bị hất khỏi lưng Pegasus khi nó chồm lên và đá vào kẻ bí ẩn kia.

“Đừng Pegasus!” Một giọng hét đầy sợ hãi vang lên. “Làm ơn, ta đây, Cupid đây. Xin hãy dừng lại.”

“Cupid!” Emily hổn hển.

Pegasus đứng xuống bằng bốn chân và giận dữ khịt mũi. Con tuấn mã đẩy một cách tàn nhẫn vào phía sau đôi cánh đã gấp lại của thần Cupid để đưa thần ta ra khỏi bóng tối.

“Ngươi đang làm gì ở đây thế hả?” Joel vừa truy hỏi và tụt xuống khỏi lưng Pegasus lao tới.

https://thuviensach.vn

Paelen chỉ tay vào thần Cupid buộc tội. “Ngươi đã theo dõi bọn ta! Tại sao hả?”

Thần Cupid đứng trước cả đám. “Bọn Nirad đang ở Olympus.”

“Vậy nên ngươi quyết định bám theo bọn ta?” Joel hỏi.

“Emily là Thần Lửa, có lẽ là người quyền lực nhất Olympus. Ta nghĩ bọn Nirad có thể sẽ truy đuổi cô bé. Vậy nên ta đến để giúp bảo vệ cô ấy.”

“Đồ dối trá!” Paelen kết tội rồi đẩy thần Cupid một cái. “Ngươi là kẻ hèn nhát. Ngươi đi theo vì ngươi nghĩ Emily sẽ dùng năng lượng của mình để bảo vệ ngươi khỏi bọn Nirad. Nhưng ngươi nhầm rồi. Hãy quay về Olympus đi, Cupid. Bọn ta không muốn ngươi ở đây.”

“Ta không về!” Thần Cupid quát lại. “Và ngươi không thể ép ta được, đồ ăn trộm!”

“Vậy xem đây!” Paelen hét lên rồi bất thình lình lao vào thần Cupid.

Hai con người Olympus nhanh chóng lăn tròn trên đất và đấm nhau túi bụi.

“Dừng lại!” Emily hét lên. “Chúng ta không có thời gian cho việc này đâu!”

Joel tiến đến can ngăn cuộc đánh đấm, nhưng Pegasus bước tới và chặn đường cậu.

“Không Joel, đừng,” Emily cảnh báo. “Bọn họ khỏe hơn cậu nhiều. Cậu sẽ bị thương đấy. Pegs, cậu làm gì đó đi. Hãy ngăn bọn họ lại!”

Pegasus lao tới và túm lấy đôi cánh của thần Cupid bằng hàm răng sắc nhọn của mình. Vị thần xứ Olympus rú lên vì đau đớn khi bị Pegasus lôi ra xa. Joel túm lấy Paelen kéo lại.

“Ối! Thả ra,” thần Cupid gào lên. “Pegasus, thả ta ra!”

“Dừng lại, cả hai người!” Emily ra lệnh khi cô tụt xuống khỏi lưng ngựa thần. Cô run rẩy và vòng cánh tay ôm chặt lấy người để giữ ấm. Cô bước đến giữa hai kẻ tham chiến. “Dừng lại ngay!”

https://thuviensach.vn

Paelen cố đẩy Joel ra để tiếp tục yêu cầu thần Cupid. “Hãy cút xéo về Olympus đi!”

“Không!” Thần Cupid quát. “Ta không về!”

Joel giữ chặt hai vai của Paelen và chắn tầm nhìn của cậu về phía thần Cupid. “Bình tĩnh nào, Paelen,” cậu nói và hàm răng của chính cậu bắt đầu va vào nhau lập cập. “Việc này chẳng đưa chúng ta đến đâu cả. Chúng ta đang lãng phí thời gian quý giá đấy.”

“Nhưng hắn không nên có mặt ở đây,” Paelen hét lên. “Hắn sẽ khiến tất cả chúng ta bị giết mất.”

“Ta sẽ không làm thế đâu,” thần Cupid đáp. “Ta có thể giúp mà.” Thần quay về phía Pegasus. “Ta muốn giúp đỡ Thần Lửa.”

Emily vừa nhìn Paelen vừa nhìn thần Cupid. Điều cuối cùng cô cần là thêm một người Olympus nữa để lo lắng - đặc biệt là người có đôi cánh kia.

“Cupid, làm ơn đi”, cuối cùng cô nói với hai hàm răng va lập cập vào nhau, “Hãy quay về Olympus. Bọn em chỉ ở đây một thời gian ngắn thôi sau đó sẽ về ngay.”

Thần Cupid tập trung toàn bộ sự chú ý vào Emily. “Em đến đây để cứu cha mình. Ta muốn giúp em.”

Emily lắc đầu. “Như thế quá nguy hiểm. Che giấu đôi cánh của Pegasus và tránh cho cậu ấy bị phát hiện cũng đã đủ khó khăn rồi. Em không biết bọn em sẽ xoay xở thế nào nếu có cả ngài nữa đâu.”

“Trước đây ta đã từng làm được, giờ ta sẽ lại làm như thế,” thần Cupid ngang bướng quả quyết. “Ta đã từng thường xuyên đến đây trước khi thần Jupiter ban hành lệnh cấm thăm viếng. Ta sẽ không bỏ em ở đây đâu, Thần Lửa ạ. Dù em từ chối cho ta đi cùng, bằng mọi giá ta vẫn sẽ đi theo. Em có nhiều quyền lực, nhưng em không có quyền lực nào để tống cổ ta về nhà đâu.”

“Có thể cô ấy không có,” Paelen đồng tình. “Nhưng cô ấy có thể thiêu cháy ngươi thành tro đấy. Việc đó sẽ ngăn cản ngươi đi theo bọn ta.”

https://thuviensach.vn

“Paelen, đủ rồi đấy,” Emily cảnh cáo. “Em đã nói với anh rồi, em sẽ không sử dụng năng lượng đó nữa đâu. Chúng quá nguy hiểm.”

Pegasus bắt đầu hí lên. Không biết con tuấn mã nói gì nhưng Emily có thể nhìn thấy nó đang gieo nỗi sợ hãi vào đôi mắt của cả Paelen và thần Cupid.

Paelen cúi đầu một cách tội lỗi. “Ta xin lỗi, Emily,” cậu khẽ nói rồi nhấc bổng cô bé lên lưng ngựa. “Ta đúng là kẻ ngốc. Lẽ ra ta phải thấy rằng em và Joel đang lạnh run lên và cần được bảo vệ khỏi trời đêm giá rét như thế này. Có lẽ chúng ta nên vào trong một căn nhà bỏ hoang nào đó để trú lại một đêm.”

“Không bao giờ!” Cả Emily và Joel đều nói đồng thanh.

“Em không bận tâm em bị lạnh thế nào đâu,” Emily nói tiếp. “Em sẽ không ở lại đây. Có lẽ chúng ta nên đến gần nơi giam giữ cha của em và tìm chỗ nghỉ ở đó.”

Joel nhanh chóng gật đầu tán thành. “Nếu nó không xa lắm thì hãy đi luôn đi.”

https://thuviensach.vn

Chương 4

Lại bay lên cao, Emily tê cóng người vì rét. Cô có thể cảm nhận được Joel đang run rẩy phía sau. Đôi xăng đan của Paelen dẫn cả nhóm băng qua bầu trời Manhattan hướng về phía bắc. Emily nhìn sang trái và thấy thần Cupid đang bay sát bên cạnh. Đôi cánh của thần nhỏ hơn cánh Pegasus nhưng không nhỏ hơn nhiều lắm. Cô lắc đầu bất lực. Làm cách nào họ có thể che giấu những đôi cánh này đây?

Và do đó, cô e rằng họ bay chưa đủ cao. Nhỡ ai đó nhìn thấy họ thì sao? Người đó có gọi cho CRU không? Cuộc truy lùng lại tiếp tục hay sao? Kế hoạch giải cứu cho cha đơn giản là thế bỗng chốc trở nên vô cùng phức tạp. Cô nhận ra rằng mình đã không thực sự nghĩ cách cứu cha như thế nào một khi họ tìm ra nơi giam giữ ông. Đó quả là một sai lầm.

Không lâu sau, họ đã bay ra khỏi vùng ánh sáng của thành phố. Đôi xăng đan vẫn dẫn họ thẳng về hướng bắc. Emily nhìn xuống và nhận ra rằng họ đang bay ngang qua thành phố Yonkers và cuối cùng vào tuyến đường ít dân cư nhất trên đường đến Dãy núi Catskill.

“Mình biết khu vực này,” Joel ngồi sau nói. “Cha mẹ mình thường đưa mình và em trai đến đây khi tụi mình còn nhỏ.”

“Thật ư? Mình cũng vậy!” Emily ngoái lại sau nhìn cậu một cách ngạc nhiên. “Có một điểm dừng chân mà gia đình mình luôn ghé qua...”

“Nhà hàng Táo Đỏ phải không?” Joel hỏi.

“Đúng rồi!” Emily đáp một cách thích thú. “Đó là nơi cha mẹ mình gặp nhau.”

https://thuviensach.vn

“Anh em mình cũng luôn ghé qua đó,” Joel nói. “Nếu chúng ta đã từng đến đó cùng một lúc thì thú vị thật đấy nhỉ?”

“Chắc vậy rồi,” Emily tán thành nói qua hàm răng đang va vào nhau lập cập. Phần cơ thể duy nhất của cô không tê cóng đó là cái lưng, bởi vì Joel đã áp người vào đấy. Nhưng toàn bộ những phần còn lại đang bị lạnh buốt đến tận xương. Nếu họ không thoát khỏi trời đêm này sớm, cô chắc rằng mình và Joel sẽ bị viêm phổi mất. Paelen, thần Cupid và Pegasus dường như chẳng bận tâm đến cái lạnh này chút nào.

“Kia rồi!” Joel la lớn và chỉ xuống phía dưới bên phải mình. “Nhìn đi, đó là Nhà hàng Táo Đỏ đấy.”

Emily nghiêng người qua và nhìn thấy nhà hàng nơi mà cha mẹ cô đã gặp nhau, giờ đã bị bít kín bằng ván và bỏ hoang. “Nó đóng cửa rồi,” cô buồn bã nói. “Mình thắc mắc không biết có chuyện gì đã xảy ra vậy.”

Cả Emily và Joel đều quá chăm chú vào cái nhà hàng đã bị đóng cửa đó đến nỗi không nhận ra rằng đôi xăng đan của Paelen đang dẫn họ xuống phía dưới. Khi Pegasus bắt đầu hí, họ mới nhìn theo.

“Chúng ta đang hạ cánh đấy,” Paelen gọi.

“Chắc chúng ta đang ở gần chỗ của cha cậu đấy!” Joel đoán.

“Chỗ này ư?” Emily nói. “Nhưng quanh đây chẳng có gì ngoài núi, rừng và nhà hàng Táo Đỏ mà?”

“Và một nơi tuyệt vời để trốn tránh bọn CRU,” Joel nói.

Emily nhìn thấy ánh đèn chiếu sáng lóe lên từ phía xa. Nhưng họ đang hạ cánh xuống chỗ đối diện và ở phía trên cao khu rừng tối đen. Khi họ hạ xuống đến tầm cao của rừng cây, Pegasus hí vang và đột ngột chuyển hướng ra xa.

“Chuyện gì thế hả Pegs?” Emily lo lắng hỏi to. Cô nhìn xuống và vẫn không thể nào nhìn được thứ gì đang ẩn nấp trong rừng cây tối đen phía dưới cả. “Chúng nhìn thấy chúng ta chưa?”

https://thuviensach.vn

Thần Cupid bay đến ngay bên cạnh con tuấn mã. “Nó không muốn xuống đó trong khi em và Joel đang quá lạnh để có thể đương đầu với bọn chúng. Nó bảo chúng ta phải tìm cho hai ngươi một vài bộ quần áo ấm hơn đã.”

Emily thấy lòng mình thật mâu thuẫn. Nếu rốt cuộc họ đã đang ở gần chỗ cha cô rồi thì cô ghét phải rời khỏi nơi này. Nhưng cô đang chết cóng.

Pegasus nói đúng. Cô và Joel cần phải được sưởi ấm ngay nếu không cả hai sẽ gặp rắc rối lớn.

“Mình có ý này!” Joel gọi từ phía sau. “Pegasus, hãy cho bọn ta đến chỗ ánh đèn nhấp nháy kia đi. Mình biết chính xác chúng ta đang ở đâu rồi.”

Pegasus ngay lập tức hí lên rồi chuyển hướng bay trở lại trên cao. Nó dẫn đầu nhóm khi Paelen và thần Cupid bay bên cạnh.

Emily quay lại nói với Joel. “Chúng ta đang đi đâu vậy?”

“Dưới đó,” Joel chỉ xuống nơi có ánh đèn sáng rực. “Pegasus, mày phải hạ cánh trước khi chúng ta đến đó. Bọn ta chưa muốn bị phát hiện đâu.”

Khi họ tiếp đất, không gian tràn ngập tiếng nhạc đập chát chúa và những tiếng la hét ầm ĩ kinh khủng. Emily nhìn thấy ánh đèn lóe sáng từ trò cưỡi ngựa giải trí. Tiếng la hét là của những người đang chơi cưỡi ngựa.

“Hạ cánh ngay ở đó đi!” Joel ra lệnh và chỉ về một chỗ trống trong cánh rừng gần hàng rào bao quanh khu vui chơi.

Vừa tiếp đất, Joel khó nhọc xuống ngựa. Cậu gọi Paelen và thần Cupid lại gần. “Chỗ này lý tưởng đấy. Cách đây mấy năm, cha tôi đã đưa tôi lên trên này vào dịp lễ Halloween. Đó là Lễ hội Rừng Ma. Có một ngôi nhà ma rộng lớn và đủ trò để nhìn ngắm và vui chơi.”

“Joel, chúng ta không có thời gian để tham gia lễ hội đâu,” Emily gắt gỏng. Cô đã lạnh đến mức hai hàm răng không còn va vào nhau nữa. Cô tê cóng và lo rằng mình bị giảm thân nhiệt. “Chúng ta cần quần áo và sau đó phải đi tìm cha mình nữa!”

https://thuviensach.vn

“Mình biết,” Joel gắt lại. “Nhưng nhìn chúng ta xem. Chúng ta không thể đi đến nơi nào đó vào ban ngày với bộ dạng như thế này được. Và hãy nhìn họ xem?” Joel chỉ vào thần Cupid và Pegasus.

“Nhìn những đôi cánh kia đi. Chúng ta phải tìm chỗ giấu chúng đã.”

“Thế thì sao?” Emily gặng hỏi.

“Emily, đây là Rừng Ma đấy! Cậu không hiểu sao?” Joel nói tiếp. “Bọn họ có diễn viên hóa trang với những trang phục rất kinh dị. Chúng ta có thể đi thẳng vào trong đó và mọi người sẽ nghĩ chúng ta là một phần của buổi biểu diễn. Mình cá rằng chúng ta có thể đột nhập vào mấy chiếc xe rơ-moóc của diễn viên và tìm quần áo.”

“Ồ,” Emily cuối cùng cũng đã hiểu. “Mình hiểu rồi. Nhưng đợi đã. Trông chúng ta chẳng đáng sợ gì cả. Ta vẫn không phù hợp. Trang phục giống của người xứ Olympus, chứ không phải ma cà rồng, ma hay quỷ...”

“Ta không hiểu,” Paelen xen ngang. “Ở chỗ này, con người ăn mặc như những xác chết sao? Tại sao họ lại làm thế?”

“Để dọa ma những người đến thăm,” Joel giải thích.

“Và những người đó mong mình bị dọa ma sao?” Joel gật đầu.

“Ta vẫn không hiểu,” Paelen nói.

“Ta cũng vậy,” thần Cupid nói thêm.

“Cả em cũng thế,” Emily đồng tình. “Em luôn ghét ngôi nhà ma.”

“Có thể,” Joel đáp. “Nhưng ngay lúc này, với bộ dạng hiện tại của tất cả chúng ta, thì đó là nơi duy nhất thích hợp.”

Họ bắt đầu đi bộ về phía lễ hội. Trong tiết trời đêm lạnh giá, mùi hương ngọt ngào của kẹo bông đường kẹo táo bọc đường và những thú vui khác của hội chợ giải trí lan tỏa vào không khí.

“Họ có cả thức ăn ở đây sao?” Paelen hớn hở hỏi.

“Ồ, có đấy”, Joel đáp.

Pegasus cũng ngẩng đầu lên và hít hà thứ hương thơm mạnh mẽ từ đồ ăn trong lễ hội.

https://thuviensach.vn

Không lâu sau, họ đã leo lên chỗ hàng rào mắt xích. Phía bên kia, họ nhìn thấy những ánh đèn sáng rực rỡ từ vô số lều trại trò chơi, nơi đám người tham gia đang thử vận may để giành những giải thưởng lớn. Vào sâu nữa, người ta đặt tất cả những trò đu quay của lễ hội. Có một vòng quay Ferris lớn chứa đầy người, trong khi trò Bạch Tuộc đang quay tròn những người chơi trên không trung trong tiếng nhạc đập chát chúa ầm ĩ. Đối diện với trò Bạch Tuộc là ngựa gỗ, những con ngựa nâng lên và hạ xuống theo một nhịp điệu đều đều và nối đuôi nhau thành một vòng đua bất tận. Không xa hàng rào, họ nhìn thấy một vòng quay lớn nhất, sáng nhất trong tất cả - trò đu quay Quái vật Khổng lồ. Loáng một cái, chiếc xe tấn vòng quay vọt nhanh xuống những đường ray dốc đứng trước mặt họ, đám người ngồi trong xe hét lên một cách vừa sợ hãi vừa thích thú. Joel nói đúng. Emily có thể thấy vô số diễn viên trong những bộ đồ hóa trang.

“Ở đây điên rồ thật đấy,” Paelen im bặt với đôi mắt mở to cố gắng thu toàn bộ cảnh tượng của lễ hội này vào tầm nhìn. “Ta chưa từng nhìn thấy cảnh tượng nào như thế này trước đây. Ta phải xem kỹ hơn mới được...”

“Paelen, đợi đã,” Joel gọi. “Tôi có ý này.” Cậu quỳ xuống và vốc đầy một nắm tay bùn nhão và lá mục. Cậu chà đống rác bẩn đó lên khắp mặt, cánh tay và chiếc áo chùng cho đến khi toàn thân phủ một lớp bùn bẩn. Joel toe toét cười với Emily. “Đó, giờ mình hoàn toàn phù hợp với lễ hội rồi nhé. Mình là một xác sống xứ Olympus.”

Emily cười lớn khi thấy đống lá và nhánh cây đang dính trên tóc của Joel. “Ý hay đấy. Giúp chị xuống nào Pegs, chị cũng sẽ biến thành một xác sống đây.” Cô quay sang thần Cupid. “Và ngài nữa. Ngài sẽ là một xác sống có cánh.”

Thần Cupid lắc đầu và trông thật khổ sở. “Không phải em đang bảo ta xoa cái thứ rác rưởi đó lên người đấy chứ?”

Emily quỳ xuống và vốc đầy thứ bùn nhão và lạnh giá đó vào cả hai lòng bàn tay. Cô bước tới chỗ thần Cupid. “Không hề.” Trước khi thần kịp phản kháng, Emily đã ném đóng bùn đó vào người thần. “Mà em sẽ làm cho ngài. Đó, giờ thì ngài cũng là một xác sống rồi đấy.”

https://thuviensach.vn

Cô quay lại phía Paelen. “Còn anh thì sao?”

Paelen vội vàng vốc khum hai bàn tay lại. “Ta sẽ tự làm, cảm ơn em. Ta không hiểu tại sao nhưng ta sẽ làm mà.”

Cuối cùng mọi người cùng quay lại phía Pegasus. Trong bóng tối che phủ bởi khu rừng, con tuấn mã rực lên một màu trắng sáng chói. “Xin lỗi em nhé, Pegs,” Emily nhẹ nhàng nói khi cô bước về phía trước nó. “Nhưng em đang phát sáng. Bọn chị lại phải biến em thành con ngựa bình thường một lần nữa vậy. Em sẽ để bọn chị bôi bùn lên người em chứ?”

Pegasus nhẹ nhàng huých cô một cái.

“Được rồi, mọi người,” cô nói. “Hãy bôi cho Pegasus đi nào.”

Rất nhanh sau đó, tất cả đều được che phủ bởi lớp bùn và lá mục, trừ phần lông cánh của Pegasus và thần Cupid. Joel thao tác để hướng dẫn cách những xác sống di chuyển như thế nào với những bước chân ì ạch chậm chạp. Emily cười khi nhìn thấy Paelen và thần Cupid cố bắt chước Joel.

“Và phải nhớ,” Joel nhắc nhở Pegasus và thần Cupid, “cho dù hai người có nhìn thấy gì hay có chuyện gì xảy ra thì cũng cố gắng đừng cử động cánh của mình đấy. Hãy coi chúng chỉ là một phần trang phục thôi, không hơn không kém.”

Chỉ mỗi Pegasus là gặp khó khăn trong việc vượt qua cái hàng rào cao vút, nó cần nhiều không gian hơn để lấy đà bay lên. Họ tiếp tục quan sát và chờ đợi cho đến khi khoảng trống đã sẵn sàng trước khi bay vượt qua đỉnh hàng rào.

Cuối cùng tất cả đều đã ở trong khu vực Lễ hội Rừng Ma. Cho dù họ đã cải trang nhưng sự lo lắng vẫn khiến ruột gan Emily quặn thắt lại. Cô ngồi trên Pegasus và thậm chí chiếc nẹp chân bằng vàng đã được giấu dưới đôi cánh của con tuấn mã, cô vẫn cảm thấy lộ liễu và bị nguy hiểm.

Khi họ bước qua đám đông đến sớm, mọi người nhìn họ chằm chằm một cách tò mò nhưng vẫn giữ khoảng cách. Có lúc, Emily bắt gặp hai cô gái nhìn thần Cupid và mỉm cười rạng rỡ với thần. “Anh chàng dễ thương đấy,” cô nghe thấy họ cười khúc khích khi cả nhóm đi qua.

https://thuviensach.vn

Họ tiến sâu hơn vào trong lễ hội. Không gian đầy tiếng la hét khi những người hóa trang rón rén đến bên cạnh những ai không để ý và gắng sức để làm họ sợ hãi. Ngay phía trước đó, họ nhìn thấy trò hấp dẫn nhất - ngôi nhà ma ám. Emily nhìn thấy một người hóa trang thành Grim Thần Chết đang cầm chiếc lưỡi hái của mình. Anh ta đứng oai vệ ở cửa, mời mọi người vào trong và gắng sức dọa nạt những ai đang chờ đến lượt vào.

“Người ta làm như thế cho vui sao?” Paelen hỏi, khi cậu nhìn thấy Grim Thần Chết đang khiến cho các cô gái thét lên hoảng sợ.

“Ta tự hỏi họ sẽ phản ứng thế nào nếu nhìn thấy một tên Nirad nhỉ?” Thần Cupid nói chen vào. “Nó sẽ sớm dạy cho những con người này ý nghĩa thực sự của nỗi sợ hãi.”

Joel thở dài. “Ngươi không hiểu đâu. Mọi người đến đây để bị dọa nạt bởi vì nỗi sợ đó an toàn. Không ai bị thương cả. Nó mang ý nghĩa vui vẻ.”

“Ta vẫn không hiểu thế giới của các cậu,” Paelen nói.

“Anh không cần phải hiểu đâu,” Joel kết luận.

“Hãy vơ những thứ mà chúng ta cần và rời khỏi đây trước khi Emily và tôi chết vì cóng.”

Joel dẫn đường xuyên qua những đám đông dày đặc. Emily quan sát vẻ mặt của Paelen và thần Cupid khi họ nhìn chằm chằm những người hóa trang xung quanh với sự kinh ngạc và tò mò.

“Ở đằng kia,” Joel nói. “Tất cả những chiếc xe rơ-moóc. Nhanh lên nào.”

Họ tiến đến khu vực yên tĩnh hơn, có cả một hàng dài xe rơ-moóc của các diễn viên hóa trang. Họ bước qua một tấm biển lớn để KHU VỰC RIÊNG. MIỄN VÀO.

“Cậu và Pegasus canh ở đây,” Joel nói với Emily. “Bọn mình sẽ vào lấy ít quần áo.” Cậu quay sang Paelen. “Tôi biết anh đã bỏ nghề trộm cắp. Nhưng bây giờ thì anh lại phải làm tên trộm một lần nữa vậy.”

“Nếu bắt buộc,” Paelen giả bộ hối tiếc nói. Cậu ta nhìn Emily và nhe răng cười một cách gian xảo. “Nhưng bản thân ta không thích thú gì đâu.”

https://thuviensach.vn

Emily lắc đầu và cười. “Thôi đi đi.”

Emily cùng Pegasus đợi ở ngoài. “Chị thực sự hy vọng là bọn họ sẽ khẩn trương lên,” cô vừa nói vừa vòng cánh tay ôm chặt lấy người.

Vài phút trôi qua, cô nghe thấy tiếng nói. Vài người đang tiến đến. Emily quay lại nhìn những chiếc xe rơ-moóc và vẫn không thấy Joel hay những người còn lại đâu. Cô đẩy nhẹ Pegasus về phía sau. “Bình tĩnh nhé, Pegasus, để chị giải quyết việc này.”

Bốn người đàn ông trang điểm cầu kỳ tiến đến. Hai trong số đó mặc trang phục ma cà rồng; hai người còn lại hóa trang thành xác sống và ác quỷ Frankenstein. “Này nhóc con,” gã xác sống lên tiếng. “Không biết chữ sao? Đây là không phải khu vực công cộng đâu. Mày làm cái gì ở đây với con ngựa đó thế hả? Cuộc thi hóa trang ở phía bên kia khu lễ hội cơ mà.”

“Em biết,” Emily nói. “Em xin lỗi, nhưng con ngựa bị cả đám đông làm cho hoảng sợ nên em phải đưa nó vào đây để trấn tĩnh nó.”

“Mày thật là ngu ngốc hết chỗ nói khi mang nó vào đây đấy,” một gã ma cà rồng quặc lại. “Đây không phải cho dành cho động vật. Đó là lý do vì sao họ không cho phép mang thú nuôi đến.”

Gã ác quỷ Frankenstein tiến đến. “Thế bọn nhóc hóa trang thành gì thế này hả?”

“Những xác sống xứ Olympus ạ,” Emily trả lời khi cô thấy mấy gã diễn viên đang vây tròn xung quanh họ.

Tất cả bọn họ đều cười lớn. “Những xác sống xứ Olympus ấy hả?”

“Ta chưa từng nhìn thấy một con ngựa xác sống trước đây, chứ đừng nói là một con còn có cả cánh nữa,” gã ma cà rồng nói.

“Nó vào vai con ngựa Pegasus xác sống ạ,” Emily giải thích.

Bọn họ tiến đến gần hơn và bắt đầu xem xét Pegasus. “Đôi cánh tuyệt đấy,” gã Frankenstein nói khi gã đưa tay vuốt ve đôi cánh đang gấp lại của tuấn mã. “Mày mất bao nhiêu thời gian để làm ra chúng thế?”

https://thuviensach.vn

Tim Emily gần như ngừng đập khi gã Flankenstein tỉ mỉ quan sát đôi cánh của Pegasus.

Đôi mắt cảnh giác của tuấn mã không ngừng dõi theo gã và dường như đang trở nên khuấy động bởi sự áp sát của gã.

“Xin đừng động vào nó, nó không thích người lạ đâu ạ,” cô cảnh báo.

“Đó lại là một lý do nữa lẽ ra mày không nên mang theo nó đến đây,” Gã xác sống nói giọng thách thức.

“Vâng, lẽ ra em không nên làm thế,” Emily thừa nhận. “Nếu các anh cho bọn em vài phút nữa ở riêng với nhau, bọn em sẽ đi ạ.”

“Thế đi ngay bây giờ thì sao chứ?” gã ma cà rồng đề nghị. “Hay để ta gọi an ninh hả?”

Tiếng những bước chân đang chạy dội đến từ phía sau một chiếc xe rơ-moóc. Emily quay lại và nhẹ nhõm khi nhìn thấy Joel, Paelen và thần Cupid xuất hiện từ trong bóng tối.

“Cậu ổn chứ, Em?” Joel chạy đến bên cô. Paelen ở ngay phía sau cậu, vác theo một bọc đồ, tiếp đến là thần Cupid.

“Lũ nhóc chúng mày làm cái gì ở phía sau đó thế hả?” Gã xác sống tra hỏi. Rồi gã nhìn thấy bọc đồ trong tay Paelen. “Và chúng mày đã lấy gì ở đó?”

“Ai cơ, tôi á?” Paelen hỏi một cách vô tội.

“Này, đó không phải là áo của Jamie sao?” Gã ma cà rồng nói với bọn bạn.

“Tôi nghĩ thế,” gã Frankenstein xác nhận khi cả nhóm áp sát Joel. “Lũ nhóc chúng mày ăn cắp đồ trên mấy cái xe rơ-moóc phải không?”

“Không phải là ăn cắp,” Paelen đáp, “chỉ là mượn và định giữ lại thôi mà.”

Gã xác sống nhào tới chỗ Paelen. “Ngươi có cái miệng giảo hoạt đó nhóc ạ. Đưa mấy thứ đó cho ta và cút khỏi đây ngay.”

https://thuviensach.vn

“Nếu không thì ngươi sẽ làm gì hả?” Thần Cupid thách thức và bước đến.

“Nếu không thì để ta lấy nó từ mày.”

“Ta lại thích nhìn ngươi thử làm thế đấy, con người ạ.”

Tình huống trở nên tệ đi nhanh chóng. Emily nhìn thấy đôi cánh phía sau lưng thần Cupid vỗ nhè nhẹ. Thần ấy đang sẵn sàng chiến đấu rồi. Ngay lập tức, cô bé tiến đến và đứng giữa hai phe. “Thôi nào các anh, cho qua đi nhé.”

“Thôi được, vậy đi!” Gã xác sống nói. Gã quay lại phía một trong hai gã ma cà rồng, “Jimmy, đi gọi an ninh đi. Bọn tôi sẽ giữ chúng ở đây.”

Nhưng Pegasus đã chặn đường Jimmy. Khi gã bước sang trái, Pegasus cũng bước sang trái. Gã bước sang phải, Pegasus lại bước sang phải. Mỗi bước của gã đều bị con tuấn mã chặn lại.

“Này, giữ ngay con ngựa của chúng mày lại,” Jimmy nói khi cố vòng qua người Pegasus.

“Làm ơn đi,” Emily van nài. “Bọn em không muốn rắc rối đâu. Nhưng bọn em đang lạnh cóng người rồi và cần mấy bộ quần áo này. Xin hãy cho bọn em và để bọn em đi đi mà.”

“Không, Thần Lửa,” thần Cupid nói, “em không phải van xin. Nó là kẻ dưới em mà.” Thần quay về phía những gã diễn viên và mở tung đôi cánh của mình đầy đe dọa. “Giờ bọn ta chuẩn bị rời khỏi đây và các ngươi sẽ không được ngăn cản bọn ta.”

Những gã diễn viên hóa trang lo lắng bước lùi lại và nhìn chằm chằm vào đôi cánh đang rộng mở. “Cái gì xảy ra ở đây thế? Sao mày có thể làm thế hả?”

“Cupid, thôi đi! Gập cánh lại,” Emily la lên. Cô nhìn ngựa thần, “Pegs, hãy bảo ngài ấy dừng lại.”

Pegasus khịt mũi, lắc đầu và giậm móng xuống đất trước khi nó chồm lên đứng bằng hai chân sau và xòe rộng đôi cánh của mình ra. Sau một

https://thuviensach.vn

tiếng khịt mũi giận dữ, nó thình lình lao về phía trước.

Khi những gã diễn viên nhận ra đôi cánh của Pegasus là thật như cánh của thần Cupid thì bọn họ ra sức chạy. Nhưng Paelen và thần Cupid đã chặn bọn họ lại. Trận đấu diễn ra nhanh chóng nhưng tàn bạo. Trong vài giây, bốn gã đàn ông đã nằm bất tỉnh dưới đất.

“Sao các ngươi lại làm vậy?” Emily giận dữ hỏi. “Các ngươi có thể giết chết họ với sức mạnh của mình đấy!”

Paelen tức giận chỉ về phía thần Cupid. “Chúng ta phải làm vậy là do hắn cả đấy!” Cậu buộc tội thần Cupid và đẩy thần một cách thô bạo về phía sau. “Joel đã nói với ngươi là không được để lộ đôi cánh ra cơ mà. Chúng ta đang cố gắng len lỏi vào đây và không để lộ thân phận. Chỉ vì ngươi mà chúng ta phải khiến những gã vô tội này bị thương đấy!”

Một lần nữa Pegasus hí lên vang dội.

Paelen quay về phía Emily và Joel. Cậu ta hít một hơi thật sâu để tự trấn tĩnh bản thân. “Pegasus nói chúng ta phải trói họ lại và giấu họ đi. Sau đó chúng ta phải rời khỏi đây trước khi bọn họ bị phát hiện mất tích.” Cậu quỳ xuống và lục tung đống quần áo. “Đây rồi,” cậu nói khi cầm một chiếc áo dài thượt đưa cho Emily, “em hãy mặc cái này vào và giữ ấm nhé.”

Emily và Joel mặc quần áo vào trong khi Paelen và thần Cupid dùng những chiếc dây lưng của mấy gã đàn ông trói tay họ về phía sau. Họ kéo mấy gã về phía những chiếc xe rơ-moóc và đặt bọn họ vào trong xe.

Quay trở lại đám đông dày đặc trong lễ hội, buổi tối đang ở thời điểm sôi nổi nhất. Thậm chí số diễn viên hóa trang len lỏi qua các đám đông để dọa nạt mọi người còn đông nữa. Vô số người nhìn chằm chằm và chỉ trỏ vào Pegasus khi nó đi ngang qua họ. Họ bàn tán về đôi cánh của nó nhưng tất cả dường như chỉ coi nó là một phần của buổi biểu diễn mà thôi.

Họ đi ngang qua một người đàn ông trong trang phục chú hề bên một bể nước lớn. Anh ta ngồi trên một tấm ván đặt trên một bể nước bằng kính, ném về phía người tham gia lễ hội những câu lăng mạ, sỉ nhục. Nhiệm vụ

https://thuviensach.vn

của anh ta chính là trêu cho họ phát cáu lên để họ ném bóng vào mục tiêu khiến anh ta bị ngã nhào xuống nước.

Khi anh ta thấy nhóm của họ, đôi mắt anh ta ngay lập tức dán chặt vào Paelen. “Cả nhà ơi, chúng ta có gì đây nào?” Anh ta nói qua chiếc micro. “Thằng nhóc trông mới đáng yêu làm sao! Một cậu nhóc bé bỏng dễ thương đi bên cạnh chú ngựa cưng của mình. Mẹ của nhóc có biết nhóc ra ngoài tối nay không hả đứa bé ngọt ngào kia?”

Paelen nhìn chú hề nhưng không nói gì.

“Có chuyện gì thế, cậu bé áo chùng kia ơi? Không muốn lại đây và chơi một chút sao? Thế các bạn của nhóc thì sao nhỉ? Này, lũ quái vật, đây là lễ hội Halloween, không phải bữa tiệc áo chùng đâu! Hãy hiểu cho đúng nhé!”

“Các người định chấp nhận những lời bình luận thô thiển của hắn đấy à?” Thần Cupid thách thức.

“Đúng vậy đấy,” Emily đáp. “Chúng ta đã gây ra đủ rắc rối ở đây rồi.” Cô nhìn Paelen. “Anh ta chỉ trêu tức anh để anh bước qua đó và trả tiền để ném một quả bóng vào mục tiêu khiến anh ta ngã xuống nước. Đó là cách kiếm tiền của anh ta đấy.”

Paelen cau mày nhìn chú hề ngồi phía trên bể kính chứa đầy nước. “Hắn muốn ta ném bóng vào hắn sao?”

“Không phải vào hắn,” Joel trả lời, chỉ vào cái mắt bò hình tròn, “mục tiêu ở bên cạnh cái bể đó. Nếu anh ném trúng, nó sẽ làm anh ta rơi xuống bể nước lạnh.”

Paelen bước lại gần cái bể mục tiêu.

“Paelen, đừng,” Emily la lên. “Đừng làm gì cả. Làm hơn hãy quay lại đi.”

Nhưng Paelen đã đứng trước hàng bóng ném mục tiêu mất rồi. Người giúp việc của chú hề tung một quả bóng lên không trung và nói với Paelen giá cho ba quả.

https://thuviensach.vn

“Sao thế cậu bé áo chùng? Mày là con gà chắc?” Chú hề bắt đầu kêu cục cục như gà. “Có lẽ con ngựa có cánh nhỏ bé của mày có thể giúp mày đấy.”

“Bỏ đi,” Emily vừa nói vừa chộp lấy cánh tay của Paelen. “Làm ơn đi.”

Khi họ bắt đầu bước đi, chú hề huýt sáo. “Ta đoán chúng ta biết ai là kẻ mặc quần trong hai đứa mày rồi, phải không nào? Mày sắp để một đứa con gái ngu ngốc với một cái chân hỏng sai khiến mày đấy hả thằng nhóc áo chùng? Hoặc có khi mày sợ con bé đó sẽ tháo cái nẹp chân ra để đánh mày cũng nên!”

Paelen dừng lại. “Hắn có thể xúc phạm ta,” cậu nói khẽ, “nhưng không bao giờ được xúc phạm em. Gã đó nên được dạy dỗ một vài cách ứng xử.” Nhanh như chớp, Paelen chộp lấy một quả bóng và sử dụng tất cả sức mạnh của một người xứ Olympus để ném nó vào mục tiêu. Quả bóng nổ tung khi đập vào mắt bò và làm vỡ vụn chiếc tay đòn của mục tiêu. Khi chuông rung lên, tấm ván đỡ chú hề tách ra và anh ta rơi tọt xuống bể nước lạnh giá.

Paelen xoa hai tay vào nhau và mỉm cười với Emily. “Hắn sẽ không xúc phạm em được nữa đâu.”

Emily nửa muốn mắng cho Paelen một trận vì cái tính nóng nảy của cậu ta. Nhưng cô nhận ra rằng cậu ta làm điều đó vì mình nên cô bé lại im lặng. Cô lắc đầu. “Nào, anh hùng, đi tiếp đi.”

Lát sau, họ đi ngang qua những quầy hàng ăn. Không gian tràn ngập hương thơm của những chiếc bánh hamburger đang chế biến, những chiếc kẹo bung đường và cả ngàn thứ mùi thơm ngon lành khác nữa.

“Mình thấy đói rồi,” Joel vừa nói vừa nhìn một cách thèm muốn tất cả các món ăn đó.

“Ta cũng vậy,” thần Cupid đồng tình. Thần băng qua một quầy hàng bán kẹo táo bọc đường và kẹo bông đường rồi xòe tay ra. “Đưa cho ta một chiếc.”

“Không phải bây giờ...” Emily vừa rền rĩ vừa đuổi theo sau thần. “Cupid, đợi đã, ngài không thể đi khắp nơi đòi hỏi mọi thứ như vậy được. Ở đây chúng tôi làm khác. Nếu ngài muốn thứ gì đó thì ngài phải mua nó.”

https://thuviensach.vn

“Nhưng ta đang đói mà.”

“Đúng, mọi người đều thế, nhưng chúng ta không có tiền.” Emily nhìn người bán hàng rong một cách đầy tội lỗi. “Cháu xin lỗi ạ. Bạn cháu mới đến đây và không hiểu chuyện. Chúng cháu không có tiền để mua đâu ạ.”

Người bán hàng rong nhún vai và lấy lại chiếc kẹo táo bọc đường. “Với bộ dạng này, tại sao thằng nhóc không tham gia vào cuộc thi hóa trang chứ?” Ông ta chỉ về phía một chiếc lều to đầy màu sắc và mọi người đang đổ xô vào trong. “Phần thưởng là hai trăm đô. Nó cũng vừa mới bắt đầu thôi.”

“Thật ạ?” Emily nhìn thần Cupid. “Ngài có nghe thấy không? Những hai trăm đô đấy!”

Họ hào hứng quay lại phía cả nhóm và Emily giải thích về cuộc thi. “Em biết là chúng ta phải ra khỏi đây nhưng chúng ta đang cần tiền. Nếu thần Cupid thắng, chúng ta có thể mua được rất nhiều đồ ăn và thêm cả quần áo nữa.”

“Ta sẽ phải làm gì nào?” Thần Cupid hỏi.

“Chẳng làm gì cả,” Joel đáp. “Chỉ đi đi lại lại như cách mà ta đã chỉ cho ngươi ấy. Chúng ta có thể đăng ký cho ngươi với vai một thiên thần xác sống, thế là xong.”

Thần Cupid nhìn quanh. “Giống như kiểu những người này đang giả vờ làm những sinh vật đã chết để hù dọa người khác ấy hả?”

“Chính xác!” Joel khẳng định. “Đơn giản thôi mà. Chỉ cần bước vào trong kia và, với đôi cánh đó ta đảm bảo ngươi sẽ thắng.”

“Hắn ta không thể làm việc đó,” Paelen nói một cách hoài nghi. “Hắn ta là một kẻ hèn nhát, quá sợ hãi để thử sức.”

“Ta không hề hèn nhát!” Thần Cupid thách thức.

“Ngươi chứng minh đi,” Paelen đáp. “Tham gia cuộc thi đi. Nếu ngươi thắng, ta sẽ xin lỗi ngươi.”

https://thuviensach.vn

Thần Cupid quay lại phía Emily. “Ta sẽ tham gia. Ta sẽ chứng minh cho em thấy ta không phải là một kẻ hèn nhát hay ích kỉ. Ta sẽ giành được món tiền đó cho tất cả chúng ta.”

Emily đi sát vào Pegasus khi họ rẽ đám đông tiến về phía chiếc lều rộng lớn và sáng rực, nơi cuộc thi đang diễn ra. Bên ngoài lối vào, những thí sinh tham gia thi hóa trang túm tụm lại với nhau.

“Còn ai nữa không nào?” Một người đàn ông nói to qua chiếc loa. “Đây là cơ hội cuối cùng của các bạn. Bộ trang phục đẹp nhất sẽ giành được hai trăm đô la tiền mặt! Hãy đăng ký tại đây để tham gia nào!”

Emily bước về phía bàn đăng ký. “Chúng tôi muốn tham gia!”

Người phụ nữ ngước lên nhìn Emily, rồi nhìn sang phía thần Cupid. Cô ta nhìn thần từ trên xuống dưới trong một chiếc áo chùng ngắn và trát đầy bùn rồi mỉm cười. “Và tên của anh là gì nhỉ, anh chàng đẹp trai?”

“Cupid,” thần Cupid nhẹ nhàng trả lời, nhoài người tới gần và cười lại với cô ta.

“Hừm, Thần Tình Yêu,” người phụ nữ thở dài.

“Không,” Emily nói nhanh, “không phải Cupid. Đây là Thiên thần Xác sống.”

Người phụ nữ nhắc lại cái tên một cách mơ màng và chậm rãi giao lại chiếc thẻ có số trên đó. “Đứng ra kia, Thiên thần, và đợi đến lượt gọi. Chúc may mắn nhé!”

Thần Cupid tiến tới và nắm tay người phụ nữ đó. Thần nhẹ nhàng đặt lên đó một nụ hôn. “Cảm ơn.”

Trái tim Emily cũng xốn xang khi thần Cupid thể hiện sức quyến rũ của mình. “Ừm, đi thôi Thiên thần,” cô lắp bắp. “Ở đằng kia.”

Emily đứng xếp hàng cùng với thần Cupid đợi đến lượt trong khi Joel và Paelen ở lại với Pegasus, cách khá xa chiếc lều. Họ xem lần lượt từng thí sinh được gọi lên. Nào là những tên giết người bằng cưa xích, xác ướp, người ngoài hành tinh kỳ dị, ma cà rồng và vô số nạn nhân người vấy đầy

https://thuviensach.vn

máu giả, tất cả đều trèo lên sân khấu để khoe những bộ trang phục của mình. Cuối cùng, khi số của thần Cupid được xướng lên, thần túm lấy tay Emily. “Đi nào, Thần Lửa, ta muốn em tham gia cuộc thi này cùng ta. Cởi áo khoác ra.”

“Cupid, không,” Emily vội vàng nói. “Em không muốn ai nhìn thấy chiếc nẹp vàng của em đâu.”

“Nếu em muốn thắng cuộc thi này, em sẽ phải làm theo lời ta.”

Emily tuyệt vọng nhìn về phía Pegasus, nhưng lại để cho thần Cupid cởi áo khoác dài ra và kéo mình vào trong chiếc lều đông nghẹt người.

“Và bây giờ, số ba mươi mốt, Thiên thần Xác sống!” Người dẫn chương trình nói lớn.

Cupid vừa nắm tay của Emily vừa bước đi giống kiểu xác sống lên trên sân khấu. Thần kéo cô lên những bậc thềm cùng với mình.

Mặc mỗi chiếc áo chùng bằng lụa và đeo nẹp chân vàng, Emily nhìn về phía đám đông cổ vũ đang chào mừng Cupid khi thần bước chân lên sân khấu. Cứ như thể cô vô hình vậy. Mọi con mắt đều đổ dồn về phía người xứ Olympus có cánh phủ đầy bùn khô.

“Ta,” thần Cupid giới thiệu với giọng điệu kiểu đóng kịch, vung tay lên không rồi đột nhiên cúi người, “Thiên thần Xác sống!” Thần mỉm cười rạng rỡ với đám đông và Emily có thể cảm nhận được họ đang công nhận sức quyến rũ của thần. “Và đây, ngay lúc này, người đang nắm giữ trái tim của một xác sống, Thần Lửa xứ Olympus!”

Thần Cupid quỳ một chân xuống trước mặt Emily. Thần cúi đầu và chầm chậm mở, cánh đẹp đẽ cho đến khi chúng được xòe ra hoàn toàn. Đám đông la hét ôm sòm trong sự phấn khích. Những cô gái vừa gào thét và nhảy lên nhảy xuống tung hô “Thiên thần, Thiên thần, Thiên thần,” vừa ùa về phía sân khấu, cố gắng để chạm vào người thần.

“Cupid, không!” Emily kêu lên. “Đừng khoe đôi cánh.”

Đôi mắt của cô lo lắng đến phát điên lên khi nhìn vào đám khán giả. Nhưng tất cả bọn họ đều đang bị lừa phỉnh. Họ yêu thần Cupid mà không

https://thuviensach.vn

hề nhận ra rằng diện mạo của thần không phải là hóa trang. Những tiếng hoan hô và la hét vang dội khắp căn lều đến vài phút cho đến khi người dẫn chương trình bước lên sân khấu. Anh ta giơ hai tay lên, cố gắng trấn tĩnh đám đông đang phát cuồng.

“Gập cánh lại,” Emily khẽ ra lệnh trong khi vẫn đang tiếp tục rà xét đám khán giả một cách lo lắng.

Thần Cupid đứng dậy và vòng một tay và một chiếc cánh quanh Emily. “Ta tin là chúng ta đã chiến thắng,” thần khẽ thì thầm vào tai cô.

“Được rồi,” người dẫn chương trình hét lên, “được rồi, mọi người bình tĩnh nào! Qua phản ứng của các bạn tôi có thể thấy là chúng ta đã tìm ra người chiến thắng!”

Một lần nữa đám đông lại bị kích thích cao độ khi người dẫn chương trình rút từ trong túi áo ra một chiếc phong bì. “Giải nhất đêm nay cho những bộ trang phục hóa trang đẹp nhất thuộc về Thiên thần Xác sống và Thần lửa xứ Olympus của mình!”

Người dẫn đưa cho thần Cupid một chiếc phong bì. Khi anh ta khó khăn lắm mới giành được quyền kiểm soát đám đông đang reo hò ầm ĩ, anh ta đẩy chiếc micro đến trước mặt Emily. “Tên em là gì hả cưng?”

“Ừm, Emily ạ,” cô bé lo lắng trả lời. Trái tim cô đập dữ dội và cô chắc rằng người dẫn chương trình sắp phát hiện ra sự thật về thần Cupid.

“Còn bạn?” Anh ta vừa hỏi vừa chuyển micro về phía người xứ Olympus.

“Ta là Cupid.”

Một lần nữa các cô gái trong căn lều gào thét trong niềm phấn khích để hưởng ứng câu trả lời của thần Cupid. Emily chưa từng nhìn thấy điều gì như thế trước đây. Cô nhìn khắp các đám đông trong căn lều lúc ai nấy đều tôn sùng và yêu mến thần. Nhưng rồi Emily khựng lại trước một đôi mắt đặc biệt đang không hề tung hô hay la hét vì thần Cupid. Chúng chỉ đang nhìn chằm chằm vào cô mà thôi.

https://thuviensach.vn

“Không, không thể nào!” Cô bé thốt lên. “Chuyện gì đang xảy ra ở đây thế?”

“Chuyện gì thế?” Thần Cupid hỏi.

Emily chỉ vào người đàn ông khi hắn khẩn trương nói với một vài gã đàn ông trẻ mặc y phục xung quanh mình. Cô nhìn hắn hét vào chiếc điện thoại di động. Khi hắn cúp máy, hắn và đám người của mình bắt đầu xô đẩy đám đông quá khích để giành đường. Đôi mắt của hắn dán chặt vào Emily và không thể nhầm lẫn được hình dạng đó.

“Bọn CRU!”

https://thuviensach.vn

Chương 5

Khi đám đông ùa lên và cố gắng đến gần thần Cupid hơn, đôi mắt Emily tìm kiếm Đặc vụ O một cách điên loạn. Không thể nào nhìn nhầm được - Emily sẽ nhớ đôi mắt độc ác của hắn cho dù đi đến bất cứ nơi đâu. Hắn là một trong những tên đặc vụ đã tra tấn cô tại cô sở trên Đảo Governor và suýt nữa để Pegasus chết khi nó đang bị thương.

“Chúng ta phải đi thôi,” thần Cupid hét lên.

Thần đưa chiếc áo choàng cho Emily và nắm lấy tay cô bé. Nhưng khi họ bước xuống bậc thềm, một đám đông những cô gái vây quanh thần. Emily bị xô đẩy cho đến khi tay cô tuột khỏi bàn tay của thần Cupid.

“Cupid!” cô hét lên.

“Thần Lửa!” Thần gọi lại. Nhưng thần đã ở phía cuối căn lều mất rồi. Đám đông những cô gái đã đẩy thần Cupid về phía bức tường bằng vải bạt của căn lều. Emily vật lộn để túm được thần nhưng đám đông quá dày. Khi cô quay lại để hướng ra ngoài, cô bước thẳng vào một con ác mộng.

“Emily Jacobs, một sự ngạc nhiên không ngờ khi thấy mày quay lại đây đấy,” đặc vụ O nói khi hắn và hai gã mặc trang phục người ngoài hành tinh chặn đường cô. Bàn tay hắn nắm chặt cánh tay cô bé như một chiếc kẹp ê-tô. “Hay tao nên gọi mày là Thần Lửa xứ Olympus nhỉ?”

“Không, ông không thể vẫn còn ở đây được,” cô bé vừa kêu lên vừa cố gắng giằng ra. “Tôi thấy Pegasus đã giết chết ông rồi mà!”

Đặc vụ O lắc đầu: “Nó đã giết Đặc vụ J, nhưng nó cũng để lại cho tao thứ này.” Hắn cởi áo để lộ ra một vết sẹo hình móng ngựa sâu hoắm, dữ tợn. “Chính vì mày và con ngựa đó, tao đã bị chuyển về cái vùng nông thôn

https://thuviensach.vn

buồn tẻ và quê mùa ấy. Cách giải thoát duy nhất khỏi sự đơn điệu đến Lễ hội Rừng Ma cùng với vài người bạn. Nhưng giờ tao đã tìm thấy mày, tao sẽ được thăng chức và biến khỏi nơi này. Mày chính là tấm vé để tao quay trở lại thành phố New York."

"Thả tôi ra!" Emily vừa ra lệnh vừa cố gắng giằng ra.

"Để mày đi ư?" Đặc vụ O lặp lại. "Không bao giờ! Mày nợ tao, Emily ạ. Tao đã từng có một cuộc sống ở thành phố trước khi bị mày cướp mất. Giờ tao sẽ cướp lại của mày một thứ: đó là tự do của mày!" Hắn bắt đầu lôi cô bé đi.

Emily quay lại nhìn về phía thần Cupid.

"Đừng lo lắng cho thằng bạn có cánh của mày ở đó. Đám người của tao sẽ sớm chăm sóc nó đầy đủ thôi!"

Khi hắn kéo cô về phía lối ra vào, Emily trông thấy bốn gã diễn viên hóa trang mà Paelen và thần Cupid đã tấn công. Họ đi vào trong lều với một nhóm cảnh sát và bảo vệ. "Con nhỏ đó kia rồi," gã Frankenstein vừa nói vừa chỉ vào cô. "Nó đang ở cùng với những đứa còn lại!"

Emily đang mất kiểm soát. Bọn CRU, cảnh sát - tất cả cùng đang xảy đến quá nhanh. Ngọn Lửa bên trong của cô bắt đầu sôi sục và hồi sinh khi cô run rẩy.

"Hãy thả tôi ra," cô cảnh báo đặc vụ O. "Ông không hiểu đâu. Tôi đã thay đổi rồi. Làm ơn đi, tôi có thể làm ông bị thương đấy!"

"Im mồm đi!" Đặc vụ O ra lệnh, đẩy cô len qua những đám đông.

Khi mấy gã diễn viên, bảo vệ lễ hội và cảnh sát ập tới, đặc vụ O và đám người của mình rút phù hiệu nhận diện ra. "Lùi lại! Đây là tù nhân của tôi."

"Đừng, hãy dừng lại, Em!" Emily la hét với chính mình, chiến đấu lại với những ngọn lửa. "Đừng làm thế! Hãy ngăn chúng lại!"

Nhưng những vết đau nhói từ trong bụng cô đã trỗi dậy. Nó dâng lên dọc hai cánh tay và cuối cùng tràn xuống đôi bàn tay cô. "Mọi người, hãy tránh

https://thuviensach.vn

xa tôi ra!” Cô thét lên. “Ngọn Lửa đang đến và tôi không thể ngăn nó lại được!”

“Tao bảo mày im mồm cơ mà!” Đặc vụ O vừa giận dữ quát vừa dúi cô về phía trước. “Tao không muốn nghe gì hết.”

Năng lượng của Emily được giải phóng.

Những tia lửa không thể kiểm soát được vọt ra từ đầu những ngón tay của cô và bắn vào chân đặc vụ O. Hắn ngã xuống đất, lăn lộn và la hét trong đau đớn khi chiếc quần của hắn bén lửa.

Emily đưa hai cánh tay của mình ra xa khỏi những người đang đứng xung quanh và hướng những tia lửa đầy uy lực xuống đất khiến cỏ và mặt đất cháy thành những chiếc hố sâu hoắm.

Đặc vụ O vẫn đang gào thét và đau đớn quằn quại khi đám người của hắn cố gắng dập tắt ngọn lửa ở chân hắn. Những người đứng ngay sát Emily hét lên sợ hãi và chạy về phía lối ra. Nhưng đám khán giả còn lại, những người không chứng kiến từ đầu lại hoan hô cổ vũ cho màn biểu diễn lửa ngoài mong đợi đó.

“Ngừng lại!” Emily gào lên với chính mình. Cô đang trở nên hoảng sợ khi những tia lửa bắn dữ dội hơn. Bất chấp cố gắng thế nào thì cô cũng không thể thu hồi chúng lại được.

Đột nhiên một tiếng ngựa hí vang dội từ phía cửa lều. Emily ngước nhìn và thấy Pegasus đang chồm lên và dang rộng đôi cánh khổng lồ của mình. Cảnh sát vây quanh con tuấn mã, cố gắng túm lấy nó trong khi đám đông la ó và cổ vũ trong niềm phấn khích điên loạn. Pegasus lại chồm lên và lao vào trong căn lều. “Pegasus!” Emily reo lên mừng rỡ. Nhìn thấy con tuấn mã đang tiến đến vì mình phần nào khiến cô thấy bình tĩnh hơn. Những tia lửa chậm dần và cô có thể lấy lại được quyền kiểm soát. Cuối cùng, Emily đã tắt được chúng hoàn toàn.

Cô nhìn xuống phía đặc vụ O. “Tôi rất xin lỗi! Làm ơn đừng đuổi theo chúng tôi nữa. Tôi không thể kiểm soát năng lượng của mình đâu!”

https://thuviensach.vn

“Lũ quái vật!” hắn vừa rít lên vừa giữ chặt đôi chân bị bỏng của mình. “Tao sẽ nhốt mày thật sâu dưới lòng đất để mày quên mất ánh sáng mặt trời trông như thế nào!”

Nhưng khi đặc vụ O nhìn thấy Pegasus đến bên cạnh Emily, giọng của hắn trở nên yếu ớt và hắn đờ người ra vì sợ hãi. “Hãy đưa nó tránh xa tao ra!” Hắn rít lên với đám người của mình, ngón tay run rẩy chỉ về phía Pegasus. “Ngăn nó lại!”

Khi đám đông ùa tới để nhìn rõ hơn và được thực sự chạm vào con tuấn mã, Emily nắm lấy cánh của Pegasus và trèo lên lưng ngựa. Khi nó bắt đầu chạy nước kiệu về phía lối ra, cô nghe thấy những lời cay độc của đặc vụ O.

“Mày không thể thoát khỏi tay tao đâu, Emily,” hắn rít lên. “Cho dù mày có đi đâu chăng nữa, tao cũng sẽ không bao giờ ngừng tìm kiếm mày. Tao sẽ tìm ra mày và khiến mày phải trả giá vì việc này...”

Cô quay lại và nhìn thấy sự căm thù lóe lên trong đôi mắt man dại và hoảng sợ của hắn.

Phía cuối căn lều, các cô gái vẫn đang ca tụng “Thiên thần Xác sống, Thiên thần Xác sống!”

“Đủ rồi đấy!” Thần Cupid quát lên và nhảy vọt lên cao. Chiếc áo chùng của thần rách tơi tả và không đủ để che được thân hình cơ bắp của mình. Thần đang bị chảy máu vì những vết cào sâu nơi ngực, cánh tay và khuôn mặt.

Thần Cupid tung cánh. Với vài nhịp vỗ cánh, thần lảo đảo bay qua đầu đám đông đang reo hò và ra khỏi căn lều. Pegasus theo sát phía sau. Khi đã ra ngoài, con tuấn mã phi nước kiệu hết tốc lực dọc theo khu vực lễ hội đông đúc trước khi lao mình lên không trung.

Emily nhìn lại phía dưới và thấy hàng trăm ánh đèn chớp của máy ảnh điện thoại lúc đám đông vẫy chào và gọi họ khi họ bay lên bầu trời đêm. Trong bãi đỗ xe ngay phía ngoài hàng rào, cô nhìn thấy vài chiếc xe màu đen và xe tải của quân đội vừa đến và đám binh lính ào ra khỏi xe.

https://thuviensach.vn

“Em, cậu ổn chứ?” Joel đang bám chặt vào lưng của Paelen trong khi đôi xăng đan có cánh tí hon đưa họ lên phía ngựa thần. “Mấy gã diễn viên thoát ra và gọi an ninh. Bọn mình đã phải chiến đấu lại với đám cảnh sát để thoát thân. Rồi bọn mình nhìn thấy chúng đi vào căn lều!”

“Joel,” Emily gọi to, “Đặc vụ O và mấy người của hắn ở dưới đó đấy!”

“Cái gì cơ?” Joel và Paelen đồng thanh gào lên. “Ở đây? Trong căn lều sao? Chúng có nhìn thấy cậu không?”

“Có,” cô đáp. Emily chỉ vào đám xe quân đội và binh lính đang tập trung tại lễ hội. “Bọn chúng đã tóm được mình nhưng mình mất kiểm soát năng lượng và đã đốt cháy đặc vụ O.”

Joel đấm một nhát vào không khí để ăn mừng. “Đúng rồi! Thật đáng đời hắn!”

“Thật tệ!” Emily nói. “Hắn đã đe dọa mình! Hắn nói sẽ không bao giờ ngừng tìm chúng ta. Chúng ta sẽ phải làm gì đây?”

“Đó chỉ là những lời đe dọa suông thôi, Emily à,” Paelen đáp. “Nhưng chúng ta thực sự cần tìm một nơi nào đó để nghỉ ngơi và tập trung suy nghĩ.”

“Hãy quay trở lại nhà hàng Táo Đỏ đi,” Joel gợi ý. “Nó đã bị bỏ hoang. Chúng ta có thể ẩn náu ở đó và lên kế hoạch hành động tiếp theo.”

Vài phút sau họ đã chuẩn bị hạ cánh xuống bãi đỗ xe tối đen của trạm dừng bỏ hoang đó. Tất cả các cửa sổ đều được che bởi những âm vang lớn nặng trịch và cả khu vực đã hoàn toàn bị khóa chặt. Trên đường rất ít xe cộ đi lại và cũng không hề có hàng xóm nào để phải lo lắng hết. Chỉ có bọn họ ở đó.

“Nơi này thật là hoàn hảo,” Joel nói khi bao quát toàn bộ khu vực. “Đã nhiều năm rồi không có người nào đến đây cả.”

Emily vẫn đang run rẩy khi tụt xuống khỏi lưng Pegasus và tiến đến phía cửa sau. “Nhưng làm thế nào để vào trong đó đây? Chúng ta không muốn ai phát hiện ra chúng ta ở đây cả.”

https://thuviensach.vn

“Hãy để việc đó cho ta,” Paelen xung phong. Cậu lùi lại và sử dụng năng lực vùng Olympus của mình. Paelen có khả năng co dãn và uốn nắn cơ thể của mình để vừa vặn với bất cứ không gian nào - thậm chí cả những chỗ nhỏ bé nhất. Sẽ rất đau đớn và ồn ào vì các khớp xương của cậu bị kéo dãn và kêu răng rắc mỗi khi cậu thu hẹp người lại. Nhưng khả năng đó đã cứu mạng cậu hơn một lần. Cậu ra lệnh cho đôi xăng đan có cánh đưa cậu lên mái nhà và họ nhìn cậu nhét mình một cách đau đớn vào cái ống khói thoát khí chật hẹp của khu bếp.

“Mình sẽ chả bao giờ quen được với việc nhìn thấy anh ấy làm thế,” Joel vừa nhận xét vừa rùng mình và lắc đầu một cách khó chịu.

Một lát sau, họ nghe tiếng động phía sau cánh cửa và âm thanh của những chiếc khóa bị xoay. Cuối cùng cánh cửa mở ra và Paelen ân cần cúi người và nhe răng ra cười. “Mời vào, chào mừng đến với nhà của ta. Nó không hoàn hảo, nhưng ta thích nó lắm.”

Pegasus dẫn đường, theo sau là Emily, Joel và cuối cùng là thần Cupid. Bọn họ đang ở trong gian bếp trống không của nhà hàng.

“Tôi không nghĩ là có cái đèn nào, phải không nhỉ?” Joel hỏi. “Tôi không thể nhìn thấy gì hết.”

“Mình cũng vậy,” Emily đồng tình.

Pegasus huých nhẹ cô. Cậu ta khẽ khịt mũi.

“Nắm chặt lấy cánh của Pegasus, nó sẽ dẫn đường cho hai người.” Paelen nói. Cậu đóng và khóa cửa bếp lại khi Pegasus dẫn Emily và Joel vào khu ngồi chính của trạm dừng chân đã đóng cửa. Nó tối đen như mực và lạnh lẽo.

“Em, cậu có nghĩ rằng cậu có thể làm gì đó với nhiệt độ trong này không?” Joel hỏi. “Mình lạnh cóng rồi.”

“Như thế nào cơ?”

“Như nhóm lửa để chúng ta có thể nhìn thấy và có thể được sưởi ấm nữa.”

https://thuviensach.vn

“Mình... mình không nghĩ là nên làm thế.”

Emily trả lời một cách lo lắng. “Mình đã đốt cháy Đặc vụ O và suýt nữa thiêu rụi cả căn lều. Cậu biết là mình không thể kiểm soát nó rồi mà.”

Pegasus vẫn ở cạnh cô và khịt nhẹ. “Lúc ở trong lều em đã bị làm cho hoảng sợ,” Paelen dịch. “Ở đây khác. Pegasus nói rằng em có thể kiểm soát nó nếu em bình tĩnh.”

Emily căng mắt ra cũng vẫn không thể nhìn thấy gì cả. Cuối cùng cô thừa nhận rằng họ cần có ánh sáng. Nhưng hơn thế nữa, họ cần được sưởi ấm. “Thôi được,” cô đồng ý một cách do dự. “Nhưng chúng ta cần nơi nào đó an toàn để em thực hiện việc đó, nếu không em có thể thiêu rụi cả chỗ này mất.”

“Đi nào, Cupid,” Paelen vừa nói vừa bắt đầu di chuyển, “hãy giúp ta tìm thứ gì đó để nhóm lửa nào.”

Emily và Joel đứng cạnh nhau trong bóng tối và lắng nghe tiếng Paelen và thần Cupid đang đi lại khắp nhà hàng. Họ nghe thấy tiếng gỗ bị phá vỡ phát ra từ nhà bếp rồi sau đó thứ gì đó nặng nề đang được kéo lại phía họ, tiếp theo là tiếng những chiếc bàn và kệ bếp cũ bị phá vỡ.

“Xong rồi, Emily,” Paelen vừa nói vừa cầm lấy tay của cô bé và thận trọng dẫn cô đi về phía trước. “Chỉ một vài bước chân nữa là em đến chỗ đống củi. Nó cao đến thắt lưng. Nếu em bắt đầu với một tia lửa thật nhỏ, nó sẽ dễ bắt lửa hơn.”

Emily cảm thấy sự hiện diện của Pegasus ở ngay phía sau giúp cô vững dạ hơn. Cô cố gắng tưởng tượng bản thân mình khi đang còn ở vùng núi Olympus và bài học mà thân Vesta đã dạy cho mình. Cô đưa đôi bàn tay ra và hình dung một ngọn lửa nhỏ tóe ra từ những ngón tay của mình trào xuống đống củi.

Một cơn đau nhói trong bụng bắt đầu và lan tỏa sang hai cánh tay. Đột nhiên ánh sáng và những tia lửa hiện ra từ những ngón tay của cô bắn vào đống củi.

https://thuviensach.vn

“Nhẹ nhàng thôi,” Joel nhắc nhở. “Đúng rồi. Cứ giữ nó nhẹ nhàng và cháy nhỏ như thế.”

Khi đống gỗ cháy sáng rực rỡ, Emily thu hồi những tia lửa. Lần này năng lượng của cô đã tuân lệnh cô và ngừng lại. Cô nhìn thấy đống củi được chất lên trên một chiếc bếp bằng thép đã cũ và như thế lửa sẽ không có khả năng lan rộng.

“Làm tốt lắm!” Paelen vừa nói vừa vỗ vào lưng cô bé. “Ta biết là em có thể làm được mà.”

Emily toét miệng cười khi nhìn vào ngọn lửa đã được khống chế. Đây là lần đầu tiên những năng lượng của cô thực sự làm theo những gì cô yêu cầu. Ngọn lửa xua đi bóng tối và đem đến hơi ấm vô cùng dễ chịu.

Emily cuối cùng cũng bắt đầu cảm thấy thoải mái và nhìn về phía thần Cupid. Thần đã im lặng kể từ lúc họ hạ cánh và luôn đứng tách biệt với cả nhóm. Cô rời ngọn lửa và đến bên thần. Cô nhìn thấy những vết xước sâu trên khắp cơ thể của thần.

Thần Cupid đang nhìn vào những miếng áo chùng rách tả tơi của mình và lắc đầu. “Ta không hiểu”, thần thì thầm gần như không ra tiếng. “Phụ nữ đã từng tôn sùng ta. Họ e lệ và cần vỗ về. Nhưng đêm nay những cô gái đó thật là điên dại. Họ định xé toạc ta ra. Họ giật tóc, giật lông và xé rách chiếc áo chùng của ta nữa. Cứ như thế tất cả bọn họ đều đang cố gắng lấy một phần cơ thể của ta vậy.”

“Chào mừng đến với thế giới mới,” Emily khẽ nói. “Em đã bảo với ngài rằng ở đây không giống với thế giới mà ngài từng ở nữa rồi mà. Chúng ta đã thay đổi. Ngài giống như một ngôi sao nhạc rock nổi lên ở đó. Những cô gái đó muốn ngài.”

“Bọn họ muốn giết chết ta thì có.”

Emily lắc đầu. “Không, không phải giết ngài. Họ chỉ muốn chạm vào ngài và có được chút gì đó để nhớ về ngài mà thôi.”

Thần Cupid dang rộng đôi cánh và cho Emily thấy một vết thương nặng do những cô gái quá khích kia gây ra. Cô có thể nhìn thấy những cái lỗ lớn

https://thuviensach.vn

nơi trước đây từng là chỗ của đám lông vũ. “Ta khó có thể bay được,” thần kết luận. “Sẽ phải mất nhiều năm để tất cả những chiếc lông này mọc trở lại.”

“Có thể không đến nỗi vậy,” Emily đáp. Cô đưa tay ra vuốt ve đôi cánh đầy màu sắc của thần, tận hưởng sự mềm mại của những chiếc lông vũ. Emily chạm vào bất cứ chỗ da nào mà lông bị mất là ở đó những thân lông nhú lên và bắt đầu mọc. Ngay sau đó, thân lông mở tách ra và những cọng lông mới xuất hiện.

Từ đôi cánh, Emily chuyển sang lưng của thần. Cô nhẹ nhàng vuốt ve dọc những vết cào sâu hoắm và quan sát chúng bắt đầu lành lại. Vừa làm cô vừa mải mê nhìn những chỗ mà đôi cánh của thần Cupid nối liền với lưng. Chúng dường như là một phần của xương bả vai nhưng lại có khả năng chuyển động độc lập với hai cánh tay. Những bắp thịt bao quanh vùng này tạo nên sức mạnh cho thần trong các cuộc chiến. Cô thắc mắc không biết thần ngủ thế nào với đôi cánh to lớn và cồng kềnh ấy, hay liệu thần có thể đặt lưng xuống giường được hay không. Nhưng cô quá e ngại để có thể hỏi và hình dung rằng thần chắc chỉ có thể nằm nghiêng mà thôi.

Cuối cùng Emily di chuyển về phía trước thần và chữa lành những vết xước sâu tận khuôn mặt và ngực thần. Khi làm xong, cô cảm thấy má mình ửng hồng. Trong ánh lửa bập bùng, thần Cupid còn tuyệt đẹp hơn cả những gì cô có thể tưởng tượng được.

Thần Cupid xem xét đôi cánh vừa được chữa lành của mình. Thần vuốt ve những chiếc lông vũ mới trong sự kinh ngạc. “Ta đã từng nghe nói em có thể chữa lành cho người dân xứ Olympus,” thần nói với sự nể phục, “nhưng ta đã không tin điều đó. Cảm ơn em nhé, Thần Lửa.”

“Ta phải nói với ngươi bao nhiêu lần rằng tên cô bé là Emily,” Paelen lớn tiếng phản đối khi cậu tới gần. Cậu nhìn Emily một cách giận dữ. “Lẽ ra em không nên chữa cho hắn. Như thế hắn mới có được bài học về sự khiêm tốn!”

“Nhưng ngài ấy đang bị thương mà,” Emily đáp.

https://thuviensach.vn

“Hắn tự gây ra điều đó đấy chứ,” Paelen mỉa mai. Cậu giận dữ chỉ tay về phía thần Cupid. “Ta biết ngươi đã làm gì trong căn lều đó. Ngươi đã thể hiện bản thân quá nhiều và đẩy Emily vào sự nguy hiểm. Ngươi có hình dung ra sự việc sẽ như thế nào nếu đám CRU đông hơn lúc đó không hả? Có khi ngay lúc này cô bé đã đang bị tra tấn ở trong cơ sở của chúng rồi cũng nên!”

Thần Cupid cúi đầu hổ thẹn. “Ta xin lỗi, Emily. Ta đã thiếu suy nghĩ.”

“Không, ngươi không hề,” Paelen tiếp tục. “Giờ thì bọn CRU đã biết chúng ta đang ở đây rồi.”

“Thôi nào,” Joel vội nói, “thế là đủ rồi. Chúng ta không cần phải tranh cãi với nhau ở đây đâu. Ta đã có đủ rắc rối rồi. Mà đặc vụ O làm gì ở đó thế? Cậu có nhìn thấy đặc vụ J không?”

Emily lắc đầu. “Hắn nói với mình là đặc vụ J đã chết. Cậu phải nhìn vẻ mặt hắn lúc đó, hắn đã vô cùng giận dữ. Hắn buộc tội Pegasus và mình đã phá nát cuộc đời hắn và rằng hắn đã bị thuyên chuyển lên đây chỉ vì bọn mình. Nhưng giờ chúng ta đã quay trở lại, khi tóm được chúng ta, hắn sẽ được thăng chức và quay trở về New York.”

“Thế dường như quá thuận tiện cho mình,” Joel phán đoán, “nếu hắn ở đó vào đúng cái đêm chúng ta đến.”

“Có lẽ chúng đã đợi sẵn ở đó,” Paelen đưa ý kiến. “Có lẽ chúng đã sử dụng cha của Emily như một con mồi để bẫy chúng ta, vì chúng biết rằng cuối cùng cô bé cũng sẽ quay lại vì ông. Có lẽ bọn chúng bố trí đặc vụ khắp nơi khu vực này.”

“Vậy chúng ta nên làm gì bây giờ?” Emily hỏi. Cô bắt đầu đi đi lại lại. “Chúng ta ở quá gần. Chúng ta thực sự không thể thoát khỏi hắn nếu ở đây.”

“Chúng ta sẽ chiến đấu,” Paelen nói một cách đơn giản. “Bọn ta mạnh hơn những con người này rất nhiều. Emily, em cũng có năng lượng của riêng mình. Không ai có thể chống lại em được đâu.”

https://thuviensach.vn

Emily lắc đầu. “Không đời nào! Em không thể kiểm soát được năng lượng của mình chút nào cả. Mọi người đã không thấy được những gì mà em đã làm với đặc vụ O đâu. Em suýt nữa đã giết chết hắn.”

“Mình ước gì cậu đã làm thế,” Joel cay độc nói, “Sau tất cả những gì bọn chúng đã làm với chúng ta trên đảo Governor.”

“Chúng đã làm gì với cậu thế?” Emily hỏi. “Tại sao cậu không bao giờ nói về điều đó vậy?”

“Mình thực sự không thể,” Joel tức giận nói. Cậu ta quay đi và cúi gằm mặt xuống. “Mình vẫn thấy chúng trong những con ác mộng. Mình nghe thấy bản thân đang gào thét và van xin chúng dừng lại. Mình nhớ mãi nỗi đau đớn...”

Emily vòng tay quanh người Joel và ôm cậu thật chặt. Cô có thể cảm thấy cậu đang run rẩy.

Emily đã từng chịu đựng sự tra tấn của đặc vụ J tại Govenror. Nhưng cô biết rằng cả Joel và Paelen đều đã phải trải qua những điều tồi tệ hơn thế. Hai người họ đã bị tra tấn để khai ra thông tin. “Mình rất xin lỗi, Joel à.”

Joel khịt mũi và nhìn xuống khuôn mặt của Emily. “Em, hãy đối mặt với sự thật. Dù cậu có muốn hay không, cậu cũng sẽ phải sử dụng năng lượng của mình để giải thoát cho cha cậu.”

“Mình biết,” cô trả lời gần như không ra tiếng. “Nhưng mình rất lo sợ. Nếu nó lại nằm ngoài tầm kiểm soát một lần nữa thì sao? Nếu mình làm các cậu bị thương hoặc thậm chí giết chết cha mình thì sao? Mình không thể nào sống nổi nếu điều đó xảy ra.”

Pegasus đến gần và tựa đầu vào vai cô bé. Paelen và thần Cupid cũng tiến đến. “Bọn ta sẽ không để chuyện đó xảy ra đâu,” Paelen nói.

“Emily à, bọn ta sẽ luôn ở bên em. Em không hề đơn độc. Chúng ta sẽ cùng nhau chiến đấu. Và cùng nhau giải thoát cho cha của em.”

https://thuviensach.vn

Chương 6

Emily có một đêm không ngon giấc. Giấc ngủ của cô bị xáo trộn bởi những cơn ác mộng khủng khiếp và ám ảnh. Có những nỗi khiếp sợ khi cô mất kiểm soát năng lượng của mình và nhấn chìm thế giới trong biển lửa. Có giấc mơ, cô chứng kiến cảnh cha mình và Joel bốc cháy trong khi cô đứng trơ ra không thể ngăn được ngọn lửa.

Trong một giấc mơ khác, cô đang bắt giam hãm tại khu thí nghiệm dưới lòng đất trong khi đặc vụ O và các bác sĩ của hắn đang đâm, thọc và thí nghiệm cô, cố tìm cho ra nguồn phát năng lượng.

Nhiều lần cô tỉnh giấc, thở hổn hển và lòng đầy lo sợ rằng mình sẽ không bao giờ học được cách kiểm soát con quái vật lửa đã bị đánh thức bên trong mình. Rằng cuối cùng, nó sẽ nuốt chửng tất cả những người mà cô yêu thương, bỏ lại cô một mình với nỗi đau khổ.

Sáng hôm sau, Emily thức giấc bên cạnh Pegasus. Con tuấn mã đang nằm trên sàn nhà bên cạnh với chiếc cánh phủ lên người cô để giữ ấm cho cô. Cô bé đã ngủ nhưng không được ngon giấc. Cô cảm thấy mệt mỏi và gần khóc. “Chào em, Pegasus.” Cô vỗ về chiếc cánh của con tuấn mã.

Pegasus nhoài tới và liếm má cô. Cô có thể thấy sự quan tâm trong đôi mắt của nó.

“Chị khỏe mà, thật đấy,” cô nói. “Chỉ là chị đã có một đêm tệ hại thôi.”

“Chắc chắn là vậy rồi,” Joel nói vẻ thấu hiểu. Cậu đặt chiếc cốc nhựa đựng đầy nước cam xuống. “Cậu đã kêu khóc và than van. Chắc hẳn là những cơn ác mộng khá tồi tệ rồi. Cậu có muốn kể về chúng không?”

Emily lắc đầu. “Thật sự là không.”

https://thuviensach.vn

“Vậy hãy uống nước cam đi. Nó sẽ giúp cậu tỉnh táo lên đấy.”

Emily ngồi dậy và bối rối nhìn quanh. Ngọn lửa trên bếp đã được cho thêm củi và đang cháy đỏ rực. Những chiếc túi hàng vừa mua đặt trên nền nhà. Nhưng điều cô sốc nhất là nhìn thấy Paelen và thần Cupid đang ăn chung một hộp bánh rán bọc đường và ăn mặc như những thanh thiếu niên bình thường. Paelen mặc quần jean và chiếc áo sơ mi kẻ ca rô, trong khi thần Cupid mặc một chiếc áo nỉ to quá cỡ kiểu học sinh trung học. Phần dưới của đôi cánh được nhét và chiếc quần Jean rộng thùng thình, lỏng lẻo, trong khi phần ăn được che bởi chiếc áo. Phía trước, thần trông giống một anh chàng mười bảy tuổi bình thường. Nhưng khi thần quay lưng lại, Emily thấy cả một cục bướu dày bịch trên lưng thần. Trông hơi giống một người bị gù. Nhưng trừ khi bạn đã biết sự thật, nếu không sẽ ít ai nghi ngờ cái bướu đó lại là một đôi cánh thực sự.

Cô đứng dậy và đi tới những cái túi hàng. “Chuyện gì đang diễn ra vậy?”

“Cậu không phải người duy nhất có một đêm tồi tệ”, Joel đáp, “cho nên Paelen và mình đã đi ra ngoài trước lúc bình minh để kiểm tra cơ sở của CRU. Trên đường về, bọn mình tìm thấy một siêu thị mở cửa hai mươi bốn giờ phía bên kia thị trấn và sử dụng tiền thưởng để mua sắm. Bọn mình cũng mua cho cậu mấy bộ quần áo đấy.”

Paelen đưa cho cô một cái túi. “Ta hy vọng nó vừa với em.” Cậu ta nhìn xuống bộ đồ của mình và cười toe toét. “Thế em thấy thế nào? Trông ta đã giống một con người bình thường chưa nào?”

Emily sững sờ đến mức gần như không nói nên lời. Cô cười dịu dàng trước sự háo hức phối đồ của Paelen. “Paelen, trông anh thật tuyệt.” Cô đưa mắt nhìn về phía thần Cupid, “Cả hai người đều tuyệt.”

Thần Cupid cựa quậy một cách không thoải mái. “Ta hiểu tại sao ta phải mặc đồ cải trang như thế này, nhưng thật sự ta không thoải mái chút nào. Ta không thể ngồi ngay ngắn trong khi đợi cánh của ta bị đau được.”

“Nếu ngươi không thích, ngươi luôn có thể bay về Olympus bất cứ lúc nào,” Paelen đề nghị. “Chẳng ai bắt ngươi phải tới đây cả.”

https://thuviensach.vn

Thần Cupid lắc đầu. “Ta đã nói là ta muốn giúp và ta sẽ giúp.”

“Không đúng, cái mà ngươi muốn đó là chạy thoát khỏi bọn Nirad,” Paelen buộc tội. “Ngươi theo bọn ta đến đây để trốn tránh chúng ở Olympus, chứ không phải vì ngươi muốn giúp chúng ta giải thoát cho cha của Emily.”

“Thôi nào,” Emily nói, ngăn chặn trận chiến trước khi nó bắt đầu. “Đủ rồi đấy.” Cô nhìn Joel. “Sao cậu lại đến cơ sở của CRU mà không có mình?”

“Làm ơn mà, đừng có tức giận như thế,” cậu giải thích. “Nhưng bọn mình đi lúc trời vẫn tối. Bọn mình không thể liều lĩnh đi lại vào ban ngày được, nhất là giờ đây bọn CRU biết cậu và Pegasus đã quay trở lại. Bọn họ lại chưa biết gì về Paelen và mình. Bọn mình nghĩ chúng đang mong cả hai bọn cậu cùng xuất hiện, chứ không phải bọn mình.”

Emily thở dài, nhận ra rằng cậu ta nói đúng. “Thế các cậu đã nhìn thấy gì ở đó?”

“Không nhiều lắm,” Joel đáp. “Nó ở sâu trong rừng, bao quanh bởi những hàng cây dày đặc. Phần lớn cơ sở nằm dưới lòng đất. Chỉ có một tòa nhà nhỏ ở trên. Còn lại là khu đỗ xe và phòng canh gác. Chỉ có một con đường duy nhất dẫn vào đó và một hàng rào điện cao lớn vây quanh toàn bộ cơ sở. Bọn mình thấy camera ở khắp mọi nơi. Một số hướng xuống, nhưng hầu hết là chĩa lên trời. Vậy là có vẻ như bọn chúng đang mong chúng ta bay vào.”

Paelen nói tiếp. “Ta đã yêu cầu đôi xăng đan dẫn ta tới chỗ cha của em, nhưng chúng không thể tìm thấy đường vào. Ta tin rằng CRU có thể đã phát hiện ra khả năng của ta. Bọn chúng đã bịt tất cả các lối nhỏ lại. Chỉ còn lại một lối vào duy nhất và được canh gác rất nghiêm ngặt.”

“Với những tên lính được trang bị súng lớn,” Joel nói thêm. Cậu hạ giọng. “Em à, mình thật sự xin lỗi. Mình không nghĩ là chúng ta có thể cứu được cha của cậu đâu. Trừ khi có sự trợ giúp.”

https://thuviensach.vn

“Nhưng thần Jupiter sẽ không giúp chúng ta đâu.” Emily tuyệt vọng nói, “đặc biệt là giờ bọn Nirad đã quay trở lại. Thần ấy không quan tâm đến việc của cha ta hay bọn CRU đâu. Chúng ta phải tự giải thoát cho ông thôi.”

“Bằng cách nào chứ?” Joel hỏi. “Em à, bọn chúng có súng đấy! Chúng ta đâu có khả năng chống đạn, cho dù cậu có là Thần Lửa của Olympus cũng vậy thôi.”

“Chúng ta cần phải suy nghĩ,” Emily vừa khẽ nói vừa bắt đầu đi lại. “Chúng ta không thể xông thẳng vào đó được. Bọn chúng sẽ chặn ta trước khi ta đến được bất cứ chỗ nào. Cái chúng ta cần lúc này là một kế hoạch.”

Họ vừa ăn sáng vừa đưa ra các ý kiến khác nhau. Cuối cùng, Pegasus chính là người đưa ra giải pháp khả thi nhất, đó là bắt giữ một vài tên đặc vụ của CRU để tra khảo thông giúp cho việc giải cứu.

“Bằng cách nào?” Emily hỏi. “Chúng ta không thể cứ thế đi thẳng vào cơ sở và tóm một vài tên được. Chúng ta sẽ bị bắt ngay!”

“Có cách nào khác nữa không?” Paelen hỏi.

Joel cười toe toét. “Mình nghĩ ra rồi. Chúng ta quay trở lại lễ hội. Mình cá rằng vẫn còn một số tên đặc vụ CRU đang tỏa ra khu vực đó để tìm dấu vết của chúng ta. Nếu chúng ta đi xem, và nếu chúng vẫn còn ở đó, chúng ta sẽ tóm được một vài tên thì sao? Chúng ta sẽ mang chúng về đây và bắt chúng nói cho ta biết nơi bọn chúng đang giam giữ cha cậu. Rồi chúng ta lấy phù hiệu, trang phục của chúng và lái xe thẳng vào cơ sở như thể chúng ta thuộc về nơi đó vậy.”

Emily lắc đầu. “Có vấn đề. Chúng ta không biết lái xe.”

“Joel có thể,” Paelen nói. “Cậu ta đã lái xe sáng nay khi chúng ta đánh cắp được một chiếc và mua tất cả số thức ăn này đấy.”

Emily cau mày nhìn Joel. “Cậu đã làm cái gì sáng nay cơ?”

“Bọn mình trộm một chiếc xe hơi,” Joel nói với vẻ mặt đầy tội lỗi. “Nhưng bọn mình buộc phải làm thế. Lúc đó mặt trời đang lên và bọn mình

https://thuviensach.vn

không thể liều lĩnh để bị bắt gặp đang bay được. Thêm nữa, bọn mình còn phải chở cả một đống đồ ăn này nữa.”

“Nhưng sao cậu làm được việc đó chứ?”

“Em,” rốt cuộc Joel đáp, “trước khi chúng ta gặp nhau, mình đã đang sống trong một gia đình kinh khủng. Mình rất hay nổi giận và chán nản. Vì vậy mình hay ra ngoài vào ban đêm, trộm xe và lái vòng quanh thành phố trong vài giờ cho đến khi hết giận thì thôi. Đó là cách tạo nên hồ sơ phạm tội cho chính mình đấy.”

“Vậy cậu là một kẻ trộm xe hả?” Emily sửng sốt hỏi.

“Không hẳn,” Joel đáp. “Mình không trộm chúng để bán hay tháo đồ. Mình chỉ lái chúng một lúc rồi trả lái khi xong việc thôi mà.”

Emily sững sờ đến nỗi gần như không nói nên lời. “Joel, có phải cậu đang kể với mình ngay tại đây và ngay lúc này rằng bên ngoài nơi chúng ta đang trốn chạy khỏi bọn CRU, cậu đã ăn trộm một cái xe ô tô không hả?”

Joel gật đầu. “Chúng ta không có nhiều thời gian trước khi thần Jupiter và những phe khác tìm được chúng ta. Chúng ta cần đưa cha cậu ra khỏi chỗ đó. Chúng ta không thể chờ đợi cho đến khi trời sáng. Có cách này khác để chúng đi lại vào ban ngày không? Chắc chắn là chúng ta không thể bay được rồi. Thế thì chúng ta cần một cái xe. Thêm nữa, chúng ta lấy nó từ một bãi để xe cũ, nên có vẻ như chúng ta đang chúng làm ảnh hưởng đến ai cả.”

Emily nhìn hết người này sang người khác và nhận ra rằng Joel nói đúng. Không còn cách nào khác để họ có thể đi lại quanh khu vực này. Nhưng với một chiếc xe, thì họ biết phải đi cùng với Pegasus thế nào đây? Họ cần một chiếc xe ngựa kéo. Khi cô đưa ra ý kiến đó, Pegasus đến bên và huých nhẹ và cô.

“Pegasus không thể ra ngoài vào ban ngày được,” Paelen nói, “nếu nó bị phát hiện thì sẽ quá nguy hiểm cho tất cả chúng ta. Nó yêu cầu em lại đây với nó trong khi Joel, Cupid và ta lái xe đi tóm mấy tên CRU.”

https://thuviensach.vn

“Em không thể lại đây trong khi mọi người đang phải liều mạng”, Emily phản đối. “Mà em còn có thể giúp đỡ nữa.”

Paelen đặt tay lên vai cô. “Emily à, Pegasus sẽ đi theo em bất cứ nơi nào. Nếu em khăng khăng đòi đi với bọn ta, nó sẽ không ở lại đây đâu. Nó sẽ đi theo em đấy.”

Emily nhìn vào đôi mắt nâu mở to của con tuấn mã. Paelen nói đúng. Pegasus sẽ đi theo nếu cô đòi đi mà không có nó, mà làm vậy thì chính nó sẽ gặp nguy hiểm. Cô vuốt ve mái bờm mềm mại của con tuấn mã. “Thôi được, Pegs à,” cô khẽ nói. “Hai chúng ta sẽ ở lại đây.”

“Và ta sẽ ở lại với em,” thần Cupid xung phong.

“Ồ không, ngươi sẽ không ở lại,” Paelen giận dữ nói. “Ta không tin tưởng ngươi. Ngươi khẳng định rằng mình không phải là một kẻ hèn nhát và đi theo để giúp đỡ chúng ta. Nhưng ngươi chỉ muốn ở bên cạnh Emily để cô bé bảo vệ ngươi khỏi bọn Nirad mà thôi.”

“Ngươi sai rồi,” thần Cupid cãi. “Ta sẽ bảo vệ cô bé nếu có ai đó đến đây. Ngoài ra, ngay cả khi ta đã ăn mặc như thế này thì trông vẫn không giống một con người. Ta sẽ là một gánh nặng mất.”

“Đã có Pegasus ở đây với Emily,” Joel nói. “Và ngươi sẽ không là gánh nặng. Cupid, bọn ta cần ngươi giúp. Ta có thể to lớn hơn ngươi rất nhiều nhưng ngươi lại khỏe hơn ta. Nếu ngươi thực sự muốn giúp, thì đây chính là việc mà ngươi có thể làm đấy.”

“Pegasus và em ở lại đây sẽ được an toàn mà,” Emily nói thêm. “Joel và Paelen cần ngài hơn em.”

Emily thấy nỗi sợ hãi đang hiện lên trong đôi mắt của thần Cupid. Thần ấy đã nghe nói về bọn CRU và những gì chúng đã làm đối với Pegasus, thần Diana và Paelen. Cô nhận ra Paelen đã đúng: từ trong sâu thẳm, thần Cupid đang sợ hãi.

“Nhưng ở đó có thể còn nhiều cô gái đang gào thét nữa.”

“Đến lúc đó thì bọn họ đã bỏ đi từ lâu rồi,” Joel nói. “Chúng ta sẽ quay trở lại lễ hội, tóm vài tên đặc vụ CRU rồi quay trở lại đây ngay. Ngươi sẽ

https://thuviensach.vn

thấy là nó dễ dàng thôi mà.”

https://thuviensach.vn

Chương 7

Sau bữa sáng, Paelen, Joel và thần Cupid để Emily và Pegasus ở lại nhà hàng Táo Đỏ.

Joel lái chiếc xe đánh cắp được ra khỏi bãi đỗ. Paelen ngồi ghế trước bên cạnh cậu còn thần Cupid nằm dài ở ghế sau không ngừng than vãn vì phải nằm lên đôi cánh và rằng mình đang làm hỏng những chiếc lông vũ. Thần không ngừng ca cẩm khiến cho Paelen bắt đầu tức điên lên.

“Nếu ngươi không im đi,” Paelen vừa cảnh cáo vừa quay lại phía sau, “ta sẽ tự tay nhổ tất cả mớ lông của ngươi đấy. Rồi ngươi sẽ chẳng còn gì để mà kêu ca nữa đâu!”

“Ta không hiểu tại sao ngươi lại cáu giận đến vậy?” Thần Cupid nói. “Ngươi không phải là người có đôi cánh đang bị nhồi nhét vào trong quần. Ngươi vẫn đang đi đôi xăng đan của thần Mercury và có thể bay bất cứ lúc nào ngươi muốn, trong khi ta đang bị gò bó trong bộ quần áo khó chịu này đây.”

“Còn tôi thì đang phải chịu đựng cả hai người đấy,” Joel lên tiếng. “Đấy, hai người cứ như những đứa trẻ được nuông chiều vậy! Im đi để tôi còn tập trung lái xe và tránh bị tóm cổ trong chiếc xe ăn cắp này. Cupid, hãy nằm úp bụng xuống và giữ trật tự đi.”

“Toàn làm nhục người khác...”, Thần Cupid vừa càu nhàu vừa xoay người và nằm úp bụng xuống.

“Chỗ lễ hội cách đây bao xa theo đường bộ?” Paelen hỏi, lại quay về phía trước. Họ đang đi vào thì trấn với một con phố chính, những tòa nhà

https://thuviensach.vn

và căn hộ dọc hai bên đường. Vì là buổi sáng sớm nên mọi người đều ra ngoài và vội vã đi làm.

“Vài cây số nữa,” Joel đáp. “Khi cha tôi đưa tôi đến đây, chúng tôi đã ở trong một khách sạn. Chúng tôi đã ăn ở nhà hàng Táo Đỏ rồi tới lễ hội. Thế nên mọi người đều gọi chỗ này là Tuxedo.”

Paelen im lặng và nhìn ra ngoài cửa sổ. Cậu kinh ngạc bởi sự khác biệt giữa thế giới này và vùng núi Olympus. Ở đây con người đi lại bằng ô tô và dường như lúc nào cũng vội vàng.

Phía lên, bầu trời xám xịt và nặng nề khi những đợt tuyết đầu mùa bắt đầu rơi. “Đây là cái gì thế?” Paelen vừa hỏi vừa mở cửa sổ và cảm nhận bông tuyết đậu trên bàn tay mình. “Cái gì từ trên trời rơi xuống vậy?”

Joel nhìn cậu. “Trước đây anh chưa từng nhìn thấy tuyết hả?”

Paelen lắc đầu. “Trời không làm thế này ở Olympus. Trước khi đến thế giới của cậu, ta chưa từng ra khỏi đó bao giờ.”

“Thằng nhóc.” Thần Cupid quát từ ghế sau. “Ta đã từng đến đây nhiều lần và đã thấy tuyết ở trên khắp thế giới này đấy.”

“Ta không phải thằng nhóc nhé,” Paelen cãi lại.

“Ngươi ít tuổi hơn ta rất nhiều đấy,” thần Cupid đáp lại, “trẻ hơn hầu hết người dân Olympus. Thế nên ngươi chỉ là một thằng nhóc thôi.”

“Cậu bao nhiêu tuổi rồi?” Joel hỏi.

Paelen nhún vai. “Ta không biết. Cậu đã từng sống ở Olympus, cậu đã thấy bọn ta đo đếm thời gian bao giờ chưa hả?”

“Tôi không bao giờ để ý,” Joel thừa nhận.

“Nhưng tôi đoán là không.”

“Chúng ta không làm vậy”, thần Cupid nói tiếp. “Không cần phải làm thế. Bọn ta không chạy đua như loài người các ngươi, cố gắng lấp đầy từng khoảnh khắc trong cuộc đời ngắn ngủi hết bằng hành động này đến hành động khác. Chúng ta sống, yêu thương và tận hưởng chính bản thân mình.”

https://thuviensach.vn

“Cho đến khi bọn Nirad tấn công,” Joel tiếp lời. “Thì ta đã thấy rất nhiều người phải chạy khắp nơi.”

Paelen nghe tiếng thần Cupid nín thở và biết rằng thần đang hoảng sợ dù chỉ nghe nói đến cái tên Nirad.

“Đó là ngoại lệ”, thần Cupid nói. “Dù vậy, ta chắc chắn rằng không một người nào trong thế giới này không chạy trốn bọn Nirad.”

“Họ có điên mới không làm thế,” Joel đồng tình. “Bây giờ thì hãy để mắt tới đám cảnh sát quân lính và bọn CRU đi, chúng ta không còn xa lễ hội nữa đâu.”

Đôi mắt của Paelen rà soát xung quanh, tìm kiếm bất cứ thứ gì có thể không ở đúng chỗ.

“Bên ngoài có thêm rất nhiều cảnh sát,” Joel thì thầm khi mọi người đều nhìn thấy hai chiếc xe cảnh sát tuần tra vượt qua xe họ. “Đây có thể là rắc rối đấy.”

Họ tiếp tục ra khỏi thị trấn và đi vào khu vực rừng cây. Con đường chạy dọc vùng đất Rừng Ma. Họ nhìn thấy hàng rào dây xích cao lớn và vài chiếc xe đậu phía sau. Cuối cùng căn nhà ma cũng hiện ra. Ban ngày không có nhiều công nhân phục vụ lễ hội quanh đó. Nhưng cái mà họ nhìn thấy rõ nhất là quân lính và rất nhiều người mặc comple đen.

“Bọn CRU,” Joel lo lắng nói. “Pegasus đã đúng. Bọn chúng đang tìm kiếm bất cứ manh mối này cho thấy lý do chúng ta xuất hiện ở đây đêm qua. Đúng là chúng ta có thể bắt được một vài tên trong số chúng.”

“Cậu có nghĩ là chúng đang chờ chúng ta sẽ quay trở lại không?” Paelen hỏi.

Thần Cupid ngồi bật dậy từ ghế sau và ngó ra ngoài cửa sổ. “Đó có thể là một cái bẫy.”

Joel nhún vai. “Có thể. Tôi nghĩ rằng tôi sẽ lái qua bãi đỗ xe vài lần để xem tình hình chỗ đó như thế nào. Hãy để mắt nhé.”

https://thuviensach.vn

Đúng như dự đoán, bãi đỗ xe đầy những chiếc xe đen của bọn CRU và xe quân sự. Vài tên lính đứng phía sau một chiếc xe, hút thuốc và nghỉ ngơi.

“Này, chúng ta không thể lái xe vào đó đâu. Tôi nghĩ chúng ta nên bỏ chiếc xe ở chỗ nào đấy xa xa và đi bộ và thôi,” Joel nói.

“Nhưng chúng ta sẽ chuyển những tên đặc vụ mà chúng ta chuẩn bị bắt bằng cách nào đây?” Paelen hỏi.

“Chúng ta sẽ phải đánh cắp một chiếc xe của bọn CRU,” Joel đề nghị. “Đằng nào chúng ta cũng sẽ cần nó để đi tới cơ sở. Thế nên chúng ta sẽ làm một công đôi việc luôn.”

“Việc đó nghe không giống kế hoạch lắm,” thần Cupid phàn nàn.

“Ngươi có ý kiến nào hay hơn sao?” Joel thách thức.

Thần Cupid im lặng và lại nằm xuống ghế.

Joel lái xe qua khu vực lễ hội và rẽ vào một con đường nhếch nhác dẫn lên khu vực núi cao hơn. Cậu dừng xe lại và họ rời xe.

Khi họ đi bộ băng qua rừng để quay lại chỗ lễ hội, thần Cupid tiếp tục than vãn. Cuối cùng thần dừng lại và thả phần dưới của đôi cánh ra khỏi chiếc quần Jean.

“Cupid,” Paelen mệt mỏi nói, “ngươi không thể để lộ chúng ra như thế được.”

“Ta không định như thế,” thần Cupid đáp.

“Ta đang định phủ áo lên trên. Nhưng ta không thể bước thêm một bước nào nữa khi những chiếc lông cứ cào vào chân của ta. Như thế này là được rồi. Sẽ không ai để ý đâu.”

Joel rướn đôi lông mày và nhìn Paelen. “Hắn đang đùa đấy à?”

Cuối cùng Paelen đành chịu thua. Chẳng có lý do nào để cãi vã với thần Cupid nữa. “Tốt thôi, hãy làm như ngươi muốn. Nhưng nếu ngươi gặp rắc rối thì đừng có mong là bọn ta sẽ giúp ngươi.”

https://thuviensach.vn

Họ đến bên hàng rào dây xích quanh khu vực lễ hội và men theo nó cho đến khi tới bãi đỗ xe. Họ núp phía sau mấy cái cây và quan sát đám người đi ra đi vào bãi đỗ. Phía trước không xa, họ thấy một chiếc xe tải để cửa mở đang chứa một thiết bị tìm kiếm khoa học. Có mấy gã đàn ông trong bộ đồ trắng giống bộ đồ của phi hành gia vậy. Bọn họ đang bê những chiếc hộp được niêm phong có chữ cách ly in phía bên ngoài.

“Chúng nghĩ chúng ta lây nhiễm hay sao?” Joel hỏi. “Chúng có thể có gì trong đó và cho rằng nó nguy hiểm đến vậy nhỉ?”

“Ta không biết,” Paelen đáp. “Chúng ta đã bỏ lại thứ gì đó đêm qua chăng?”

“Những cọng lông,” thần Cupid gợi ý. “Đám con gái đó đã giật rất nhiều lông của ta. Có lẽ bọn chúng nghĩ nó nguy hiểm.”

“Có thể,” Joel tán thành. “Emily cũng đã làm cháy cả đất nữa. Có thể chúng cũng nghĩ nó bị nhiễm độc. Dù sao đi nữa, ở đó có rất nhiều người. Chúng ta sẽ càng phải thận trọng hơn đấy.”

Joel dẫn đường đi trước, họ cúi thấp và rón rén tiến vào trong bãi đỗ xe một cách thận trọng. Họ đi ngang qua chỗ có nhiều xe đen nhất. Khi họ núp phía sau một bụi cây lớn, Joel ngó lên trên. “Tôi nghĩ đây là những chiếc xe của bọn CRU,” cậu nói. “Những chiếc xe tải đằng kia là của bọn lính. Chúng ta nên đợi ở đây cho đến khi có một vài tên đặc vụ xuất hiện. Rồi chúng ta mới có thể hành động.”

Những đợt tuyết nhẹ sớm chuyển thành trận bão lớn với những bông tuyết to nặng rơi xuống và tụ lại dưới đất. Không lâu sau, một lớp tuyết phủ kín những chiếc xe. Sau khoảng thời gian tưởng như vô tận đó, họ nghe thấy tiếng nói nghèn nghẹt đang đến gần.

Paelen lén nhìn và thấy ba tên đặc vụ đang đi bộ lại phía những chiếc xe đen. Đầu của chúng cúi xuống để tránh né thời tiết và đang khẽ nói chuyện với nhau. Khi một trong số chúng nhìn lên, Paelen hổn hển nói. “Joel, nhìn kìa, đó là Đặc vụ T! Cậu có nhớ hắn lúc ở trên Đảo Govenror không?”

https://thuviensach.vn

Joel lén nhìn tên đặc vụ đang đi cùng với hai tên nữa. “Hắn cũng tồi tệ gần như Đặc vụ J. Hắn là một tên trong nhóm đã thẩm vấn tôi. Tôi nhớ rõ nụ cười của hắn khi bọn chúng cho tôi mấy viên thuốc kinh khủng đó.”

“Kế hoạch là bắt hai tên đặc vụ,” thần Cupid căng thẳng nói. “Có lẽ chúng ta nên đợi hai tên khác đi.”

Sự giận dữ hiện lên trên khuôn mặt của Joel. “Chúng ta đã có mục tiêu. Ta muốn hắn! Hãy bắt cả ba tên đó.”

“Ta đồng ý!” Paelen nói. “Ta muốn đích thân “nói chuyện” với đặc vụ T. Ngoài ra, chúng ta không biết phải mất bao lâu nữa mới có những tên đặc vụ khác xuất hiện mà ta thì không muốn để Emily ở một mình quá lâu. Đây có thể là cơ hội duy nhất của chúng ta.”

Hai tên đặc vụ đang bước lại gần hơn nữa trong khi đặc vụ T dừng lại trước một chiếc xe và lôi chìa khóa ra. Paelen nói, “Ta có ý kiến này. Cupid cởi áo ra và đi ra đó để lôi kéo sự chú ý của chúng. Để xem ngươi có thể dụ chúng đi theo ngươi về phía này được không?”

“Ta ư?” Thần Cupid sợ hãi nói. “Tại sao ta phải làm thế chứ?”

“Bởi vì đặc vụ T sẽ nhận ra Joel và ta rồi hắn sẽ báo động. Đồng thời, đôi cánh của ngươi còn có thể dùng để nghi binh,” Paelen giải thích. “Hãy khoe chúng ra. Sau đó khi bọn chúng bị xao nhãng, Joel và ta sẽ hành động.”

“Đây đúng là một ý kiến dở tệ,” thần Cupid vừa ca cẩm vừa cởi chiếc áo nỉ ra và bước từ chỗ họ đang ẩn nấp hướng về phía mấy tên đặc vụ. Paelen và Joel rón rén đi ra từ sau bụi cây và bước tới vị trí bên cạnh một chiếc xe đen.

“Ta xin lỗi,” thần Cupid khẽ nói khi đến gần, “nhưng ta đang bị lạc. Các người làm ơn nói cho ta biết ta đang ở đâu không?”

“Mày sẽ càng bị lạc nếu mày không ra khỏi đây nhóc ạ,” một trong hai tên mật vụ nói. “Đây là vụ việc của chính phủ, hãy biến đi.”

Paelen quan sát thấy đặc vụ T bước xa ra khỏi chiếc xe để kiểm tra. “Nhìn kìa, đến lúc rồi,” cậu thì thầm. “Sẵn sàng nào.”

https://thuviensach.vn

“Làm ơn”, thần Cupid nói với hai tên đó, “không cần phải thô lỗ như vậy đâu. Ta chỉ đang bay lòng vòng và bị lạc đường vì cơn bão thôi. Nếu các người có thể nói cho ta biết Olympus ở đâu, ta sẽ sẵn lòng đi khỏi đây ngay.”

“Olympus ư?” Đặc vụ T nghi ngờ nói. “Ngươi nói Olympus phải không?”

Chỉ đến lúc đó một trong hai tên đặc vụ mới nhận ra đôi cánh của thần Cupid. “Ôi Chúa...” Nhưng hắn đã không bao giờ nói hết được câu ấy. Thần Cupid vung tay đấm thật mạnh.

Paelen và Joel lao tới và xô đặc vụ T cùng tên còn lại ngã xông đất. Joel trút cơn giận dữ bị kìm nén của mình lên đặc vụ T vì tất cả những gì cậu đã từng trải qua ở đảo Governor. Ngay đó, đặc vụ T và hai tên còn lại bất tỉnh.

Joel vừa thở hổn hển vừa ngước lên và liếc nhìn xung quanh. Vì tuyết đang rơi dày đặc nên không ai nghe hay nhìn thấy gì hết. “Đưa cho ta chìa khóa xe của hắn,” cậu bảo thần Cupid. “Hãy cho chúng vào trong xe và ra khỏi đây ngay!”

https://thuviensach.vn

Chương 8

Trở lại với nhà hàng Táo Đỏ, Emily đi đi lại lại khắp khu vực phòng khách, cảm thấy mình như con thú bị nhốt trong cũi vậy. Cứ như đã mấy năm kể từ lúc bọn họ rời đi. Có quá nhiều khả năng khiến mọi việc có thể thất bại. Cô lo sợ cảnh sát sẽ chú ý đến chiếc xe bị đánh cắp và chặn họ trên đường. Nếu họ bị bắt rồi thì sao? Có phải bọn họ đang ở trong buồng giam nào đó không? Hay có thể bọn CRU đã bắt họ trong Rừng Ma và đưa họ tới căn cứ của chúng rồi.

“Họ đã đi lâu quá rồi,” cô vừa nói vừa đi tới cho con tuấn mã và vuốt ve mái bờm mềm mại của nó. “Có gì đó không ổn rồi. Lẽ ra chúng ta nên ở cùng với họ.”

Một lúc nữa trôi qua, nỗi sợ hãi trong cô tăng lên cho đến khi Emily cảm thấy giật nảy mình sợ hãi. Cuối cùng thì họ cũng nghe thấy tiếng cửa mở ở phía sau khu bếp.

“Họ về rồi.” Emily chạy về phía khu bếp hy vọng nhìn thấy Paelen, Joel và thần Cupid. Nhưng thay vì điều đó, cô lại đang đối diện với một kẻ lạ mặt, một tay run rẩy cầm chiếc đèn pin và trong tay kia là khẩu súng. Emily hét lên. Gần như ngay lập tức người đàn ông bị làm cho hoảng hốt siết ngón tay và cò súng và bắn.

Viên đạn bắn thẳng vào ngực của Emily. Cô bắn về đằng sau và ngã xuống sàn nhà. Cảm giác như thể cô vừa bị đánh bằng một chiếc gậy bóng chày vậy. Ngực của cô bỏng rát và máu đang dồn lên tai. Cô nghe tiếng khịt mũi giận dữ của Pegasus khi nó tấn công người đàn ông và rồi ông ta hoảng sợ hét lên khi đối mặt với con tuấn mã đang giận dữ.

https://thuviensach.vn

Emily biết rằng mình đã bị bắn. Nhưng ngay trong lúc cô tự hỏi chuyện gì sẽ xảy ra với cha nếu mình không còn nữa thì cô cảm thấy lớp kim loại của viên đạn đang nóng lên. Nó đang tan chảy trong cơ thể cô trong khi vết thương lớn đó đang tự động khép miệng lại. Trong bóng tối của căn bếp không được đốt lửa, cô có thể thấy ánh sáng rực rỡ đang hiện lên lên ngực của mình. Cô đưa đôi bàn tay lên ngực và thấy quần áo mình đẫm máu. Nhưng khi cô ấn ngón tay và cho lỗ đạn mà lẽ ra nó phải có, cô không thể tìm thấy dấu vết nào của vết thương cả. Dưới đầu ngón tay, cô cảm thấy làn da mịn màng, không tì vết.

Cô từ từ ngồi dậy. Emily nhìn về phía người đàn ông và thấy ông ta đang co rúm lại thẳng góc nhà. Ông ta vẫn đang giữ chặt chiếc đèn pin nhưng khẩu súng đã biến mất. Pegasus đang đứng bên cạnh ông ta, đôi cánh mở to và mũi nó phồng lên khi đang giận dữ đối mặt với ông.

“Bình tĩnh nào, Pegs, chị không sao đâu,” Emily vừa nói vừa loạng choạng đứng lên. Cô hơi choáng váng và cảm thấy lạ lùng nhưng không hề đau đớn chút nào. “Chị chỉ bị chấn động một chút thôi.”

Emily bước tới cho cánh cửa sau và đóng lại. “Ông là ai?” Cô tra hỏi người đàn ông đang sợ hãi. “Ông làm gì ở đây?”

“Ta... ta là chủ ở đây,” ông ta lắp bắp vì hoảng sợ. Chiếc đèn pin của ông ta đang soi vào chiếc áo đẫm máu của cô và đôi mắt kinh hãi đang nhìn cô như thể đang nhìn một bóng ma. “Ta nhìn thấy khói bay ra khỏi đây và nghĩ những kẻ phá hoại lại đột nhập vào. Làm ơn đừng giết ta!”

“Giết ông ư?” Emily gặng hỏi. “Ông là người cầm súng. Ông đã bắn tôi đấy!”

“Ta... ta xin lỗi,” ông ta nói. “Đó chỉ là vô tình thôi. Cô tiến đến chỗ tôi quá nhanh, cô làm tôi giật mình và tôi đã bị trượt tay.”

Pegasus giậm chân xuống đất một cách giận dữ và khịt mũi. Nó nhào tới gần người đàn ông đang sợ chết điếng.

“Nó là cái gì thế?” Người đàn ông la lên sợ hãi.

“Pegasus không phải là ‘cái gì’!” Emily gắt lên. “Đó là một cậu bé.”

https://thuviensach.vn

“Pegasus á?” Người đàn ông hỏi lại. “Đó là con ngựa biết bay trong thần thoại Hy Lạp sao?”

“Và nó cũng không phải là một con ngựa,” Emily vừa nói vừa bước đến chỗ con tuấn mã và vỗ về chiếc cổ đang rung lên của nó. “Ổn rồi mà, Pegs. Chỉ chắc chắn đây chỉ là vô tình thôi. Ông ta không cố ý làm đau chị đâu.” Cô nhìn người đàn ông. “Có phải vậy không? Tốt hơn là ông nên nói sự thật với Pegasus. Nó biết khi người ta đang nói dối đấy.”

“Ta thề đấy,” người đàn ông đáp. “Đó thực sự chỉ là một tai nạn thôi.”

Emily cảm thấy mệt mỏi kinh khủng và cần ngồi xuống. “Hãy ra khỏi đó và vào sảnh ngồi để tôi nhìn ông rõ hơn. Tên ông là gì?”

“Earl,” người đàn ông sợ sệt vừa nói vừa thận trọng bước vòng qua Pegasus, không bao giờ rời đôi mắt cảnh giác khỏi nó.

“Ngồi xuống đằng kia,” cô mệt mỏi nói. “Đừng có hành động đột ngột hay cố gắng bỏ đi.”

Earl ngồi xuống bên đống lửa, vẫn nhìn Emily như thể cô là ma quỷ vậy. “Cô là ai thế?” Ông ta rụt rè hỏi.

“Ông thực sự không muốn biết đâu,” Emily đáp. “Nhưng tôi có thể nói cho ông biết điều này. Bọn tôi ở đây vì một lý do tốt và cần ẩn náu một thời gian. Thế nên đừng cố gắng trốn thoát. Tôi không muốn làm đau ông nhưng nếu ông cố tình thì tôi sẽ làm đấy.”

Emily cảm thấy phát mệt khi đe dọa người đàn ông nhưng cô không thể để ông ta trốn thoát và đi gọi cảnh sát được. Để chứng minh cho điều mình vừa nói, cô đứng trước ngọn lửa. Cô triệu tập những tia lửa và chúng bắn ra sáng rực rỡ từ đầu ngón tay của cô rồi bén vào đống gỗ. “Tôi có thể làm điều này nhanh hơn ông có thể chạy đấy. Thế nên hãy ngồi lên đó và thoải mái đi. Khi bọn tôi xong việc, ông có thể hoàn toàn lành lặn rời khỏi đây.”

Đôi mắt của Earl mở to sợ hãi khi nhìn ngọn lửa dữ dội rồi lại nhìn Emily.

“Chúng ta hiểu nhau chứ?” Emily căn vặn.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông gật đầu. Emily vỗ nhẹ và bên sườn của Pegasus. “Em có thể để mắt đến ông ta một lát không? Chị thấy không khỏe. Chị nghĩ mình cần ngồi xuống một lát.”

Khi Emily ngồi xuống, Pegasus đứng bên cạnh bảo vệ cô nhưng đôi mắt giận dữ không lúc nào rời khỏi Earl. Nó vẫn khịt mũi và giậm chân xuống nền đất một cách tức giận. Emily chắc chắn rằng nếu Earl cố gắng di chuyển, Pegasus sẽ không ngần ngại tấn công ông ta. Cô hít một hơi thật sâu và cô gắng nghỉ ngơi. Trong đời mình cô chưa bao giờ mệt mỏi đến như vậy và không thể nào thức thêm một giây phút nào nữa. Ngay sau đó cô chìm và giấc ngủ sâu để chữa thương.

https://thuviensach.vn

Chương 9

“Emily!”

Emily tỉnh giấc vì Joel đang lắc cánh tay của cô.

“Emily, làm ơn tỉnh dậy đi nào!”

“Mình dậy rồi mà,” cô uể oải nói. “Làm ơn đừng hét lên nữa.”

Khuôn mặt đầy sợ hãi của Joel thấp thoáng hiện ra phía trên. Paelen đứng bên cạnh cậu ta. Pegasus ở phía sau họ đang nhìn cô chằm chằm.

“Em ổn chứ?” Paelen hỏi. “Pegasus đã kể cho bọn ta nghe chuyện vừa xảy ra rồi.”

“Đó là một tai nạn thôi,” Emily thì thầm, giờ đã hoàn toàn tỉnh táo. “Hai bên cùng giật mình lúc ở trong bếp và súng đã nổ.”

“Nhưng cậu bị thương mà,” Joel nói khi cậu xem cái áo nỉ. “Hãy nhìn xem máu ra đầy rồi. Bọn mình phải đưa cậu đến bệnh viện thôi.”

Emily lắc đầu. “Không, không sao mà. Mình không hiểu bằng cách nào những viên đạn đã chảy ra và vết thương tự lành lại được. Mình thì ổn cả.”

“Bằng cách nào sao?” Joel nói lý. “Em à, cậu đã bị bắn đấy!”

“Cô ấy là Thần Lửa của Olympus,” thần Cupid giải thích. Thần đang đứng trước mấy tên tù nhân CRU bất tỉnh của họ. “Cô bé có thể tự chữa lành cho chính mình dễ dàng như chữa cho người khác vậy.”

“Đúng, nhưng một viên đạn găm vào ngực lẽ ra đã giết chết cô ấy rồi,” Joel cãi cố.

“Nếu cô ấy là một con người thì đúng là vậy,” thần Cupid nói tiếp. Thần đến bên Emily, quỳ xuống và quết nhẹ má cô bé. “Emily à, phần con người

https://thuviensach.vn

trong em đã chết trong ngọn lửa lúc ở Olympus rồi. Cuộc sống trước kia của em đã kết thúc vào ngày hôm đó. Giờ em là Lửa. Em không thể bị giết chết nữa."

Emily đứng dậy. "Không đời nào. Em công nhận rằng có điều gì đó kỳ lạ đã xảy ra với mình lúc ở Đền Thờ. Nhưng em vẫn là em. Em vẫn là con người mà."

Pegasus đến gần cô, khịt nhẹ và thần Cupid khẽ lắc đầu: "Không, giờ thì không. Ta hiểu đây là một sự chuyển biến khó khăn đối với em, nhưng hãy tin ta, em không phải là con người nữa. Em là Thần Lửa của Olympus. Emily con người đã chết vào ngày hôm đó ở trong Đền Thờ rồi."

"Điều đó không thể được!" Emily cãi lại. Cô tuyệt vọng quay sang phía Pegasus. "Chị vẫn cảm thấy thế mà. Chị cảm thấy cái lạnh và thấy đói. Chị có thể bị đau. Chị là một con người và chị vẫn sống."

Con tuấn mã tiến đến gần hơn và nhẹ nhàng dụi đầu vào người cô. Nó khịt nhẹ.

"Dĩ nhiên em vẫn còn sống," Paelen trấn an cô bé. "Em đã được tái sinh trong ngọn lửa. Và em cũng cảm thấy đau đớn giống như tất cả chúng ta vậy. Nhưng em cảm nhận được cái lạnh chỉ bởi vì em tin rằng em có thể. Cơ thể em là cơ thể một người xứ Olympus, nhưng trong suy nghĩ của mình, em vẫn nghĩ bản thân là một con người. Đó là lý do vì sao em không thể kiểm soát được ngọn lửa. Em không tin rằng em có thể điều khiển chúng."

"Những em vẫn cảm thấy như trước đây mà," Emily khăng khăng. "Em không biết em phải nói với cha như thế nào đây? Rằng em là một loại quái vật giống như đặc vụ O đã nói sao?" Cô cố né tránh sự thật. Nước mắt đong đầy và dâng lên đôi bờ mi.

"Emily, đừng khóc mà!" Joel nhắc nhở. "Nước mắt của cậu, hãy nhớ chuyện xảy ra ở nhà hát. Cậu có thể thổi tung tất cả bọn mình lên mất."

Emily hốt hoảng, lo sợ điều có thể xảy ra ở đây nếu nước mắt của mình rơi xuống. Cô thò tay vào túi quần jean và rút chiếc khăn tay xinh đẹp mà

https://thuviensach.vn

thần Neptune đã tặng. Cô đưa lên và nhẹ nhàng lau những giọt nước mắt đi.

“Mình thậm chí còn không thể khóc nữa chứ,” cô sụt sịt và nhìn và chiếc khăn tay. Những giọt nước mắt của cô đang xâu thành chuỗi trên bề mặt của chiếc khăn như những giọt nước trên giấy nến vậy. Nhưng cô nhìn thấy, một chiếc túi bí ẩn dường như mở ra và những giọt nước mắt chảy tuột vào bên trong. Ngay sau đó nó như thể nước mắt chưa từng chạm vào bề mặt chiếc khăn vậy.

Cô nhìn Pegasus. “Giờ chị làm gì với nó đây?”

Con tuấn mã khịt nhẹ.

“Nó nói rằng nước mắt của em đã được hút vào trong những sợi vải của các nàng tiên cá rồi,” Paelen giải thích. “Chúng không đi đâu cả và cũng chưa bị mất tác dụng. Nếu em cần chúng, em có thể gọi chúng quay trở lại. Nó nói em phải luôn mang theo bên mình mọi lúc.”

“Cô ấy cần nước mắt để làm gì vậy?” Joel hỏi. “Chúng như thể vũ khí hạt nhân vậy. Chúng nên bị tiêu hủy đi chứ.”

“Chúng không thể bị tiêu hủy đâu,” Paelen đáp.

Một tiếng rên rỉ bất chợt vang lên từ một trong những tên tù nhân CRU nhắc Emily lý do chúng ở đây. “Em xin lỗi,” cô lắc đầu nói và sụt sịt lần cuối. “Em đã chỉ biết nghĩ cho một mình mình mà thôi.” Cô đi về phía ba gã bị bất tỉnh đang nằm tên sàn nhà. Đặc vụ T đang bắt đầu cựa quậy. “Chúng ta có nên trói chúng lại thế này hay làm gì đó khác hay chúng? Và em nghĩ là chúng ta chỉ định tóm hai tên đặc vụ CRU thôi mà?”

“Chúng ta không có nhiều sự lựa chọn,” Joel đáp. “Cả khu vực đó đều có người của chúng. Chúng ta may mắn lắm mới tóm được mấy gã này đấy.”

“Chúng ta không cần phải trói chúng lại đâu,” Paelen nói thêm. “Chúng ta khỏe và nhanh hơn chúng. Sẽ là một sai lầm chết người nếu chúng cố trốn thoát.”

Khi cô đang nhìn mấy gã đàn ông kia thì Earl tiến đến chỗ bọn họ. “Đừng giết ta vì nói điều này. Nhưng mấy đứa có bị điên không vậy? Đưa

https://thuviensach.vn

bọn đặc vụ CRU đến đây trong khi ai cũng biết mấy đứa chính là thứ mà bọn chúng đang tìm kiếm.”

“Ông biết về CRU sao?” Emily hỏi.

Earl gật đầu. “Ta biết bọn chúng và không thích chúng. Vài năm trước cả một nhóm người của chính phủ kéo đến khu vực này. Ngay sau đó xuất hiện đủ các kiểu câu chuyện điên rồ về người ngoài hành tinh và những sinh vật khác...” Đôi mắt của ông ta liếc nhìn thần Cupid, lúc này đã cởi áo ra cho thoải mái, đang để lộ ra đôi cánh của mình. Rồi nhìn sang phía Pegasus. “Ta cũng biết là bất cứ ai đi lạc vào khu vực của bọn chúng đều sẽ chẳng bao giờ được nhìn thấy hoặc nghe nói đến nữa.”

“Được rồi, đó chính là bọn CRU,” Joel nói. “Ông biết gì về cơ sở của bọn chúng không?”

Earl nhún vai. “Chẳng biết gì cả, và ta vẫn muốn như thế. Bọn chúng đã thuê một nhóm dân địa phương để xây dựng hầm dưới lòng đất. Một vài người nói chỗ đó trông như một pháo đài bí mật khổng lồ vậy. Anh trai bạn thân của ta là một thợ điện đã từng làm ở đó. Ông ấy kể việc bọn chúng dẫn giải đủ mọi thứ kỳ quái. Cách đây vài tháng, khi tất cả bọn ta đang ngồi trong quán bar. Ông ấy uống say bí tỉ và nói thao thao về việc bọn chúng đưa những sinh vật ngoài hành tinh to lớn màu xám có bốn tay vào đó. Ngay sau đó ông ấy đứng dậy ra khỏi chỗ và biến mất. Nhóm chúng ta đã cố gắng tìm kiếm nhưng có một vài tên đặc vụ lảng vảng quanh đó và bảo bọn ta rằng tốt nhất mọi người hãy giữ im lặng. Không lâu sau, nơi này bị tịch thu và công việc kinh doanh của ta ngừng hoạt động. Ta biết chính bọn chúng đã làm vậy để cảnh cáo chúng ta.”

“Bọn Nirad hả?” Thần Cupid sợ hãi hỏi. “Ông đang nói đến bọn Nirad sao?”

Joel bẻ ngón tay. “Tôi cá rằng đó cũng chính là bọn ở đảo Govenror. Nhưng làm thế nào chúng bắt được bọn đó nhỉ? Súng đạn còn không thể ngăn cản bọn nó mà.” Cậu nhìn Paelen. “Thuốc an thần không có tác dụng

https://thuviensach.vn

đối với anh, thần Diana và Pegasus; tôi ngờ rằng nó lại có tác dụng với bọn Nirad đấy."

"Cậu đang nói những thứ đó là có thật hả?" Earl lo sợ hỏi. "Vậy là ông ấy đã không bịa chuyện."

Emily gật đầu. "Đúng, chúng rất thật, và chúng không phải người ngoài hành tinh," cô khẽ nói. "Bọn chúng đã cố giết chết Pegasus."

"Và em nữa," Paelen nói với cô.

"Bọn chúng đã hủy hoại chân của tôi," Emily giải thích. "Giờ đây CRU đang giam cha tôi trong chính cơ sở nơi chúng đang giữ bọn Nirad."

"CRU giữ cha cô sao?" Earl nói. "Đó là lý do vì sao mấy đứa lại ở đây phải không?"

Emily gật đầu.

"Mấy đứa đến từ đâu?" ông ta hỏi.

"Ông càng biết ít thì ông sẽ càng được an toàn đấy," Joel cảnh báo.

"Ta không hề nghĩ như thế," Earl đáp. "Khi chúng phát hiện ra ta kể chuyện này cho mấy đứa thì ta coi như đã chết rồi."

"Ông ấy nói đúng đấy," Emily nói. "Bọn CRU sẽ giết ông ấy nếu chúng phát hiện ra ông ấy đã ở đây cùng chúng ta."

"Ta tin rằng chúng đã biết rồi," Paelen vừa nói vừa chỉ vào đặc vụ T, lúc này đã ngồi dậy.

Tên đặc vụ CRU đứng lên và nhìn quanh. Khi đôi mắt của hắn nhìn thấy Pegasus, hắn thở hổn hển. "Đúng thật. Chúng mày đã quay trở lại."

Emily nhìn tên đặc vụ trong bộ đồ màu đen, mái tóc đen chải chuốt chỉnh tề và đôi mắt màu xanh hình viên đạn. Hắn cao, gầy còm và dữ tợn. Ngay lập tức cô cảm nhận được cơn giận của mình đang trỗi dậy. Cô nhớ lại mọi điều về hắn khi ở đảo Governor. Đặc vụ T đã ở trong căn phòng cùng với Pegasus lúc nó bị thương còn đặc vụ J và O đang thẩm vấn cô. "Đúng, bọn ta đã quay trở lại," cô đáp. "Chúng ta đến đây vì cha ta và ông sẽ phải giúp chúng ta đưa ông ấy ra khỏi đó!"

https://thuviensach.vn

“Mày đã hiểu sai mọi chuyện rồi đấy, quý cô ạ,” đặc vụ T lạnh lùng đáp. “Chúng mày sẽ phải đầu hàng trước tao và tất cả chúng ta sẽ cùng quay trở lại cơ sở.”

Joel tiến đến. “Ông có nhớ tôi không đặc vụ T? Bởi vì tôi chắc chắn là rất nhớ ông! Điều duy nhất giúp ông còn sống sót lúc này chính là những thông tin mà ông có. Vì thế hãy nhìn xung quanh xem. Chắc hẳn ông đã không để ý, rằng các ông đang bị áp đảo về quân số. Bọn tôi đã lấy hết vũ khí và điện thoại của các ông rồi. Tôi chắc là ông vẫn nhớ người xứ Olympus mạnh như thế nào. Ông thực sự muốn làm họ nổi giận sao?” Joel chỉ vào Paelen, thần Cupid rồi cuối cùng là Pegasus. “Emily và tôi cũng đã thay đổi. Hãy cho hắn biết cậu có thể làm được gì đi Em.”

Emily chẳng hề do dự. Nói chuyện với tên đặc vụ ngạo mạn này khiến tất cả những ký ức kinh khủng trước đây trên đảo Governor của cô lại hiện về trước mắt. Cô nhìn vào ngọn lửa, đưa hai tay lên và giải phóng những tia lửa. Chúng dữ dội và không hề bị kiểm soát khi lóe lên và thiêu cháy đống gỗ thành than.

Khi cô quay lại nhìn đặc vụ T, cô thấy một chút sợ hãi ánh lên trong đôi mắt hắn, nhưng lớp vỏ bọc ngạo mạn của hắn nhanh chóng trở lại. “Theo những gì đặc vụ O nói với bọn ta thì mày không thể kiểm soát nó.”

“Tôi đủ khả năng để kiểm soát nó,” Emily cảnh cáo. “Cho nên các ông hãy nói cho tôi biết cha tôi đang ở đâu trước khi tôi nổi giận.”

“Không, ta sẽ không nói,” đặc vụ T đáp lại. “Tất cả bọn tao đã được huấn luyện để chịu đựng sự tra tấn. Chúng mày sẽ chẳng thể làm gì khiến chúng ta mở miệng cả đâu. Cho nên cứ làm bất cứ điều gì chúng mày muốn. Không ai trong chúng tao sẽ nói cả.”

“Đúng thế,” tên đặc vụ thứ hai lên tiếng đồng tình sau khi hắn và tên thứ ba đứng dậy hiên ngang bên cạnh đặc vụ T. “Đầu hàng ngay lập tức hoặc việc này sẽ khiến tất cả chúng mày trở nên vô cùng tệ hại đấy.”

Không ai ngờ được sự bế tắc này. Bọn đặc vụ CRU chẳng hề tỏ ra một chút sợ hãi nào khi đối mặt với những người dân xứ Olympus hùng mạnh.

https://thuviensach.vn

“Chúng ta định làm thế nào đây?” Joel khẽ thì thầm.

“Ồ, chúng ta không thể lý sự với chúng được,” Emily thì thầm. “Hãy nhìn bọn chúng đi. Chúng chẳng hề quan tâm việc ta sẽ làm với chúng.” Cô bắt đầu đi đi lại lại. Họ đã đi quá xa. Nhưng mọi thứ dường như đang chống lại họ. Dường như không có cách nào để giải cứu cho cha cô được.

“Ta biết làm cách rồi.” Paelen chỉ vào thần Cupid. “Hắn có thể khiến chúng nói ra.”

Đôi mắt thần Cupid mở to và thần bước lùi lại. “Ồ không, ta sẽ không làm đâu.”

“Làm gì cô?” Emily hỏi.

Paelen tiếp tục, “Hắn có thể khiến những tên đặc vụ kia khai ra mà không cần sử dụng đến vũ lực. Tất cả những gì hắn cần là sử dụng năng lượng của mình.”

“Năng lương gì?” Joel hỏi.

“Năng lượng của tình yêu,” Paelen đáp.

“Không ai có thể chống lại Cupid khi hắn kích hoạt nó.” Cậu chỉ vào mấy tên đặc vụ. “Kể cả bọn chúng.”

“Bất kể bọn nhóc chúng mày định làm gì thì cũng hãy quên đi,” đặc vụ T nói. “Hãy đầu hàng ngay bây giờ và sẽ không có ai bị thương hết.” Hắn nhìn người của mình và nhặt một thanh gỗ lớn từ đống lửa. “Hành động ngay!”

Ba tên đặc vụ bắt đầu lao vào tấn công thô bạo nhóm người Olympus. Trước khi ai đó có thể phản ứng lại, đặc vụ T đã đập vào phía sau đầu của Joel một cú tàn bạo. Khi cậu ngã xuống sàn, bất tỉnh, tên đặc vụ tiếp tục tấn công Paelen.

Nhà hàng trở thành bãi chiến trường. Phía Pegasus, thần Cupid và Paelen có sức mạnh, nhưng mấy tên đặc vụ đều được huấn luyện khá tốt trong chiến đấu và đỡ được hầu hết những ngón đòn giáng vào mình. Mặc dù bị

https://thuviensach.vn

áp đảo về quân số, nhưng chúng vẫn vững vàng chống trả lại nhóm người xứ Olympus mạnh mẽ.

Emily núp xuống bên cạnh Joel và quan sát trận chiến tìm bên ngoài. Earl nhận một cú đá xoáy cực mạnh từ đặc vụ T khiến ông ta đổ nhào xuống trong khi hai tên còn lại lao vào Paelen.

Cô có thể cảm nhận được năng lượng của mình đang dâng lên đòi được giải phóng khiến cô đau nhói. Nó buộc cô phải dùng hết sức lực và sự tập trung của mình để giữ chúng lại. Cô không thể mạo hiểm giải phóng chúng và làm đau những người cô yêu thương. Cô quyết định sẽ chỉ sử dụng năng lượng của mình làm công cụ cứu cánh cuối cùng.

Pegasus lồng lên và đá văng một trong hai tên đặc vụ đang tấn công Paelen. Nhưng tên đó nhanh chóng cúi xuống né cú đá chết người đó. Hắn bất ngờ lăn tròn, bật ra xa con tuấn mã và quay lại giữ Paelen. Khi cuộc chiến lên đến cao trào, thần Cupid bị đặc vụ T đập một nhát bằng thanh gỗ. Lực đập mạnh mẽ khiến thần văng mạnh sang phía bên kia gian nhà hàng. Thần dùng đôi cánh chống xuống đất.

“Cupid!” Emily thét lên.

Thần Cupid đứng dậy trên đôi chân, khuôn mặt thần rực lên sự giận dữ. Dang rộng cánh bay và thần hét lên trong cơn thịnh nộ. Nâng đôi cánh tay lên cao, thần chỉ về phía những tên đặc vụ và lao nhanh đến.

“Dừng lại” Thần ra lệnh. “Ta ra lệnh cho các ngươi dừng lại!”

Đột nhiên chúng như thể bị đóng băng vậy, những tên đặc vụ ngừng đánh đập và hoàn toàn đứng im. Thanh gỗ trong tay đặc vụ T đang giơ lên bỗng rơi ầm một cái xuống nền nhà. Bọn chúng đều đứng im không động đậy, nhìn chằm chằm vào thần Cupid, đôi mắt mở to, miệng há ra và cánh tay buông thõng theo người. Không còn nghi ngờ gì nữa, bọn chúng đã bị thần Cupid khống chế.

“Tiếp tục đi, Cupid, hạ chúng đi,” Paelen vừa thúc giục vừa đứng dậy và phủi bụi trên người. “Ngươi phải dùng năng lượng của mình để khiến chúng nói ra.”

https://thuviensach.vn

Thần Cupid lắc đầu. “Không, ta không làm. Mẹ luôn bỏ bùa đàn ông, ta bỏ bùa đàn bà. Ta không muốn làm hơn nữa với những tên đặc vụ này.”

Những cô gái gào thét! Và cả cảm giác bị thần Cupid lôi cuốn của chính cô nữa. Đột nhiên tất cả đều trở nên rõ ràng với Emily. Cô đã từng cảm thấy thần Cupid kích hoạt bùa mê của mình trước đây, nhưng không bao giờ nhận ra đó là thứ năng lượng mà thần có thể kiểm soát. Cô đã nghĩ đó chỉ là vẻ ngoài đẹp đẽ của thần mà thôi. “Vậy ngài có thể thực sự bỏ bùa mê khiến họ khai ra sao?”

Thần Cupid miễn cưỡng gật đầu.

Khi Joel nhúc nhích và bắt đầu tỉnh lại, Emily giúp cậu đứng lên. Cô quay lại nói với thần Cupid. “Làm ơn, ngài phải làm việc đó! Nếu không, chúng sẽ không nói đâu. Chúng ta cần thông tin về cha của em và làm cách nào mà bọn chúng khống chế được quân Nirad. Em xin ngài, Cupid, xin hãy giúp bọn em.”

Thần Cupid lắc đầu. “Em không hiểu đâu, Thần Lửa. Một khi ta làm việc đó, bọn chúng sẽ yêu ta mãi mãi. Sẽ không quay lại được, sẽ không thay đổi được nữa.”

“Chúng ta không được phép lựa chọn,” Emily nhấn mạnh. “Đó là cách duy nhất chúng ta có thể cứu sống cha em.”

Thần Cupid do dự. Cuối cùng thần thở dài và ôm lấy Emily. Thần dùng đôi cánh của mình ôm chặt lấy cô và thì thầm và tai cô. “Ta sẽ làm việc này chỉ vì em mà thôi, Emily ạ, không vì một ai khác cả. Không phải do em là Thần Lửa và có thể ra lệnh cho ta, mà bởi ta tự nguyện làm điều đó vì em.”

Đôi má Emily ửng hồng và cô cảm thấy trái tim mình đang đập loạn lên khi thần Cupid ôm lấy cô. “Em cảm ơn ngài.”

“Đủ rồi đấy,” Paelen vừa nói một cách cộc cằn vừa đẩy hai người họ ra. “Hãy dành bùa mê của ngươi cho mấy tên đặc vụ ấy, Cupid.”

Mọi người đều đứng thật xa khỏi người xứ Olympus có cánh khi thần đối diện với những tên đặc vụ CRU đang bị thôi miên. Thần Cupid không nói gì. Nhưng đôi cánh trên lưng thần vỗ nhẹ một cách khó chịu.

https://thuviensach.vn

Earl đã hồi tỉnh. Mặc dù ông bị đau ở đầu nhưng vô hại. Đứng giữa Emily và Joel, ông khẽ vỗ vai cô bé. “Cậu bé kia, có thật là thần Cupid không - cô có biết không, cái cậu mà có cung tên để bắn những mũi tên tình yêu và thứ gì đó vào người khác ấy?”

Emily gật đầu. “Nhưng tôi không chắc chắn lắm về cái cung tên đâu. Tôi chưa nhìn thấy ngài ấy mang nó bao giờ.”

Early khẽ huýt gió. “Ta luôn nhìn thấy những bức tranh về cậu ta trong hình hài một đứa trẻ thiên thần nhỏ bé mũm mĩm với đôi cánh, chứ không phải một cậu thiếu niên như thế này.”

Joel nhìn Earl. “Thật là tuyệt vời nếu ông ở Olympus và biết rằng chúng ta đang hiểu sai nhiều như thế nào.”

Tất cả mọi con mắt đều đổ dồn về phía thần Cupid khi thần đứng trước mặt những tên đặc vụ. Thần cúi đầu và đôi cánh rủ xuống trong khi hai tay buông thõng theo thân mình. Ngôn ngữ cơ thể của thần cho thấy thần không muốn làm việc này một chút nào. Cuối cùng thần ngẩng đầu lên và đối diện với mấy tên đặc vụ.

Emily quan sát khuôn mặt của bọn đặc vụ khi thần Cupid giải phóng năng lượng của mình. Lúc đầu chúng nhìn ngây ra. Nhưng ngay sau đó được thay thế bằng biểu hiện của sự nể phục, cuối cùng chuyển thành sự yêu thương chân thật.

“Nó có tác dụng rồi,” Joel khẽ nói. “Hãy nhìn bọn chúng xem. Bọn chúng sẽ làm bất cứ điều gì cho hắn.”

“Cupid có thể là một kẻ hèn nhát và hay gây rối, nhưng hắn cũng thực sự có ích,” Paelen nói. Cậu ta huých nhẹ khuỷu tay vào người Joel. “Cậu có tưởng tượng được chúng ta có thể đạt được gì với một sức mạnh như vậy không?”

Joel cười khúc khích rồi nhăn mặt xoa xoa cái đầu vừa bị đánh. “Tôi có thể nghĩ đến một vài thứ.”

Thần Cupid thu cánh lại và quay về phía cả nhóm. “Bây giờ các ngươi có thể tra hỏi chúng rồi đấy,” thần khẽ nói. “Chúng sẽ trả lời các ngươi.”

https://thuviensach.vn

Emily là người đầu tiên bước lên trước. Cô đứng cạnh thần Cupid và đối diện với đặc vụ T. “Cha ta đâu?”

Đặc vụ T nhìn thần Cupid rồi nhe răng cười một cách ngớ ngẩn.

“Trả lời cô ấy đi,” thần ra lệnh.

Không chần chừ thêm nữa, tên đặc vụ bắt đầu nói. “Ông ấy ở căn cứ bên trong rừng. Chúng ta giam ông ấy ở dưới tầng 10.”

Hơn một tiếng đồng hồ trôi qua, những tên đặc vụ sẵn sàng trả lời mọi câu hỏi đưa ra cho chúng. Chúng khai chính xác địa điểm và điều kiện sống của cha Emily. Chúng giải thích mọi điều chúng biết về quân Nirad đang bị giam giữ tại cơ sở. Cuối cùng chúng nói với cả nhóm cách họ có thể đi vào căn cứ dưới lòng đất mà không bị phát hiện ra sao. Khi cuộc thẩm vấn kết thúc, thần Cupid yêu cầu bọn đặc vụ ngồi xuống và giữ yên lặng. Chúng tuân lệnh người Olympus có cánh như những chú cún con háo hức lo lắng làm hài lòng ông chủ bắn gắt của mình.

“Hai mươi mốt tên Nirad,” Paelen nói. “Ta chưa bao giờ nghĩ rằng có thể có nhiều tên đến thế thâm nhập được vào thế giới này.”

“Em vẫn chưa hiểu chuyện gì đã xảy ra,” Emily nói. “Tại sao bọn Nirad lại đầu hàng và trở nên dễ sai khiến như vậy? Hai mươi mốt tên có thể dễ dàng phá hủy cả căn cứ và đi bất cứ nơi nào chúng muốn.”

Paelen nhún vai. “Có thể khi chúng giết được em và chúng ta trốn thoát, bọn chúng chẳng còn lý do gì để chiến đấu nữa nên đã đầu hàng.”

Joel lắc đầu. “Tôi không nghĩ vậy. Anh đã nhìn thấy chúng rồi đấy. Chúng hung dữ và không hề được kiểm soát. Tôi không tin chúng có thể đầu hàng, hành động đó cần phải có suy nhĩ. Bọn Nirad mà chúng ta nhìn thấy không thể hiện một chút suy nghĩ thông minh nào cả - đó chỉ là những bản năng và phản xạ của động vật mà thôi.”

“Ôi, dù đó là gì đi chăng nữa,” Emily nói, “mình hy vọng chúng cứ mãi như thế đi. Mình chỉ muốn đưa cha ra khỏi nơi đó và quay trở lại Olympus.”

https://thuviensach.vn

Chương 10

Emily giúp thần Cupid kéo chiếc áo vest đen của một trong ba tên đặc vụ qua đôi cánh của thần, sau đó là đến chiếc áo choàng dạ nặng trịch.

“Ta không hiểu tại sao ta phải mặc giống một trong số chúng chứ,” thần vừa phàn nàn vừa loay hoay với chiếc cà vạt ở cổ.

“Chúng ta phải giải thích bao nhiêu lần về việc đó nữa đây,” Paelen vừa mệt mỏi trả lời vừa khoác bộ comple của tên đặc vụ khác lên người. “Ngươi có cánh. Chúng ta phải giấu chúng đi. Ngươi có nghe thấy ta phàn nàn gì đâu. Ta đã phải cởi đôi xăng đan ra và đi đôi giày khó chịu này vào đấy.”

Joel đóng xong cúc áo sơ mi và khoác chiếc áo vest của bộ comple còn lại vào người. “Cả hai người có thôi ca cẩm đi không hả? Các người đang làm cái đầu của tôi tệ hơn đấy!” Cậu đi về phía thần Cupid và nói với thần như thể đang nói với một đứa trẻ hay quấy rầy vậy. “Chúng ta phải ăn mặc cho giống bọn đặc vụ CRU. Chúng mặc áo sơ mi trắng, comple đen và áo choàng đen, thế nên chúng ta sẽ mặc sơ sơ mi trắng trước, đến comple đen và áo choàng đen. Đơn giản thế thôi.”

“Thế còn hắn thì sao?” Thần Cupid nói. Thần chỉ vào đặc vụ T.

Đặc vụ T giờ đang mặc quần jean của Joel và một chiếc áo kẻ ca rô. Đôi mắt thiết tha không rời khỏi người xứ Olympus có cánh.

“Chúng ta sẽ đưa hắn đi cùng bởi hắn có phù hiệu nhận dạng còn hiệu lực. Và hắn sẽ mặc chiếc áo chúng đen dài. Ta không nghĩ hắn có vấn đề gì cả.”

https://thuviensach.vn

Khi thần Cupid tiếp tục tranh cãi, Pegasus hí vang và nện chiếc vó bằng vàng xuống nền nhà. Cả Emily và Joel đều nhìn Paelen dịch lại, nhưng cậu ta không nói gì. Tuy nhiên, vẻ mặt của thần Cupid cũng đủ nói lên rằng Pegasus đã hết kiên nhẫn với thần rồi.

"Được rồi," Joel nói với Emily, "cậu đã biết kế hoạch. Bọn mình sẽ đột nhập vào đó. Đặc vụ T sẽ đưa bọn mình đến nơi giam giữ cha cậu. Sau đó bọn mình sẽ ra khỏi đó ngay lập tức. Mình rất muốn dành thời gian để phá hủy chỗ đó, nhưng mình sẽ không làm thế. Nếu may mắn, bọn mình sẽ quay về đây sau vài giờ."

"Mình thực sự mong được đi cùng mọi người," Emily vừa nói vừa vuốt ve chiếc cổ rắn rỏi của Pegasus.

"Mình cũng vậy," Joel đồng tình. "Chúng ta có thể sử dụng ngón đòn lửa của cậu. Nhưng mình chắc rằng bọn chúng đang chờ đợi cậu và Pegasus. Hãy sẵn sàng lên đường ngay khi bọn mình quay lại nhé."

Emily vươn người và ôm choàng lấy cổ Joel. "Cảm ơn cậu đã làm điều này, Joel ạ. Nó là tất cả đối với mình."

Joel đỏ mặt. "Emily à, cậu và cha cậu là gia đình duy nhất của mình. Mình không muốn ông bị giam giữ trong đó cũng nhiều như cậu vậy. Hãy khóa cửa chặt và cầu nguyện cho bọn mình nhé."

"Mình sẽ làm thế," Emily hứa khi nhìn thấy Joel vuốt ve mái bờm mềm mại của con tuấn mã.

"Hãy chăm sóc cô ấy cẩn thận nhé, Pegasus," cậu căn dặn.

Cupid bước đến cho hai tên đặc vụ sẽ ở lại với Emily. Bọn chúng hăm hở ngước nhìn thần, biết ơn vì sự chú ý của thần. "Hai ngươi sẽ ở lại đây. Các ngươi sẽ làm bất cứ điều gì Emily sai bảo, và các ngươi sẽ bảo vệ cô ấy bằng cả tính mạng của mình. Nếu các ngươi phạm lỗi với cô ấy, là các ngươi phạm lỗi với ta và ta sẽ vô cùng buồn lòng đấy. Các ngươi hiểu ý ta chưa?"

Cả hai tên đặc vụ gật gật đầu rồi nhe răng cười một cách ngớ ngẩn với thần Cupid. Bùa mê của thần Cupid đã phát huy tác dụng rất tốt. Emily gần

https://thuviensach.vn

như cảm thấy tội nghiệp cho chúng. Lúc này những tên đặc vụ dường như chỉ muốn phục vụ thần ấy. Nhưng bọn chúng sẽ trở thành gì sau khi việc này kết thúc?

“Hãy thận trọng,” Emily căn dặn đến cả trăm lần. “Xin đừng làm những điều ngốc nghếch khiến bản thân gặp nguy hiểm.”

Paelen nhe răng cười toe toét và hôn nhẹ lên má cô. “Bọn ta sẽ cẩn thận mà”, cậu nói. “Nhưng em cũng phải bảo trọng đấy. Đừng mở cửa cho đến khi nghe thấy tiếng của bọn ta. Bọn ta sẽ không thể để em bị thương lần nữa đâu.”

“Em sẽ không làm thế nữa đâu,” Emily hứa.

Thần Cupid trông tuyệt đẹp trong chiếc áo choàng dài màu đen và mái tóc vàng bờm xờm. Một lần nữa trái tim cô bé lại đập loạn lên. “Hãy bảo trọng, Cupid,” cô khẽ nói.

“Ta biết,” thần hứa. Thần khom ngươi và đặt một nụ hôn nhẹ nhàng nhất lên đôi môi cô. “Em cũng vậy. Hãy đợi ta nhé, Thần Lửa, ta sẽ quay lại sớm thôi.”

Emily gần như không thở nổi khi thần Cupid rời bước đi.

“Đi nào, cậu bé tình yêu,” Joel vừa nói vừa giật mạnh chiếc áo choàng của thần Cupid. “Thế là đủ rồi, đi thôi.”

Emily đóng và chốt cửa lại sau lưng họ. “Lẽ ra chúng ta nên đi cùng họ, Pegs ạ. Thật không công bằng khi để họ liều mạng vì cha của chị trong khi chúng ta ngồi đây trông hai tên đặc vụ CRU này.”

Pegasus khịt nhẹ. Nó dụi đầu vào vai cô và kéo cô lại gần.

Cả hai nghe thấy tiếng động trong bếp và thấy Earl đang đứng ở đó. “Cô ổn chứ?”

Emily gật đầu. “Tôi ổn, chỉ thực sự lo lắng cho họ thôi. Tôi ước gì tôi cũng có thể đi cùng họ.”

“Ta tin là mọi chuyện sẽ thành công tốt đẹp cả thôi,” ông ta nói. “Những cậu bé đó rất lo cho cô và sẽ làm những gì tốt nhất có thể.”

https://thuviensach.vn

“Cảm ơn ông, Earl,” cô khẽ đáp. Cô đi ra phía cửa và mở chốt. “Thật không công bằng khi giữ ông ở đây lâu hơn nữa, ông có thể đi. Nhưng hãy hứa với tôi rằng ông sẽ không kể cho bất cứ ai về những gì ông đã nhìn thấy ở đây nhé.”

“Ồ, giờ thì cô biết là ta sẽ không nói một lời nào mà,” ông vừa đáp vừa lê chân bước. “Nhưng nếu cô thấy điều đó cũng chẳng khác gì, thì ta nghĩ ta sẽ ở lại cùng cô thêm một chút nữa.”

Emily cau mày. “Tại sao ông lại muốn làm thế khi ông có thể được tự do?”

“Nói thật với cô, ta muốn nhìn thấy những cậu bé đó đánh bại bọn CRU và đưa cha cô về đây cho cô. Thế nên tại sao chúng ta không ngồi xuống một chút và đợi tin tốt lành nhỉ.”

https://thuviensach.vn

Chương 11

Tên tù nhân CRU lái chiếc xe ô tô đen ra khỏi bãi đỗ của nhà hàng Táo Đỏ, băng qua Tuxedo, New York và hướng đến cơ sở ẩn mình trong rừng của cơ quan mật vụ chính phủ. Tuyết vẫn tiếp tục rơi từ sáng sớm đến giờ. Đến chiều muộn, lớp tuyết phủ kín mặt đất đã dày đến vài centimet. Việc lái xe lúc này thật nguy hiểm và vô cùng chậm chạp.

Paelen ngồi ghế phụ phía trước còn thần Cupid và Joel ngồi ghế sau. Khi họ lái xe dọc con đường riêng dẫn vào khu nhà bảo vệ, Paelen quay lại nhìn Joel. Cậu thấy sự lo lắng sâu kín hiện rõ trên khuôn mặt bạn mình. Còn nét mặt của thần Cupid thể hiện một nỗi lo sợ cực độ, phản chiếu những điều bận tâm của thần về vụ giải cứu này. Họ đang thực sự đi sâu vào bên trong cơ sở của CRU. Nguy cơ xảy ra điều sai lầm nào đó là vô cùng lớn.

“Chúng ta sắp đến cùng rồi,” đặc vụ T thông báo.

“Rất tốt,” thần Cupid đáp. “Ta muốn ngươi nói bất cứ điều gì cần phải nói để đảm bảo chúng ta có thể vào bên trong.”

“Bất cứ điều gì ngài muốn,” đặc vụ T vừa nói vừa quay lại và toe toét cười một cách ngớ ngẩn với thần Cupid.

“Và hãy thôi cười với ta đi,” thần Cupid nói to. “Hãy nhớ lại con người trước đây của mình đi.”

Tên đặc vụ thôi toét miệng cười và gật gật đầu. Nhưng hắn lại nháy mắt với thần Cupid một cái trước khi quay về phía trước.

Paelen cười to. Cậu nháy mắt và hôn gió. “Bất cứ điều gì ngài muốn...”, cậu trêu chọc thần Cupid.

https://thuviensach.vn

Thần Cupid nhoài người về trước và túm một nắm tóc đen kịt của Paelen. Thần giật mạnh đầu cậu ta lại đằng sau. “Nếu ngươi dám kể với bất cứ ai điều ta đã làm ở thế giới này, ta thề sẽ bỏ bùa mê ngươi với Hydra!”

“Đủ rồi đó hai người!” Joel cảnh cáo. “Cupid, hãy thả cậu ta ra. Hãy làm cho xong việc này rồi hai người có thể kết thúc cuộc chiến của mình sau.”

“Cuộc chiến nào chứ?” Paelen vờ như vô tội hỏi.

Họ tiến gần đến một căn nhà bảo vệ. Cánh cổng xích sắt chặn lối và. Camera gắn ở khắp nơi, một vài cái chĩa thẳng vào bọn họ trong khi những cái khác rà quét trên trời. Đây có thể là rào cản lớn đầu tiên.

Chiếc xe dừng lại bên một cửa sổ bé xíu của căn nhà bảo vệ. Một gã to lớn, trông dữ tợn với thứ vũ khí còn lớn hơn cả người, được đeo quanh vai đang đứng bên trong. Khi gã trông thấy đặc vụ T lái xe, gã gật đầu nhận ra. Nhưng rồi đôi mắt gã phát hiện còn những vị khách khác trong xe.

Gã mở cửa ra và vừa bước về phía chiếc xe vừa đặt ngón tay vào cò súng. “Khai báo danh tính,” gã ra lệnh.

Cả bọn đã chuẩn bị cho tình huống này. Paelen và Joel cả hai đều trình phù hiệu lấy được từ hai tên đặc vụ còn lại. Họ thầm cầu nguyện rằng gã sẽ không kiểm tra tấm ảnh quá kỹ, bởi chúng chẳng có điểm gì nhìn giống Paelen và Joel cả.

Nhưng khi tên lính gác nhận ra điểm khác biệt và bắt đầu nghi ngờ, gã đứng thẳng và giương súng lên. Thần Cupid lưỡng lự kích hoạt năng lượng của mình. Họ thấy một phản xạ đúng như lần trước hiện lên trên khuôn mặt của tên lính gác. Lúc đầu nghi ngờ, rồi đờ đẫn và cuối cùng là thiết tha.

“Ta sẽ vui lòng nếu ngươi để chúng ta vào,” thần Cupid căng thẳng nói qua hàm răng nghiến chặt.

“Dĩ nhiên là được,” gã lính gác cao lớn ngọt ngào nói, “bất cứ điều gì ngài muốn.” Gã quay trở vào phòng bảo vệ và nhấn nút mở chiếc cổng lớn. Ngay khi chiếc xe tiến về phía trước qua màn tuyết, họ nhìn thấy gã lính gác đang dành cho thần Cupid một nụ hôn gió.

“Thật tuyệt diệu!” Paelen cười rú lên.

https://thuviensach.vn

Dù đã cố gắng kiềm chế nhưng Joel cũng bắt đầu cười khúc khích.

“Ta đang cảnh cáo ngươi đấy, Paelen,” thần Cupid càu nhàu tức giận, “nếu ngươi nói một từ nào về chuyện này khi quay lại Olympus, dù chỉ một từ ta sẽ biến cái đầu của ngươi...”

Chuyến đi còn lại chìm trong yên lặng. Mọi người dường như đều hiểu được sự nguy hiểm mà họ sắp phải đối mặt và tiếng cười ngưng bặt. Đặc vụ T lái xe vào trong bãi đỗ phía bên cạnh một tòa nhà đứng riêng rẽ.

“Nó đây,” Joel căng thẳng nói rồi trèo ra khỏi xe và đứng đối mặt với tòa nhà gạch đỏ thấp tịt, nhỏ xíu.

Paelen nhìn quanh và nhận ra khu vực này mới im ắng và tĩnh lặng làm sao.

Màn tuyết dày đặc dường như khiến cả lũ chim cũng im lặng. “Nó luôn yên ắng thế này sao?” Cậu hỏi tên đặc vụ.

“Đó là do tuyết đấy,” đặc vụ T đáp. “Không ai thích ra ngoài trong tiết trời thế này hết. Tất cả bọn họ đều ở bên trong.”

“Và ngươi biết mình phải làm gì chứ?” Thần Cupid hỏi.

“Vâng, nếu điều đó làm ngài vui lòng, tôi sẽ đưa tất cả các ngài vào trong chỗ của Steve Jacobs.”

Thần Cupid đi bên cạnh tên đặc vụ trong khi Paelen và Joel đi theo ngay phía sau. Joel đi áp sát lưng của thần Cupid để giúp thần giấu đôi cánh đang gồ lên.

Đến cửa trước của tòa nhà, đặc vụ T rút chiếc thẻ căn cước ra và cà vào máy quét. Cánh cửa huýt một tiếng rồi mở ra và họ bước vào trong. Ngay phía sau cánh cửa là bàn đăng ký. Một tên lính gác đang ngồi đọc báo. Gã đặt tờ báo xuống khi họ đến gần. “Có bão hả đặc vụ T?”

Tên đặc vụ gật đầu. “Thời tiết ngoài kia ngày càng tệ.” Hắn quay lại phía thần Cupid. “Đây là đặc vụ C.”

Paelen cảm thấy trái tim mình ngừng đập khi tên tù nhân của họ mỉm cười với thần Cupid. “Anh ta đến đây để gặp Jacobs.”

https://thuviensach.vn

“Thế là không đúng lịch đâu,” tên lính canh cau mày nói. Gã nhoài về phía trước và kiểm tra bảng phân công. “Tôi không thấy có chuyến viếng thăm nào được liệt kê ở đây cả.”

“Tôi biết, kế hoạch thay đổi,” đặc vụ T nói. “Chỉ huy đang tính chuyển hắn đi. Nhất là bây giờ khi con ngựa có cánh và đứa con gái đó đã quay trở lại khu vực này. Những đặc vụ này ở đây để thực hiện công tác tiếp vận của việc di chuyển và để xem liệu sức khỏe của Jacobs có phù hợp với chuyến đi hay không.”

“Tôi xin lỗi, đặc vụ T, nhưng nếu không có trong danh sách đăng ký, tôi sẽ cần phải kiểm tra.” Tên lính canh cầm lấy điện thoại.

Paelen huých thần Cupid một cái. “Làm đi,” cậu khẽ ra lệnh.

Thần Cupid nhìn cậu ta một cách giận dữ, nhưng vẫn đưa tay ra và nắm lấy bàn tay tên lính canh. “Không vấn đề gì hết. Anh không cần phải kiểm tra đâu. Chúng tôi sẽ chỉ thăm tù nhân một lát thôi. Sau đó chúng tôi sẽ rời đi. Vui lòng quay trở lại đọc báo đi. Hãy làm việc này vì tôi nhé.”

Mặt tên lính canh trở nên đỏ nhừ. Gã hắng giọng và lúng túng bước đi. “Dĩ... dĩ nhiên, bất cứ điều gì ngài muốn...” Gã lóng ngóng vòng qua cái bàn và vội vã rút ra ba tấm thẻ. “Nếu ai đó yêu cầu, hãy trình những tấm thẻ này nhé.” Gã vừa cười toe toét với thần Cupid vừa đưa cho thần những tấm thẻ có kẹp. “Tôi có thể làm gì khác nữa cho ngài ngày hôm nay không ạ?”

“Không, cảm ơn,” Paelen đáp.

Tên lính canh chỉ nhìn lướt qua cậu trong khi lại hướng đôi mắt thiết tha về phía thần Cupid. “Mong ngài sẽ có một ngày tuyệt vời.”

Lúc tên đặc vụ tù nhân dẫn đường đến thang máy, thần Cupid cúi gằm xuống. “Đây là ngày tồi tệ nhất của cuộc đời ta từ trước đến nay. Mẹ của ta sẽ nổi giận nếu bà biết việc ta đang làm.” Có thể thấy thần đã rùng mình và nhìn Paelen. “Ta sẽ không bao giờ tha thứ cho ngươi vì chuyện này.”

Paelen định nói điều gì đó thì Joel bước đến. “Thần Venus sẽ hiểu thôi. Bà sẽ tự hào nếu biết được ngươi đã giúp đỡ Emily nhiều như thế nào.”

https://thuviensach.vn

Thang máy đến và họ kéo nhau vào trong. Tên đặc vụ nhấn nút.

“Nó sâu bao nhiêu?” Joel hỏi.

“Có mười hai phân tầng,” đặc vụ T đáp.

“Và ngươi đã nói rằng bọn Nirad đang bị giam giữ ở tầng bao nhiêu nhỉ?” Thần Cupid căng thẳng hỏi.

“Phân tầng thứ ba từ đáy lên.”

Paelen cau mày. “Đợi đã, ngươi đã nói với bọn ta rằng cha của Emily đang ở phân tầng mười. Điều đó có nghĩa là bọn Nirad cũng ở tầng đó sao?”

“Đúng. Nhưng bọn chúng bất động rồi. Chúng dành toàn bộ thời gian để ngủ. Tôi đảm bảo với cậu chúng sẽ không gây phiền hà cho các cậu đâu.” Hắn lại nhìn thần Cupid và cười bẽn lẽn.

Một sự im lặng nặng nề bao trùm chiếc thang máy khi họ đi xuống. Paelen cảm giác như thể họ đang đi vào mê cung của Minotaur vậy. Chỉ rẽ nhầm đường một cái là họ sẽ mặt đối mặt với quái vật có điều lần này, thử mà họ chạm trán không phải là Minotaur hung dữ. Mà sẽ là một đám Nirad chết chóc. Bất động hay không thì một tên Nirad vẫn là Nirad và cậu muốn tránh chúng càng xa càng tốt.

Họ xuống đến phân tầng mười và đặc vụ T dẫn họ đi xuyên qua một mê cung hành lang. Đi xuống một nửa cái hành lang xoáy và dài, họ đến trước một cánh cửa kim loại nặng trịch. Trước cửa treo một tấm bảng trượt ăn có ghi “Steve Jacobs”. Cánh cửa được sơn trắng sáng chói và có khóa cài mã an ninh. Nó trông giống những cánh cửa khác trong cơ sở trên đảo Governor. Tên đặc vụ nhập mã vào khóa an ninh và đẩy cửa ra. Paelen vào trước và cảm thấy cơn lạnh chạy dọc sống lưng. Căn phòng này cũng giống căn phòng mà cậu đã từng bị giam giữ trước đây. Thậm chí nó cũng có mùi giống như thế. Ở giữa phòng là chiếc giường với đống chăn lùm lùm. Chiếc chăn được kéo lên qua đầu người đang nằm trên đó.

“Chú Steve?” Joel gọi.

https://thuviensach.vn

Người trong chăn vừa động đậy vừa gào lên bằng một chất giọng bị bóp nghẹt. “Biến đi.”

“Chú Steve, cháu đây, Joel đây!”

“Và cháu nữa, cháu Paelen đây,” Paelen tiếp lời. “Emily an toàn rồi ạ.”

“Emily ư?” Người trong chăn hỏi. Cha của Emily kéo tấm chăn xuống và nhanh chóng trở mình. Đôi mắt của ông mở to khi nhìn thấy Joel và Paelen.

“Có thật là các cháu không thế?” Ông nhảy khỏi giường và ôm chặt lấy Joel rồi ôm đến Paelen. Đôi mắt ông đảo quanh căn phòng. “Con bé đâu? Emily đâu rồi?”

“Cô bé không ở đây ạ,” Paelen đáp. “Chúng cháu nghĩ tốt nhất là cô ấy nên tránh xa nơi này. Cô ấy đang ở cùng Pegasus. Họ đang đợi chú đấy ạ.”

Đôi mắt ông Steve ướt nhẹp và đôi vai ông bắt đầu rung lên. “Con bé ổn chứ? Bọn Nirad đã làm con bé bị thương, giờ sao rồi? Bọn CRU không cho ta gặp con bé cũng chẳng nói cho ta biết tình hình con bé thế nào cả.”

“Cô bé ổn mà, chú hãy yên tâm,” Paelen đáp. “Thần Vulcan đã làm cho cô bé một chiếc nẹp chân. Cô bé có thể đi lại tốt lắm rồi ạ.”

“Thực sự lúc đầu ta đã nghĩ tất cả chỉ là do ta nằm mơ mà thôi,” Steve run run nói với Joel. “Nhưng nó là thật phải không? Pegasus đã ở đây. Nó có một chiếc cánh bị gãy và các cháu đã nhuộm cho nó màu lông đen và vàng.”

“Vâng, đúng thế ạ,” Joel đáp. “Đó không phải là mơ đâu ạ.”

“Đợi đã,” cha của Emily nói với đôi mắt ngấn nước. “Còn cuộc chiến thì sao? Olympus đã bị phá hủy. Chuyện gì đã xảy ra vậy?”

“Chúng cháu không có thời gian để giải thích đâu ạ.” Paelen nói. “Chúng cháu phải đưa chú ra khỏi đây đã.” Cậu nhận thấy Steve đang mặc bộ quần áo bệnh nhân. “Chú có quần áo không? Bên ngoài trời rất lạnh.”

“Không có, bọn chúng không cho ta quần áo nào khác ngoài bộ đồ này. Thậm chí chúng còn không cho ta cạo râu hay cắt tóc nữa.” Ông chỉ vào bộ râu dày, rậm rạp và mái tóc nâu dài của mình. “Ta đoán chúng sợ rằng ta sẽ

https://thuviensach.vn

cố gắng tự tử...” Đôi mắt Steve bỗng nhìn thấy tên đặc vụ tù nhân. “Đặc vụ T!” Sẽ giận dữ bùng lên, ông lao về phía tên tù nhân. Đẩy hắn ngã xuống nền nhà, ông bắt đầu đấm hắn. “Mày đã làm tao ra nông nỗi này. Mày đã không nói cho tao biết về con gái của tao!”

“Chú Steve, không!” Joel vừa hét vừa gắng sức tách hai người đàn ông ra. “Làm ơn đi, chúng ta không có thời gian đâu ạ. Bây giờ hắn đang làm việc cho chúng ta. Dừng lại, chúng ta phải đi thôi. Emily cần chú đấy.”

Ông khựng lại khi nghe thấy tên Emily. “Hắn làm việc cho các cháu sao?”

“Vâng ạ, Cupid đã bỏ bùa hắn. Giờ hắn là người của chúng ta rồi.”

“Cupid ư?” Steve hỏi.

“Ta là Cupid,” người dân xứ Olympus có cánh đáp, tiến đến gần. “Thật là vinh dự khi được gặp cha của Thần Lửa!”

Steve lắc đầu bối rối khi ông nhìn thấy thần Cupid trong bộ comple đen và chiếc áo choàng dài cồng kềnh không hề phù hợp. Ông nhìn Joel. “Thần Lửa gì vậy? Cậu ta đang nói về cái gì thế?”

Joel tóm lấy tay của ông Steve. “Chúng cháu còn rất nhiều điều để kể cho chú nghe.” Cậu quay sang thần Cupid. “Hãy cởi chiếc áo choàng ra. Chú Steve sẽ cần đến nó đấy.” Sau đó cậu quay lại nhìn cha của Emily. “Chú có nhớ Pegasus đã ở đây để tìm Con gái của thần Vesta như thế nào không? Và, người đó thực ra là Emily. Cô ấy chính là Thần Lửa của Olympus.”

“Emily của ta sao?” Ông nói trong sự hoài nghi. “Nhưng... nhưng... Diana, bà ấy nói rằng Con gái của Vesta đã hy sinh bản thân mình để cứu Olympus. Cô gái đó hắn đã chết rồi mà.”

“Emily đã hy sinh bản thân mình,” Paelen khẽ nói. “Chú hãy thật tự hào về cô bé. Emily đã cứu thế giới của chúng cháu, và cả thế giới của chú nữa. Cô ấy đã tái sinh trong ngọn lửa. Nhưng cô ấy vẫn không ngừng nghĩ tới chú và muốn cứu chú khỏi CRU. Do đó chúng cháu trốn khỏi Olympus để cứu chú đấy.”

https://thuviensach.vn

“Nhưng côn bé vẫn còn sống, phải không?” Steve hỏi. “Emily vẫn còn sống chứ?”

“Sống tốt lắm ạ,” Joel đáp. “Và bạn ấy đang đợi chú đấy. Vậy nên chú hãy mặc áo choàng của Cupid vào và chúng ta có thể ra khỏi đây.”

Steve nhanh chóng xỏ tay vào chiếc áo choàng đen dài. Nhưng khi cả nhóm tiến ra cửa, những âm thanh dữ dội của còi báo động vang lên khắp không gian.

“Bọn chúng phát hiện ra chúng ta rồi,” Joel hét lên.

Cả Paelen và thần Cupid đều bắt đầu hít hít mũi. Khuôn mặt của thần Cupid chuyển sang khiếp sợ. “Không, đó không phải là CRU.”

“Đó là gì thế?” Steve hỏi.

Paelen rên rỉ. Cậu lắc đầu. “Không phải nữa chứ! Chuyện này không thể xảy ra với mình hai lần được!”

“Đó là cái gì chứ? Chuyện gì đang xảy ra hả?” Joel gặng hỏi.

Mọi người đều nghe thấy tiếng rống từ sâu trang yết hầu vang lên ngoài sảnh và tiếng đập vỡ cửa. Tiếng súng máy tự động hòa lẫn với tiếng gào thét của con người.

“Nirad,” Paelen tuyệt vọng nói. “Chúng tỉnh dậy rồi.”

https://thuviensach.vn

Chương 12

Paelen và Joel dẫn đường ra khỏi khu của Steve. Khắp các sảnh nhanh chóng tràn ngập binh lính trang bị vũ khí chuẩn bị chiến đấu với bọn Nirad. Họ di chuyển xuống hành lang hướng đến của thang máy.

“Tôi không thể tin được chuyện này,” Joel nói. “Y như lần trước vậy.”

“Bọn Nirad sẽ giết hết chúng ta mất thôi,” thần Cupid vừa rên rỉ vừa đảo mắt khắp xung quanh một cách khiếp sợ. Đôi cánh trên lưng đang vỗ nhẹ và thần run rẩy như một chiếc lá.

“Tôi sẽ bảo vệ ngài,” đặc vụ T hồ hởi nói. Hắn rút súng ra. “Chúng sẽ không thể làm hại ngài được.”

“Không, chúng sẽ không giết được chúng ta đâu,” Joel đồng tình. Cậu móc tay vào túi áo comple và rút con dao bằng vàng ra. “Anh có mang theo dao không?” Cậu hỏi Paelen.

Paelen gật đầu và giơ con dao của mình ra. “Nếu bắt buộc, chúng ta sẽ chiến đấu.”

Có đặc vụ T bên cạnh có nghĩa rằng những đặc vụ khác sẽ không ngăn cản hay chặn đường họ. Nhưng khi đứng chờ thang máy đến, họ nghe thấy tiếng gầm, rống trầm trầm.

Mọi người đều theo dõi khi những chiếc cửa dọc cái hành lang dài bị phá vỡ vụn và hai tên Nirad lao ra từ phòng của chúng. Chúng rẽ về phía cả nhóm và ì ạch tiến tới.

Binh lính trong sảnh nổ súng, nhưng đạn bắn vào lớp da cẩm thạch xám của chúng rồi nảy ngược lại thia lia khắp nơi, làm vỡ bóng đèn và trúng vào

https://thuviensach.vn

các binh lính.

“Vũ khí của bọn họ không thể làm gì chúng.” Paelen lắc đầu. “Đến bao giờ thì lũ ngu ngốc này mới hiểu điều đó chứ?”

“Chúng ta mắc kẹt ở đây rồi!” Thần Cupid vừa rên rỉ vừa điên cuồng tìm lối thoát. Thang máy vẫn còn cách vài tầng nữa. “Chúng sẽ xé xác chúng ta mất! Chúng ta sắp chết rồi!”

“Cupid, bình tĩnh đi nào!” Joel vừa nói vừa chỉ. “Nhìn xem, ở kia có cầu thang bộ. Đi nào!”

Cả nhóm vào cầu thang bộ. Họ nghe tiếng đánh nhau phía bên trên. “Chúng ta bị bao vây mất rồi!” Steve hét lên khi hai tên Nirad từ phân tầng mười lao xuống.

Bọn chúng lao xuống tầng tiếp theo và gần đuổi kịp họ. Bọn họ chúng thoát được rồi. Paelen và Joel dừng lại. Họ đứng quay mặt lại và dũng cảm giơ những con dao bằng vàng lên. “Chú đi tiếp đi,” Joel ra lệnh cho Steve. “Hãy quay về với Emily. Bạn ấy đang ở nhà hàng Táo Đỏ!”

Tâm trí Paelen bằng lóe lên những ký ức khủng khiếp về những gì mà bọn Nirad đã từng làm đối với cậu ở Govenror. Ký ức về nỗi đau đớn mà cậu cảm thấy khi chúng cố gắng xé cậu ra thành từng mảnh và tiếng xương của chính cậu đang vỡ vụn. Đôi tay cậu bắt đầu run rẩy.

“Anh ổn không?” Joel vội hỏi.

“Không,” Paelen thú nhận.

“Tôi cũng vậy.”

Câu chuyện bị cắt ngang khi hi sinh vật vòng qua cho rẽ và đối mặt với họ. Đôi mắt đen dạng hạt của hai tên Nirad nhìn chằm chằm vào Joel và cha của Emily. Chúng nhe hàm răng sắc nhọn ra và gầm gừ trong cơn cuồng bạo hoang dã trong khi hai bàn tay có móng vuốt xòe ra rồi nắm lại thành nắm đấm. Lấy lại năng lượng, chúng lao về phía trước.

Joel dũng cảm nâng dao lên. Nhưng trước đây cậu chưa bao giờ chiến đấu với một con dao găm cả, huống hồ dùng dao găm để chống lại bọn

https://thuviensach.vn

Nirad. Khi cậu vung con dao bằng vàng lên, nó chém vào một trong bốn cái tay của tên Nirad, một tia máu đen phun ra. Rống lên vì đau đớn, con vật vung một cú đấm cật lực làm con dao vàng văng khỏi tay của Joel và bay ra xa. Con vật gầm lên và nhào về phía cậu.

Paelen cố với tay để giúp Joel, nhưng tên Nirad thứ hai đang lao đến. Nó đánh bật cậu sang ngang như thể đang đuổi một con ruồi gây phiền toái vậy. Paelen bị đánh văng đi và ngã nhào xuống cầu thang.

Khi người đập xuống nền đất, cậu ngước lên và đôi mắt mở to khiếp sợ. Một tên Nirad đang kẹp chặt lấy Joel một cách tàn bạo và nhấc bổng cậu ấy lên không trung. Không thèm liếc nhìn lại, con vật gầm lên một cách đắc thắng và đưa cậu ấy lên tầng trên. Bất chấp cơ thể to lớn của mình, Joel hoàn toàn vô vọng trước sức mạnh khủng khiếp của con vật bốn tay đang siết chặt lấy cậu.

“Paelen!” Joel hét lên khi đang bị tách ra khỏi nhóm và đưa lên tầng lên quanh những cho ngoặt cầu thang. “Paelen, cứu tôi vớ...” Tiếng kêu đột nhiên tắt ngấm.

“Joel!” Paelen gọi to. Cậu sợ rằng người bạn thân nhất của mình vừa bị tên Nirad giết chết rồi. “Joel!”

Phía trên cậu, tên Nirad cuối cùng vẫn đang chiến đấu để tóm lấy ông Steve. Khi Paelen nắm lấy con dao vàng của mình, cậu nghe thấy tiếng thần Cupid ra lệnh cho đặc vụ T bắn.

“Không!” Paelen vừa hét vừa lao nhanh lên bậc thang. Cậu biết súng đạn của con người không thể chống lại được bọn Nirad. Trong tình thế cam go này, nổ súng vào bọn Nirad là một ý tưởng tai hại.

Súng của tên đặc vụ ‘cướp cò’. Viên đạn đập vào người con vật và bật ngược khỏi lớp da như cẩm thạch của nó rồi găm thẳng vào ngực của ông Steve. Tên Nirad tóm lấy cha của Emily khi ông ngã gục xuống sàn nhà. Paelen hét lên và lao tới. Cậu cắm phập con dao găm bằng và ngập sâu vào lưng con vật.

https://thuviensach.vn

Tên Nirad thả ông Steve ra rồi vừa rống lên vì đau đớn và điên loạn vừa cố gắng rút con dao ra. Nhưng đã quá muộn. Chất độc chết người trong vàng của xứ Olympus đã hoàn thành nhiệm vụ của nó. Con vật đầy sợ hãi đó loạng choạng trên những bậc thang khi sức lực của nó dần cạn kiệt. Với một tiếng kêu tuyệt vọng cuối cùng, nó bất tỉnh và lao ầm xuống bậc thang.

Paelen nhảy sang một bên khi con vật khổng lồ lộn nhào qua cho cậu. Cậu không dừng lại để xem xét tên Nirad đó. “Cupid, cứu chú Steve đi,” cậu vừa ra lệnh vừa đuổi theo Joel.

Paelen gần như hoảng loạn khi cậu leo từ tầng này lên tầng khác để tìm kiếm người bạn của mình. “Joel!” Cậu gào lên. “Cậu ở đâu?” Nhưng những tiếng gọi của cậu không có hồi đáp.

Cuối cùng Paelen cũng lên được đến tầng một. Cậu lao qua những cánh cửa ở lối cầu thang bộ và vào trong hành lang. Sự tàn phá ở khắp mọi nơi. Giống hệt như ở Olympus, bọn Nirad đã không bỏ qua bất cứ thứ gì. Xác của những đặc vụ CRU và binh lính nằm la liệt khắp sàn nhà và chiếc bàn đăng ký vỡ vụn thành tìm mảnh tung tóe khắp căn phòng. Những cánh cửa ra vào đã bị xé toạc khỏi bản lề và bị ném văng sang một bên.

Paelen chạy ra ngoài. Những vệt lớn in hằn trên nền tuyết. Tất cả chúng đều cùng hướng thẳng vào rừng sâu. Xa xa, cậu nhìn thấy hàng rào điện đã bị đổ sập vì đội quân Nirad vừa lao qua.

Paelen xem xét những dấu vết đó. Đôi mắt của cậu nhìn thấy một thứ khiến cho trái tim cậu gần như ngừng đập. Những vết màu đỏ trên tuyết. Cậu không cần nhìn kỹ hơn nữa cũng biết được nó là gì. Đó là máu người. Đó là máu của Joel. Paelen quỵ gối và ngã gục xuống đất.

https://thuviensach.vn

Chương 13

Emily ngồi cùng với Earl và hai tên đặc vụ, nhấm nháp chỗ thực phẩm cuối cùng. Từ khi thần Cupid rời đi, hai tên đặc vụ bám chặt lấy Emily như ong với mật vậy. Chúng vồn vã làm cô hài lòng để cô sẽ nói với thần Cupid những việc tốt mà chúng đã làm được. Nhưng thực sự những điều chúng làm lại đang khiến cô phát điên lên.

“Làm ơn ngồi xuống và ăn đi”, cô nói khi chúng lớn vởn gần cô. “Thế đấy, giờ thì tôi đã biết tổng thống phải trải qua những gì với sự phục vụ tối mật rồi...”

Pegasus đang đứng bên cạnh cô, thưởng thức miếng bánh rán tẩm đường cuối cùng mà Emily đã đưa cho nó. “Tôi đã có sự bảo vệ hoàn hảo tôi cần từ Pegasus rồi.”

“Vùng núi Olympus trông như thế nào?” Earl hỏi. “Ta chưa từng đến Hy Lạp bao giờ.”

“Tôi cũng chưa bao giờ,” Emily đáp. “Vùng núi Olympus thực ra không phải ở Hy Lạp. Đó là một thế giới khác. Ông phải đi qua một thứ giống như một con đường cao tốc có tên gọi Dòng Mặt Trời để đến được đó. Nhưng nó rất tuyệt vời. Đẹp hơn bất cứ thứ gì ông có thể tưởng tượng ra với vô vàn những con người và các loài vật kỳ diệu.”

Earl thở dài. “Tôi chắc chắn thích một ngày nào đó được nhìn thấy nó.”

“Có thể ông sẽ được đến đó khi tất cả những chuyện này kết thúc.”

“Ông có thể đi cùng chúng tôi,” một tên đặc vụ nói với một nụ cười rạng rỡ pha chút ngây dại sáng bừng cả khuôn mặt của hắn, “khi chúng tôi đến đó cùng với Cupid.”

https://thuviensach.vn

Emily và Earl nhìn nhau đầy ẩn ý nhưng không nói gì. Họ rơi vào yên lặng trong khi chờ đợi tin tức từ những người kia.

Thời gian dường như ngừng lại khi phải chờ đợi. Mỗi giây phút trôi qua, Emily cảm thấy nỗi lo sợ của mình lại tăng lên. “Đã bao nhiêu lâu rồi?” Cuối cùng cô lên tiếng hỏi.

Earl kiểm tra đồng hồ. “Khoảng một tiếng rưỡi rồi, họ có thể về đây bất cứ lúc nào.”

Emily bắt đầu đi đi lại lại trong phòng. “Tôi chỉ mong họ nhanh lên thôi.” Hai tên đặc vụ cũng đứng lên và bắt đầu đi lại bên cạnh cô.

“Hai người làm ơn ngồi xuống đi!” Emily quát. “Tôi ổn mà. Nhìn đi, không ai ở đây làm hại tôi đâu!”

Ngay khi câu nói vừa dứt khỏi miệng cô thì tiếng loảng xoảng vô cùng lớn phát ra từ khu vực phòng bếp. Pegasus hí ầm ĩ và lao về phía bóng tối. Trong ánh lửa, mắt Emily căng ra nhưng vẫn không thể nhìn thấy gì.

Hai tên đặc vụ hành động ngay lập tức. “Đứng về phía kia,” bọn họ ra lệnh, kéo cô ra khỏi căn bếp. “Chúng tôi sẽ kiểm tra.” Một người trong bọn họ chỉ vào Earl. “Hãy để mắt đến cô bé.”

Emily có thể nghe thấy tiếng chói tai và giận dữ của Pegasus. “Pegs!” Cô hét lên. Cô bắt đầu cảm thấy Thần Lửa bên trong mình đang khuấy động. “Không!” Cô tự nhủ. “Không làm nữa. Không phải lúc này.”

Từ bếp vọng ra tiếng ồn ào hơn nữa. Hòa lẫn với tiếng Pegasus đang kêu thét và rít ầm lên. “Cái quái gì thế kia?” Earl kêu lên khi một con vật to lớn lao vào trong phòng ăn, đánh văng hai tên đặc vụ sang bên.

Suốt quãng thời gian sống ở Olympus, Emily nghĩ cô đã từng nhìn thấy gần như mọi điều mà thế giới đem đến. Nhưng giờ đứng trước mặt cô là một con lợn lòi có cánh khổng lồ. Nó được bao phủ bởi một lớp lông to bản màu nâu, với những chiếc răng nanh sắc nhọn uốn lên từ cái mõm to đáng sợ của nó. Nhưng lạ hơn cả vẫn là đôi cánh. Chúng được gấp lại sát vào phần cơ thể chắc nịch và chìa qua chiếc đuôi phía sau của con lợn lòi đến cả mét. Những chiếc lông cánh màu nâu và thô cứng như lông của chúng

https://thuviensach.vn

vậy. Con vật điên cuồng lao về phía trước nhưng bỗng dừng lại ngay khi cách Emily một khoảng ngắn.

Pegasus nhanh chóng đuổi theo phía sau. Nó cúi đầu xuống và húc con lợn một cái đủ mạnh khiến con vật lăn xa khỏi Emily.

Con vật bị làm cho tức điên đứng thẳng lên và quay lại. Nó tấn công Pegasus. Con tuấn mã đứng yên và lại cúi thấp đầu xuống. Khi hai cái đầu va vào nhau, âm thanh của hộp sọ bị va đập thật ghê sợ.

“Pegasus!” Emily gài lên.

Earl ở bên và giữ cô bé lại. “Đừng!” Ông ta cảnh báo. “Ta không biết đó là cái thứ gì, nhưng nếu nó giống loài lợn rừng mà chúng ta thường thấy quanh đây thì nó chẳng hề thân thiện đâu! Chúng ta phải ra khỏi chỗ này ngay!”

“Tôi sẽ không bỏ mặc Pegasus đâu,” Emily vừa nói vừa đẩy ra.

Pegasus chồm lên hai chân sau và đá mạnh vào con lợn lòi dữ tợn. Mặc dù con vật to lớn nhưng nó nhanh như chớp phóng ra xa khỏi những chiếc vó chết người của con tuấn mã.

“Dừng lại!” Emily gầm lên. Cô có thể cảm thấy những xung động trong bụng đang trở nên đau nhói dữ dội khi sức mạnh của Ngọn Lửa tăng lên vì nỗi sợ hãi. Ngay lập tức nó dâng lên rồi tràn xuống dọc hai cánh tay và rồi cô chẳng thể làm gì để kìm giữ nó được nữa. “Làm ơn, hãy ngừng đánh nhau. Ngọn Lửa đang tới đó!”

Trận chiến thật khủng khiếp. Con lợn lòi lao tới và phi xuống dưới đôi vó đang đá vung lên của con tuấn mã. Khi nó đã ở phần dưới bụng không được bảo vệ của Pegasus, nó nâng đầu lên và những chiếc răng nanh sắc bén đâm sâu qua lớp thịt ở bụng của con tuấn mã.

Pegasus rít lên vì đau đớn và cả hai chiếc vó đều đổ sầm xuống lưng con lợn lòi. Nó kêu ré lên và lao ra xa. Nhưng rồi lại quay lại và đối mặt với Pegasus. Trong ánh sáng lờ mờ, Emily có thể nhìn thấy máu đang tuôn ra từ vết thương của con tuấn mã. Nhưng Pegasus không dừng lại. Nó tiếp tục chồm lên và tấn công con lợn lòi có cánh.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên từ khắp xung quanh khu dừng chân bị quây gỗ vang lên một âm thanh mà Emily đã biết quá rõ. Đôi mắt cô lướt nhìn khắp khu vực phòng ăn một cách khiếp sợ. Những ngón tay to dày thô bạo với móng vuốt sắc nhọn đang xé toạc lớp gỗ tên cửa sổ. Khi chúng bị bung ra, ánh sáng ban ngày đưa đến một cảnh tượng còn khủng khiếp hơn nữa đang ập đến. Một đội quân Nirad ở phía ngoài nhà hàng Táo Đỏ đang xé đường để lao vào.

“Bọn Nirad đấy!” Cô bé hét lên, chạy đến gần con tuấn mã đang chiến đấu. “Pegasus, dừng lại, chúng ta phải ra khỏi đây! Bọn Nirad đang ở đây!”

“Chúng là bọn người ngoài hành tinh bốn tay tấn công Olympus sao?” Earl hỏi với đôi mắt kinh hãi đảo khắp căn phòng. “Những kẻ đã làm chân cô bị thương sao?”

Emily gật đầu. Tiếng cửa sổ vỡ, tiếng gỗ bị xé toạc và bọn Nirad gầm rống trong khu vực chật hẹp thật là chói tai. “Chúng đến đây để giết chúng ta.” Emily phải hét lên mới nghe được. “Hãy đưa những tên đặc vụ đi đi. Hãy rời khỏi đây trước khi quá muộn!”

“Ta sẽ không bỏ cô lại đâu,” Earl la lên. “Cô sẽ đi với ta.”

Năng lượng của Emily đang dâng lên. Chỉ một lát nữa thôi là những đầu ngón tay của cô sẽ phóng lửa. “Tôi không thể. Ngọn Lửa đang phóng thích và tôi không kiểm soát được!” Cô đẩy Earl ra xa khi những xung động từ trong bụng chạy dọc theo cánh tay. “Hãy đi ngay trước khi quá muộn!” Cô gào lên.

Khi ngay tên Nirad đầu tiên đặt chân xuống sàn của nhà hàng Táo Đỏ, năng lượng của Emily được giải phóng. Mặc dù sợ hãi nhưng cô vẫn ép bản thân mình phải tập trung. Những tia lửa bắn ra dữ dội từ đầu các ngón tay của cô, nhưng khi một tên Nirad lao vào tấn công cô, cô thu lửa lại và giữ chặt chúng thành một chùm lửa đỏ mỏng manh.

Cô hướng bàn tay về phía tên Nirad. Chùm lửa đỏ bắn thẳng vào con ác mộng tàn bạo và cháy xuyên qua người con vật, cắt nó thành hai mảnh.

https://thuviensach.vn

Khắp không gian ngập tràn tiếng gầm rú đau đớn khi nó ngã xuống sàn nhà và tắt thở.

Nhưng chưa thể ăn mừng. Càng lúc bọn Nirad ào vào trong nhà hàng càng đông hơn. Emily chạy tới và thiêu cháy tên Nirad thứ hai rồi thứ ba. Nhưng trong nỗi hoảng sợ, cô mất dần định hướng và chỉ cố gắng bắn những con vật đang điên cuồng.

Với chùm lửa đỏ vẫn đang cháy trên ngón tay, đôi mắt hoang dại của cô tìm kiếm và tiếp tục bắn lửa vào những tên Nirad khác. Nhưng khi chúng ngã xuống thì số tên Nirad thay thế chúng dường như còn nhiều hơn nữa. Cô không biết có bao nhiêu tên, nhưng giờ đây chúng đông hơn những gì mà họ đã tìm chống trả trước đây vô số lần. So với năng lượng của cô, thì chúng đông hơn rất nhiều.

“Pegasus!” Cô gào lên. Con tuấn mã và con lợn lòi vẫn đang đánh nhau. Bất giác quay lại nhìn, cô thấy vài tên Nirad đang nhập cuộc và ào vào Pegasus. Earl và hai tên đặc vụ CRU đang chống trả một tên Nirad. Cô chạy về phía họ.

Tên Nirad nhanh chóng kết liễu một tên đặc vụ, rồi tiếp tục tên thứ hai. Nó quay qua Earl.

“Ông Earl, không...!”

Tên Nirad túm lấy ông ấy và nhấc bổng lên cao. Emily tiến đến nhanh như chớp. Cô chỉ bàn tay vào tên Nirad khi nó đang siết chặt lấy Earl trong cánh tay như máy nghiền. Chùm lửa đỏ bắn vào chân con vật tàn ác và cắt cụt nó. Nó rống lên đầy đau đớn và ném Earl sang phía bên kia căn nhà.

Emily không thể nhìn thấy Earl rơi xuống chỗ nào hết. Cô không biết liệu ông ấy còn sống hay đã chết. Nhưng cô không có thời gian để tìm hiểu nữa. Cô đưa bàn tay về phía đám Nirad đang tấn công Pegasus, nhưng nỗi lo sợ bắn trúng con tuấn mã khiến cô mất định hướng.

Khi Emily gắng sức điều khiển chùm lửa đỏ để bắn vào bọn Nirad, cô bất ngờ bị tấn công từ phía sau. Một tên Nirad tóm ngang lưng cô và dễ dàng nhấc bổng cô khỏi mặt đất.

https://thuviensach.vn

Cô vung tay khắp mọi phía một cách điên loạn khi cô mất sự kiểm soát Ngọn Lửa. Lửa bắn ra mọi hướng khắp căn phòng. Chùm lửa cháy xuyên qua những bức tường, trần nhà, sàn nhà và bất cứ tên Nirad nào trên đường đi của nó. Mọi thứ bị chùm lửa đỏ dữ dội bắn vào đều bị cắt vụn giống như một con dao cắt bơ mềm vậy. Những bức tường của nhà hàng Táo Đỏ nhanh chóng rực cháy một cách dữ dội.

“Không!” Cô kêu lên. Sau khi nỗi khiếp sợ lấn át cuối cùng cô cũng lấy lại được phần nào khả năng kiểm soát và chĩa bàn tay xuống tên Nirad. Ngọn lửa thiêu cháy đôi chân của con vật. Nó rống lên trong nỗi đau đớn cực độ và thả cô ra, cả hai cùng ngã xuống sàn nhà.

Emily trườn người ra xa. Nhưng thoát ra chẳng được bao lâu. Trước khi cô có thể tiếp tục nâng bàn tay lên, cô đã bị chặn lại và ép mạnh xuống sàn nhà. Đầu cô như muốn nổ tung ra vì đau đớn khi hai cánh tay rắn như thép kẹp chặt lấy cô.

Khi cánh tay tàn bạo siết chặt hơn, Emily tiếp tục chiến đấu. Nhưng vô ích. Năng lượng của cô đã tắt và cô không còn sức lực để chống trả lại bọn Nirad nữa. Cô ngước lên tìm kiếm Pegasus.

Con tuấn mã bị quật ngã xuống đất và tiếng kêu đầy đau đớn của nó ngập tràn không gian khi bọn Nirad bu lấy nó. “Pegasus!” Cô thét lên.

Tên Nirad tóm lấy Emily rồi nhấc bổng cô khỏi mặt đất. Nhưng khi bọn sinh vật tiến đến ngày càng đông thì tất cả cùng nghe thấy tiếng cọt kẹt và rền rĩ phát ra từ chính căn nhà.

Emily nhìn lên và thấy trần nhà đầy những vết cắt và vết lồi lõm như lưới mắt cáo do chùm lửa đỏ của cô gây nên. Toàn bộ mái nhà giờ là một ngọn lửa đang gào thét. Với sức nặng của lớp tuyết bên ngoài và ngọn lửa bên dưới, quả thực nó vượt quá sức chịu đựng của những thanh xà gỗ đã yếu ớt này. Trước khi ai đó có thời gian phản ứng, những thanh xà vỡ nát và toàn bộ trần nhà đang bốc cháy sụp xuống.

https://thuviensach.vn

Chương 14

Emily tỉnh lại và mở mắt ra. Cô hét lên một tiếng trước khi có thể kìm nén lại. Cô đang bị vác trên tay của một tên Nirad. Sinh vật vừa nằm xuống cô vừa lấy bàn tay thứ ba bịt miệng cô lại.

Hắn lắc đầu. Thông điệp đã rõ. Không được la hét.

Emily vùng vẫy trong cánh tay rắn như thép ấy. Nhưng dù sức mạnh của tên Nirad không thể tưởng tượng nổi, rõ ràng vòng tay của hắn quanh người cô nhẹ nhàng một cách đáng ngạc nhiên và không hề gây đau đớn chút nào.

Khi tên Nirad chắc chắn rằng cô sẽ không la hét nữa, hắn bỏ tay ra khỏi miệng cô. Mùi vị bẩn thỉu trên môi khiến Emily suýt nữa thì nôn ọe. Cô nhìn xung quanh và khiếp sợ khi phát hiện ra rằng cô không còn ở nhà hàng Táo Đỏ nữa. Cô đang bị vây quanh bởi những sinh vật khổng lồ đang ì ạch lê bước trên lớp tuyết dày đặc giữa rừng.

Đến lúc này Emily mới nhận ra quần áo mình đầy những vết cắt, cháy sém và vết rách lớn. Người cô đầy máu và bốc mùi khói. Nhưng cô không hề cảm thấy đau đớn. Chiếc quần jean nát tươm và cái nẹp chân bằng vàng gần như lộ ra hết. Tên Nirad thận trọng để không chạm vào một phần nào của cái nẹp, cứ như thể hắn phần nào hiểu rằng đó là một thứ nguy hiểm vậy.

Đôi tay của cô phủ đầy máu khô, đất và tro. Nhưng làn da thì mềm mại và lành lặn. Cô cũng có thể cử động mà không hề đau đớn một chút nào. Đột nhiên cô nhận ra rằng mặc dù quần áo rách nát nhiều chỗ, nhưng cô không cảm thấy cái lạnh ngoài trời trong cơn bão tuyết dữ dội này. Thần

https://thuviensach.vn

Cupid đã đúng. Cuối cùng cô cũng đã là một người xứ Olympus thực sự rồi.

Chỉ đến giờ cô mới nhớ lại được những gì đã xảy ra. Rằng toàn bộ phần mái của nhà hàng Táo Đỏ đã bị bùng cháy và rồi đổ sụp xuống người họ như thế nào.

Thế những người khác ra sao rồi? Emily đột nhiên nhớ ra Pegasus. Điều cuối cùng cô nhớ được là nhìn thấy nó đang bị bọn Nirad vây hãm. "Pegasus?" Cô kêu lên khi nỗi lo sợ ập đến và cô vùng vẫy để thoát ra khỏi cánh tay đang túm lấy mình. "Pegs, em đâu rồi?"

Thật xa phía đằng sau cả nhóm, Emily nghe thấy tiếng hí của con tuấn mã. Trái tim cô nhẹ nhõm khi biết nó vẫn còn sống. "Em ổn chứ?"

Tên Nirad đang siết nhẹ cô một cái và gầm gừ. Hắn lại lắc đầu. Emily nhìn sâu vào đôi mắt của hắn. Nó khác với bọn Nirad mà cô đã đối mặt. Tên Nirad này có vẻ thông minh và hiểu biết. Khi hắn nhìn cô, hắn dường như thực sự "nhìn" thay vì thể hiện cái liếc mắt thông thường và muốn giết chóc. Màu da của sinh vật này cũng khác với màu da của bọn Nirad mà cô đã đối đầu. Hắn cũng có làn da như đá cẩm thạch, nhưng thay vì màu xám thì da của tên Nirad này lại là màu cam đậm. Emily nhìn quanh và thấy cả một đội quân Nirad khác màu nhau: cam, xám và một số thì màu hoa cà. Dẫn cả đoàn đi sâu vào trong rừng là một con lợn lòi có cánh. Trên lưng và cánh của nó in hằn những vết sẹo hình móng ngựa đang rỉ máu do đánh nhau với Pegasus. Một chiếc cánh của con lợn lòi được đặt ở một thế rất lạ và kéo lê trên bề mặt lớp tuyết, nó đã bị gãy.

"Làm ơn thả ta xuống đi," Emily khẽ nói với tên Nirad.

Sinh vật nhìn cô, nhưng vẫn im lặng.

"Ngươi có hiểu ta nói gì không?"

Phía trước đoàn, con lợn lòi có cánh dừng lại. Nó quay người và phi lại chỗ Emily. Nó dừng lại trước tên Nirad đang giữ cô và Emily cảm thấy sinh vật đó đang phản ứng lại. Hắn nâng cô lên cao hơn để tránh khỏi chiếc răng nanh sắc nhọn của con vật tàn ác và nắm lấy cô chặt hơn.

https://thuviensach.vn

Con lợn lòi kêu ré lên và đập chiếc cánh lành lặn còn lại một cách đầy đe dọa với cô.

Pegasus phản ứng ngay lập tức, nó hí lên giận dữ từ phía sau. Con lợn lòi quay lại nhìn, kêu ré lên lần nữa và rồi di chuyển lên phía trên đoàn.

Ở trên cao trong cánh tay của tên Nirad, Emily liếc mắt qua cái vai mập mạp của hắn.

Emily hít một hơi thật mạnh khi nhìn thấy bóng dáng con tuấn mã yêu quý của mình. Khắp người Pegasus đầy những vết cào sâu hoắm, vết bỏng và mảnh vụn bẩn thỉu của cái mái nhà bị sập. Nhưng điều tệ hại nhất là đôi cánh xinh đẹp trước đây. Ngọn lửa đã thiêu rụi gần hết đám lông vũ trên đó, chỉ còn lại vài chiếc lông to cháy sém phía sau.

“Pegs,” cô khóc thút thít. “Chị xin lỗi em.”

Có rất đông bọn Nirad xám vây quanh Pegasus. Chúng gầm gừ, nhỏ dãi và dùng gậy chọc để bắt nó đi.

Tên Nirad hạ cô xuống cho đến khi cô không thể nhìn thấy Pegasus nữa. Hắn nhìn xuống khuôn mặt cô và trong thoáng chốc, Emily thấy nỗi buồn sâu thẳm trên mặt hắn khi hắn siết nhẹ cô.

“Ngươi được lệnh bắt giữ bọn ta phải không?” Cô thầm thì gần như không ra tiếng.

Sinh vật khẽ gật đầu.

“Ngươi có thể hiểu ta!”

Sinh vật ngước lên nhìn con lợn lòi đang dẫn đầu trước khi quay xuống nhìn cô. Một lần nữa hắn lại khẽ gật.

Tâm trí của Emily rối loạn. Kể từ khi cô đối mặt với tên Nirad đầu tiên ở New York, cô luôn nghĩ chúng là những sinh vật không có tri thức chỉ được sai khiến làm một việc duy nhất: tiêu diệt. Nhưng nếu tên Nirad này có thể hiểu ý của cô thì những tên khác có thể hiểu không? Có đúng là chúng còn hơn cả những gì cô đã từng nghĩ hay không?

https://thuviensach.vn

Vừa bị đưa vào sâu trong rừng, cô vừa tiếp tục quan sát bọn Nirad xung quanh mình. Cô bắt đầu để ý những sự khác biệt quan trọng khác. Nó không chỉ khác nhau ở màu của lớp da cẩm thạch. Cô thấy rằng bọn Nirad xám thì thấp nhưng chắc nịch. Chúng chảy dãi, lê chân bước và dường như chỉ theo sau đám khác hơn là dẫn đầu. Bọn Nirad màu hoa cà thể hiện sự điều khiển bọn màu xám bởi thỉnh thoảng chúng lại sủa những tiếng gầm gừ chỉ thị cho bọn kia.

Rồi Emily quay lại phía sau nhìn thẳng vào mặt tên Nirad màu cam đang nắm lấy cô và nhận ra một sự khác biệt lớn. Hắn đứng cao hơn và thẳng hơn. Mặc dù hắn cũng có thân hình cơ bắp, tóc đen dài, bốn tay có móng vuốt, nhưng những tên Nirad cam này lại có một diện mạo đường hoàng thể hiện sẽ thông minh và thậm chí có thể là sự cảm thông.

Emily liếc nhìn con lợn lòi có cánh trước khi hỏi tên Nirad đang nắm lấy mình, “Ngươi có thể nói được ngôn ngữ của ta không?”

Sinh vật lắc đầu. Rồi há miệng để lộ ra một hàm răng nhọn và sắc thật đáng sợ. Hắn có một chiếc lưỡi bé xíu xiu và tạo ra một âm thanh nhỏ nhưng cô không thể hiểu được ý nghĩa của nó. Cô hiểu rằng nếu không có một chiếc lưỡi đúng nghĩa thì hắn không bao giờ có thể nói được ngôn ngữ của cô.

Khi cô mở miệng định hỏi thêm, tên Nirad lại lấy bàn tay thứ ba đặt ngang miệng cô. Hắn ra hiệu để cô biết rằng con lợn lòi có cánh đang đi chậm lại để lắng nghe họ nói.

Emily gật đầu. Sinh vật bỏ tay ra và họ đi ngang qua khu rừng trong lặng lẽ.

Sau một hồi, Emily nhìn thấy đất phía dưới họ đang cao dần lên. Rồi cô nhận ra rằng họ đã đến chân núi. Nhưng thay vì trèo lên, họ lại đi bộ vòng sang bên trái. Phía trước, Emily thấy một chỗ tối đen có thể là cửa vào một cái hang được chặn lại bởi những tảng đá lớn.

Con lợn lời có cánh kêu ré lên và cả đoàn dừng lại. Tên Nirad đang nắm lấy cô đứng hẳn lại trong khi bọn Nirad xám tiến lên phía trước. Chúng vừa

https://thuviensach.vn

kêu ré lên và gầm gừ vừa bắt đầu di chuyển những tảng đá lớn phủ đầy tuyết ra xa.

Emily lại có thể nhìn thấy Pegasus. Một vài tên Nirad màu cam đang vây quanh, nhưng chúng không động vào người nó. Đầu nó cúi xuống và đôi mắt nhắm lại vì kiệt sức. Mái bờm mượt mà tuyệt đẹp của nó giờ đây rối bù và cháy sém bởi vụ cháy. Emily mong ước một cách tuyệt vọng rằng cô có thể chạm được vào người nó để chữa lành cho nó hoặc chỉ là gọi nó một tiếng thôi cũng được. Nhưng cô biết rằng tên Nirad sẽ không bao giờ cho phép cô làm vậy.

Cô chắc chắn rằng hắn đang giữ cho cô ở một góc để cô có thể nhìn thấy Pegasus. Cái cách hắn nhìn cô đã cho cô biết điều đó. Nhưng hắn không thể làm gì hơn thế được.

“Sẽ ổn cả thôi, Pegs ạ,” cô gọi con tuấn mã, bất chấp con lợn lòi có cánh đang đứng cách đó chỉ một vài mét. “Bằng mọi cách chúng ta sẽ thoát khỏi tình trạng này thôi.”

Con lợn quay lại và kêu ré lên với cô lần nữa.

“Ngươi định làm cái gì chứ hả?” Emily giận dữ quát lại. “Giết ta sao? Vậy thì làm thử đi xem nào. Nhưng nếu ngươi dám động vào người Pegasus một lần nữa, ta thề sẽ giải phóng năng lượng của mình và giết hết lũ các ngươi đấy! Ngươi hiểu ý ta rồi chứ?”

Con lợn lòi nhìn Emily và nghiêng đầu sang mặt bên tỏ ý ngạc nhiên. Nó tiến đến gần hơn. Tên Nirad lại nâng Emily lên cao hơn tầm với của nó. Nhưng con lợn lòi có cánh không chấp nhận điều đó. Nó ré lên giận dữ với tên Nirad cho đến khi Emily được hạ xuống ngang tầm với nó thì thôi.

Emily lúc này đang mặt đối mặt với con thú to lớn ấy. Cô nhìn vào hai con mắt nâu sâu hoắm của nó và thấy ánh lên vẻ thông minh ở đó; nó ngay lập tức gợi cho cô nghĩ đến Pegasus. Những chiếc răng nanh sắc nhọn của con lợn lòi chỉ cách khuôn mặt cô có vài xăng ti mét. Nhưng bản thân Emily không hề lo sợ gì cho mình. Tất cả những gì cô quan tâm là giữ cho Pegasus được an toàn.

https://thuviensach.vn

“Ta không biết ngươi là ai và tại sao ngươi lại làm việc này,” cô nói, “nhưng ta nói là làm đấy. Nếu ngươi làm Pegasus bị thương lần nữa, ta sẽ dùng năng lượng của ta với ngươi. Cho dù việc đó có giết chết ta đi nữa thì ta cũng chẳng bận tâm. Hãy để nó được yên.”

Con lợn lòi tiến đến cho Emily gần hơn nữa cho đến khi cái mõm đầy lông của nó chạm và má cô. Ngay khi chạm vào, con lợn lòi kêu ré lên một cách kinh ngạc và nhảy lùi lại. Nó nhìn xuống chiếc cánh bị gãy và vẫy vẫy nhẹ nhàng. Rồi nó nhìn qua phía Pegasus và gầm gừ. Cuối cùng nó tiến tới và dũi chiếc mõm của mình vào một bàn tay của Emily.

Trái ngược với mong đợi của Emily, sức mạnh của cô lại đang chữa lành cho con lợn lòi. Những vết vó ngựa tên lưng con vật mờ dần và biến mất trong khi đôi cánh được gắn đúng vị trí bình thường trên lưng con lợn.

“Ngươi là dân xứ Olympus!” Cô ngạc nhiên kêu lên.

Con lợn nhìn cô chằm chằm trong vài giây rồi cuối cùng nó lùi lại. Nó bước đến chỗ Pegasus và kêu ré lên.

Pegasus ngẩng đầu lên một cách kiêu hãnh và đối mặt với con lợn. Nó hí mấy tiếng và dùng bộ móng vàng mạnh mẽ của mình nện mạnh xuống mặt tuyết. Chưa bao giờ cô ước mong mình có thể hiểu được ý nó như lúc này. Có điều gì đó rất nghiêm trọng đang xảy ra ở đây và cô cần biết nó là gì.

Sau một hồi lâu trao đổi, con lợn lòi quay lại nhìn Emily. Nó quay lưng và băng qua lớp tuyết dày tới chỗ bọn Nirad đang mở lối vào hang. Khi cửa hang đã thông, con lợn bước vào.

Tất cả bắt đầu di chuyển. Chúng lần lượt nối nhau tiến vào trong cái hang tối đen đó. Đến lượt tên Nirad mang theo Emily bước vào. Khi cô ngoái lại nhìn Pegasus, cô phải gắng sức nhìn qua đám Nirad đang vây quanh nó. Nó đang được dẫn vào theo sau cô. Emily không thể nhìn thấy gì dù đôi mắt đang điều chỉnh từ ánh sáng trắng xóa của tuyết sang màu tối đen như mực trong hang. Thỉnh thoảng cô có thể nghe thấy tiếng gầm gừ khi bọn Nirad bị dồn vào một chỗ chật ních. Ngay sau đó có thứ gì lướt qua chân cô - tay của một tên Nirad - và khi nó sượt qua chiếc nẹp chân bằng

https://thuviensach.vn

vàng của cô, nó rú lên vì đau đớn và ngã lăn xuống đất, giữ chặt lấy cánh tay bị thương và rống lên vô cùng đau đớn. Nó đứng dậy và lao vào tấn công Emily, muốn giết cô trong cơn tuyệt vọng. Trước khi Emily kịp phản ứng, tên Nirad màu cam đang nắm giữ cô dùng một trong những cánh tay to khỏe của mình đánh bật kẻ tấn công ra ngoài. Cô nghe thấy tiếng nắm đấm tiếp xúc với khuôn mặt của tên Nirad đang tấn công một cách vô cùng thô bạo. Nó ngã ngửa ra đằng sau, rống lên ầm ĩ.

Khi nó đứng dậy để chuẩn bị tấn công lần nữa, nhiều tên Nirad màu cam vây quanh Emily để bảo vệ cô. Lúc mắt cô đã hoàn toàn quen với bóng tối, cô nhận ra kẻ tấn công cô là một tên Nirad màu xám.

Tiếng rít chói tai của con lợn lòi có cánh vang vọng khắp không gian và toàn thể bọn Nirad đều dừng lại. Con vật lao qua các sinh vật khác và đến chỗ Emily. Nó ngước lên nhìn tên Nirad giữ cô và kêu ré lên.

Tên Nirad gầm gừ và càu nhàu đáp lại. Nó quỳ xuống để con lợn lòi thấy được chiếc nẹp chân bằng vàng bị lộ ra ngoài của Emily. Nó khịt mũi ngửi thứ được làm từ vàng đó rồi quay lại phía Pegasus và ré lên inh ỏi. Emily cố gắng nhìn quanh tên Nirad giữ cô để tìm kiếm Pegasus, nhưng tầm nhìn của cô đã bị che lấp. Cô nghe thấy tiếng Pegasus nện chân xuống nền đá trong hang động, nhưng nó không lên tiếng.

Con lợn lòi lại tập trung vào Emily và gầm gừ. Nó giật lấy mảnh vải trên người tên Nirad gần nhất và phủ miếng vải bẩn thỉu ấy lên phần vàng lộ ra. Sau đó lại giật tiếp một miếng giẻ thứ hai từ một tên Nirad khác để chắc chắn rằng toàn bộ phần vàng của chiếc nẹp chân đã được bọc lại.

Con lợn lòi lao qua đám sinh vật đang tập trung lại và đến chỗ bức tường trong cùng của cái hang chật hẹp. Nó dang rộng đôi cánh và kêu lên một vài tiếng to và ngắn.

Đột nhiên bức thường phía sau bỗng tách ra như thể đã có một cú nổ âm thầm vậy. Một ánh sáng trắng lóa tràn vào hang động tối tăm, theo sau là những cơn gió dữ dội và tiếng tanh tách của điện. Emily hít một hơi thật sâu và nhận ra đây là một cánh cổng dẫn vào Dòng Mặt Trời. Đó là cách

https://thuviensach.vn

mà bọn Nirad đến được thế giới của cô. Khi con lợn lòi có cánh bước vào vùng sáng chói lớn rồi biến mất, bọn Nirad cũng theo sát phía sau.

Nỗi sợ trong cô dâng lên khi tên Nirad nắm giữ cô bước đến chiếc cổng. “Không, đừng mà,” cô vừa van xin vừa vùng vẫy trúng cánh tay của hắn. “Làm ơn đi, ta không thuộc về nơi này. Đây mới là thế giới của ta. Ta không muốn đi đâu hết!” Cô vật lộn với hai cánh tay to khỏe của tên Nirad nhưng chúng không hề suy chuyên. Hắn nắm lấy cô chặt hơn và khẽ gầm gừ, nhưng vẫn tiến về phía trước. Một thoáng sau, Emily đã được mang qua cánh cổng sáng lóa và biến mất.

https://thuviensach.vn

Chương 15

Paelen vừa khóc vừa quỳ dưới trời tuyết. Làm sao kế hoạch giải cứu lại có thể thất bại đến mức này? Cậu nguyền rủa chính mình đã không đem Emily và Pegasus theo. Lẽ ra cô bé đã có thể sử dụng năng lượng của mình. Joel chắc sẽ không phải chết.

Nước mắt của cậu cứ thế lăn dài trên gò má trong nỗi đau đớn vì mất đi người bạn thân nhất của mình. Trước khi Emily và Joel bước vào cuộc sống của mình, Paelen đã luôn sống cô đơn, đi bới rác và ăn trộm, sống cuộc đời tách biệt khỏi những người dân vùng núi Olympus khác. Luôn sống bên lề, chưa bao giờ là một phần của ai đó hay việc gì đó. Nhưng Joel và Emily đã thay đổi toàn bộ cuộc sống ấy. Họ đem đến niềm vui và sự phiêu lưu cho cuộc sống của cậu. Hơn thế nữa, họ đã trở thành gia đình của cậu.

Giờ đây Joel đã mất và cha của Emily thì bị thương. Cậu đã từng nói những gì với cô lúc lập ra kế hoạch này chứ? Cậu đã thất bại hoàn toàn.

“Paelen”, thần Cupid gọi. Thần đang đứng ở cửa ra vào của tòa nhà đỡ lấy cha cua Emily. Đặc vụ T đang đứng bên cạnh thần. “Hãy ra khởi động xe đi,” thần Cupid vừa ra lệnh vừa đỡ ông Steve sát vào mình. “Paelen, người đàn ông này bị thương rất nặng đó. Chúng ta phải giúp đỡ ông ấy.”

Paelen đứng dậy và nhìn cha của Emily. Đôi mắt của ông nhắm nghiền và khuôn mặt thì nhợt nhạt nhưng ông vẫn còn thở. Cậu cảm nhận được mạch đập trên cổ của ông Steve. Nó vẫn đang đập mạnh mẽ. Nhưng liệu được bao lâu? Hít thật sâu, cậu buộc phải bỏ lại dấu vết của bọn Nirad rồi miễn cưỡng đi theo thần Cupid và đặc vụ T.

https://thuviensach.vn

Paelen ngồi ở ghế sau, đỡ lấy cha của Emily và tiếp tục ấn vào vết đạn bắn của ông. Vết máu phía trước cái áo bệnh nhân của ông đang dần loang ra. Ông đang mất rất nhiều máu.

Thần Cupid ngồi ở ghế phụ đằng trước cùng với đặc vụ T. “Đưa bọn ta quay về nhà hàng Táo Đỏ,” người xứ Olympus có cánh lặng lẽ ra lệnh. “Và nhanh lên.”

Trong khi đặc vụ T lái xe đưa họ rời khỏi cơ sở của CRU, Paelen lắc đầu. “Tại sao lại là Joel và chú Steve chứ?” Cậu suy nghĩ thành tiếng. “Bọn Nirad chỉ đuổi theo Joel và chú Steve thôi.”

Thần Cupid quay lại nhìn. “Không, bọn chúng đuổi theo tất cả chúng ta.”

Paelen lắc đầu. “Ngươi sai rồi. Con vật đó lẽ ra đã giết chết ta. Nhưng nó cứ như thể đã không hề nhìn thấy ta vậy. Nó hất ta ra xa cứ như ta chả có ý nghĩa gì và chỉ tập trung vào chú Steve mà thôi. Tại sao lại thế chứ?”

Thần Cupid quay về trước. “Và tại sao tên Nirad lại đưa Joel đi chứ?” Cậu đăm chiêu. “Lẽ ra hắn đơn giản chỉ giết cậu ta rồi bỏ cậu ta lại. Nhưng hắn lại đưa xác của Joel đi cùng.”

Paelen rùng mình. Thần Cupid đã nói lên nỗi sợ hãi lớn nhất của cậu. Rằng Joel đã thực sự chết rồi. “Chúng ta sẽ nói với Emily thế nào đây?”

“Rằng Joel đã chết một cách dũng cảm để bảo vệ cha của cô bé,” thần Cupid đáp. Người xứ Olympus có cánh nghiêng về trước y nhìn bầu trời phía trên qua cửa kính xe. “Tuyết ngày càng rơi nhiều hơn. Chúng ta phải tập hợp Emily và Pegasus lại rồi rời khỏi thế giới này thật nhanh.”

Họ im lặng khi đi trên những con đường lấm láp xuyên qua Tuxedo và tới trạm dừng chân. Tất cả đều nhận thấy có rất nhiều xe tải cứu hỏa và xe tuần tra của cảnh sát trên đường đi. Paelen cũng nhìn thấy một vài chiếc xe quân sự đi vượt qua.

“Chắc hẳn họ đang tìm bọn Nirad,” đặc vụ T phán đoán.

Thần Cupid lắc đầu. “Sao thế được? Bọn Nirad đi theo hướng khác mà. Đám người này hình như đang đến...”

https://thuviensach.vn

Thần Cupid ngừng nói và quay lại nhìn Paelen rồi họ cũng đồng thanh, “Nhà hàng Táo Đỏ!” Họ quay sang nhìn đặc vụ T. “Nhanh nữa lên nào.”

Chiếc xe tăng tốc hướng về nơi trú ẩn của họ. Khi họ lái xe dọc con đường phía trước trạm dừng chân, họ nhìn thấy những ánh đèn chớp từ xe cứu hỏa, xe tuần tra cảnh sát và xe quân sự đỗ đầy trong khu đậu xe. Toàn bộ ta nhà đã sụp đổ. Một phần mái nhà vẫn đang cháy trong lúc lính cứu hỏa đang cố gắng dập tắt đám lửa. Chỗ nào họ cũng nhìn thấy sự tàn phá. Không một chỗ nào tại trạm dừng chân còn nguyên vẹn.

“Emily!” Paelen gào lên.

Lúc đặc vụ T chuẩn bị rẽ vào khu đậu xe đông đúc, thần Cupid ra lệnh cho hắn chuyển hướng. “Tiếp tục đi dọc con đường.”

“Cupid, ngươi đang làm gì thế?” Paelen hỏi.

“Chúng ta không được để bọn họ nhìn thấy. Emily và Pegasus đã mất tích. Tại sao chúng ta lại nộp mạng dễ dàng như thế được?”

Nỗi lo lắng của Paelen bỗng chuyển thành cơn giận dữ. “Emily không mất tích!” Cậu quát ầm lên. “Chúng ta phải quay lại và tìm họ!”

“Paelen, bình tĩnh đi,” thần Cupid ra lệnh. “Chúng ta sẽ tìm. Nhưng chúng ta không được để bị phát hiện. Giờ là lúc chúng ta phải kín đáo. Một lần trong đời thôi, hãy tin ta. Ta nhiều tuổi hơn ngươi và ta biết mình đang làm gì.”

Paelen quá sợ hãi để biết phải làm gì. Ông Steve đang bị thương, Joel đã chết và giờ lại chuyện này nữa. Nó vượt ra khỏi tất cả những gì cậu đã từng đối mặt.

Chiếc xe tiếp tục đi qua nhà hàng Táo Đỏ và dọc theo con đường. Thần Cupid ra lệnh cho đặc vụ T đi vào bãi đậu xe để không của một trạm xăng đã đóng cửa. Paelen nhẹ nhàng đặt đầu ông Steve xuống ghế sau rồi thận trọng bước xuống xe.

“Được rồi,” thần Cupid nói. “Chúng ta có hai lựa chọn. Ta có thể quay về Olympus tìm sự giúp đỡ...”

https://thuviensach.vn

“Không!” Paelen vừa ngắt lời vừa đẩy thần Cupid một cách thô bạo. “Ngươi không được bỏ về Olympus, đồ hèn nhát kia! Emily và Pegasus đang bị chôn vùi. Họ cần chúng ta giúp họ thoát ra khỏi đó trước khi bọn CRU tìm được họ.”

Đôi cánh phía dưới chiếc áo choàng động đậy khi thần đứng thẳng lên và bước tới gần Paelen. Rướn người lên cao, đôi mắt ánh lên sự giận dữ. “Ta không phải là kẻ hèn nhát!” Thần quát “Ngươi không thể tin là ta có thể quan tâm đến Emily và Pegasus đến thế sao? Rằng ta sẽ bỏ rơi họ lúc họ đang cần giúp đỡ à? Ta thực sự quan tâm đấy Paelen. Và ta sẽ không bỏ mặc họ cho bọn CRU định đoạt đâu. Ta đang nói rằng ta có thể bay về Olympus nhờ sự giúp đỡ, hoặc cả hai chúng ta ra kia để tự tìm Emily. Ta đang định gợi ý rằng chúng ta ở lại và tự làm việc đó.”

Paelen ngạc nhiên đến im lặng trước sự bùng nổ của thần Cupid. Suốt những năm biết thần, cậu chưa bao giờ thấy thần giận dữ như vậy cả. “Tôi xin lỗi, Cupid. Tôi đã không công bằng. Anh không phải kẻ hèn nhát. Anh đã làm tất cả những gì mà bọn tôi yêu cầu, thậm chí việc đó khiến anh bị tổn thương, Paelen nhìn sang đặc vụ T và thấy đôi mắt đờ đẫn đang dõi theo thần Cupid. “Chúng tôi đã không thể vượt qua đến tận lúc này nếu không có anh. Nhưng mất đi Joel và giờ nhìn thấy nhà hàng Táo Đỏ rồi biết rằng Emily và Pegasus đang ở trong đó, tôi thực sự không nghĩ được gì sáng suốt cả.”

Thần Cupid điềm tĩnh nói. “Ta biết ta đã luôn không thể hiện được bản thân với cậu và những người khác. Và đúng, có thể ta đã đến đây vì mục đích thoát khỏi bọn Nirad cũng như để giúp đỡ Emily. Nhưng hãy tin ta, Paelen, ta thực sự muốn giúp. Giờ thì hãy chắc chắn rằng chú Steve được an toàn, và rồi chúng ta sẽ đi bộ trở lại nhà hàng Táo Đỏ để tìm Emily và Pegasus.”

Họ xem xét tình hình của ông Steve trên ghế sau. Ông vẫn bất tỉnh nhưng máu đã ngừng chảy và ông đang thở bình thường. Khi đã đặt cho ông nằm thoải mái nhất có thể, họ bắt đầu quay trở lại nhà hàng Táo Đỏ.

https://thuviensach.vn

Lúc này tuyết đang rơi rất nhiều. Những bông tuyết dày đặc bám trên tóc và vai họ, che khuất tầm nhìn khiến họ chỉ thấy được phía trước vài mét. Men theo rặng cây san sát nhau phía sau trạm dừng chân rộng lớn, họ vào khu vực trạm dừng chân.

Một trong những điều đầu tiên họ chú ý là đặc vụ O đang giám sát cuộc tìm kiếm. Hắn đang bước đi bằng hai chiếc nạng và đôi chân quấn đầy những miếng băng dày. Nhưng cho dù bị thương và rõ ràng là đau đớn, hắn vẫn đủ khỏe mạnh để quát tháo ra lệnh cho những người đang làm việc trong khu vực - yêu cầu họ không được ngừng lại cho đến khi tìm thấy Emily.

“Bọn chúng vẫn chưa tìm được cô ấy,” Paelen nói một cách nhẹ lòng. “Vẫn còn hy vọng.”

Đôi mắt cậu rà quét khắp nơi. Đây là một sự phá hủy hoàn toàn. “Có chuyện gì đã xảy ra ở đây vậy?” Cậu hỏi với giọng thì thầm. “Có khi nào lại do nước mắt của Emily không?”

Họ im lặng quan sát trong sự choáng váng khi một số người xuất hiện từ đống đổ nát. Bọn họ đang gắng sức khiêng một cái cáng nặng nề. Một tấm vải che phủ toàn bộ cái xác. Nhưng khi những người đàn ông di chuyển để đưa cái cáng lên xe, một cánh tay từ trong lớp vải phủ rơi xuống. Nó màu cẩm thạch xám.

“Bọn Nirad!” Thần Cupid thì thầm. “Trong lúc chúng ta ra ngoài, bọn Nirad đã tấn công nơi trú ẩn của chúng ta!”

“Sao lại có thể như thế?” Paelen hỏi. “Những dấu vết của bọn Nirad tại cơ sở của CRU cho thấy chúng đang tiến sâu vào trong rừng. Làm cách nào mà chúng có thể đến đây trước chúng ta chứ?”

Thần Cupid nhún vai. “Chúng không thể. Nhưng nếu đó không phải là bọn Nirad tại cơ sở thì...”

“Vậy là còn có nhiều bọn hơn nữa ở thế giới này,” Paelen kết luận.

Tập trung vào đống đổ nát, Paelen, thần Cupid và đặc vụ T rón rén tiến đến gần hơn để tìm bất cứ dấu vết nào của Emily hoặc Pegasus. Nhóm đặc

https://thuviensach.vn

vụ CRU và người của quân đội tỏa ra khắp khu vực và tìm kiếm trong đống đổ nát. Nhưng không hề có bất cứ dấu vết nào những người bạn thân của họ cả.

Một lát sau một chiếc cáng khác được khiêng ra khỏi đống gạch đang âm ỉ cháy. Qua khổ người, Paelen và thần Cupid có thể thấy đó là một tên Nirad nữa. Nhưng nó khác. Cái xác nằm dưới tấm vải phủ cụt đến hông. Rồi lại một cái cáng thứ ba nữa xuất hiện, với hình dạng khác thường tương tự. Mấy người khiêng chiếc cáng bị trượt chân trên nền tuyết và ngã ra. Lúc họ lăn ra đất, cái xác rơi khỏi cáng, lộ ra đôi chân và phần dưới của cơ thể.

Paelen chỉ. “Nhìn vết cắt kìa. Nó đốt cháy.”

“Emily có thể đã giết bọn Nirad,” thần Cupid đăm chiêu. “Không nghi ngờ gì nữa bọn chúng đuổi theo cô bé. Nếu chúng biết cô ấy và Pegasus có thể giết được mình, chúng sẽ phải bắt được họ trước rồi mới hoàn thành việc tấn công Olympus.”

“Hoặc tấn công thế giới này,” Paelen nói thêm. Khi cậu nhìn quanh đống gạch vụn, cậu lắc đầu. “Chúng ta đã thấy những tên Nirad được lôi ra khỏi đó, nhưng những người khác đâu rồi?”

“Biết đâu hắn có thể nói cho chúng ta biết?”

Đặc vụ T vừa gợi ý giúp vừa chỉ về phía một cái cáng khác được đưa ra. Không giống những tên trước đó, người nằm trên cáng không bị che hết toàn bộ. Người ấy được bọc trong một cái chăn. Khuôn mặt bị bỏng nặng, nhưng vẫn còn sống và kêu gào ầm ĩ.

“Earl!” Paelen nói. “Chúng ta phải có được ông ta. Ông ấy có thể nói cho chúng ta biết chuyện gì đã xảy ra ở đây.”

Họ thấy Earl được đưa vào trong một chiếc xe cứu thương. Thần Cupid quay lại bảo đặc vụ T. “Họ sẽ đưa ông ta đi đâu?”

Đặc vụ T mỉm cười rạng rỡ, biết ơn vì được góp phần. “Họ không thể đưa ông ta quay lại căn cứ được sau những gì bọn Nirad đã làm ở đó. Nếu là tôi, tôi sẽ cho bảo vệ một bệnh viện nào đó, rồi đưa ông ta đến.”

https://thuviensach.vn

Paelen hiểu rằng nếu CRU mà đưa được Earl đi thì họ sẽ không bao giờ biết được chuyện gì đã xảy ra với Emily và Pegasus. Cậu nhìn thần Cupid. “Chúng ta phải ngăn chúng lại.”

“Bằng cách nào?” Thần Cupid hỏi. “Cả khu vực này đều bị phong tỏa bởi bọn đặc vụ. Chúng ta sẽ bị bắt trước khi đến được gần ông ấy.”

“Nếu việc đó khiến ngài hài lòng, tôi có thể làm được,” Đặc vụ T đề nghị. “Họ biết tôi và sẽ không nghi ngờ rằng tôi đang làm việc đó cho ngài. Tôi có thể lấy chiếc xe cứu thương và chúng ta sẽ đi từ đây.”

Paelen nhìn thần Cupid. “Chúng ta không được lựa chọn. Nếu hắn muốn làm thế, hãy để hắn thử xem.”

Thần Cupid quay lại tên tù nhân. “Được, nếu ngươi có thể làm việc đó thì ta sẽ rất hài lòng. Hãy đi bảo vệ chiếc xe đi. Khi nào lấy được nó, hãy đến chỗ chúng ta đã để xe lại. Paelen và ta sẽ đợi ngươi ở đó.”

Khuôn mặt của đặc vụ T rạng rỡ hẳn, hắn đứng đó sốt sắng nghe lệnh của thần Cupid. “Tôi sẽ làm mọi điều vì ngài, thưa thần Cupid.”

Thần Cupid lùi lại khi tên đặc vụ thể hiện sự tôn sùng bất diệt của mình. Từ chỗ nấp, họ quan sát sự thay đổi cử chỉ của đặc vụ T. Hắn đứng thẳng lưng và bước đi một cách ngạo mạn đúng kiểu trước đây họ đã từng thấy. Hắn lớn tiếng ra lệnh khi đến cho đám đặc vụ đang đứng bên cạnh chiếc xe cứu thương chở Earl.

Họ có thể nghe thấy hắn yêu cầu chúng báo cáo đầy đủ. Cả Paelen và thần Cupid đều thở phào nhẹ nhõm khi nghe thấy những tên kia báo cáo rằng không có dấu vết gì của cô gái hay con ngựa trong đống đổ nát cả. Chỉ có mấy cái xác của bọn Nirad, hai đặc vụ CRU bị chết và một người đàn ông còn sống sót.

Đặc vụ T ra lệnh cho chúng quay trở lại làm nhiệm vụ tại căn nhà bị sập. Một mình với chiếc xe cứu thương, hắn đóng cửa sau và lao về phía trước rồi trèo vào ghế lái. Một lát sau, chiếc xe cứu thương khởi động. Đặc vụ T vào số và bắt đầu lái chiếc xe ra khỏi khu vực.

https://thuviensach.vn

“Chúng ta phải đi thôi,” thần Cupid vừa nói vừa đứng dậy và kéo tay áo của Paelen. “Chúng ta không nên để đặc vụ T đợi ở đó lâu. Hắn có thể cố quay lại để tìm ta đấy.”

Xe cứu thương đang đợi họ bên cạnh chiếc xe đen khi họ rời khỏi rặng cây. Đặc vụ T đang đứng ở cửa sau nhún nhảy một cách thích thú.

“Tôi đã nói với ngài là tôi có thể làm được mà!” Hắn nói như thể một đứa trẻ tràn đầy hy vọng đang chờ đợi được khen ngợi. “Tôi đã làm tốt chứ ạ?”

“Đúng,” thần Cupid đáp. “Ngươi đã làm rất tốt.”

Họ mở cửa xe cứu thương và ngay lập tức ngửi thấy mùi khói bốc lên từ người của Earl. Khuôn mặt trầy lên những vết bỏng và ông ấy rên lên khe khẽ.

“Earl,” Paelen khẽ gọi khi cậu trèo vào trong xe và đến bên cạnh cáng, “bọn tôi đây, Paelen và Cupid. Ông có nghe thấy tôi nói không?”

Đôi mắt của Earl hấp hé mở và ông quay lại nhìn Paelen. “Tạ ơn Chúa, đúng là cậu rồi,” ông nói yếu ớt.

“Chuyện gì đã xảy ra vậy?”

“Bọn quái vật đến. Bọn chúng có bốn cánh tay to lớn, bọn Nirad gì đó. Chúng tấn công chúng tôi.”

“Emily và Pegasus còn ở trong căn nhà bị sập đó không?” Thần Cupid hỏi.

Earl khẽ lắc đầu và rên lên vì cử động. “Không,” ông nuốt khan. “Tôi nhìn thấy chúng đưa họ đi ngay sau khi trần nhà sụp xuống.”

Paelen rủa một tiếng. Rồi cậu ngập ngừng hỏi, “Emily còn sống không?”

Earl ngừng lại lấy hơi. Ông lắc đầu. “Không. Lúc đầu thì không. Khi mái nhà bốc cháy sập xuống, cô bé đã bị vùi sâu trong đó. Tên Nirad màu cam đã đào bới để lôi cô ấy ra. Nó bắt đầu rống lên điên dại khi đưa được cô ấy ra ngoài, như thể nó đang khóc thương hay thế nào đó. Tôi nói cho cậu nghe, Emily so với nó chẳng đáng kể gì, chỉ như một con búp bê bằng vải

https://thuviensach.vn

nhỏ bé trong cánh tay to lớn của nó mà thôi, toàn thân bốc cháy và giập nát. Không nghi ngờ gì nữa, cô ấy đã chết. Nhưng rồi cô ấy bắt đầu sáng rực lên - cậu biết không, giống hệt lúc tôi bắn cô ấy. Ngay tại đó, tận tay của tên Nirad. Sau vài phút, cô ấy cử động. Rồi những tên khác tìm thấy Pegasus và giúp nó di chuyển. Chúng bỏ mặc tôi chết ở đó."

Paelen nhìn thần Cupid. "Một tên Nirad màu cam ư? Chúng tôi chỉ mới nhìn thấy những tên màu xám thôi." Cậu nhìn Earl. "Tên Nirad màu cam này, có phải là thủ lĩnh của chúng không?"

Earl ho và nhăn mặt lại vì đau đớn. "Không chắc. Khi chúng mới đến đây, có một con lợn lòi to lớn với đôi cánh..."

"Một con lợn lòi có cánh hả? Ông chắc chứ?" Paelen hỏi.

Khi Earl gật đầu, thần Cupid rủa thầm. "Đó là Chrysaor! Hắn đang làm gì ở đây vậy?"

"Không thể như thế," Paelen đáp. "Hắn sẽ không phản bội chúng ta. Không thể đi theo bọn Nirad được." Cậu hướng về Earl. "Đôi cánh của con lợn đó cũng màu nâu như toàn bộ có thể nó phải không? Chúng kéo dài qua mông của nó phải không?"

Earl gật đầu. "Đúng là nó đấy. Cho dù nó là gì thì Pegasus không thích nó một chút nào cả. Bọn chúng bắt đầu đánh nhau bằng tất cả sức lực mình có. Tôi không thể nhìn thấy nhiều vì một tên Nirad giữ chặt lấy tôi. Tên khốn đó gần như bẻ gãy hết xương của tôi và suýt nữa thì siết tôi đến chết. Emily đã cố gắng giúp, nhưng cô ấy mất kiểm soát ngọn lửa. Rồi mái nhà sập xuống." Earl bắt đầu ho. Khi cơn ho chấm dứt, ông hỏi, "Các cậu biết con lợn lòi đó sao?"

"Chrysaor là anh em sinh đôi của Pegasus," Paelen thì thầm, chìm đắm trong suy nghĩ.

Đôi mí mắt cháy sém của Earl bật mở. "Pegasus có anh em sinh đôi là một con lợn lòi ư?"

Paelen gật đầu. "Bọn họ đã đánh nhau gần như suốt cả cuộc đời. Bây giờ có vẻ như Chrysaor đã về phe bọn Nirad để chống lại Olympus."

https://thuviensach.vn

“Nhưng hắn muốn gì ở Emily chứ?” Thần Cupid lớn tiếng hỏi.

Paelen nhún vai. “Tôi không biết chắc, nhưng nó làm tôi thấy lo sợ. Emily là nguồn năng lượng của tất cả chúng ta. Bất kể ai nắm giữ được cô ấy đều có thể điều khiển được Olympus.”

Earl lại bắt đầu ho.

“Ông cần giúp đỡ,” Paelen đáp. “Cả chú Steve cũng vậy.”

Đặc vụ T cuối cùng lên tiếng. “Nếu các người không muốn bị bắt, các người không thể đưa bất cứ ai trong hai người họ vào bệnh viện được. Một khi họ nhận ra Earl đã biến mất, bọn họ sẽ tìm kiếm bệnh viện đầu tiên.”

“Vậy chúng ta có thể làm gì được đây?” Paelen hỏi.

“Cứ kệ tôi,” Earl yếu ớt nói. “Hãy đuổi theo Emily và Pegasus đi.”

“Ông sẽ chết nếu bọn tôi đứng lại đây,” thần Cupid nói. “Thường thì, nếu ông là con người, ta sẽ chẳng bận tâm. Nhưng Emily thì có đấy. Thế nên bỏ mặc ông và cha cô ấy lại đây không phải là sự lựa chọn.”

Họ đưa Steve vào xe cứu thương bên cạnh Earl. Đặc vụ T chứng tỏ khả năng sơ cứu quý giá của mình. Với bộ dụng cụ cứu thương, hắn có theo chữa trị cho hai người đàn ông kia. Earl vẫn còn đủ tỉnh táo để chỉ cho họ một nơi ẩn nấp an toàn.

Ông và mấy người bạn có một căn nhà gỗ nhỏ để đi săn trên núi.

Đặc vụ T tắt thiết bị theo dõi trong xe cứu thương để đảm bảo rằng họ không bị bám theo rồi lái xe lên núi.

Đúng như Earl đã hứa, họ tìm thấy một căn nhà nhỏ để đi săn nằm ẩn sâu dưới những rặng cây. Nó được bao phủ bởi lớp tuyết nguyên vẹn và là nơi hẻo lánh giúp bảo vệ họ khỏi đám CRU phía dưới Tuxedo.

Khi họ đã đưa Steve và Earl vào trong nhà một cách an toàn, thần Cupid và Paelen nhóm một đống lửa lớn để sưởi ấm. Earl vẫn nằm trên cáng, khẽ rên rỉ.

“Ông ấy thế nào rồi”, thần Cupid hỏi.

https://thuviensach.vn

Đặc vụ T cười toe toét rồi nói, “Không tốt lắm. Ông ấy cần bác sĩ. Ông Jacob nằm trên ghế sofa đằng kia cũng vậy. Viên đạn bắn xuyên qua người ông ấy nhưng tôi không biết nó đã làm tổn thương bộ phận nào. Ông ấy có thể đang bị chảy máu trong.”

“Nếu ông ấy cần bác sĩ, ông ấy sẽ có,” Paelen tự tin đáp. Sau đó cậu cau mày. “Bác sĩ gì và tôi có thể tìm thấy một người ở đâu?”

Earl cố gắng nói cho họ rằng ông biết một vị bác sĩ mà họ có thể tin tưởng. Ông đưa cho đặc vụ T số điện thoại trước khi lại rơi vào hôn mê.

Paelen đứng thẳng lên rồi nhìn quanh căn nhà nhỏ và hai người đàn ông đang bị thương. Trong đời cậu chưa bao giờ cảm thấy mình vô dụng đến thế. Cậu đang ở trong một thế giới xa lạ, đầy thù địch mà không biết mọi thứ vận hành ra sao. Một trong hai người bạn thân nhất của cậu đã chết, người kia thì đang mất tích. Đám đặc vụ CRU một lần nữa lại săn đuổi họ và mọi việc đều đã thất bại.

Cậu nhìn thần Cupid. Người xứ Olympus có cánh không thể hiện nỗi sợ hay bận tâm này như cậu đang cảm thấy lúc này. Thần bình tĩnh và biết kiềm chế khi chú tâm lắng nghe những chỉ dẫn của đặc vụ T về việc làm thế nào để liên lạc với vị bác sĩ. Bất chấp mọi điều trước đây cậu đã từng cảm nhận về thần Cupid, Paelen đã bắt đầu thấy tôn trọng vị thần này.

“Vậy chúng ta có thể tìm thấy cái thứ mà gọi là điện thoại ấy ở chỗ nào?” Thần Cupid hỏi.

Tên đặc vụ CRU nhún vai tỏ ra rất lấy làm tiếc. “Quanh đây không còn nhiều điện thoại bàn như trước nữa. Ngày nay ai cũng có một chiếc điện thoại di động. Tôi rất xin lỗi, thần Cupid, nhưng điện thoại của tôi đã bỏ lại nhà hàng Táo Đỏ rồi.”

Tên đặc vụ nhìn như thể sắp khóc đến nơi. Cuối cùng hắn nói. “Tuy nhiên chúng ta có thể có một cái ở trong thị trấn. Vấn đề là, lúc này nhóm đặc vụ kia đã tỏa ra để tìm tôi và chiếc xe cứu thương rồi.”

Thần Cupid gật đầu. “Ngươi sẽ không quay về thị trấn. Ta sẽ làm việc đó.”

https://thuviensach.vn

“Không phải đi một mình,” Paelen nói. Cậu nhìn ra ngoài cửa sổ của căn nhà gỗ. “Trời sắp tối rồi. Nếu anh có thể đưa tôi đi thì chúng ta có thể bay về cùng nhau. Đôi xăng đan của tôi cũng để lại nhà hàng Táo Đỏ rồi. Tôi muốn xem có lấy lại được không nếu bọn chúng chưa phát hiện ra. Sau đó chúng ta có thể sử dụng điện thoại để gọi bác sĩ.”

Thần Cupid nhìn như thể thần đang chuẩn bị phản đối nhưng sau đó lại im lặng. “Ta sẽ mang cậu theo,” thần khẽ nói. “Khi trời tối, chúng ta sẽ đi.”

Trong lúc đợi mặt trời lặn, Paelen xem xét căn nhà nhỏ bé dùng để đi săn. Trong bếp, Paelen tìm được một ít đồ ăn khô và đóng hộp, nhưng có rất ít đường hay những thức ăn khác cho người xứ Olympus. Cả cậu và thần Cupid từ sáng hôm qua đến giờ đều chưa ăn gì và cậu đang cảm thấy sức lực của mình bắt đầu suy giảm.

Trong phòng ngủ có một chiếc tủ nhỏ với quần áo rét có thể giúp họ trà trộn vào những người dân địa phương. Paelen mang một bộ quay trở lại gian chính. Cậu bắt đầu kiểm tra kỹ các túi trên bộ comple của tên đặc vụ CRU cậu đang mặc và cả những chiếc áo khác. Cậu chẳng tìm thấy thứ gì cả. Cậu nhìn thần Cupid và đặc vụ T. “Hai người có tiền không?”

Thần Cupid chẳng tìm được xu nào. Nhưng đặc vụ T vẫn đang mặc bộ quần áo của Joel từ sáng hôm qua và tìm được gần năm mươi đô la còn lại từ phần thưởng chiến thắng cuộc thi hóa trang. Hắn hăm hở đưa nó cho thần Cupid.

Paelen đáp, “Tôi tin là chúng ta cũng nên mua thêm một ít thức ăn nữa. Ở đây có rất nhiều đồ cho những con người kia, nhưng chẳng có gì cho chúng ta cả. Tôi không biết anh thế nào chứ tôi thì sắp chết đói rồi và đang yếu dần đi đây.”

Thần Cupid gật đầu. “Ta cũng vậy.” Thần bước đến bên cửa sổ. “Bên ngoài tối rồi. Chúng ta nên thay quần áo và đi thôi.”

Cuối cùng tuyết cũng thưa dần và những đám mây đã tan đi khi bầu trời đêm lạnh lẽo đầy ánh sao trong trẻo xuất hiện. Lúc họ chuẩn bị rời đi họ phát hiện ra việc yêu cầu đặc vụ T ở lại hóa ra lại khó khăn hơn nhiều so

https://thuviensach.vn

với mong đợi của mình. Hắn theo họ ra ngoài trời tuyết và van xin thần Cupid đưa hắn đi cùng. Nước mắt dâng đầy trong đôi mắt của tên đặc vụ khi họ từ chối hắn.

Paelen thấy thông cảm hơn cho đặc vụ T. Hắn không còn chút phong độ nào nữa. Giờ Paelen đã hiểu tại sao thần Cupid trước đây lại miễn cưỡng dùng năng lượng với bọn họ đến thế.

“Bọn ta sẽ không đi lâu đâu, ta hứa đấy,” Paelen nhẹ nhàng trấn an hắn. “Và ta chắc rằng nếu ngươi ở lại đây với chú Steve và Earl và hết sức giúp đỡ họ thì Cupid sẽ vô cùng hài lòng đấy.”

Paelen nhìn thần Cupid. “Điều đó sẽ làm anh vui lòng, phải không nào?”

Thần Cupid thở dài và cúi đầu. “Đúng vậy, ta sẽ rất hạnh phúc nếu ngươi làm điều đó vì ta.”

Câu nói đó dường như đã xoa dịu được tên đặc vụ mau nước mắt. Hắn sụt sịt và mỉm cười buồn bã. “Tôi sẽ làm, chỉ vì ngài thôi. Ngài sẽ rất tự hào về tôi. Chỉ cần ngài hứa sẽ trở về an toàn.”

“Chúng ta sẽ về,” Paelen hứa.

Sau khi tên đặc vụ quay trở và nhà, thần Cupid lắc đầu. “Ta đã hủy hoại hắn. Tra tấn những tên đặc vụ có lẽ còn nhân đạo hơn là sử dụng bùa mê của ta. Hắn chẳng còn lại gì nữa cả.”

“Anh làm điều đó là vì Emily mà,” Paelen nói. “Cô ấy sẽ không bao giờ cho phép chúng ta làm đau bọn họ đâu. Tôi chắc rằng sau khi xong việc, chúng ta sẽ tìm ra cách để hắn phục hồi.”

Thần Cupid tỏ ra nghi ngại khi ra khỏi căn nhà. Tuyết ngập đến mắt cá chân và đông cứng lại. Họ cần phải tìm một chỗ trống đủ để thần Cupid có thể xoải cánh và lấy đà vì thần phải mang theo sức nặng của Paelen nữa.

Rốt cuộc thì họ cũng tìm được một chỗ hoàn hảo không xa căn nhà. Thần Cupid nâng Paelen lên bằng hai cánh tay của mình và bay vào bầu trời đêm giá lạnh.

https://thuviensach.vn

Chương 16

Emily được giữ chặt trong bàn tay của tên Nirad khi bọn họ đi xuyên qua Dòng Mặt Trời. Trong hai lần đi qua đây, cô đều ngồi trên lưng Pegasus. Có lẽ đôi cánh mạnh mẽ của con tuấn mã cử động vững vàng hoặc do cô được đi cùng nó nên cô đã chẳng để ý đến điều gì cả. Nhưng lần này, không có Pegasus để làm cô yên lòng, nên thứ ánh sáng chói lòa xung quanh và tiếng nổ đì đùng tra tấn đôi tai khiến Emily cảm thấy nôn nao và choáng váng. Cô ngước nhìn khuôn mặt của tên Nirad và có thể thấy hắn cũng không hứng thú gì với chuyến đi này chút nào cả.

Đôi mắt hắn nhắm lại và miệng thì mím chặt. Nếu tiếng ồn của Dòng Mặt Trời không lớn như vậy thì chắc hẳn cô đã nghe thấy tiếng sinh vật này đang rên rỉ rồi.

Cuối cùng họ cũng xuất hiện ở phía trong cùng của một chiếc hang tăm tối khác. Bọn Nirad đi thành hàng ra ngoài ánh sáng ban ngày, trời xám xịt và ảm đạm. Khi Emily hồi lại, cô nhìn thấy xung quanh mình là một thế giới lạ lẫm và cô hít thở để lấy hơi. Bầu trời nặng nề với những đám mây báo bão đen kịt. Nhưng không khí lại hanh khô. Mặt đất dưới chân họ đen sì và bụi bặm, mỗi bước chân lại khuấy lên những đám bụi xám đen quanh chân. Chẳng có cây cối hay bất cứ dấu hiệu nào của đời sống thực vật cả.

Cách đó không xa cô nhìn thấy những sinh vật nhỏ bé trông giống động vật đang chạy nhốn nháo lên mặt đất khô cằn. Chúng có kích thước và hình dạng gần giống gấu trúc, nhưng lại không có lông. Thay vào đó chúng có lớp da như cẩm thạch màu xám đen và nâu. Chúng chẳng tỏ ra sợ hãi khi đoàn quân Nirad khổng lồ dẫn đầu là con lợn lòi dữ tợn đang diễu hành

https://thuviensach.vn

ngang qua. Dưới bầu trời xám xịt, những sinh vật nhăn nheo to lớn trông giống loài dơi đang bay vòng vòng. Chiều dài cánh của chúng rộng gần bằng cánh của Pegasus. Chúng thật duyên dáng và lanh lợi với đôi cánh chao liệng lặng lẽ trong không gian tĩnh mịch. Thảng hoặc, chúng phát ra những tiếng gọi lạ lùng dường như vang vọng đến hàng dặm.

Nhìn xung quanh, Emily vẫn không nhìn thấy một chút đời sống thực vật nào. Không cây cối, không cỏ, không rong rêu và không hoa lá. Có vẻ như chẳng có gì có thể mọc lên khỏi lớp đất dày bụi đen kịt đó cả. Họ nhanh chóng đến một khu vực với những công trình kiến trúc được xây dựng bằng đá xù xì.

Ngôi nhà bằng đá thô sơ có bốn bức tường vững chắc và một phiến đá duy nhất để làm mái. Cô gần như mong mỏi nhìn thấy một người thượng cổ xuất hiện. Nhưng thay vào đó Emily sững sờ khi nhìn thấy sinh vật mà cô nhận ra chính là một phụ nữ Nirad. Cô ta ra khỏi nhà với đứa con trên tay.

Những phụ nữ Nirad to lớn gần bằng đàn ông, nhưng móng vuốt và tóc còn dài hơn nữa. Họ cũng có bốn cánh tay khỏe mạnh, rắn chắc, chúng đang vẫy vẫy trên không đầy đe dọa trước sự xuất hiện của Emily và Pegasus.

Đến chỗ nào cô cũng nhìn thấy dân Nirad dừng lại nhìn chằm chằm và hàng hộ tống vây quanh cô. Hầu hết bọn họ đều gầm gừ và giơ những nắm đấm đầy giận dữ về phía cô khi cả nhóm cô đi qua, nhưng một vài lại tỏ ra cúi đầu và nhìn ra chỗ khác một cách buồn bã.

“Vậy ra đây là thế giới của ngươi,” cô nói với tên Nirad đang giữ cô một cách nể phục.

Hắn nhìn xuống cô và gật đầu.

“Ngươi có con không?”

Đôi mắt của tên Nirad dường như mờ đi.

Emily chắc chắn mình đã nhìn thấy nỗi buồn trong đó vào lúc hắn gật đầu lần nữa.

“Chúng đang gặp nguy hiểm sao?”

https://thuviensach.vn

Hắn phát ra những âm thanh từ trong yết hầu mà Emily không thể hiểu được. Hắn thể hiện nỗi đau chất chứa và thiết tha khi cố gắng giải thích.

“Ta rất tiếc, ta không hiểu được ý của ngươi,” cô khẽ nói. “Ta ước gì ta có thể nói được ngôn ngữ của các ngươi. Ta thậm chí còn chẳng biết liệu ngươi có tên gọi không. Ngươi có chứ?”

Tên Nirad của cô gật đầu và há miệng ra. Hắn phát ra một tiếng trầm sâu rồi chậm rãi lặp đi lặp lại vài lần.

“Tange,” Emily thử nói, hy vọng phát âm được giống nhất có thể. “Tên của ngươi là Tange?”

Tên Nirad gật đầu.

Emily âm thầm ăn mừng sự tiến bộ đó. Cô và gã Nirad không lồ có tên Tange này đã thực sự giao tiếp được với nhau!

“Ngươi có biết tại sao ta lại ở đây không?” Cô hỏi.

Tange lắc đầu. Nhưng rồi hắn đi tiếp.

Emily cố gắng nhìn quanh đám Nirad đang che mất tầm nhìn của cô. Tange nâng cô lên cao hơn và cô nhìn thấy chỗ họ dừng chân. Đó là một cung điện cẩm thạch trắng, cao lớn thông hoàn toàn lạc lõng trong cảnh vật tối tăm, thê thảm này. Khi cô nhìn thấy những cột trụ cao và bậc đá cẩm thạch trắng dẫn lên lối vào lộng lẫy, cô ngay lập tức nhận ra kiến trúc này. Nó như một bản sao cung điện của thần Jupiter, được mô phỏng lại trong thế giới của bọn Nirad vậy. Dọc con đường dẫn đến cung điện, một hàng tượng dài đứng đó dường như đóng vai trò của một đội bảo vệ danh dự.

“Cung điện đó là từ Olympus!” Emily thì thào: “Sao nó lại ở đây thế?” Cô quay lại nhìn Tange. “Thần Jupiter có ở đây không?”

Trước khi Tange có thể trả lời, một tên Nirad màu cam to lớn khác xuất hiện bên cạnh họ và gầm lên dữ tợn. Đôi mắt hắn dán chặt vào Emily và hắn lắc đầu rồi gầm lên từng tiếng cục cằn với cô. Thông điệp đã rõ. Không được nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Emily nhìn thấy sự căm thù chết chóc rõ ràng ánh lên trên khuôn mặt của tên Nirad. Hắn sẽ không lưỡng lự giết cô nếu hắn có cơ hội. Cô thu mình lại nép sát vào Tange, tự hỏi mình và Pegasus đã làm gì để gây ra con giận dữ với bọn Nirad như vậy.

Dọc đường đi đến cung điện trắng, Emily thấy rõ những biểu hiện của sự thù ghét từ bọn Nirad khi những đám đang túm tụm lại để nhìn chằm chằm và gầm rú lên với cô. Khi một vài tên Nirad màu xám cố gắng túm cô, Tange và những tên Nirad màu cam khác xô chúng ra xa cùng những tiếng gầm và nắm đấm giơ lên đầy đe dọa.

Cảnh tượng tương tự cũng diễn ra khi đám đông cố gắng ném đá và gậy gộc vào Pegasus. Chỉ có quân Nirad màu cam mới bảo vệ con tuấn mã khỏi bị đánh đập.

“Tại sao tất cả các người đều ghét chúng ta chứ?” Emily khẽ hỏi Tange.

Tange không nói gì mà vẫn kiên trì bước về phía cung điện. Càng đến gần, Emily càng nhìn thấy nhiều bức tượng hơn dọc con đường. Một vài bức thì cách xa con đường và một ít thì bị đổ sập và vỡ vụn. Nhìn khắp khu vực này, cô nhận thấy phải có đến hàng trăm bức tượng Nirad như vậy nếu không nói là hàng ngàn.

Tất cả chúng đều có một điểm chung. Bất cứ ai đã tạc chúng đều điểm một nỗi sợ hãi và đau đớn trên những khuôn mặt đó. Không có bức tượng nào cười hay có dáng đứng bình thường cả. Tất cả dường như bị hóa đá trong lúc đang cố gắng di chuyển hoặc bỏ chạy - và không bức nào trông vui vẻ hết. Tất cả đều thể hiện nỗi kinh hãi và đầy đau đớn. Cuối cùng cô ngoảnh mặt đi. Cảnh tượng những khuôn mặt kinh hoàng đó khiến cho chuyến đi của cô thêm tồi tệ.

Sau cùng thì họ cũng đến được những bậc thềm của cung điện trắng. Emily quan sát con lợn lòi có cánh đang đi lên phía trước. Hai tên Nirad màu cam đang đứng gác bên cánh cửa. Khi con lợn đến gần, chúng kéo mạnh hai cánh cửa bằng đá cẩm thạch nặng trịch ra và cả đoàn nối nhau đi vào trong.

https://thuviensach.vn

Khi Tange mang Emily bước lên những bậc thang cố gắng gượng ngoái lại phía sau. “Làm ơn hãy cho tôi nhìn một chút,” cô đề nghị.

Tange nhìn xuống cô, và rồi nhấc cô lên cao hơn cho đến khi cô có thể nhìn qua phần vai chắc nịch của mình. Ngôi làng của quân Nirad nằm ngổn ngang xung quanh cung điện trắng. Có hàng ngàn công trình bằng đá đen và nhiều tượng hơn nữa ở mọi nơi. Nó gần giống như một bộ phim trắng đen vậy. Không có màu sắc - chỉ là những gam khác nhau của màu xám, đen và nâu mà thôi. Thứ màu sáng duy nhất trong tất cả chỗ này là từ chính những tên Nirad màu da cam. Ngay cả những sinh vật lạ giống loài dơi trên trời cũng màu xám và đen. Emily quan sát chúng lượn tròn quanh khu này và tự hỏi rằng loài khủng long có cánh có giống như thế hay không.

Một lần nữa Emily nhận ra không có dấu hiệu sự sống của thực vật. Cô không hiểu dân Nirad ăn gì. Cô nhớ đến chiếc miệng rộng và hàm răng sắc của Tange và cảm nhận những con đau nhói đầu tiên vì nỗi sợ hãi rất thật của mình. Liệu Nirad có phải là loài ăn thịt không? Và nếu thế, cái gì hay kiểu người nào nằm trong thực đơn của bọn chúng?

Trước khi nỗi sợ hãi kéo đến hoàn toàn, Emily đã bị mang qua cánh cửa của cung điện trắng. Sảnh trước của nó thật bao la. Nó được làm bằng loại đá cẩm thạch giống như mọi công trình ở Olympus. Nhưng không giống cung điện của thần Jupiter, những bức tường ở đây không được trang trí nghệ thuật và mỹ thuật, chỉ có những bức tượng đáng sợ bị hóa đá trong lúc đang di chuyển mà thôi.

Khi họ ì ạch đi về phía trước, Emily nghe thấy tiếng thét inh tai phát ra từ một trong những căn phòng bên phải sảnh trước. Âm thanh lớn đó khiến dây thần kinh vốn đã căng thẳng của cô càng thêm mỏng manh. Cô không muốn biết ai hay thứ gì vừa phát ra âm thanh ghê sợ đó.

Khi cô được đưa về hướng đó, Emily bắt đầu vùng vẫy trong cánh tay của Tange. “Không, làm ơn, Tange, không! Ta không muốn vào đó!”

Pegasus bắt đầu hí vang và thét lên phía sau cô. Cô có thể nghe thấy tiếng vó ngựa của nó nện mạnh xuống sàn đá cẩm thạch nhẵn nhụi khi nó

https://thuviensach.vn

cố gắng chống lại những tên Nirad màu cam đang dẫn nó tiến tới.

“Chrysaor, đưa cô ta vào!” Một giọng chói tai hách dịch ra lệnh. “Chúng ta muốn nhìn thấy Thần Lửa của Olympus!”

Emily được đưa tới. Khi Tange tiến vào căn phòng lớn, những tên Nirad phía trước họ tách ra và đứng sang hai phía của căn phòng, cô có thể thấy con lợn lòi có cánh đang bước lên phía chủ nhân của giọng nói ghê rợn đó.

Emily bắt đầu thét lên.

https://thuviensach.vn

Chương 17

Một chuyến bay ngắn từ căn nhà gỗ đến thị trấn. Đến đường đã bật và mùi gỗ cháy từ vô số đám lửa bao trùm không gian. Khi họ lặng lẽ bay phía trên đống đổ nát của nhà hàng Táo Đỏ, Paelen buồn bã khi nhìn thấy toàn bộ chỗ đó được che phủ bởi một chiếc lều rộng lớn với đám lính được trang bị vũ khí hạng nặng đi tuần xung quanh. Không có ánh sáng nào phát ra từ bên trong, nên chí ít thì bên trong đó không có ai cả.

Thần Cupid lượn xuống gần hơn và lặng lẽ bay qua rặng cây phía sau trạm dừng chân đổ nát. Thần thấy một khu đất trống và nhẹ nhàng hạ cánh. Paelen đưa quần áo cho thần và thần bắt đầu mặc vào.

“Ta thực sự ghét việc này,” thần Cupid vừa phàn nàn vừa kéo cao quần sau khi đã nhét đôi cánh vào trong. Thần với tay lấy chiếc áo bằng vải flannel kẻ ô vuông màu đỏ. “Cậu không biết được nó thực sự khó chịu như thế nào đâu.”

Paelen gắng chịu đựng thêm một loạt những câu ca cẩm nữa từ người xứ Olympus có cánh. “Thì như thế này vẫn tốt hơn là để chúng nhìn thấy anh và phát tín hiệu báo động. Chúng ta phải đi vào trong đó mà không được thu hút sự chú ý của bọn chúng.”

“Ta không thể tin được việc chúng nhìn thấy cánh của ta hay không lại tạo ra sự khác biệt nhiều đến thế đâu. Dù như thế nào thì chúng ta sẽ phải chiến đấu theo cách của mình.”

“Lúc nào anh cũng có thể sử dụng...”

Thần Cupid đưa ngón tay lên cảnh cáo. “Thậm chí đừng bao giờ nhắc đến nó. Nó đã đủ tệ với đặc vụ T rồi. Ta sẽ không sử dụng năng lượng của

https://thuviensach.vn

mình với những gã này đâu. Sẽ nhân đạo hơn nếu chúng ta cứ giết chúng ngay bây giờ."

"Chúng ta không thể làm thế!" Paelen nói trong sự sửng sốt đến lặng người. "Bọn chúng không làm gì ta cả. Chúng ta sẽ làm giống như lúc ở lễ hội hóa trang và đánh gục chúng. Emily sẽ không bao giờ tha thứ cho chúng ta nếu cô ấy biết được chúng ta giết người vô tội."

"Ai nói cho cô ấy biết chứ?" Thần Cupid hỏi.

"Tôi."

"Thế thì cậu đúng là tên ngốc," thần Cupid nói. "Bây giờ, chúng ta sẽ thử cách của cậu. Nhưng nếu chúng gây rắc rối cho ta, ta sẽ giết chúng mà không hề do dự."

Paelen ngạc nhiên trước suy nghĩ tàn nhẫn của thần Cupid. "Tôi có ý này," cuối cùng cậu đáp.

"Tôi đã từng đột nhập vào cung điện của thần Jupiter mà chưa bao giờ bị phát hiện cả. Tôi đảm bảo rằng tôi có thể làm được việc này. Và khi tôi đã vào được bên trong lều, tất cả những gì tôi cần làm là tìm được đôi xăng đan."

Thần Cupid tỏ ra lưỡng lự, nhưng dường như thần hài lòng khi được phân công ở lại chờ. "Được thôi, ta sẽ cho cậu một khoảng thời gian ngắn. Nhưng nếu có rắc rối, ta sẽ chiến đấu."

Đây là điều tốt nhất mà cậu có thể hy vọng từ thần Cupid. Bằng tất cả khả năng lén lút từ kinh nghiệm trộm cắp của mình, Paelen vượt qua bãi đậu xe và rón rén đi qua hai tên lính gác đang tuần tra mà không bị phát hiện. Cậu có thể cảm nhận, nhiều hơn là có thể nhìn thấy, rằng hai tên lính gác khác cũng sẽ sớm xuất hiện từ phía bên kia căn lều bởi bọn chúng tuần tra liên tục xung quanh khu vực khép kín rộng lớn này.

Sau một quãng ngắn chạy hết tốc lực, Paelen đến được bên cạnh căn lều. Cửa chính nằm ở đâu đó phía bên kia. Nhưng nó không dành cho cậu bởi một trạm gác đã được dựng lên ở đó với hai tên lính cao lớn, vạm vỡ đang

https://thuviensach.vn

ngồi bên một chiếc bàn. Chúng đã rút súng ra và dường như đã sẵn sàng cho mọi thứ.

Paelen cúi người xuống sát mặt đất và cố gắng nâng mép lều bên. Nhưng cậu phát hiện ra cứ mỗi đoạn dài vài centimet, nó lại bị nẹp xuống đất bằng đinh. Nếu xé nó ra bây giờ sẽ quá ồn ào. Cậu làu bàu trong bụng khi biết mình phải làm gì.

Ngừng lại để xem vị trí của bọn lính đi tuần, Paelen sử dụng khả năng kéo dãn cơ thể của mình. Mỗi khi xương của cậu kêu răng rắc và bộp bộp cậu lại lo sợ bị phát hiện. Ngay sau đó người cậu quá mỏng để có thể vừa với bộ quần áo. Kéo dãn cơ thể thêm một chút nữa, cậu trở lại hình dạng của một con rắn mà cậu thường dùng để chui qua những chỗ nhỏ hẹp.

Paelen nhấc mép lều lên một đoạn vừa vặn và dễ dàng trườn vào bên trong. Cậu trở lại hình dáng ban đầu và đứng giữa đống đổ nát nơi trước kia đã từng là nhà hàng Táo Đỏ.

Cho dù hoàn hoàn không có ánh sáng, cậu vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng. Cậu đang ở chỗ của khu bếp trước kia. Cậu tìm đường quay trở lại nơi mà cậu, Joel và thần Cupid đã thay quần áo chuẩn bị cho cuộc đột nhập vào cơ sở CRU. Paelen không cho phép mình được đắm chìm trong những ký ức về cuộc giải cứu thảm khốc đó. Cậu đang ở đây vì đôi xăng đan, không hơn không kém.

Mùi khói cay xè của ngọn lửa mới bị dập tắt xộc thẳng vào trong mũi của cậu trong lúc cậu nhẹ nhàng trèo qua đống tàn tích đã hóa thành than. Cậu rủa thầm mỗi khi những thanh gỗ đã bị gãy nát kêu răng rắc dưới sức nặng của cậu, nhưng rồi cậu thở phào nhẹ nhõm khi phát hiện ra nơi mà họ thay quần áo có vẻ như vẫn còn nguyên vẹn. Nó vẫn chưa bị tìm ra.

“Xăng đan, ngươi ở đâu?” Cậu thì thầm khe khẽ, nhìn quanh quẩn.

Có tiếng động trong đống gạch vụn bị cháy. Cảm giác nhạy bén của Paelen phát hiện ra chuyển động đó bên trái. “Xăng đan à?”

Lại động đậy lần nữa. Paelen nhớ lại điều thần Mercury đã nói với cậu khi người đưa đôi xăng đan cho cậu giữ. Người nói rằng chúng không

https://thuviensach.vn

thuộc về cậu, mà chỉ đi cùng cậu thôi. Đột nhiên câu nói đó phát huy tác dụng. Sự phục tùng lúc đầu dành cho Sứ giả của xứ Olympus, và giờ là dành cho cậu, bởi đôi xăng đan vẫn còn sống.

Chúng đang đáp lại tiếng gọi của cậu. Bị vùi sâu dưới đống gạch vụn, chúng đang cố quay trở về bên cậu.

“Mày ở đâu hả xăng đan?” Cậu khẽ gọi.

Phía trước không xa là một chồng gạch vỡ cao đang chuyển động. Âm thanh khuấy động và xê dịch khiến tim của Paelen đập loạn lên. Nhỡ đám binh lính bên ngoài nghe thấy thì sao? Cậu trèo qua phía đó thật nhanh và nhẹ nhất có thể.

Thần kinh của cậu căng thẳng cực độ. “Xăng đan ơi, mày ở đâu?” Cậu khẽ gọi lần nữa.

Sự chuyển động ở ngay trước mặt cậu. Một mảng lớn của mái nhà đang che phủ chỗ đó. Paelen nắm lấy mép của nó, rồi nhấc bổng nó lên. Cậu ngó xuống dưới và, thở phào nhẹ nhõm khi thấy đôi xăng đan ở giữa đống tro tàn.

Nhanh chóng nhặt lấy chúng, Paelen hạ phần mái đó xuống và tìm đường quay trở lại phía bên trên hông căn lều. Cậu kéo dãn cơ thể và trườn xuống dưới mép bạt. Bộ quần áo vẫn đang đợi cậu.

Và cả đám binh lính cũng vậy.

Khi cậu quay trở lại hình dạng bình thường và đứng dậy, những ánh đèn sáng chói xuất hiện và chiếu rọi khiến đôi mắt cậu nhức nhối.

Hai tên lính vũ trang lao vào cậu. “Đứng yên hoặc bọn tao sẽ bắn!”

Paelen không kịp suy nghĩ trước khi bàn tay thô bạo của một tên lính chộp lấy cánh tay của cậu và đẩy cậu về phía trước.

“Thả đôi giày xuống!” Một giọng khác vang lên.

“Chúng là xăng đan,” Paelen chỉnh lại. “Và nếu ngươi muốn có nó, ngươi sẽ phải lấy nó từ ta.”

https://thuviensach.vn

Khi những tên lính khác tiến đến, chúng nghe thấy tiếng hét làm rợn tóc gáy.

Thần Cupid từ trên trời lao xuống. Tên tay ôm rất nhiều cục đá lớn và thần bắt đầu ném và những tên lính vẫn còn chưa hết sửng sốt.

Sau đợt tấn công đầu tiên, thần Cupid phóng ra xa, bay lên cao rồi quay trở lại tiếp tục tấn công lần thứ hai, ném nhiều đá hơn vào đám binh lính.

Bọn chúng được chuẩn bị để chiến đấu lên mặt đất, nhưng chưa bao giờ được cảnh báo về đám thanh thiếu niên có cánh đang tức giận tấn công từ phía trên cả.

Khi đám binh lính tản ra và cố gắng giương súng lên, thần Cupid hạ cánh xuống đất và lao vào chúng chiến đấu với tất cả sức mạnh của người xứ Olympus mà thần có. Paelen chớp lấy cơ hội và giật mạnh tay ra khỏi tên lính đứng gần cậu nhất. Cậu túm hắn ấn xuống đất. Chỉ một cú đấm, tên lính đã bất tỉnh.

Không suy nghĩ, chỉ hành động, Paelen nhấc bổng một tên khác lên và ném hắn bay qua bãi đậu xe rồi rơi vào rặng cây. Hai người xứ Olympus lao vào cuộc chiến vì sự sống của mình và biết rằng mọi thứ đều đang bị đe dọa. Họ không thể bị bắt. Có thần Cupid chiến đấu bên cạnh, không một tên lính nào kịp nổ súng. Rất nhanh, tất cả bọn chúng đều nằm đo ván trên mặt đất.

“Nhặt quần áo và đôi xăng đan của cậu đi,” thần Cupid ra lệnh. “Chúng ta phải đi trước khi những tên khác đến.”

Paelen đi theo thần Cupid quay trở lại rặng cây. Ngưng lại đủ lâu để mặc quần áo, cậu cảm thấy biết ơn khi lại được cảm nhận đôi xăng đan đã quay trở lại nơi mà nó thuộc về, dưới đôi chân của cậu.

“Chúng ta phải bay đi thôi,” thần Cupid vừa gọi vừa vơ vội quần áo của mình. “Chúng ta còn phải gọi điện thoại nữa đấy.”

Thần Cupid bay lên trước. Paelen ra lệnh cho đôi xăng đan bay theo sau và xúc động khi những đôi cánh tí hon của nó nhẹ nhàng nâng cậu lên trên trời.

https://thuviensach.vn

Vài phút sau khi họ trốn thoát, họ nghe thấy tiếng còi hú lên từ phía dưới. Ánh đến chớp trên xe tuần tra của cảnh sát, xe quân sự và xe của CRU chiếu sáng khắp các con đường dẫn đến nhà hàng Táo Đỏ. Cả hai người xứ Olympus đều hiểu rằng họ suýt nữa thì đã gặp nguy hiểm đến tính mạng.

Paelen bay gần thần Cupid hơn. “Chắc hẳn bọn chúng đã phát tín hiệu báo động. Chúng ta không thể vào thị trấn để gọi điện được. Chúng ta nên thử đến chỗ mà Joel và tôi mua thức ăn xem. Họ luôn mở cửa. Biết đâu chúng ta có thể tìm được một chiếc điện thoại ở đó.”

Thần Cupid đồng ý và để Paelen dẫn đường. Cậu ta ra lệnh cho đôi xăng đan đưa cậu đến chỗ siêu thị đó. Cả hai đều cảm thấy nhẹ lòng khi nhận ra nó nằm ở cuối thị trấn, khá xa nhà hàng Táo Đỏ và tất cả đám binh lính đang tụ tập.

Họ hạ cánh cách đó một đoạn ngắn và đi bộ trở lại siêu thị. Paelen giật nảy mình khi chiếc cửa trượt tại lối vào rộng lớn kêu huýt lên một tiếng rồi mở ra khi cậu đến gần.

Cậu vẫn không hiểu làm thế nào mà chúng biết được cậu đang ở đó. Lẽ nào có một nữ thần xinh đẹp đang điều khiển chúng?

“Khẩn trương lên,” thần Cupid gắt gỏng.

“Chúng ta không có thời gian để rong chơi đâu. Chúng ta phải tìm chiếc điện thoại và quay trở về căn nhà gỗ nữa.”

“Ai đang rong chơi chứ?” Paelen vừa hỏi vừa lo lắng bước qua cánh cửa huyền bí đó, vẫn tin rằng chúng có thể bất ngờ đóng sập vào người cậu bất cứ lúc nào.

Vào trong, Paelen lại bị choáng ngợp một lần nữa bởi quang cảnh, âm thanh và hương vị của khu siêu thị được chiếu sáng rực rỡ này. Có rất nhiều đồ ngọt ở đây. Nhưng lúc này có nhiều người hơn khi cậu và Joel đến mua đồ lần trước. Điều đó khiến cậu thấy căng thẳng.

“Cupid, anh có ngửi thấy mùi đó không?” Paelen khẽ hỏi khi cái bụng của cậu bắt đầu reo lên ùng ục.

https://thuviensach.vn

Thần Cupid gật đầu. “Trước hết chúng ta phải gọi điện đã rồi sẽ ăn. Đã quá lâu rồi ta không được ăn phấn hoa tiên và ta đang cảm thấy rất đuối sức.”

Hai người xứ Olympus đứng ở lối ra vào siêu thị, tự hỏi cái điện thoại trông như thế nào và làm cách nào tìm được nó.

Cuối cùng thần Cupid bước đi. Thần đến bên một thiếu nữ trẻ đẹp hấp dẫn đang xách mấy chiếc túi mua hàng và mỉm cười rạng rỡ với cô ấy. Paelen quan sát thần thực hiện phép thuật của mình. Người xứ Olympus có cánh không dùng năng lượng của mình, thần không cần đến nó. Chỉ với nụ cười của thần cũng đã đủ làm cho đôi má cô gái đỏ ửng lên.

“Cô làm ơn giúp tôi được không?” Thần mở lời bằng một giọng nói dịu dàng nhất của mình. “Chúng tôi cần phải gọi điện và tôi không thể tìm thấy chiếc điện thoại.”

Đôi má của cô gái càng đỏ hơn. Cô cho tay vào túi và lấy chiếc điện thoại di động của mình ra. “Anh có thể sử dụng điện thoại của em bất cứ lúc nào anh thích.”

Thần Cupid cầm cái thiết bị nhỏ xíu đó rồi lại nhìn Paelen một cách thách đố. Khi Paelen nhún vai, thần quay lại nhìn cô gái. “Phiền cô chỉ cho tôi cách sử dụng nó được không?”

“Không vấn đề gì,” cô gái nói. “Số bao nhiêu ạ?”

Thần Cupid đưa cho cô ấy mẩu giấy có ghi số điện thoại của vị bác sĩ. Cô gái ấn dãy số và đưa thiết bị lên tai.

Một lát sau cô lắc đầu. “Nó chuyển sang hộp thư thoại luôn rồi. Anh có muốn để lại lời nhắn không?”

“Có nghĩa là cô không thể gặp được bác sĩ à?” Thần Cupid hỏi.

“Em xin lỗi,” cô gái đáp. “Anh có muốn em để lại một lời nhắn không? Em có thể cho họ số của em và chúng ta cùng nhau đợi họ gọi lại nhé?” Rõ ràng cô gái đang đề nghị bằng một giọng nói rất nhẹ nhàng. Paelen một lần nữa lại sửng sốt trước khả năng của thần Cupid đối với phụ nữ.

https://thuviensach.vn

Thần Cupid mỉm cười. “Không, cảm ơn cô. Có lẽ để lần tới tôi đến và chúng ta có nhiều thời gian hơn nhé.”

Sự thất vọng hiện rõ trên khuôn mặt của cô gái khi cô lưỡng lự cất điện thoại vào túi và bước đi.

Khi cô gái đi khỏi, nụ cười biến mất khỏi khuôn mặt của thần Cupid. “Không bác sĩ. Chúng ta sẽ phải tự xoay xở vậy.” Thần Cupid lại hít hít không khí. “Đi nào, Paelen, nơi đây tràn ngập thức ăn và ta đang chết đói đây. Đến lúc chúng ta phải ăn rồi.”

Paelen và thần Cupid quay trở lại cửa ra vào và lấy giỏ đựng hàng. Mỗi bước đi, thần Cupid lại cựa quậy không yên. “Ta thực sự rất ghét cái kiểu này. Lông của ta đang chọc vào phía sau chân của ta đấy.”

“Sẽ không lâu đâu mà,” Paelen hứa. “Chúng ta sẽ lấy những thứ cần thiết và lên đường.”

Đi theo mùi hương, hai người xứ Olympus xách giỏ đi sâu vào bên trong cửa hàng. Họ đi dọc dãy hàng xếp đầy sô-cô-la, sô-cô-la thanh và bánh sô-cô-la.

Khi họ chất đầy các giỏ, Paelen trở nên cảnh giác với mấy đứa trẻ con rời khỏi tay bố mẹ để đi theo thần Cupid. Người xứ Olympus có cánh ngoái lại nhìn đám trẻ nhỏ đang đi theo ngày càng đông hơn và cố gắng xua chúng đi, nhưng đám trẻ không chịu. Đi tiếp một đoạn nữa, một cậu bé chừng bốn tuổi giật tay khỏi mẹ của nó và chạy thẳng về phía thần Cupid. Nó ôm mấy chân của thần và nhất quyết không chịu buông.

Paelen phì cười trước vẻ mặt xấu hổ của thần Cupid khi thân vật lộn để thoát khỏi đứa trẻ đang thể hiện sự yêu thương với mình. “Quay lại với mẹ của ngươi đi, thằng người bé nhỏ kia,” thần kêu lên. Nhưng thần càng cố đẩy nó ra thì đứa trẻ lại phản đối ầm ĩ hơn và càng không chịu buông tha cho thần.

Paelen kéo đứa trẻ ra khỏi thần Cupid ngay khi mẹ nó đi đến. Người phụ nữ mặt đỏ ửng vì xấu hổ vừa xin lỗi vì cư xử kì lạ của con trai.

“Thưa bà,” thần Cupid cau có, “bà làm ơn giữ con trai mình đi.”

https://thuviensach.vn

Khi bà ấy kéo đứa con trai đang la hét của mình đi, thần Cupid quay lại đám trẻ còn lại đang kéo đến gần. “Tất cả các ngươi quay lại với cha mẹ đi. Ta chẳng có gì cho các ngươi đâu.”

Nhưng chúng không chịu. Paelen xé một túi đựng thanh sô-cô-la lại nhỏ ra và phân phát cho đám trẻ con. “Đi nào, mấy nhóc - cha mẹ các ngươi đang đi tìm đấy. Đi thôi, Cupid và tôi cần phải ăn.”

Mấy đứa trẻ nhận quà nhưng vẫn không đi. Chúng đi theo sau một đoạn, vẫy tay và lớn tiếng gọi thần Cupid.

“Thứ duy nhất ta ghét hơn con người,” thần Cupid vừa phàn nàn vừa mở một túi bánh sô-cô-la ra và bắt đầu ăn. “Chính là bọn người bé này.”

“Không phải vậy,” Paelen vừa cãi vừa bỏ sô-cô-la vào đầy miệng. “Nếu anh ghét thế, anh đã đánh thắng nhỏ đó rồi.”

Thần Cupid nhìn cậu ta với một vẻ mặt đen tối “Ta không muốn lôi kéo sự chú ý không đáng có về phía chúng ta. Chỉ là vậy thôi.”

“Dĩ nhiên rồi,” Paelen vừa nói vừa cười khoái trá. “Tôi tin anh. Không ai tin, nhưng tôi thì có.”

Hai người vừa tiếp tục ăn vừa đi dọc dãy hàng bán bánh kẹo. Họ vẫn bị một nhóm trẻ con bám theo. Đi được nửa dãy nữa, họ bị nhân viên an ninh của siêu thị bắt gặp.

“Các cậu sẽ phải thanh toán cho tất cả những thứ này,” người bảo vệ yêu cầu họ một cách giận dữ. “Và cho cả chỗ sô-cô-la mà các cậu vừa mới phát cho mấy đứa trẻ ở kia nữa.”

Miệng của Paelen đầy thức ăn, nhưng cậu gật đầu, “Chúng tôi có tiền mà,” cậu làu bàu. “Chúng tôi sẽ thanh toán tất cả mà.”

“Rồi về nhà mà ăn,” người bảo vệ nói gay gắt. “Chúng tôi không cho phép gặm nhấm trong khi đang mua hàng.”

Câu nói đó khiến đôi cánh trên lưng của thần Cupid rung lên một cách khó chịu. Thần đứng thẳng lên và đôi mắt xanh xám của thần nhấp nháy: “Động vật mới gặm nhấm,” thần sửa lại. “Bọn tôi đang ăn. Khác nhau đấy.”

https://thuviensach.vn

“Với tôi chả có gì khác hết,” người bảo vệ trả lời. “Giờ thì xách giỏ lên và theo tôi - đến lúc thanh toán rồi.”

Paelen định đi theo, nhưng thần Cupid không chịu. “Chúng tôi vẫn chưa mua xong. Chúng tôi sẽ đi khi nào xong. Không sớm hơn được. Và ông hay bất cứ một con người nào đều không thể ra lệnh cho chúng tôi làm khác đi được đâu.”

“Nghe này, nhóc,” người bảo vệ vừa nói vừa tiến đến gần. Ông ta chọc chọc vào vai thần Cupid bằng một ngón tay xương xẩu. “Chúng mày sẽ đi khi ta bảo đi. Và giờ ta đang bảo chúng mày rời khỏi đây ngay lập tức.”

Hành động nhanh đến nỗi không ai kịp đỡ, thần Cupid nóng giận đấm người bảo vệ một cái khiến ông ta ngã nhào xuống nền nhà. Nhưng đứa trẻ hét lên và chạy tới. Chúng lao vào người bảo vệ và đè ông ta xuống, yêu cầu ông ta hãy để cho thần Cupid được yên.

Khi người bảo vệ cuộn người lại như một quả bóng, thần Cupid nhìn xuống và bắt đầu quát. “Đó là cái mà ta dành cho con người nào dám ra lệnh cho ta! Ta đã nói với ngươi rồi, bọn ta rời khỏi đây khi nào xong việc và sẽ không sớm hơn được.” Thần nhặt chiếc giỏ mua hàng lên và tiếp tục thong thả đi dọc dãy hàng như thể chưa có gì xảy ra vậy.

“Chúng ta nên đi thôi,” Paelen vừa nói vừa nhìn đám trẻ đang trèo lên người ông bảo vệ. Xung quanh họ, những người khách mua hàng khác nhìn chằm chằm vì sửng sốt. “Mọi người đang bắt đầu nhìn chúng ta rồi đấy.”

“Kệ chúng,” thần Cupid vừa gắt vừa xé tiếp gói bánh thứ hai. “Ta đã không được một bữa ăn tử tế kể từ khi chúng ta rời khỏi Olympus. Ta sắp chết đói rồi đây, đôi cánh khiến cho ta phát điên lên và ta không có tâm trạng để giao du với loài người, dù lớn hay bé cũng vậy.”

Paelen nhìn những đám đông đang tụ tập xung quanh. Đột nhiên điều Emily từng nói vang lên trong tâm trí của cậu. “Cupid, anh có nhớ Emily đã nói gì không? Đặc vụ O nói với cô ấy rằng kể từ khi hắn chuyển đến đây, niềm vui duy nhất của hắn là đến Lễ hội Rừng Ma.”

https://thuviensach.vn

“Vậy thì sao?” Thần Cupid nói, phủi phủi phần vụn bánh vào người Paelen rồi với tay lấy thêm đồ ăn.

“Vậy có nghĩa là hắn sống trong thị trấn nhỏ này. Nó cũng có nghĩa rằng hắn sẽ phải mua thức ăn. Đây là nơi duy nhất để mua bán trong khu vực này. Nhỡ những tên đặc vụ CRU khác và người nhà của chúng đến đây mua đồ thì sao?”

Thần Cupid dừng chân và quay lại nhìn đám đông đang vây quanh người bảo vệ. Cuối cùng thần lắc đầu. “Bọn chúng quá bận rộn với vụ cơ sở của chúng và nhà hàng Táo Đỏ bị hủy hoại nên sẽ không thể đến đây. Ta đảm bảo rằng chúng ta an toàn tuyệt đối đấy.”

Thần Cupid chưa kịp nói dứt lời thì họ nhìn thấy hai gã đàn ông ở phía cuối dãy. Bọn chúng mặc quần jean và áo rét, nhưng đã nâng súng lên và chĩa thẳng về phía họ. Tư thế và vẻ mặt của chúng ngay lập tức được nhận ra.

“Đứng im!” Đám đặc vụ CRU hô to.

“Có lẽ cậu nói đúng,” thần Cupid thì thầm.

“Tôi ước tôi đã sai,” Paelen nói rồi quay lại phía sau và nhìn thấy một vài tên lính trang bị vũ khí nữa đang di chuyển vào vị trí ở cuối dãy.

Chúng giương súng lên, bất chấp đám trẻ con đang quanh quẩn gần thần Cupid.

“Hạ giỏ xuống!” Tên đặc vụ chỉ huy ra lệnh. “Ngay lập tức, nghiêm túc và thật chậm.”

“Ở đây có trẻ con đấy,” Paelen cảnh báo. “Làm ơn hãy hạ vũ khí xuống và để chúng ta rời khỏi đây trước khi lũ trẻ bị thương!”

“Ở đây chúng ta là người ra lệnh: cả hai nằm xuống sàn nhà, ngay lập tức.”

“Ngươi đang phạm phải sai lầm nghiêm trọng đấy, con người,” thần Cupid cảnh cáo. Thần từ từ lùi lại phía đám trẻ con đang bị làm cho hoảng sợ. Vừa di chuyển, thần vừa cởi áo khoác, xé toạc chiếc áo sơ mi và thả đôi

https://thuviensach.vn

cánh ra ngoài. Thần dang rộng cánh bao bọc xung quanh đám trẻ, lùa chúng sát vào mình. “Sẽ có lợi cho các ngươi nếu để bọn trẻ rời khỏi đây ngay bây giờ. Nếu một trong những đứa trẻ này bị thương bởi các ngươi thì ta sẽ không tử tế được nữa đâu đấy.”

Paelen tiến đến bên cạnh thần Cupid, cố gắng che chắn thêm cho bọn trẻ trước họng súng của bọn lính. Cậu có thể nghe thấy tiếng kêu sửng sốt và lời bình luận thầm thì của những người lớn mua hàng xung quanh. Tất cả bọn họ dường như đều nghĩ rằng thần Cupid là một thiên thần có cánh nào đó.

“Không một ai đi đâu cả, Cupid ạ,” một giọng nói đã quá quen thuộc vang lên. Đặc vụ O tiến đến phía trước gian hàng. Đôi chân của hắn vẫn băng bó từ sau khi bị Emily đốt cháy và hắn vẫn đang phải đi bằng nạng. Đôi mắt của hắn nhìn Paelen. “Paelen, mày đã thực sự tin rằng bọn ta sẽ không theo dõi chỗ này sao? Tất cả bọn ta đều biết rằng chúng mày cần đường. Ta ngạc nhiên vì quá lâu chúng mày mới đến đây. Chúng mày đã bị bao vây và lần này thì sẽ không thể thoát được khỏi tay ta đâu. Nào, Emily và Pegasus đâu rồi hả?”

“À, nằm ngoài tầm với của các ngươi rồi,” Paelen vặc lại trong khi cơn giận đang dâng lên.

“Các ngươi sẽ không bắt được chúng ta đâu, đặc vụ O ạ! Lần này cũng vẫn không.”

Một vài đứa trẻ bắt đầu khóc lóc. Chúng túm tụm lại với nhau một cách sợ hãi đằng sau sự che chắn từ đôi cánh dang rộng của thần Cupid. “Hãy để bọn trẻ con rời khỏi đây trước khi ta nổi nóng,” thần Cupid cảnh cáo. “Chúng không liên quan gì đến chuyện này hết và không đáng phải chứng kiến việc sắp xảy ra.”

“Mày quan tâm đến bọn trẻ con gớm nhỉ?” Đặc vụ O mỉa mai.

“Rõ ràng là hơn ngươi rồi,” Paelen đáp trả.

“Hãy nói đi, có thật ngươi sẽ bắn bọn ta trong khi lũ trẻ vẫn ở đây không? Phải chăng các ngươi không có hi vọng bắt được chúng ta nên sẵn

https://thuviensach.vn

sàng hi sinh bọn trẻ không vậy?”

Paelen thấy sự do dự trên khuôn mặt của đặc vụ O. Những đám đông túm tụm lại theo dõi sự việc. Đặc vụ O có thể rất chuyên tâm và ám ảnh với việc bắt giữ, nhưng hắn không phải là kẻ ngốc. Hắn ra hiệu cho đám lính hạ súng xuống.

“Thôi được,” đặc vụ O nói. “Hãy để lũ trẻ đi đã.”

Paelen liếc nhìn phía sau và thấy đám lính đang chặn cuối dãy làm theo mệnh lệnh. Cậu nhìn xuống lũ trẻ và chỉ vào đám lính. “Mấy đứa hãy đi theo lối kia. Đi tìm cha mẹ của mình đi này.”

Đám trẻ ngập ngừng và ngước nhìn thần Cupid với những đôi mắt ngấn nước. “Không sao đâu mấy nhóc, các ngươi an toàn rồi,” thần vừa ân cần nói vừa xoa đầu một bé gái. Thần Cupid nhìn sang chỗ những người lớn đang đứng trong gian hàng. “Hãy giữ an toàn cho chúng. Giúp chúng tìm cha mẹ đi.”

Khi các khách mua hàng tiến đến để đón bọn trẻ thần Cupid ném một cái nhìn đầy cảnh cáo về phía đặc vụ O. “Ngươi sẽ phải để tất cả bọn trẻ rời khỏi đây an toàn. Đây là cuộc chiến giữa chúng ta. Chúng chúng liên quan gì hết.”

Trước sự chứng kiến của bao nhiêu người trong cửa hàng, đặc vụ O miễn cưỡng gật đầu.

Cuối cùng hắn ra lệnh cho đám lính hướng dẫn người dân ra khỏi cửa hàng. Trong lúc bọn trẻ rời khỏi gian hàng, thần Cupid thì thầm, “Khi chúng đi hết, chúng ta phải hành động ngay. Nếu chúng ta bị tách ra, thì ngươi biết là phải đến đâu rồi đấy.”

“Chúc may mắn nhé,” Paelen nói khi đứa trẻ cuối cùng được đưa ra khỏi gian hàng.

“May mắn chẳng giải quyết được vấn đề gì hết!” Thần Cupid quát, thật nhanh thần quẳng chiếc giỏ của mình xuống và lao về phía mấy tên đặc vụ.

https://thuviensach.vn

Chương 18

Thần Cupid chạy dọc gian hàng. Khi thần chạy, đầu đôi cánh quẹt vào mép những giá hàng và xô đống đồ ăn xuống đất. Đám đông phía sau bọn đặc vụ la hét ầm ĩ khi họ thấy người xứ Olympus nổi giận đang phóng thẳng về phía mình.

Đằng sau thần, Paelen nghe thấy đám binh lính chuẩn bị nổ súng. Cậu quay lại và ném mạnh chiếc giỏ vào chúng.

“Xăng đan, giúp ta bay lên nào!”

Khi đã lên cao, Paelen ra lệnh cho đôi xăng đan đưa mình về phía trước. Cậu lướt chân qua đống đồ ăn ở tầng trên cùng của giá để hàng và nhìn chúng rơi ào ào xuống đám lính phía dưới.

Bay phía trên các giá hàng và sang gian hàng tiếp theo, Paelen thấy từng chồng từng chồng thức ăn đóng hộp. Cậu vơ lấy một đống và ném về phía đám lính. Tiếng súng nổ ầm ầm phía sau và Paelen cảm thấy đau nhói ở lưng. Cậu quay lại nhìn hai tên đặc vụ CRU đang giơ súng bắn vào mình. Những viên đạn chỉ gây ra vết thương bé xíu, nhưng chúng thực sự đau đớn.

Hét lên giận dữ, Paelen bay hết tốc lực về phía hai tên đặc vụ và đẩy chúng ngã vào cột trưng bày những hộp đậu nghiền cao vút khiến cho đống đồ hộp lăn lóc khắp nơi. Paelen ra lệnh cho đôi xăng đan đưa cậu lên cao hơn nữa. Cậu mở to đôi mắt để tìm kiếm thần Cupid. Cậu nghe tiếng súng bắn phía bên phải và thấy thần Cupid đang rơi xuống. Người xứ Olympus có cánh cố đứng lên, nhưng thần bị ngã nhào và kẹp chặt xuống đất bởi vô số tên lính đang nhào tới.

https://thuviensach.vn

Paelen hành động ngay lập tức. Cậu lấy thêm vài hộp đậu nghiền và ra lệnh cho xăng đan đưa cậu đến chỗ thần Cupid. Paelen ném những chiếc hộp theo cách chính xác và chết người mà cậu đã từng sử dụng đối với gã hề trong trò bể nước ở Lễ hội Rừng Ma. Không thể tự vệ trước loạt đạn bằng hộp đậu nghiền, đám lính thả tù nhân của chúng ra và lấy tay che đầu. Thần Cupid đứng lên sau vài giây và tiếp tục chiến đấu.

Hết đậu hộp, Paelen lấy tiếp những chai lọ khác để ném. Ngay sau đó một đội binh lính đông hơn nữa chạy dọc gian hàng về phía cậu và giương súng lên. Paelen hét lên giận dữ và sử dụng sức mạnh của người xứ Olympus để đẩy toàn bộ một dãy dài các giá hàng trưng bày xuống, khiến đám lính bị vùi dập trong đủ các loại hàng hóa.

Khi cậu di chuyển về phía thần Cupid, Paelen nghe thấy tiếng đạn bắn ra và một lần nữa lại cảm thấy đau nhói phía bên đầu. Cậu quay lại và thấy đặc vụ O đang bắn. Tên đặc vụ không bắt được cậu. Hắn đang cố giết cậu!

Một cơn đau bất ngờ mang tất cả ký ức kinh khủng về những điều mà đặc vụ I và đặc vụ O đã làm với cậu ở cơ sở trên đảo Govenror. Rồi cậu nhớ lại việc chúng đã làm với Joel. Những ký ức đó trở thành cơn giận dữ.

“Xăng đan,” cậu gọi to, “đưa ta tới chỗ đặc vụ O!”

Tên đặc vụ CRU nghe thấy Paelen ra lệnh. Đôi mắt của hắn mở to kinh hãi và cố gắng bỏ chạy. Nhưng đôi chân đang băng bó của hắn không cho phép hắn chạy nhanh được. Rất nhanh, Paelen nhào xuống hắn, bao nhiêu nỗi giận dữ dồn nén cậu trút cả lên tên đặc vụ chính phủ tàn ác.

Paelen không hề để ý đến bất cứ thứ gì khác nữa. Chỉ còn cậu và đặc vụ O mà thôi. Cậu không thể nhìn thấy thần Cupid đang giành thế kiểm soát đối với đám binh lính, cũng không nhìn thấy đám đặc vụ khác đang lao vào kéo cậu ra. Tất cả những gì cậu biết lúc này chỉ là nỗi giận dữ.

Cuối cùng tiếng thủy tinh vỡ vụn cũng khiến cậu chú ý. Paelen ngẩng đầu lên và thấy thần Cupid đang bay hết tốc lực qua cửa sổ bằng kính phía trước cửa hàng. Âm thanh đó đã khiến cậu tỉnh lại. Cậu nhìn xuống. Đặc vụ O đã bất tỉnh và đám người của hắn đang cố gắng lôi cậu ra.

https://thuviensach.vn

“Đó là cho Joel!” Paelen gầm lên khi cậu tặng cho đặc vụ O một cú đấm vỡ hàm cuối cùng. “Xăng đan,” cậu ra lệnh, “đuổi theo Cupid!”

Đôi xăng đan tuân lệnh ngay lập tức. Bất chấp tất cả đám người đang nhào vào mình, Paelen vẫn bay lên. Cậu bay về phía cửa sổ lớn bị vỡ vụn trong khi một vài tên lính đang đu đưa dưới chân cậu. Khi tên lính cuối cùng buông cậu ra, cậu lao vút qua cửa sổ và vọt lên bầu trời đêm.

Tiếng đạn bắn hối hả phía sau Paelen khi cậu tìm thần Cupid trên không. Từ phía trên đầu, tiếng cánh quạt trên những trực thăng quân sự đập mạnh mẽ đang truy đuổi. Paelen nhìn lại và thấy những cỗ máy đáng sợ đang cố đuổi bắt cậu. “Nhanh hơn nữa!” Cậu gào lên ra lệnh cho đôi xăng đan. “Bay nhanh hơn nữa đi!”

Phía trước, hai chiếc trực thăng khác cắt ngang bầu trời đêm. Chúng bay ra xa khỏi cậu, nên cậu biết rằng chúng đang đuổi theo thần Cupid. Cậu nhìn thấy ánh lửa lớn lên từ những khẩu súng của máy bay làm sáng rực bầu trời tối tăm khi chúng nhắm bắn vào người xứ Olympus có cánh.

Paelen không có thời gian để lo lắng cho thần Cupid vì những chiếc trực thăng quân sự khác đang bay ngay bên cạnh cậu và ngày càng đến gần hơn. Cậu quay lại. “Để ta xem các ngươi có thể bay cao được bao nhiêu nhé! Xăng đan, đưa ta lên cao!”

Đột ngột chuyển hướng, đôi xăng đan phóng Paelen thẳng lên bầu trời đêm. Phía dưới, đám trực thăng cố gắng đuổi theo, nhưng cậu đã bay quá nhanh rồi.

“Cao hơn nữa!” Paelen ra lệnh. “Đưa ta lên cao nữa nào!”

Không khí bỗng trở nên vô cùng loãng. Paelen cảm thấy hơi thở của mình ngày càng trở nên nặng nhọc, nhưng không đến nỗi không thở được. Khi cậu nhìn xuống, cậu thấy mấy chiếc trực thăng vật lộn để đuổi theo cậu. Cuối cùng chúng cũng bỏ cuộc và bay ra khỏi chỗ đó.

“Đúng rồi!” Cậu hét lên, đấm vào không khí để ăn mừng. Cậu nhìn xuống và đi theo dấu vết của đám trực thăng bỏ cuộc. Chúng đã nhập bọn với đám trực thăng đang đuổi theo thần Cupid. Nhưng hai chiếc đầu không

https://thuviensach.vn

bay tiếp nữa. Chúng lượn lờ một chỗ trên rặng cây. Paelen bỗng có cảm giác rất không tốt lành. Hai chiếc trực thăng đuổi cậu cũng dừng lại và lượn lờ một chỗ. Đèn tìm kiếm của chúng đột nhiên chiếu rọi và bắt đầu rà quét đám cây và mặt đất đầy tuyết phía dưới. Bọn chúng đang tìm kiếm thần Cupid.

"Xăng đan, đưa ta tới chỗ Cupid, nhưng phải thật cẩn thận đấy."

Đôi xăng đan đưa Paelen xuống dưới bầu trời. Tránh thật xa những ánh đèn tìm kiếm của đám trực thăng, cậu bay vào trong bụi cây. Lơ lửng ngay phía trên mặt đất một chút, chúng đưa cậu bay qua đám tuyết không dấu vết hướng đến khu vực đang chiếu đèn tìm kiếm thần Cupid.

Phía trước mặt, cậu nhìn thấy một khối lớn màu đen trong tuyết. Dù chưa đến tận nơi, nhưng tim Paelen đã đập thình thịch và miệng cậu trở nên khô khốc. Đó là thần Cupid. Người xứ Olympus có cánh đã bị bắn rơi khỏi bầu trời và lao xuống đất. Thần nằm bất động, trong trạng thái gãy gập. Một cánh bị bẻ ngoặt ra đằng sau, trong khi chiếc còn lại bị kẹp phía dưới thân mình bất tỉnh. Tuyết xung quanh thần Cupid chuyển thành màu đỏ do máu của thần loang ra.

Trên cao, những chiếc đèn tìm kiếm tiếp tục càn quét xung quanh khu vực. Lúc này chúng không thể nhìn thấy cậu và thần Cupid được.

Nhưng đó chỉ là vấn đề thời gian mà thôi. Paelen lo lắng kiểm tra cổ của thần Cupid. Mạch vẫn đập và thần vẫn còn thở. Khi ánh đèn tìm kiếm không ngừng quét đến gần, Paelen nhấc bổng thần Cupid lên tay.

"Đưa ta về Olympus," cậu ra lệnh cho đôi xăng đan, "nhanh lên!"

https://thuviensach.vn

Chương 19

Paelen bế thần Cupid trên tay trong lúc đôi xăng đan bay về phía khoảng không giữa các lùm cây và lên cao dần nơi bầu trời tối đen. Họ cố đạt vận tốc cần thiết để đi vào Dòng Mặt Trời, nhưng sức nặng của cả hai người Olympus quá lớn để có thể làm được.

Sau vài lần nỗ lực đều thất bại, Paelen buộc phải từ bỏ. Cậu ra lệnh cho đôi xăng đan đưa họ trở lại căn nhà gỗ. Khi họ hạ cánh xuống mái hiên, Paelen bế thần Cupid đến cửa rồi đá cho cánh cửa mở ra. “Đặc vụ T,” cậu gọi, “Cupid bị thương rồi!”

“Cupid!” Đặc vụ T vừa kêu thất thanh vừa chạy đến. Khuôn mặt hắn nhăn lại vì đau đớn. “Chuyện gì đã xảy ra vậy?”

“Có mấy cái máy biết bay,” Paelen giải thích. “Chúng có vũ khí lớn. Chúng đuổi theo bọn ta. Khi chúng nhận ra không thể đuổi theo được, chúng đã bắn Cupid rơi khỏi bầu trời. Anh ấy ngã xuống đất rất mạnh. Ta nghĩ anh ấy bị gãy cánh rồi.”

Đặc vụ T chạy trước và dọn chiếc bàn trà. “Đặt ngài ấy xuống đây đi,” hắn run run nói. “Bao giờ thì bác sĩ đến?”

“Chúng ta không gặp được ông ấy,” Paelen vừa trả lời vừa bế thần Cupid tới chỗ cái bàn. “Chỉ có chúng ta thôi.”

Paelen đặt thần Cupid xuống và cùng đặc vụ T xem xét vết thương cho thần. Lưng và cánh của thần đầy máu. Họ tìm thấy rất nhiều lỗ đạn sâu đang rỉ máu. Paelen đã đúng. Cánh bên trái của thần Cupid đã bị gãy gập sau cú ngã.

https://thuviensach.vn

“Vũ khí nhỏ không làm bọn ta bị thương được”, Paelen vừa đăm chiêu nói vừa nhấc chiếc cánh bị gãy của thần Cupid lên để kiểm tra phía dưới nó. “Nhưng hãy nhìn những chiếc máy biết bay đó đã làm gì với anh ấy này. Anh đã bị xé nát thành từng mảnh.”

“Ngài ấy cần một bác sĩ!” Đặc vụ T kiên quyết nói khi hắn cùng cậu băng bó và khử trùng cho thần Cupid. “Ngài ấy đang chảy máu và sẽ chết nếu không có bác sĩ. Tôi có thể cố gắng làm máu chảy chậm lại nhưng tôi không có kỹ năng để giúp được ngài ấy.”

“Ta không gặp được bác sĩ đó,” Paelen nhấn mạnh. “Và một bác sĩ con người cũng sẽ chẳng giúp được anh ấy đâu. Ta đã cố gắng đưa anh ấy về Olympus, nhưng đôi xăng đan của ta không thể chịu nổi sức nặng của cả hai...” Paelen ngừng lại.

Cuối cùng đôi mắt của cậu mở to. “Đợi đã - phấn hoa tiên! Cupid cần phấn hoa tiên. Đó là thứ giúp chúng ta khỏe khoắn và mạnh mẽ ở Olympus. Nó sẽ chữa lành vết thương cho anh ấy.” Cậu quay lại nhìn cha của Emily đang nằm trên ghế sofa và Earl đang nằm trên cáng. “Phấn hoa tiên sẽ giúp chữa lành cho tất cả những người ở đây.”

“Thế cậu còn đứng yên ở đây làm cái quái gì thế hả?” Đặc vụ T quát lên giận dữ. Hắn đẩy Paelen ra cửa. “Biến khỏi đây! Đi ngay! Bay về Olympus và lấy phấn hoa tiên đi. Cứu lấy Cupid của ta!”

https://thuviensach.vn

Chương 20

Emily không ngừng la hét. Tiếng la hét vẫn tiếp tục vang lên, cho dù Tange đã đặt tay ngang miệng của cô. Đôi mắt cô mở to sợ hãi và dán chặt vào hai sinh vật đang ngồi trên đôi ngai vàng đặt trên bệ cao. Cô cố gắng ngoảnh đi chỗ khác nhưng không thể. Nó xấu xí hơn bất cứ thứ gì cô có thể tưởng tượng và kinh khủng hơn bất cứ sinh vật nào từ những bộ phim kinh dị nhất mà cô và cha mình thường xem cùng nhau.

Đó là hai người đàn bà. Nhưng chẳng giống bất cứ thứ gì cô tìm nhìn thấy trước đây. Da của chúng bọc trong lớp vảy rắn màu xanh lục và vàng. Chúng có đôi cánh nhỏ bằng vàng trên lưng không ngừng vỗ như những con chim ruồi. Cánh tay kết thúc bởi bàn tay bằng đồng, chân chúng dài, xương xẩu và có bàn chân giống bàn chân con thằn lằn với những móng vuốt dài và sắc.

Nhưng điều kinh khủng hơn hết thảy là những cái đầu của chúng. Khuôn mặt chúng màu xanh lục và đầy vảy. Chúng không có mũi, chỉ có hai cái lỗ để thở giống của loài rắn mà thôi. Chúng không có môi để nói, nhưng có cái rãnh có thể mở ra khi chúng thét lên. Trên đầu, chỗ lẽ ra là tóc, hàng trăm con rắn lục mọc ra từ trên đỉnh đầu của chúng, tất cả đều uốn éo xung quanh trong khi những chiếc lưỡi tõe ra làm đôi cứ ngo ngoe và kêu xùy xùy.

Khi Tange mang cô tới, Emily nhìn thấy nhiều bức tượng hơn nữa ở xung quanh cái bệ. Lần này, chúng không phải là tượng của sinh vật Nirad trưởng thành, mà là của trẻ con. Khi cô nhìn gần hơn, phát hiện bất ngờ đã khiến những tiếng la hét của cô còn dữ dội hơn nữa. Những bức tượng

https://thuviensach.vn

Nirad - chúng không phải được tạc. Chúng là những sinh vật Nirad thực sự bằng cách nào đó đã bị biến thành đá! Da mỗi sinh vật Nirad không còn là màu cẩm thạch nữa, mà là đá cẩm thạch. Những khuôn mặt đầy kinh hãi của họ chứng tỏ những khoảnh khắc tra tấn cuối cùng của nỗi đau chúng có thể chịu đựng nổi khi tế bào của họ hóa thành đá.

Bên cạnh cô, Pegasus đang phát điên. Lúc họ bị đưa đến, nó chồm lên và hí vang đầy giận dữ cho đến khi thoát khỏi bọn Nirad vây quanh mình và lao về phía trước.

Con tuấn mã dừng lại ngay phía trước hai chiếc ngai vàng. Nó chồm lên cao và dang rộng đôi cánh bị cháy sém. Đầu nó ngửa ra đằng sau đầy tức giận khi đối diện với hai mụ đàn bà rắn. Con lợn lòi có cánh được đặt ngồi xổm giữa hai ngai vàng và lớn tiếng thét vào mặt con tuấn mã.

“Bình tĩnh nào Chrysaor,” một trong hai mụ đàn bà quái dị nói, xoa xoa cái đầu con lợn lòi đang nổi giận.

“Hãy nghe lời Euryale đi,” mụ còn lại nói. “Đây là lúc để ăn mừng. Chúng ta đã có Thần Lửa của Olympus về phe mình. Chúng ta không được để cô bé nghĩ xấu về chúng ta, hay nghĩ rằng chúng ta chúng hoan nghênh chuyến viếng thăm của cô ấy.” Mụ ta quay sang Pegasus. “Thế nên ngươi muốn nói gì thì nói, Pegasus ạ,” mụ xùy xùy qua chiếc miệng rắn mỏng dinh, “cũng sẽ chẳng thay đổi được gì đâu. Thời khắc báo thù cuối cùng cũng đã tới. Chúng ta cuối cùng sẽ lấy lại được công bằng. Jupiter và toàn bộ Olympus sẽ phải trả giá cho việc sát hại mẹ của ngươi. Em gái yêu quý của chúng ta, Medusa, sẽ được báo thù!”

Emily ngừng la hét. Nhưng cô run lên vì sợ hãi khi nhìn thấy hai mụ đàn bà gớm ghiếc. Nỗi sợ hãi khiến cô khó có thể suy nghĩ thấu đáo được. Nhưng cô phần nào nhớ ra được cái tên.

Medusa là...là... Emily căng óc ra để nhớ lại điều mà Joel đã kể cho cô nghe về mẹ của Pegasus. *Nữ thần tóc rắn*! Cuối cùng thì cô cũng đã nhớ ra. Mẹ của nó, Medusa, và hai người chị của mụ ta, Stheno và Euryale là những nữ thần tóc rắn. Pegasus được sinh ra khi con trai thần Jupiter,

https://thuviensach.vn

Perseus, cắt phăng cái đầu của Medusa. Joel đã kể rằng con tuấn mã được cho là phọt ra từ chiếc cổ đẫm máu của mụ ta. Nhưng Emily chưa bao giờ tin điều đó. Cô bất giác nhớ ra rằng một khi bạn nhìn vào nữ thần tóc rắn có nghĩa rằng bạn sẽ hóa đá ngay lập tức.

Emily nhìn vào tất cả đám tượng đá ở trong phòng này và hiểu rằng ít nhất một phần của truyền thuyết là sự thật. Nhưng nếu một người nhìn vào nữ thần tóc rắn mà bị hóa đá thì tại sao cô lại chưa bị? Rồi cả Pegasus và tất cả những tên Nirad còn sống ở trong sảnh này?

Trong lúc Pegasus còn đang bận tham gia cuộc cãi vã ầm ĩ và dữ dội với hai nữ thần tóc rắn, Emily đưa mắt quan sát kỹ hơn khắp chính điện. Đôi mắt của cô bắt gặp một chiếc cũi lớn được dựng lên ngay phía sau ngai vàng của hai mụ đàn bà rắn đáng ghét. Nó được làm hoàn toàn từ vàng, với những thanh vàng mảnh nhỏ đan vào nhau mà Emily thấy rằng ngay cả mình cũng có thể bẻ gãy được. Trên nóc của chiếc cũi là một khối vàng khổng lồ. Phần duy nhất của chiếc cũi lớn không làm bằng vàng là một cái ghế đá màu đen duy nhất đặt ở chính giữa.

Ngồi trên chiếc ghế đó là một phụ nữ Nirad. Cô ấy là người Nirad nhỏ bé nhất mà Emily từng nhìn thấy. Cô chắc chắn rằng nếu hai người họ đứng với nhau thì cũng chỉ bằng nhau thôi. Cô ấy trông rất trẻ, với khuôn mặt thanh mảnh, dịu dàng, gần như là xinh đẹp. Và mặc dù cô ấy cũng có bốn cánh tay, nhưng lại có một gam màu hồng đậm đáng yêu với những đường vân cam thạch hồng đậm hơn nữa. Thay vì mặc những miếng giẻ như những sinh vật Nirad khác, cô ấy mặc một chiếc váy dài màu hồng phớt, càng làm cho nước da của cô đẹp hơn nữa.

Emily cảm nhận được điều gì đó rất đặc biệt ở cô gái Nirad này. Nhưng một điều chắc chắn rằng, dù là ai đi nữa thì cô ấy cũng là sinh vật buồn bã nhất mà Emily từng nhìn thấy. Đôi vai của cô ấy trĩu nặng còn đôi mắt nhìn xuống mãi không rời khỏi tất cả những đứa trẻ bị hóa đá đặt xung quanh ngai vàng. Cuối cùng khi cô ấy ngước đôi mắt màu xám nhạt lên, trái tim của Emily gần như tan vỡ. Nỗi đau mà chúng mang theo thật không thể nào chịu nổi.

https://thuviensach.vn

Emily rời mắt khỏi cô gái Nirad màu hồng buồn bã và tiếp tục khám phá chính điện. Phía bên phải, cô nhìn thấy một phần của chiếc cũi khác. Không giống như chiếc cũi đặt phía trước căn phòng có các thanh vàng đan vào nhau, chiếc này có những thanh chắn màu đen dày và chắc chắn. Khi Emily cố nhoài ra ngó quanh người Tange để nhìn nó rõ hơn, đôi mắt cô dán chặt và con người đang nằm trên nền cũi. Cô há hốc mồm vì kinh ngạc. Đó là Joel.

Nếu Joel đang ở đây thì phải chăng những người khác cũng vậy? Emily tuyệt vọng nhìn khắp căn phòng để tìm kiếm bóng dáng của cha cô, Paelen và thần Cupid. Nhưng cô chỉ có thể nhìn thấy mỗi Joel. Cô cố gắng gọi cậu ấy, nhưng Tange vẫn tiếp tục che miệng cô. Cô với tay lên và cố gắng kéo hắn đi vừa dồn hết sức lực để vùng vẫy trong cánh tay của hắn. Nhưng cô càng giãy mạnh thì hắn càng nắm lấy cô chặt hơn.

Tange lắc đầu, cố gắng hết sức để ngăn cản cô.

Nhưng việc cô la hét và vật lộn đã gây sự chú ý. Pegasus đang đứng trước hai mụ thần tóc rắn, nó quay lại đi về phía Emily. Chỉ đến lúc đó con tuấn mã mới nhận ra Joel. Nó hí lên vang dội và phi đến bên cái cũi. Pegasus chồm lên và cố gắng đá văng ổ khóa to lớn trên cánh cửa. Dẫu sau vài cú đá mạnh mẽ, ổ khóa vẫn không hề hấn gì.

“Ngươi không phá được khóa đâu, Pegasus,” Stheno xùy xùy. “Cái khóa đó rất chắc chắn. Nhưng đừng sợ, thằng bé con người bên trong đó không bị tổn hại gì đâu. Cho đến lúc này là vậy...”

Rõ ràng trong giọng nói của mụ thần tóc rắn có sự đe dọa. Pegasus phi đến bên bệ và tiếp tục tranh cãi ầm ĩ. Nhưng con tuấn mã càng lớn tiếng thì người đàn bà rắn càng nói nhỏ nhẹ. Emily cố gắng lắng nghe nhưng cô không thể nghe được gì hết.

Joel quay lưng lại phía cô. Cô nhẹ nhõm hơn khi nhìn thấy mạng sườn của cậu phập phồng theo nhịp thở đều đều. Từ một góc nhỏ cô nhìn được thì trông cậu ấy vẫn ổn. Rồi sau đó Emily quay lại nhìn vào mặt Tange. Cô gật đầu, cố gắng nói rằng cô sẽ không la hét hay giãy giụa nữa.

https://thuviensach.vn

Tange bỏ tay ra khỏi miệng cô. Đôi mắt của cô nhìn chằm chằm vào những đứa trẻ bằng đá đứng trước ngai vàng. Khi sự kinh hãi ban đầu dần trở thành nỗi lo sợ không thay đổi, một cảm giác khác bắt đầu xâm chiếm từ tận sâu đáy lòng. Cô nhớ lại biểu hiện đau đớn trên khuôn mặt của Tange khi cô hỏi ông ta có con cái hay không. “Đó là con của ông sao?” Cô hỏi.

Một lúc lâu Tange không phản ứng gì và cô tự hỏi liệu ông ấy có nghe thấy tiếng cô nói không. Rốt cuộc, ông ấy cũng nhìn xuống và gật đầu với cô.

Emily đưa mắt nhìn lại những đứa trẻ hóa đá. Họng cô như bị bóp nghẹn lại khi cô nhìn thấy nỗi kinh hãi trên khuôn mặt của những đứa bé thơ dại. Như thể lúc bị hóa đá, chúng đang chạy khỏi ngai vàng vậy. Đột nhiên, một mảnh ghép quan trọng của trò chơi khó hiểu đã vào đúng vị trí.

“Ông xâm lược Olympus và đến New York là vì những mụ thần tóc rắn kia đang đe dọa con cái của ông phải không?”

Tange gật đầu.

“Và nếu ông không hợp tác, bọn họ sẽ biến chúng thành đá phải không?”

Một lần nữa Tange lại khẽ gật đầu.

Emily đưa mắt nhìn đi nơi khác, cô quá choáng váng để có thể nói được câu gì đó. Cô đã trở nên quá quen với việc căm ghét và khiếp sợ quân Nirad đến nỗi khó có thể tưởng tượng được rằng những sinh vật mạnh mẽ đáng sợ này thực ra lại là một dân tộc nô lệ bị thu phục. Họ xứng đáng với tình thương và lòng trắc ẩn của cô, chứ không phải sự kinh hãi và thù địch! Quân Nirad đã bị ép buộc phải phục tùng những mụ thần tóc rắn tàn ác kia hoặc đối mặt với việc con cái của mình bị hủy diệt.

Cô nhìn thấy một vài bức thượng của lũ trẻ đã bị vỡ và những mảnh vụn nằm rải rác khắp căn phòng. Mụ thần tóc rắn đã đủ xấu xa khi biến lũ trẻ thành đá. Nhưng đập nát chúng ra thì thật sự quá tàn độc.

Cô quay lại nhìn cô gái Nirad màu hồng trong cũi. “Cô ấy có quan trọng với ông không?”

https://thuviensach.vn

Tange ngước nhìn chiếc cũi. Cô thấy đôi mắt của ông ta trở nên buồn thảm hơn nữa. Ông ta chầm chậm gật đầu.

Trước khi Emily có thể đoán được người phụ nữ Nirad màu hồng và ai thì cuộc đối thoại giữa Pegasus và hai mụ thần tóc rắn kết thúc. Con tuấn mã rời khỏi khu vực ngai vàng và đành quay lại chỗ cô. Nhưng Chrysaor lao đến và chặn đường nó.

Pegasus lại chồm lên và đối mặt với con lợn lòi. Chrysaor đứng thẳng lên bằng đôi chân ngắn và mập của mình thách thức con tuấn mã. Nhưng trước khi cuộc chiến bắt đầu, hai mụ thần tóc rắn bắt đầu hét lên. Tiếng hét inh ỏi, chói tai và khiến mọi người trong chính điện kêu la vì đau đớn đến nỗi phải dùng tay để bịt tai lại.

Emily chưa bao giờ chứng kiến điều gì giống như vậy trong suốt cuộc đời mình. Thậm chí cả Tange cũng không chịu nổi âm thanh khủng khiếp đó và cũng phải che tai lại. Hai cánh tay của ông ta kẹp cô chặt hơn và chúng rung lên. Cuối cùng khi âm thanh đó ngừng lại, Emily bỏ tay ra khỏi tai và xem xem có máu hay không.

“Pegasus, đủ rồi đấy.” Euryale rít lên. Mụ ta đứng dậy khỏi ngai vàng và bước xuống bệ cao, đá một bức tượng trẻ con sang một bên khi đi qua. Cái tượng quay tròn rồi đổ kềnh ra một chiếc tay bé xíu của nó bị gãy. Trong cũi, người phụ nữ Nirad màu hồng thét lên một cách đau đớn.

“Trật tự!” Euryale cảnh cáo. “Hoặc ta sẽ tiêu diệt nhiều hơn nữa.” Mụ ta quay lại và nhìn con lợn lòi, “Chrysaor, sẽ không có cuộc chiến nào giữa hai ngươi nữa.”

Emily căng thẳng khi mụ đàn bà rắn đến gần. Cô có thể cảm nhận được Tange bắt đầu run rẩy thực sự. Nhưng không rõ là vì sợ hãi hay giận dữ? Nhìn nét mặt của Tange, cô không thể đoán được.

“Thế ra,” mụ thần tóc rắn nói, “đứa trẻ này là Thần Lửa của Olympus sao?”

Mụ ta càng đến gần, Emily càng nghe rõ tiếng những con rắn sống trên đầu mụ ta đang xuýt lên và phun phì phì. Mụ ta đứng trước mặt Emily.

https://thuviensach.vn

“Một đứa trẻ của loài người sao? Vesta đúng là đồ ngốc khi giấu trái tim của Thần Lửa trong một con người.” Mụ ta giơ tay ra và vuốt má Emily với ngón tay bằng đồng lạnh lẽo. “Con người nào cũng thật là mỏng manh. Bà ta nghĩ sao mà có thể làm thế chứ?”

Emily cảm thấy buồn nôn khi bị chạm vào. Cô không thể nhìn vào mụ thần tóc rắn. Đôi mắt cô nhìn chằm chằm vào Pegasus. Con tuấn mã nện mạnh chân xuống nền đá cẩm thạch và cố gắng tiến đến gần, nhưng con lợn lòi lại kêu ré lên.

“Ta nói ngươi thôi đi, Chrysaor,” Euryale quát. “Hãy để em trai ngươi được yên.”

Đôi mắt Emily chợt mở to nhìn con lợn lòi có cánh. “Đó là anh trai của Pegasus sao?” Cô quá sửng sốt để có thể bị tác động hơn nữa bởi cái đụng chạm của mụ đàn bà rắn.

“Sao thế này?” Mụ thần tóc rắn vừa nói vừa săm soi khuôn mặt của Emily. “Ngươi không biết rằng Pegasus có một người anh song sinh sao? Chúng được sinh ra khi tên sát nhân Perseus cắt cổ người em gái yêu quý của chúng ta.” Mụ ta tuôn ra một tràng cười cay nghiệt, xấu xa. “Thấy không Pegasus? Đã thấy loài người vô tâm như thế nào chưa hả? Có gì ngạc nhiên không khi chúng ta đã từng ăn thịt chúng? Ta thật sự không thể nào hiểu nổi tại sao ngươi lại lựa chọn dâng hiến lòng trung thành và thời gian của mình cho thứ này đấy.”

Stheno lao vút từ trên ngai vàng xuống và đến chỗ cô. Emily phải gắng sức lắm để không tiếp tục hét lên. Đôi mắt của cô nhìn theo lũ rắn che phủ toàn bộ đỉnh đầu của bọn chúng khi hai sinh vật gớm guốc đang vặn vẹo xung quanh và xùy xùy vào mặt cô.

Khi Stheno đưa tay chạm vào Emily, Pegasus hí lên và phi tới, cố gắng đứng chắn giữa hai mụ thần tóc rắn và Emily.

“Hãy câm mồm lại, cháu trai,” Stheno vừa xùy xùy vừa vỗ vỗ vào bờm của con tuấn mã. “Ngươi biết là chúng ta đã ít giết chóc hơn rồi mà. Ngươi

https://thuviensach.vn

sẽ lại có được con bé đó. Nhưng chỉ khi nào nó hoàn thành xong việc mà chúng ta muốn nó làm."

Emily ớn lạnh. Kẻ giết trẻ con man rợ này muốn cô làm điều gì đó cho bọn chúng sao? "Ta không biết tại sao ngươi đưa bọn ta về đây. Nhưng dù ngươi muốn ta làm bất cứ điều gì đi nữa thì hãy quên đi. Ta sẽ không làm đâu!"

Cả hai mụ thần tóc rắn đều phá lên cười, tiếng cười rít lên chói tai ghê rợn. "Thần Lửa này!" Stheno nói. "Con bé thực sự là Thần Lửa của Olympus."

Euryale lướt đến gần Emily hơn nữa và kẹp chặt cằm của cô bé một cách đau đớn bằng những ngón tay lạnh lẽo. "Ngươi nhầm rồi, nhóc con ạ. Ngươi sẽ làm chính xác những gì chúng ta bảo, ngay lúc chúng ta ra lệnh, hoặc ngươi sẽ được biết đến những nỗi đau đớn mà ngươi chưa từng được nếm trải trước đây."

Emily cố gắng lùi ra xa nhưng Tange giữ chặt lấy cô. "Ta không biết các ngươi nghĩ ta có thể làm gì. Các ngươi còn có nhiều sức mạnh hơn ta, ta chẳng là gì hết."

"Đúng vậy, nhóc con, ngươi chẳng là gì cả." Euryale đồng tình. "Nhưng vì một lý do nào đó, Vesta đã truyền cho ngươi sức mạnh của Olympus. Chỉ một mình ngươi mới có năng lượng để làm những việc mà bất cứ ai khác, dù còn sống hay đã chết, dù quá khứ hay hiện tại, cũng không thể làm được."

"Đó là việc gì chứ?" Emily sợ hãi hỏi.

Hai mụ thần tóc rắn nhìn nhau. Rồi họ cùng nhìn Emily trong khi hai cái miệng như miệng rắn ngoác ra cười một cách gớm ghiếc.

"Giết Jupiter."

https://thuviensach.vn

Chương 21

Bất chấp sự phản đối quyết liệt của Pegasus, nó vẫn bị khóa trong một chiếc cũi lớn. Emily được đưa vào cũi của Joel. Tange đặt cô xuống sàn và bắt đầu khóa cửa lại.

“Đợi đã!” Stheno ra lệnh. Mụ ta đưa tay ra. “Đưa chiếc nẹp chân bằng vàng cho ta.”

Emily nhìn xuống chân. “Nhưng không có nó ta sẽ không đi lại được.”

“Hãy nhìn xung quanh đi nhóc con, ngươi nghĩ rằng ngươi có thể đi được đến đâu chứ? Dù ngươi có thoát được ra khỏi chiếc cũi đó và rời khỏi cung điện của chúng ta, thì bất cứ tên Nirad nào trên đời này cũng sẽ cố giết ngươi cho bằng được. Chúng biết ngươi chính là nguyên nhân gây ra tất cả những nỗi đau khổ này của chúng.”

“Ta chẳng làm gì cả!” Emily cãi. “Chính các ngươi đã làm hại những con người đáng thương này. Hãy nhìn những gì các ngươi đã làm với những đứa con của họ đi. Ở đây các ngươi là lũ quái vật chứ không phải ta!”

Mụ thần tóc rắn đứng thẳng lên và bắt đầu xùy xùy. “Đừng lên giọng với ta. Đã đến lúc ngươi phải học cách cư xử rồi đấy!” Mụ ta ào tới chỗ chiếc cũi giam giữ người phụ nữ Nirad màu hồng. “Segan, hãy gọi một đứa trẻ nữa vào đây!” Mụ ta ra lệnh một cách dữ tợn. “Làm ngay lập tức, nếu không ta sẽ giết hai mươi đứa đấy!”

Emily thấy người Nirad màu hồng gục đầu xuống và đôi vai bắt đầu run rẩy.

“Làm đi!” Stheno ra lệnh.

https://thuviensach.vn

Người Nirad màu hồng ngước lên và tập trung nhắm mắt lại. Lát sau, một tên Nirad màu xám bước vào chính điện đem theo một đứa trẻ đang la hét và kêu gào. Nếu nó là một con người, Emily đoán nó không quá hai hoặc ba tuổi. Đứa trẻ cố gắng cắn vào tay tên Nirad màu xám và vung bàn tay đầy móng vuốt ra để cào vào mặt hắn.

"Đến đây," Stheno ra lệnh. "Để nó vào trong cũi với đám con người kia."

Đứa trẻ đang la hét được đưa tới chiếc cũi của họ. Emily bò lại gần Joel trong khi đứa trẻ Nirad bị kích động được đưa vào bên trong.

Phía bên kia căn phòng, Pegasus hí lên một cách tức giận, cố gắng bẻ gãy thanh chắn của cũi.

"Trật tự, Pegasus!" Stheno gào lên. "Thần Lửa của Olympus phải được dạy dỗ về sự tuân lệnh!"

Đứa trẻ Nirad nhìn Emily và Joel rồi bắt đầu khóc ré lên vì sợ hãi. Nó loạng choạng đi về phía cửa cũi và cố gắng thoát ra ngoài. Bốn cánh tay của nó đập rầm rầm vào những thanh cũi và nó bắt đầu hét lên một cách thảm thiết.

"Giờ thì Thần Lửa của Olympus, ngươi hãy học bài học này cho thật tốt nhé!" Mụ thần tóc rắn hét lên.

Đôi mắt của Emily mở to khi hai con mắt của Stheno chuyển từ màu ngọc lục bảo sang màu vàng rực rỡ. Mụ ta nhìn xuống đứa trẻ Nirad. "Ngươi đã gây ra việc này đấy, Thần Lửa của Olympus ạ. Đứa trẻ này sẽ phải chết vì ngươi!"

"Không, đừng!" Emily kêu lên khiếp sợ. "Làm ơn, đừng làm thế. Ngươi sẽ có cái nẹp chân của ta. Ta van xin ngươi, làm ơn đừng làm con bé đau!"

"Quá muộn rồi, Thần Lửa ạ," mụ thần tóc rắn rít lên. "Hãy nhận lấy bài học này của mình. Ngươi sẽ phải tuân lệnh chúng ta!"

Tiếng khóc the thé đầy sợ hãi của đứa trẻ chuyển thành tiếng hét đau đớn khi da của nó từ từ đen lại và trở nên đông đặc. Nó cố gắng di chuyển, cố gắng trốn thoát khỏi cái nhìn đầy chết chóc đó, nhưng nó không thể vì mỗi giây phút trôi qua cơ thể nó lại bị hóa đá nhiều hơn nữa.

https://thuviensach.vn

“Dừng lại!” Emily van xin. “Ngươi đang giết chết con bé đấy!”

Với tiếng kêu đau đớn cuối cùng, đứa trẻ đã hoàn toàn hóa đá. Emily đang nhìn vào một bức tượng cẩm thạch bé xíu. Trong chiếc cũi vàng phía trên kia, người phụ nữ Nirad màu hồng khóc thét lên vì đau khổ còn những người Nirad khác trong chính điện thì gục đầu xuống.

“Segan, trật tự đi!” Euryale quát. “Hoặc chị gái ta sẽ giết thêm đấy!”

Trái tim của Emily đập loạn lên trong khi nỗi căm giận của cô đối với hai mụ đàn bà tóc rắn lớn dần. Ngọn Lửa đang dâng lên từ tận sâu trong ruột gan của cô, cô không cố gắng ngăn nó lại. Emily quỳ gối. “Ta xin ngươi hãy dừng lại,” cô nói một cách giận dữ. “Nó là một đứa trẻ vô tội. Ngươi không có quyền giết nó!”

Cô giơ hai tay lên và những tia lửa bắn ra từ đầu ngón tay của cô. Nhưng chúng không bắn vào mụ thần tóc rắn như cô đã định. Với dòng cảm xúc không được kiểm soát của cô, những tia lửa khủng khiếp bay xuyên qua các thanh cũi và mặc sức bắn khắp chính điện. Tange gầm lên trong sự choáng váng và nỗi đau đớn khi một phần của tia lửa xoẹt qua bộ ngực to lớn và đầy cơ bắp của mình, nó hất tung ông ta về đằng sau như thể ông ta không hề có chút trọng lượng nào. Phía trước chính điện, người phụ nữ Nirad màu hồng đang khóc lóc vì hoảng sợ khi ngọn lửa đang cháy bắn vào chiếc cũi của mình. Nhưng trước khi những tia lửa chết chóc chạm vào cô ấy, một tên Nirad màu xám nhảy tới và hy sinh tính mạng của mình để cứu cô. Hắn thét lên đau đớn khi lớp da cẩm thạch bắt đầu rộp lên và bùng cháy.

Emily khiếp sợ nhìn nỗi đau và sự hủy diệt do năng lượng của cô đang gây ra. Cô chỉ tay xuống và cố gắng ngăn những tia lửa trước khi chúng gây thêm bất cứ sự tổn hại nào khác nữa. Nhưng khi những tia lửa làm cháy sém nền đá cẩm thạch của chính điện và khiến cho lớp đá bốc khói rồi thực sự chảy ra thì sức mạnh của nó càng tăng lên.

“Ngăn nó lại, Em,” cô tự ra lệnh cho bản thân. “Ngăn nó lại!”

Đột nhiên Euryale từ trên bệ phía trước hét lên, “Tắt nó đi, Thần Lửa, nếu không Pegasus sẽ chết!”

https://thuviensach.vn

Emily ngước nhìn Euryale một cách hoảng sợ khi mụ ta lướt về phía Pegasus. Đôi mắt của mụ đã vàng rực lên. “Đừng có ngốc nghếch, Thần Lửa. Nếu bắt buộc, ta sẽ giết cháu trai của ta. Hãy tắt lửa ngay lập tức nếu không nó sẽ chết.”

“Ta đang cố đây!” Emily vừa thét lên vừa vật lộn để thu hồi lại những ngọn lửa đang sôi sục, nhưng nỗi sợ hãi của Emily đối với hai mụ thần tóc rắn độc ác càng thổi bùng nó lên. Chúng không tuân theo mệnh lệnh của Emily. Cứ như thể những tia lửa đó có suy nghĩ và ý định của riêng chúng, và sẽ không thể bị ngăn chặn vậy.

“Chúng ta lại phải giết người lần nữa sao?” Euryale hỏi. Mụ ta chuyển cái nhìn đầy chết chóc của mình từ Pegasus sang Chrysaor. Con lợn lòi có cánh kêu ré lên và cố gắng lao ra xa khỏi người bác của mình. Khi đôi cánh nó bắt đầu hóa đá, nó nhìn Emily như thể van nài.

Khi ánh mắt gặp nhau, Emily thấy nỗi khiếp sợ và sự phản bội. Trong những hơi thở cuối cùng, nó vùng vẫy để kéo lê tấm thân phủ đá của mình đến gần cô hơn.

“Dừng lại!” Emily gào lên khi những cảm xúc rối loạn của cô càng như đổ thêm dầu vào lửa. Cô cố gắng thu chúng lại, cố gắng giành lại phần nào sự kiểm soát nhưng tâm trí của cô quá sợ hãi và mất tập trung. “Làm ơn đi, ngươi đang giết nó đấy!”

“Vậy hãy ngăn ngọn lửa lại!” Stheno ra lệnh.

Emily tập trung hơn bất cứ lúc nào khác trong cuộc đời mình. Cô có thể nghe thấy tiếng Pegasus đang hí ầm lên trong chiếc cũi đối diện. Những âm thanh đầy nỗi thống khổ đó đã truyền cho Emily sức mạnh và lòng quyết tâm cô cần phải có để cuối cùng có thể thu hồi lại được những tia lửa. Chúng yếu dần đi và ngừng lại đúng lúc Chrysaor đến bên chiếc cũi. Sự chuyển biến của con lợn lòi đã xong cùng lúc những tia lửa tắt ngấm. Đôi mắt đen của nó nhòa đi và hóa đá.

Stheno bước đến gần chiếc cũi và đối diện với Emily với một thái độ lạnh lùng, độc ác. “Ngươi sẽ phải kiểm soát cơn giận của mình, Thần Lửa

https://thuviensach.vn

ạ, hoặc là ta hứa với ngươi, Pegasus và những con người đi cùng ngươi sẽ phải chịu đựng số phận tương tự như Chrysaor.”

Emily ngã ra sàn nhà thở hổn hển một cách khó nhọc. Đôi mắt sợ hãi của cô rời khỏi Chrysaor để nhìn khắp chính điện sau sự tàn phá do nguồn năng lượng được giải phóng không kiểm soát của cô gây ra. Cuối cùng, đám lính gác đến và mang Tange cùng với tên Nirad bị thiêu cháy đi khỏi. Tange đang khẽ rên rỉ, nhưng vết thương của ông ta trông không hề nghiêm trọng. Tên Nirad bị thiêu cháy thì không còn cử động nữa.

Emily ngồi im vì choáng váng sau khi mất khả năng kiểm soát năng lượng. Cô thấy may mắn vì Joel vẫn bất tỉnh và đã không chứng kiến sự việc kinh khủng nhất vừa rồi. Khi đôi mắt của cô nhìn Chrysaor, cô nhận ra rằng hắn, giống đứa trẻ Nirad, đã chết vì cô.

Cô nhìn Pegasus đang gục đầu xuống và cào cào nền đất. Bất chấp những trận đánh cãi nhau không có điểm dừng thì con tuấn mã vẫn yêu thương anh trai của mình và giờ đang đau khổ trước cái chết của anh nó.

“Chị thực sự xin lỗi, Pegs à,” cô thì thầm khe khẽ. Emily nhìn làn da mượt mà, không tì vết trên đôi bàn tay mình và nhận ra rằng dù cô vừa mới gây ra sự tàn phá như thế nào thì lẽ ra nó còn phải tệ hơn thế. Nguồn năng lượng đã hoàn toàn được giải phóng khỏi cô. Cô đã may mắn khi không thiêu cháy Pegasus hoặc người phụ nữ Nirad màu hồng. Lần này còn tệ hơn rất nhiều so với những gì đã xảy ra ở Đền Thờ. Năng lượng của cô đang trở nên mạnh hơn, nhưng sự kiểm soát của cô lại đang kém đi.

Trong khoảnh khắc đó, Emily thề rằng sẽ không bao giờ sử dụng năng lượng của mình nữa.

“Giờ thì ngươi sẽ đưa cho ta chiếc nẹp chân bằng vàng của ngươi hay chúng ta lại tiếp tục làm như thế này lần nữa đây?” Stheno hỏi, xòe bàn tay bằng đồng của mình ra. Mụ ta dường như không hề để ý hay bận tâm một chút nào với những gì vừa xảy ra.

Emily ngồi bên cạnh Joel và tháo những chiếc dây nẹp toàn món đồ bằng vàng phức tạp đó. Cô ném ra phía cửa cũi, không hề nhìn mụ thần tóc rắn

https://thuviensach.vn

độc ác. “Lấy đi!”

“Ngươi đang học được rồi đó, Thần Lửa,” Stheno nói, nhặt chiếc nẹp chân lên. “Jupiter sẽ có bằng chứng rằng ngươi đang nằm trong tay chúng ta. Hắn sẽ không có sự lựa chọn nào khác ngoài việc đầu hàng chúng ta.”

Hai mụ thần tóc rắn lại gần nhau và cùng giơ chiếc nẹp chân bằng vàng lên cao. “Chúng ta sẽ giết Jupiter trước, rồi Olympus sẽ thuộc về chúng ta!”

https://thuviensach.vn

Chương 22

Khi hai mụ thần tóc rắn đã có được nẹp chân bằng vàng, bọn chúng cười khoái trá và sung sướng rời khỏi chính điện. Emily chăm chú nhìn Joel. Khuôn mặt cậu bầm tím và dính đầy máu khô. Mũi của cậu bị giập nặng và đôi mắt sưng vù nhắm nghiền lại. Khi cô khẽ vuốt trán cậu, năng lực chữa lành của cô lập tức phát huy hiệu quả đối với cậu và những vết bầm tím bắt đầu mờ đi.

Đôi mắt cậu hấp háy mở.

“Ổn rồi, Joel.” Emily khẽ nói. “Cậu an toàn rồi.”

“Em,” Joel thì thầm “Chuyện gì đã xảy ra vậy? Cậu mở choàng mắt và ngồi dậy. “Bọn Nirad!” Cậu kêu lên. “Emily, bọn Nirad đã tỉnh lại.”

“Joel, khẽ thôi!” Emily lấy tay bịt miệng cậu. Đôi mắt lo lắng của cô hướng ra cửa nơi những mụ thần tóc rắn vừa đi khuất. Cô giúp cậu ngồi dậy và quan sát phản ứng của cậu khi cậu nhìn khắp xung quanh mình.

“Chuyện gì thế?” Cậu thì thầm hỏi.

“Chúng ta đang ở đâu?”

“Thế giới của Nirad.”

Emily kể lại cô và Pegasus đã bị tấn công ở nhà hàng Táo Đỏ ra sao rồi bị đem đến đây như thế nào. Sau đó cô kể cho cậu nghe tất cả những điều cô biết về dân Nirad và rằng chính những mụ thần tóc rắn đã đứng đằng sau tất cả các cuộc tấn công Olympus chứ không phải đội quân Nirad.

Joel lắc đầu không tin. “Những mụ thần tóc rắn á? Thật không vậy? Không có nhiều tài liệu viết về các chị của Medusa. Chỉ nói rằng Medusa

https://thuviensach.vn

có thể chết còn các chị của mụ ta thì bất tử. Và bọn chúng đều độc ác như nhau, đều có thể biến người khác thành đá."

"Bọn chúng là những sinh vật độc ác và gớm ghiếc nhất mà mình từng nhìn thấy," Emily nói. "Đáng sợ hơn cả bọn Nirad mà chúng ta gặp lần đầu tiên. Đầu của bọn chúng thực sự toàn những con rắn đang xùy xùy, còn da thì đầy vảy rắn."

"Y như trong những câu chuyện thần thoại vậy." Joel trầm ngâm.

"Joel, đây không phải là truyện thần thoại!" Emily đáp. "Hai mụ thần tóc rắn đã biến dân Nirad thành nô lệ và đang giết hại con cái của họ để khống chế họ. Khi mình chúng đưa cho bọn chúng chiếc nẹp chân, chúng đã hóa đá một đứa trẻ con Nirad ngay trước mắt mình đấy!" Emily gục đầu. "Con bé đã chết vì mình. Rồi chúng nói chúng sẽ làm điều tương tự với cậu và Pegasus nếu mình không làm việc chúng muốn."

"Đó là việc gì chứ?" Joel hỏi.

"Chúng muốn mình giết thần Jupiter."

"Gì cơ?" Joel kêu lên.

Emily đã không nghĩ rằng Joel có thể trông sửng sốt đến như thế. Nhưng khi cô kể cho cậu về kế hoạch của hai mụ thần tóc rắn, đôi mắt của cậu mở to tròn xoe. "Cậu không thể làm điều đó được!" Joel cương quyết. "Bất kể chúng có làm gì với Pegasus và mình, thì cậu cũng không thể làm như thế được!"

"Mình sẽ không," Emily nói. "Mình sẽ không sử dụng năng lượng của mình nữa. Chúng quá nguy hiểm. Lẽ ra cậu nên nhìn những gì đã xảy ra ở nhà hàng Táo Đỏ và ngay tại đây trước khi cậu tỉnh lại. Chúng thoát ra khỏi người mình. Joel à, năng lượng của mình đang lớn dần và mình không thể kiểm soát chúng được. Mình nghĩ mình vừa giết chết một sinh vật Nirad và chắc chắn đã làm Tange bị thương."

"Tange ư?"

Emily giải thích cho Joel về sinh vật Nirad màu da cam to lớn và những thiệt hại mà cô đã làm trong chính điện này. Cô chỉ vào một chỗ rộng lớn bị

https://thuviensach.vn

cháy rụi phía trước chiếc cũi của họ. “Lẽ ra nó còn có thể tồi tệ hơn nữa cơ.”

Joel cố gắng an ủi cô, nhưng Emily gần như quá hoảng sợ trước năng lượng của chính mình cũng như trước những mụ thần tóc rắn. Cô lo sợ rằng sau này cô sẽ không thể ngăn chúng lại và cơn ác mộng thiêu rụi cả thế giới này của cô sẽ trở thành sự thực.

“Emily, mình chắc rằng Tange ổn mà. Sinh vật Nirad có lớp da rắn như đá vậy.”

“Là cậu đã không thấy đó thôi, Joel ạ. Nó như một cơn bão lửa mà mình không thể nào ngăn cản được.”

“Nhưng cậu đã ngăn nó được rồi mà,” Joel nói.

“Vừa kịp thôi,” cô đáp. “Nhưng lần sau thì sao chứ?”

“Mình chắc rằng cha cậu, Paelen và Cupid sẽ đưa chúng ta ra khỏi đây trước lúc đó.”

“Cha mình ư?” Emily xúc động kêu lên. “Joel, cậu đã nhìn thấy cha mình sao? Ông thế nào? Các cậu đã đưa ông ra khỏi cơ sở của CRU chưa? Ông có biết về chuyện của mình và việc xảy ra ở Olympus không? Cậu có kể cho ông nghe rằng chúng ta đã muốn quay lại với ông như thế nào không?”

Joel nắm tay cô, “Emily, bình tĩnh này. Cha của cậu khỏe.” Joel kể cho cô nghe những gì đã xảy ra trong cơ sở của CRU. “Bọn Nirad tóm được mình, nhưng mình chắc rằng những người khác đã trốn thoát một cách an toàn rồi.”

Emily ngồi tựa lưng vào thanh cũi. Đây là tin tốt lành nhất mà cô được nghe từ rất lâu rồi. Cô vui mừng vì cha đã thoát khỏi tay bọn CRU, nhưng cô cũng lo lắng rằng ông có thể bị thương bởi quân Nirad. “Thế bọn chúng đưa mỗi mình cậu đến đây thôi sao?”

Joel nhún vai. “Mình đoán là thế. Tên Nirad đó đã đánh mình bất tỉnh. Mình tỉnh dậy thì đã ở đây với cậu rồi.”

https://thuviensach.vn

Emily và Joel ngồi bên nhau, tay nắm tay. Có cậu ấy ở đây khiến cô cảm thấy tốt hơn rất nhiều. Khi Tange quay lại chính điện, Emily cố gắng nhìn xem mình đã làm ông ấy bị thương nặng đến như thế nào. Tange đến bên chiếc cũi của sinh vật Nirad màu hồng trước và rồi chậm chạp bước về vị trí của mình.

Ngực của ông ta được bôi một lớp hồ màu xanh lục đậm dày, nhưng xung quanh vẫn lộ ra những vết bỏng cho thấy chỗ mà ngọn lửa của cô đã xoẹt qua. Chúng sưng tấy lên và có màu cam sẫm.

“Tôi thực sự xin lỗi, Tange,” Emily nói. “Xin hãy tha lỗi cho tôi. Tôi thề rằng tôi không hề cố ý làm ông và cả tên lính gác kia bị thương. Năng lượng thoát ra khỏi tôi. Tôi không thể nào kiểm soát được.”

Tange không phản ứng gì trước những lời nói của cô và đứng im như đá tại vị trí của mình.

“Tange à, làm ơn mà,” Emily van nài. “Tôi thề là tôi sẽ không bao giờ làm tổn thương ông hay người dân của ông nữa. Đó chỉ là một tai nạn thôi!”

Phía bên kia chính điện, Pegasus đang chạy nước kiệu xung quanh chiếc cũi giam cầm mình. Đầu nó cúi thấp và đang khẽ hí lên, thỉnh thoảng dừng lại rồi lao vào những chấn song để cố gắng thoát ra ngoài.

“Có chuyện gì xảy ra với Pegasus thế?” Joel hỏi, nhìn những vết bỏng trên khắp cơ thể nó.

“Chính mình đã khiến nó ra nông nỗi đó đấy.” Emily đau khổ nói. “Nó đã bị thương trong đám cháy mình gây ra ở nhà hàng Táo Đỏ. Và rồi hai mụ thần tóc rắn đã giết chết anh trai nó.” Đôi mắt của cô hướng về phía Chrysaor. Trong những giây phút đau đớn cuối cùng, cô đã nhìn thấy sự thay đổi của nó. Nó nhận ra mình đã sai lầm khi về phe các bác của mình. Nỗi ân hận đó giờ đây vĩnh viễn khắc sâu trên khuôn mặt bằng đá của nó. Cô bò đến phía chấn song gần chỗ Chrysaor nhất. Joel cũng đến bên cô và nhìn con lợn lòi.

https://thuviensach.vn

“Đó là anh trai của nó sao?” Cậu sửng sốt hỏi. “Mình đã đọc rằng Pegasus có một người anh song sinh, nhưng hầu hết các câu chuyện đều nói rằng đó là một người khổng lồ. Mình đã không biết rằng nó lại là một con lợn lòi có cánh.”

Emily gật đầu và đưa tay vuốt ve chiếc mõm bằng đá lạnh lẽo của con lợn. “Chrysaor đã dẫn quân Nirad đến nhà hàng Táo Đỏ.” Cô nhìn bức tượng. “Ta ước gì ngươi đã không làm như thế, Chrysaor à. Nếu ngươi không phản bội lại Olympus, chúng ta đã có thể trở thành bạn bè rồi!”

Dưới những ngón tay của cô, Emily cảm thấy chiếc mõm bằng đá của con lợn lòi ấm dần lên. Cô rụt tay lại. Lẽ nào cô đã tưởng tượng ra? Cô nhìn và có thể thấy phiến đá mờ đi khi màu nâu hiện dần lên trên bề mặt.

“Em, cậu nhìn chưa!” Joel kêu lên. “Chạm vào nó lần nữa đi!”

Pegasus ngừng chạy và đứng im nhìn cô. Đầu nó nhún lên nhún xuống và mũi khịt khịt khi Emily thò tay qua chấn song và vuốt ve khuôn mặt của Chrysaor. Một lần nữa, phiến đá dưới tay cô ấm dần lên.

Đột nhiên từ phía trước căn phòng, người phụ nữ Nirad màu hồng mà hai mụ thần tóc rắn gọi là Segan kêu lên một tiếng.

Cả hai đều ngước lên khi Tange rời khỏi vị trí và tiến đến chiếc cũi của họ. Joel lao đến để bảo vệ Emily. “Lùi lại!” Cậu kêu lên, tư thế dũng cảm sẵn sàng chiến đấu với sinh vật Nirad khổng lồ.

“Emily đã bảo cô ấy xin lỗi và không hề cố ý gây tổn thương cho ông rồi mà.”

Tange lắc đầu, gầm gừ vài tiếng khẽ khàng và chỉ vào đứa trẻ hóa đá trong cũi của họ.

“Ông ta muốn gì thế?” Joel hỏi.

“Mình nghĩ là mình hiểu.”

Emily bò gần về phía bức tượng của đứa trẻ Nirad và chạm vào một cánh tay bằng đá cẩm thạch của nó. Ngay lập tức phiến đá bắt đầu ấm lên khi

https://thuviensach.vn

màu sắc hiện dần lên bề mặt. Cô thả đứa bé ra và ngước nhìn sinh vật Nirad màu cam.

Đôi mắt của Tange mở to và ông ta kêu lên một tiếng cảm động và âm thanh đó được lặp lại bởi ba tên lính màu cam khác trong chúng. Ông ta quay lại phía Segan và gọi cô ta.

Trong cũi Pegasus đang nhảy nhót, còn trái tim của Emily đang trở nên điên cuồng với niềm hy vọng. “Tange, tôi có thể cứu bọn trẻ!” Cô kêu lên. Cô nhìn Joel. “Chúng không chết! Tất cả những đứa trẻ kia đều có thể hồi sinh. Nếu chúng ta đánh bại được hai mụ thần tóc rắn, chúng ta có thể cứu được tất cả mọi người!”

Khi Emily đưa tay chạm vào đứa trẻ lần nữa, Segan bỗng kêu lên một tiếng khác lạ. Tange đến bên chiếc cũi và giữ lấy tay của Emily. Ông ta lắc đầu và chỉ về phía cửa của chính điện.

“Em, bọn chúng đang quay trở lại,” Joel nói. Cậu đỡ cô quay lại phía cuối cũi trong khi Tange trở về vị trí của mình như thể ông ta chưa từng rời chỗ.

Emily ngồi dựa lưng vào những chấn song và nắm chặt tay của Joel. Cô liếc nhìn Chrysaor lần nữa và thấy dấu tay của mình vẫn in hằn trên khuôn mặt của nó. Nếu hai mụ thần rắn nhìn kỹ thì chắc chắn bọn chúng sẽ phát hiện ra nó. “Vậy là xong,” Stheno nói. “Thông điệp đã được gửi đi. Chỉ còn là vấn đề thời gian trước khi Jupiter đầu hàng chúng ta.”

“Chúng ta phải chuẩn bị,” Euryale nói. Mụ ta quay lại phía sinh vật Nirad màu hồng. “Ra lệnh cho người của ngươi dọn dẹp sạch sẽ nơi này đi. Chúng ta có một vị khách rất đặc biệt đang tới và chúng ta không muốn hắn biết một chút gì về những điều đang xảy ra ở đây.” Đôi mắt của mụ nữ thần lướt nhìn về phía cũi của họ và dừng lại ở Joel.

Trái tim của Emily gần như ngừng đập và cô có thể cảm nhận được bàn tay Joel đang siết chặt lấy tay mình.

“Ngươi đã tỉnh rồi đấy,” Stheno vừa nói vừa lướt tới gần. “Tên ngươi là gì hả cậu bé con?”

https://thuviensach.vn

Emily có thể cảm thấy bàn tay của Joel đang run rẩy khi mụ thần tóc rắn tập trung vào cậu. Những con rắn trên đầu mụ xùy xùy và phun dãi về phía cậu.

“Joel,” cậu khẽ trả lời, nhìn chằm chằm vào sinh vật kỳ quái.

“À, Joel,” mụ tiếp tục, “bọn ta đưa ngươi đến đây bởi bọn ta biết Thần Lửa của Olympus quan tâm đến ngươi. Ngươi sẽ tuyệt đối an toàn chừng nào con bé đó hợp tác với chúng ta. Nhưng nếu nó cố tình sử dụng năng lượng của mình chống lại bọn ta, ngươi sẽ là người đầu tiên phải gánh chịu đấy.” Đôi mắt đầy ác ý của mụ nhìn Emily. “Ngươi sẽ khôn ngoan hơn nếu nhớ lấy điều này. Bọn ta thường ăn thịt những đứa trẻ như Joel đấy. Đã từ rất lâu ta không được thưởng thức miếng thịt ngon ngọt và hấp dẫn như nó rồi. Hãy chú ý cách cư xử của mình, nhóc con ạ, hoặc ngươi sẽ phải chứng kiến những điều khủng khiếp nằm ngoài sức tưởng tượng của mình đấy!” Stheno rời đi, mụ ta bước lên chỗ Tange và nhìn ông ta từ trên xuống dưới. Mụ ta chạm vào vết bỏng của ông và hít hít lớp hồ màu xanh lục đậm. Cuối cùng mụ ta chỉ vào Chrysaor hóa đá. “Đưa cái thứ đó ra khỏi đây.”

Tange gầm gừ một tiếng và tiến đến. Khi ông ta nâng bức tượng nặng nề lên bằng bốn cánh tay của mình, ông nhìn Emily và Joel rồi gật đầu một cái nhanh đến nỗi gần như không thể nhìn thấy.

Khắp xung quanh, quân Nirad bắt đầu dọn dẹp căn phòng. Một vài sinh vật tiến đến cẩn thận nhấc những đứa trẻ hóa đá phía dưới chiếc bệ lên.

“Không,” Euryale ra lệnh. “Để chúng ở yên đó. Chúng ta phải chắc chắn rằng nữ hoàng mới của chúng ta hiểu được những hình phạt dành cho sự bất tuân lệnh.” Mụ quay lại nhìn sinh vật Nirad màu hồng, “Segan, ngươi biết rõ chúng ta đang nắm giữ bao nhiêu đứa trẻ của ngươi. Đừng khiến chúng ta phải hủy diệt tất cả bọn chúng.”

“Nữ hoàng!” Joel vừa thì thầm vừa ngước mắt nhìn sinh vật Nirad màu hồng. “Cô ấy là nữ hoàng của bọn họ.”

Mảnh ghép cuối cùng cũng đã vào đúng vị trí. Giống như bầy ong hay đàn kiến, nữ chúa điều khiển thần dân của mình - và bằng việc đe dọa dùng

https://thuviensach.vn

bạo lực đối với trẻ con của họ, hai mụ nữ thần đã khống chế được nữ hoàng. Emily quan sát thấy Segan cúi xuống và gật đầu.

Emily và Joel ngồi tựa lưng vào chấn song, tay trong tay trong khi những sinh vật Nirad khổng lồ dọn dẹp căn phòng. Những tên lính màu cam bốn tay đứng đầu, trong đó có Tange đang nhẹ nhàng thu nhặt mảnh vụn của các bức tượng bị vỡ khắp nơi. Emily tự hỏi nếu những mảnh vỡ được ghép lại với nhau thì cô có thể chữa lành cho những đứa trẻ bị đứt gãy hay không?

Phát hiện ra mình có năng lượng để giải thoát cho những sinh vật bị hai mụ nữ thần tàn ác hóa đá đã mang đến cho Emily một chút ít hy vọng. Bằng cách nào đó, họ phải tìm ra cách thoát khỏi đây. Và khi thoát được rồi, họ sẽ chiến đấu để trả tự do cho các sinh vật Nirad nô lệ và đối mặt với hai mụ nữ thần tóc rắn một lần và mãi mãi.

https://thuviensach.vn

Chương 23

Thời gian như ngừng lại khi Emily và Joel ngồi bên nhau trong chiếc cũi đó.

Phía đối diện họ, Pegasus đang chạy nước kiệu và đá mạnh vào cửa cũi, cố gắng thoát ra ngoài. Nó hí vang về phía hai mụ nữ thần tóc rắn đang ngồi trên ngai vàng.

“Chúng ta sẽ thả ngươi ra khi nào Jupiter chết!” Euryale vừa nói vừa đứng dậy và lướt xuống phía dưới bệ, “sẽ không sớm hơn lúc đó một giây phút nào hết. Ta sẽ không để ngươi cố gắng cảnh báo hắn đâu.”

Pegasus hí lên ầm ĩ. Euryale lướt đến gần chiếc cũi của nó và giơ một bàn tay lên cảnh cáo. “Ta ngày càng mệt mỏi với những lời than vãn không ngừng của ngươi rồi đấy. Im đi hoặc ngươi sẽ cùng chung số phận với anh trai của ngươi trong khu vườn đá bây giờ.”

Nhưng con tuấn mã không ngừng lại. Khi cơn giận dâng lên cao hơn, mụ nữ thần vỗ đôi cánh vàng nhỏ xíu của mình và bay về phía Emily. “Vì những lý do vượt quá sự hiểu biết của ta, Pegasus chọn trung thành với ngươi. Ta khuyên ngươi nên nói với nó là giữ trật tự đi hoặc ta sẽ hóa đá nó đấy.”

Đôi mắt của Emily hướng về phía con tuấn mã. “Làm ơn đi! Pegs,” cô van nài. “Mụ ta sẽ làm như thế đấy! Làm ơn dừng lại đi, chị không thể chịu đựng nổi nếu mất em đâu.”

“Hãy nghe lời Thần Lửa đi, Pegasus,” Euryale cảnh báo. “Ngươi biết ta rồi mà, ta sẽ làm thật đấy.”

Cuối cùng Pegasus cũng im lặng. Nó nhìn Emily và khẽ khịt mũi.

https://thuviensach.vn

“Ta tin rằng ta đã đánh giá thấp sức mạnh của ngươi đối với cháu trai mình. Ta chưa từng nhìn thấy Pegasus chịu khuất phục bất cứ một ai cả.”

Joel đứng dậy và ngang nhiên đối diện với mụ nữ thần gớm guốc. “Không có sức mạnh nào liên kết họ lại cả. Đó là một thứ mà ngươi sẽ không bao giờ hiểu được. Họ quan tâm đến nhau.”

“Những lời nói ngu ngốc.” Euryale vẩy tay một cách thô bạo. Mụ lướt trở lại bên cạnh chị gái của mình trên ngai vàng. “Chúng ta có quá nhiều thứ phải chuẩn bị, đến lúc chúng ta nghỉ ngơi rồi.”

Stheno đứng dậy và đi đến chỗ nữ hoàng Nirad. Bàn tay của mụ lởn vởn đầy đe dọa trước những chấn song bằng vàng mỏng manh của chiếc cũi. “Hãy nghe ta nhắc nhở đây, Nữ hoàng. Nếu sáng mai bất cứ tên tù nhân nào rời khỏi căn phòng này, ta sẽ giết ngươi và hủy hoại tất cả những gì còn lại trong cái thế giới ghê tởm này của ngươi. Hãy đảm bảo rằng chúng sẽ không trốn thoát đấy.”

Segan cúi đầu.

“Đi nào, em gái. Cuộc đời tha hương của chúng ta sẽ nhanh chóng khép lại. Chúng ta sẽ sớm được tự do giành quyền cai trị.”

Khi chúng đi khỏi, Emily ngồi lại, thở dài nặng nề và gục đầu xuống. “Mình thực sự xin lỗi, Joel.”

“Xin lỗi vì chuyện gì chứ?” Cậu cau mày.

Cô không thể đối diện với cậu. “Xin lỗi vì đã kéo cậu vào toàn bộ việc này. Lúc đầu, nếu như mình đã không đến khu nhà đá nâu đó để tìm cậu khi Pegasus rơi xuống mái nhà mình, giờ cậu đã không ở đây rồi.”

Joel choàng tay ôm lấy cô và kéo cô lại gần. “Đừng ngốc nghếch như vậy. Ngày hôm đó cậu đã cứu sống mình. Nếu không có cậu, có lẽ mình đã kết thúc trong tù rồi! Và cho dù chúng ta có chết ở đây, điều mà mình biết chắc rằng sẽ không xảy ra, thì mình cũng không bao giờ hối hận dù chỉ một giây nào vì chuyện này. Cậu không biết cậu có ý nghĩa thế nào với mình sao?”

Emily ngước lên nhìn sâu vào đôi mắt ấm áp của cậu.

https://thuviensach.vn

“Emily à, cậu là người em gái mà mình đã không bao giờ có. Cậu không biết rằng mình sẽ làm mọi thứ vì cậu sao? Mình sẽ chiến đấu bằng tay không với bọn nữ thần tóc rắn nếu đó là việc mình phải làm.”

Emily cảm thấy nước mắt dâng tràn đôi mi.

Cậu khẽ siết cô. “Bây giờ thì hãy lau nước mắt của cậu đi trước khi cậu thổi tung tất cả chúng ta và phá hủy kế hoạch trốn thoát của mình.”

Emily sụt sịt và chấm nhẹ nước mắt bằng chiếc khăn tay của thần Neptune. Cô nhìn Pegasus và nhận ra rằng Joel đã đúng. Cô không hề hối tiếc dù chỉ một giây phút nào trong cuộc đời mình kể từ khi con tuấn mã đến bên cô. Cô chỉ mong ước giá mà đã được gặp lại cha mình. Ông có an toàn không? Paelen vẫn ở bên ông chứ? Ông có biết cô thực sự thương và nhớ mong ông nhiều như thế nào không? Những câu hỏi đó cứ ám ảnh cô mãi cho đến khi cô dần chìm vào giấc ngủ trong vòng tay của Joel.

Không lâu sau, Emily thức giấc. Joel đang ngáy nhè nhẹ trong khi cánh tay vẫn ôm lấy cô một cách bảo vệ. Pegasus đang dựa vào những chấn song và ngủ gà ngủ gật. Nữ hoàng trong cũi vàng đang cuộn mình trên chiếc ghế ngủ ngon lành. Emily nhìn Tange và đám lính gác khác trong chính điện. Bọn họ đều đang đứng canh ngay ngắn tại vị trí của mình. Dường như họ chẳng bao giờ rời khỏi chỗ hay ngủ nghê gì. Họ chỉ tiếp tục đứng canh cho nữ hoàng của mình thôi.

Ngay khi Emily định ngả vào Joel thì những âm thanh gầm rú bỗng phá tan sự tĩnh mịch của chính điện.

Tange và ba lính đứng gác đầy cảnh giác. Tên lính ở gần cửa nhất gọi với ra phía sảnh ngoài. Một tiếng trả lời ngắn gọn nhanh chóng đáp lại.

Phía trên chiếc cũi vàng, Segan ngay lập tức tỉnh giấc và ngồi dậy trong chiếc ghế của mình. Cô ngẩng đầu và nhắm mắt lại. Emily cảm thấy như thể cô ấy đang tập trung cao độ để lắng nghe vậy.

“Cái gì thế?” Joel giật mình và cuống cuồng nhìn ngó xung quanh.

“Mình không biết nữa,” Emily đáp. “Có điều gì đó vừa đến.”

“Có thể thần Jupiter đang ở đây.”

https://thuviensach.vn

Pegasus hí về phía nữ hoàng, cô ta đáp lại bằng một tiếng trả lời khe khẽ. Emily nhìn thấy phản ứng của con tuấn mã. Nó bắt đầu chạy nước kiệu trong sự giam hãm chặt chẽ của chiếc cũi và nện mạnh chân xuống nền. Dù cô ta đã nói gì với nó thì cũng khiến nó rất lo lắng.

“Chuyện gì vậy, Pegs?” Emily gọi. “Có phải thần Jupiter không? Ngài đang ở đây phải không?”

Pegasus ngừng chạy và nhìn cô chằm chằm. Nó lắc đầu và khịt mũi.

“Không phải thần Jupiter,” Joel giải thích. “Vậy thì là gì?”

Tiếng thét chói tai của hai mụ thần tóc rắn khiến Emily và những người khác trong chính điện im lặng. Nhưng nó không làm cho Pegasus thôi chạy quanh chiếc cũi của mình.

Hai mụ nữ thần bước vào và lướt đến bên chiếc cũi của nữ hoàng. “Segan, ra lệnh cho người của ngươi đưa các tù nhân lại đây cho ta ngay lập tức!”

“Các tù nhân ư?” Joel nói.

Tâm trí của Emily ngay lập tức lóe lên suy nghĩ về cha, Paelen và thần Cupid. Phải chăng họ đã tìm được thế giới của Nirad và bị bắt rồi không?

Từng giây phút chậm chạp trôi qua trong lúc họ chờ đợi để nhìn thấy những người đã bị quân Nirad bắt. Cuối cùng sự náo động cũng xuất hiện phía sảnh ngoài của chính điện. Emily và Joel cùng nín thở. Trái tim của họ chùng xuống khi họ nhìn thấy cặp sinh đôi, thần Diana và thần Apollo, đang bị mấy tên Nirad màu xám kéo lê vào chính điện. Trên cánh tay và khuôn mặt của họ đầy những vết cắt sâu hoắm và bầm tím, dấu vết một cuộc chiến rất ác liệt.

Đôi mắt của thần Diana mở to khi bà nhìn thấy họ. “Emily, Joel, các con đang làm gì ở đây thế? Các con có ổn không?”

“Bọn chúng đều không bị tổn hại gì hết,” Euryale đáp. “Ngươi nghĩ rằng bọn ta có thể hãm hại trẻ con hay sao?”

https://thuviensach.vn

“Đừng có xúi giục ta trả lời ngươi, Euryale ạ!” Thần Diana vừa nói to vừa đưa mắt nhìn mụ thần tóc rắn một cách giận dữ. “Ta biết hết mọi thứ về cái khẩu vị ghê tởm của các ngươi rồi.”

Thần Apollo vùng vẫy để thoát ra khỏi những tên Nirad đang giữ chặt lấy mình. “Thả bọn ta ra, đồ quỷ dữ, trước khi ta nổi giận!”

“Giờ đây ngươi đang không ở Olympus đâu, Apollo ạ!” Stheno vừa nói vừa vỗ vỗ đôi cánh bằng vàng nhỏ xíu của mình và bay khỏi bệ cao. Mụ ta hạ cánh xuống trước mặt những vị thần Olympus. “Ngươi không thể ra lệnh linh tinh cho bọn ta mãi được đâu. Đây là thế giới của bọn ta. Bọn ta cai trị nơi này. Không phải ngươi, cũng không phải người chị song sinh của ngươi và càng không phải Jupiter! Nếu ta bảo ngươi quỳ gối, ngươi sẽ phải quỳ gối trước bọn ta. Ngươi không có quyền lực gì ở đây hết.”

“Và các ngươi cũng chẳng thể ngăn cản được bọn ta đâu,” Euryale nói chêm vào. “Bọn ta đã đợi cơ hội báo thù này từ rất lâu rồi. Jupiter sẽ nếm trải sự phẫn nộ của bọn ta cho những gì Perseus đã làm với em gái yêu quý của chúng ta, Medusa”.

“Và cho những gì mà tất cả các ngươi đã đối xử với chúng ta trong bao nhiêu năm qua,” Stheno kết thúc.

“Bất kể chúng ta đã làm gì thì các ngươi đều đáng được nhận như vậy!” Thần Apollo quát lên. “Các ngươi là những sinh vật xấu xa, bẩn thỉu đã hủy hoại biết bao nhiêu mạng người. Các ngươi mang đến sự chết chóc và nỗi đau khổ đến bất cứ nơi nào các ngươi đặt chân đến. Chỉ vì sẽ rộng lượng của mình mà cha chúng ta đã cho phép các ngươi được tiếp tục sống. Nhưng khi ông phát hiện ra những gì các ngươi đã làm với thế giới này và con người nơi đây thì không thể tha chết cho các ngươi được nữa.”

Stheno phá lên cười. “Không thoát được sao? Thằng nhóc ngốc nghếch! Khi Jupiter đến đây, hắn sẽ chết. Rồi toàn bộ Olympus sẽ thuộc về chúng ta!”

“Các ngươi sẽ không thể đánh bại được chúng ta đâu, đồ quỷ quái,” thần Diana quát lên giận dữ. “Đó chính là do sự ngạo mạn và sai lầm chết người

https://thuviensach.vn

của Medusa. Ả ta đã thách đố chúng ta và đánh giá quá thấp sức mạnh của Jupiter. Hãy nhớ những gì đã xảy ra với ả ta! Các ngươi không hề có sức mạnh nào có thể chống lại cha của chúng ta hết."

Stheno xùy xùy và thần Diana. "Cha của các ngươi là một kẻ hèn nhát. Hắn đã không có can đảm để đích thân đối mặt với Medusa! Cho nên hắn đã sai Perseus đến để hãm hại con bé."

"Ông đã cử Perseus đến để cho Medusa một lựa chọn," thần Diana đáp lại. "Ả ta đã từ chối lắng nghe và nhận được sự phán xét hoàn toàn xứng đáng đối với ả."

"Sự phán xét duy nhất sẽ đến khi Jupiter chết."

"Các ngươi sẽ không thể giết được cha của chúng ta," Apollo nói to. "Các ngươi không có quyền năng gì hết."

"Đúng vậy," Euryale vừa lên tiếng công nhận vừa lướt về phía cũi của Emily. "Nhưng ta đâu phải người sẽ ra tay giết hắn." Mụ ta chỉ vào Emily. "Chính con bé đó. Chúng ta đã phải mất bao nhiêu thời gian và công sức để tìm ra Thần Lửa của Olympus. Nhưng giờ con bé đó đã thuộc về bọn ta. Emily có thừa sức mạnh để hủy diệt Jupiter. Nó sẽ làm nên kỳ tích và sau đó sẽ dâng Olympus cho bọn ta."

Emily cảm thấy nôn nao. Hai mụ thần tóc rắn muốn cô chĩa sức mạnh của mình vào thần Jupiter sao? Bọn chúng đúng là mất trí rồi. Không đời nào cô làm như thế cả.

"Luyên thuyên thế đủ rồi đấy! Jupiter sẽ phải chết!" Euryale rít lên.

"Chúng ta sẽ ngăn chặn các ngươi," thần Apollo thách thức, gắng sức chống lại sự kìm kẹp của mấy tên Nirad. "Các ngươi sẽ không hủy diệt được Olympus đâu."

Euryale tiến tới phía thần. Đôi mắt của mụ rực lên một màu vàng sáng chói. "Bọn ta sẽ làm bất cứ điều gì bọn ta thấy hài lòng, Apollo ạ. Đội quân Nirad của chúng ta mạnh hơn rất nhiều so với lũ Olympus các người. Tuy nhiên, có thể ngươi sẽ vui mừng khi biết rằng ngươi và chị gái của ngươi sẽ

https://thuviensach.vn

là những đứa con đầu tiên của Jupiter được dùng để trang trí cho khu vườn đá mới của chúng ta đấy."

Emily kinh hãi chứng kiến khoảnh khắc thần Apollo bắt đầu hóa thành đá. Những tên Nirad buông thần ra và lùi lại khi thần Apollo hét lên trong đau đớn. Trong phút chốc, lớp đá đang lan dần đã cắt ngang tiếng la hét của thần và một nỗi đau đớn in hằn lên khuôn mặt cẩm thạch mịn màng.

"Apollo!" Thần Diana hét lên. Bà tuyệt vọng quay về phía mụ nữ thần thứ hai. "Stheno, hãy ngăn em gái của ngươi lại trước khi quá muộn."

Stheno cười phá lên. "Quá muộn cho việc gì hả Diana? Các ngươi không thể ngăn cản bọn ta được. Tuy nhiên, nếu ngươi quan tâm đến em trai sinh đôi của mình nhiều đến thế thì ngươi sẽ được đoàn tụ cùng với hắn!"

Emily và Joel hét lên một cách tuyệt vọng khi hai mụ nữ thần chuyển ánh mắt chết chóc của chúng về phía thần Diana. Pegasus trong cũi cũng đang trở nên điên loạn. Nó chồm lên và bắt đầu đá vào cánh cửa. Khi hóa đá xong, đôi mắt của hai mụ ta trở lại bình thường và chúng vừa rú lên cười vừa xem xét hai bức tượng đá mới tạo thành.

"Tên kia," Stheno vừa rít lên vừa chỉ vào Tange. "Hãy bảo người của ngươi mang hai đứa này lên trên kia đặt bên cạnh ngai vàng của bọn ta. Ta muốn Jupiter nhìn thấy những gì ta đã làm với con cái của hắn khi hắn đến đây."

Emily ngã quỵ xuống nền cũi khi những tiếng khóc nức nở vỡ òa từ sâu trong lồng ngực. "Ta sẽ không bao giờ làm điều đó," cô vừa khóc vừa rút chiếc khăn tay ra và thu những giọt nước mắt vào. "Ta sẽ không giết thần Jupiter và dâng Olympus cho các ngươi."

"Ồ, có đấy, ngươi sẽ làm thế," Euryale vừa quát vừa lao đến chiếc cũi. "Nếu ngươi mong muốn Pegasus và Joel sống sót thì ngươi sẽ phải làm. Sự lựa chọn rất đơn giản. Ngươi sẽ giết Jupiter và phục vụ chúng ta - và hai đứa nó sẽ được sống. Nhưng nếu ngươi từ chối, chúng ta sẽ giết chết cả hai đứa rồi sẽ giết cả ngươi nữa. Khi Thần Lửa của Olympus tắt đi, Jupiter cũng sẽ mất hết sức mạnh của mình. Rồi hắn sẽ trở thành con mồi dễ dàng

https://thuviensach.vn

với chúng ta. Chúng ta sẽ mở tiệc trên đống xương tàn của Olympus và cả thế giới của ngươi nữa."

"Nếu ngươi còn nghi ngờ lời nói của chúng ta, nhóc con ạ, thì hãy nhớ lấy điều này!" Stheno lướt sang phía cũi của Pegasus. Đôi mắt của mụ vàng rực rồi tập trung sự chú ý của mình vào phía sau con tuấn mã.

Pegasus bắt đầu thét lên khi phía dưới chiếc chân sau của nó bắt đầu chuyển từ màu trắng sáng thành màu đá cẩm thạch lạnh lẽo.

"Dừng lại!" Emily gào lên, đập mạnh nắm tay mình vào những chấn song của cái cũi.

Joel ở bên cạnh cô. "Hãy giết ta nếu ngươi phải làm điều đó, nhưng hãy để cho Pegasus được yên!"

Stheno buông tha cho Pegasus. Con tuấn mã đã có một chiếc chân bằng đá cẩm thạch đen. Mỗi khi nó cố gắng hạ chân xuống nó lại đau đớn vô cùng, nó buộc phải tiếp tục nhấc phiến đá nặng nề đó lên cao. Những tiếng rên rỉ từ trong sâu thẳm của nó như những nhát dao cứa vào lòng Emily.

"Mỗi khi ngươi không tuân lệnh, thì lại thêm một phần cơ thể của Pegasus yêu quý sẽ bị hóa đá." Euryale cười lớn.

"Các ngươi thật là bệnh hoạn!" Emily khóc.

"Không," Euryale đáp. "Chúng ta những nữ thần tóc rắn!"

Ngay khi hai mụ nữ thần rời khỏi chính điện, Emily ngã ra sàn, yếu đuối và thất bại. Cô nhớ cha của mình hơn bao giờ hết và mong ước ông đang ở đây để chỉ đường dẫn lối cho cô. Họ đang rơi vào tình thế quá nguy hiểm mà cô thực sự không biết phải làm gì hết.

Joel đi quanh quẩn trong cũi. "Chúng ta không thể để chúng làm thế được. Chúng ta sẽ thoát ra khỏi đây và cảnh báo cho họ."

"Bằng cách nào chứ?" Emily hỏi. "Cho dù Tange có để cho chúng ta thoát ra ngoài thì khi phát hiện ra bọn nữ thần sẽ giết nữ hoàng mất."

Tange rời khỏi chỗ của mình và đến bên họ. Ông ta chỉ vào ổ khóa trên cũi của họ, rồi đi lên phía cũi của Segan và lắc lắc đầu.

https://thuviensach.vn

“Cũi của cô ấy không có khóa phải không?” Joel hỏi khi cậu ngó lên nhìn chiếc cũi của nữ hoàng.

Tange gật đầu.

“Vậy tất cả những gì chúng ta phải làm là đưa cô ấy ra khỏi đó,” Emily nói.

Một lần nữa, Tange lại lắc đầu. Ông dùng đôi bàn tay khổng lồ của mình để giải thích rằng những chấn song của cái cũi này rất yếu ớt. Rồi ông ta vỗ hai bàn tay vào nhau. Với sức nặng của khối vàng phía trên nóc cũi, nó sẽ dễ dàng khiến cho những chấn song đó gãy gập và cả khối vàng lớn bên trên sẽ đổ sụp xuống nữ hoàng của họ.

“Vậy thì chúng ta không thể đem cô ấy theo chúng ta rồi,” Emily trầm ngâm. “Nhưng chúng ta phải làm gì đó.” Emily chắc chắn rằng hai mụ nữ thần sẽ giết nữ hoàng cho dù cô có tuân lệnh bọn chúng và giết thần Jupiter đi chăng nữa. Chúng quá quỷ quyệt để có thể tha mạng cho bất cứ ai trong số họ.

Trong cũi, Segan bắt đầu kêu lên những tiếng lạ lùng. Pegasus hí lên đau đớn và gật đầu. Nữ hoàng dường như đáp lời.

“Pegasus, mày có thể thực sự hiểu được cô ấy sao?” Joel hỏi.

Con tuấn mã gật đầu và rồi hí lên đau đớn khi nó cử động cái chân bằng đá của mình.

Nghe tiếng kêu đau đớn của nó như lưỡi dao đâm thẳng vào trái tim của Emily. “Chị ước gì chị có thể giúp em, Pegs à,” cô khẽ gọi.

Khi nữ hoàng tiếp tục kêu lên những tiếng khe khẽ, Tange rời khỏi chính điện.

Joel giúp Emily ngồi dựa vào chấn song của chiếc cũi. “Em, chúng ta phải yêu cầu Tange cho chúng ta ra ngoài. Cậu không thể ở đây khi thần Jupiter đến được. Bọn nữ thần tóc rắn sẽ ép cậu phải giết ngài ấy đấy.”

“Mình sẽ không sử dụng năng lượng của mình nữa!” Emily cương quyết nói. “Cho dù chúng có làm gì chúng ta đi chăng nữa. Lần tới này mình mà

https://thuviensach.vn

thử, có thể mình sẽ không thể ngăn được nó mất.”

Khi Tange quay lại, ông ta mang theo có thể đã hóa đá của Chrysaor. Ông ta đặt bức tượng phía trước cũi của họ và mở khóa cửa rồi ra hiệu cho Joel giúp Emily thoát ra ngoài.

Từ trong cũi của mình, Pegasus hí lên gọi Emily. Cô nhìn Pegasus, rồi đến Tange và cuối cùng nhìn nữ hoàng. Tất cả bọn họ đều đang nhìn cô đầy hy vọng và cô hiểu chính xác điều họ mong muốn. Họ cần gặp thần Jupiter. Chrysaor là hy vọng duy nhất của họ. Nhưng sau tất cả những điều nó đã làm, họ có thể tin tưởng được nó hay nữa không?

Joel thấy cô lưỡng lự và nhún vai. “Em, chúng ta không có nhiều sự lựa chọn đâu. Hãy làm đi.”

Cậu giúp Emily đứng lên nền nhà bên cạnh bức tượng đá của Chrysaor. Cô kiễng lên và đặt bàn tay của mình vào chiếc mõm của nó. Nhiệt độ bên dưới những ngón tay của cô bắt đầu tăng lên.

Mỗi giây phút trôi qua, phiến đá lại tan ra khi lớp lông và đám lông vũ màu nâu đậm của con lợn lòi có cánh hiện ra.

Rất nhanh màu nâu loang ra toàn bộ cơ thể của nó. Cô giật nảy mình khi nhìn thấy một bên tinh thể mắt của Chrysaor giật giật. Sau vài phút, màu sắc tràn vào trong đôi mắt màu nâu đậm của nó. Con lợn lòi đột nhiên thở thật sâu và ngắt quãng rồi tỉnh lại.

Chrysaor giật mình khi nó nhìn thấy Emily đang ngồi bên cạnh mình. Nó đưa mắt nhìn khắp chính điện trong sự bối rối. Đằng sau nó, Pegasus bắt đầu hí lên và phi về phía nó. Con tuấn mã cúi thấp đầu xuống và cố thò đầu qua những chấn song nhiều nhất có thể để chạm vào nó.

Vừa nhìn chúng đoàn tụ vừa nhớ lại chúng đã cố gắng giết nhau như thế nào lúc ở nhà hàng Táo Đỏ suýt nữa làm cho Emily phát khóc. Giờ thì Chrysaor đã thay đổi và mọi thứ đều được bỏ qua.

Chrysaor khẽ kêu ré lên và phi tới chỗ Emily. Cô nhìn sâu vào đôi mắt to màu nâu của con lợn lòi và thấy rất nhiều điểm của Pegasus trong đó. Cô

https://thuviensach.vn

chỉ hy vọng rằng nó đã thay đổi đủ để chia sẻ lòng trắc ẩn và cảm thông dành cho người khác như em trai mình.

“Chúng ta cần sự giúp đỡ của ngươi vô cùng, Chrysaor ạ,” cô khẽ giải thích. “Chúng ta không thể để bọn nữ thần tóc rắn giết thần Jupiter được. Hãy nhìn những gì bọn chúng đã làm với người dân Nirad và với ngươi. Ngươi có thực sự nghĩ rằng chúng sẽ không làm thế với những người khác không? Tất cả những gì chúng muốn là quyền lực và sự hủy diệt. Bọn chúng không hề quan tâm mình đang giết ai để giành được điều đó hết.”

Cô đưa tay ra và khẽ vuốt ve những sợi lông to bản trên chiếc mõm của Chrysaor. “Bọn nữ thần tóc rắn đang ngủ. Ngươi hãy bay về Olympus và tìm thần Jupiter. Hãy cảnh báo ngài rằng chúng đang lên kế hoạch để bắt ta giết ngài. Hãy cho ngài ấy biết bọn chúng đã giam cầm nữ hoàng của Nirad trong chiếc cũi làm bằng vàng Olympus mỏng manh ra sao. Bất cứ nỗ lực giải cứu nào cũng sẽ giết chết cô ấy mà thôi. Và hãy kể cho ngài ấy nghe chúng đang giết những đứa trẻ Nirad để khống chế cô ấy như thế nào. Xin ngươi, Chrysaor. Ngươi là hy vọng duy nhất của chúng ta. Ngươi phải bảo thần Jupiter đưa toàn bộ chiến binh của mình đến đây để chiến đấu với bọn nữ thần tóc rắn.”

Chrysaor lắc đầu.

“Nhìn nó xem, Em, nó sẽ không làm đâu,” Joel nói to. “Kể cả sau khi cậu đã cứu mạng nó, nó cũng sẽ không giúp chúng ta đâu!”

Chrysaor nhìn Tange và khẽ kêu ré lên. Tuân lệnh nó, Tange đột nhiên dùng bốn cánh tay của mình túm chặt lấy Joel và nhấc bẵng cậu lên cao.

“Tange, không!” Emily kêu lên. “Hãy thả cậu ấy ra!”

Đối diện với họ, Pegasus hí lên khe khẽ. Nó nhún đầu lên lên xuống xuống.

“Làm ơn đi, Tange,” Emily van nài, “xin đừng làm hại cậu ấy.”

Sinh vật Nirad khổng lồ nhấc Joel lên cao hơn và gầm gừ. Chrysaor di chuyển và đứng phía dưới đôi chân đang lủng lẳng của Joel đồng thời dang rộng đôi cánh để Tange có thể đặt Joel xuống chiếc lưng trần của nó.

https://thuviensach.vn

Emily chính là người đầu tiên hiểu ra sự việc. “Khoan đã Joel, họ muốn cậu đi cùng với họ.”

“Gì cơ?” Joel hỏi. “Không, chúng không...” Tange thả cậu ra và lùi lại một bước. Joel giờ đang ngồi trên lưng Chrysaor với đôi chân buông thõng xuống phía dưới đôi cánh màu nâu của con lợn lòi. Khi cậu ngước nhìn sinh vật Nirad cao lớn, Tange chỉ vào cậu, rồi vào con lợn lòi và cuối cùng chỉ ra cửa.

“Đúng, nó muốn như vậy,” Emily nói. “Và họ đúng đấy. Cậu phải đi.”

“Không đời nào mình bỏ cậu ở lại cả.” Joel cố gắng trèo xuống, nhưng Chrysaor kẹp chặt đôi cánh quanh chân cậu, bắt cậu ngồi im.

“Cậu phải đi!” Emily cương quyết. “Chrysaor đã phản bội lại Olympus. Họ sẽ không tin nó nữa. Nhưng họ sẽ tin cậu. Hãy kể cho họ nghe mọi chuyện mà cậu đã nhìn thấy ở đây. Kể cho họ về thần Diana và thần Apollo và chúng đang muốn mình giết thần Jupiter như thế nào.”

“Mình không thể để cậu lại đây được!” Joel đáp. “Nếu bọn nữ thần tóc rắn phát hiện ra, chúng sẽ giết cậu và nữ hoàng mất!”

“Chúng sẽ không bao giờ biết được đâu. Trời vẫn còn sớm mà. Nếu cậu đi ngay bây giờ, cậu vẫn có thể trở về trước khi chúng quay lại. Hãy nhanh hết sức có thể và trở lại đây trước bình minh nhé.”

Joel nhìn một cách hoài nghi. Nhưng Tange và Pegasus đã gật đầu khích lệ. Phía trên cũi, nữ hoàng Nirad màu hồng cũng gật đầu. “Thấy không?” Emily nói. “Mọi người đều tán thành mà. Mình sẽ ổn thôi. Có Pegasus ở đây, lại cả Tange nữa.” Emily loạng choạng đứng lên. Tange đỡ cô dậy và đưa cô đến chỗ của Joel. Cô ôm cậu thật chặt. “Hãy cẩn thận nhé. Cha của mình lúc này có thể đang ở Olympus đấy. Hãy tìm ông và kể cho ông nghe chuyện đã xảy ra và rằng mình đang đợi ông nhé.”

“Mình sẽ làm thế,” Joel đáp. “Và mình sẽ quay lại ngay, mình hứa đấy.”

Emily với tay về phía trước và khẽ vuốt ve đầu con lợn lòi. “Xin hãy chăm sóc tốt cho cậu ấy nhé, Chrysaor, và hãy nhanh chóng quay trở lại nhé.”

https://thuviensach.vn

Giờ cô đã ra khỏi cũi, Emily nhìn về phía Pegasus và thấy thôi thúc muốn chữa lành chân cho nó, nhưng cô biết rằng không thể. Để cho nó chịu đau đớn là một trong những điều khó khăn nhất cô phải làm, nhưng sẽ quá nguy hiểm nếu để lại bất cứ bằng chứng nào cho thấy cô đã ra khỏi cũi. Tange đưa cô trở lại chỗ giam giữ của mình và khóa cửa lại. Sau cái vẫy tay tạm biệt cuối cùng, cô nhìn sinh vật Nirad màu cam to lớn hộ tống Joel và Chrysaor ra khỏi phòng để giúp họ thoát khỏi cung điện một cách an toàn.

https://thuviensach.vn

Chương 24

Olympus quá tĩnh lặng. Paelen ngay lập tức hiểu rằng đã có chuyện khủng khiếp xảy ra rồi. Bay xuống khu vườn phía sau cung điện của thần Jupiter, cậu không nghe hay nhìn thấy bất cứ ai cả. Chỉ có tiếng chim, động vật và những con côn trùng nhỏ, nhưng không có người dân Olympus nào hết.

Chỉ mỗi cung điện còn nguyên vẹn đang đứng đơn độc một cách im lặng. Nếu đội quân Nirad đã xâm chiếm Olympus, cậu chắc rằng sẽ phải có nhiều dấu hiệu tàn phá hơn. Nhưng khi cậu tìm kiếm thì chẳng có vết tích nào của bọn Nirad cả.

Olympus hoàn toàn trống trơn.

Ra lệnh cho đôi xăng đan đưa cậu lên cao, Paelen bay qua đánh cung điện và nhìn quanh. Không có vật gì di chuyển và cậu cũng chẳng nghe thấy một âm thanh nào hết.

“Xin chào!” Paelen gọi to. “Có ai ở đây không? Xin hãy trả lời ta đi!”

Chỉ có tiếng gió nhè nhẹ đáp lại lời cậu. Một nỗi lo sợ bắt đầu dấy lên trong lòng, Paelen lệnh cho đôi xăng đan tìm bất cứ người Olympus nào có ở nơi này. Chúng đưa cậu lên cao hơn. Lần đầu tiên, chúng dường như không biết nơi nào để đi cả.

Nhưng rồi có vẻ như chúng đánh hơi được gì đó. Chúng chuyển hướng đột ngột và lao về phía trước. Đôi mắt Paelen căng ra tìm kiếm bất cứ sự chuyển động nào tận mặt đất phía dưới cậu. Đôi mắt cậu mở to khi cậu nhìn thấy ai đó đang ở dưới kia.

https://thuviensach.vn

“Chrysaor!” Paelen vừa gọi vừa bay xuống chỗ con lợn lòi có cánh. “Cô ấy đâu?” Cậu hỏi. “Ngươi đã làm gì Emily rồi hả?”

Cơn giận của Paelen dâng lên khiến cậu tấn công con lợn lòi có cánh. Chrysaor nặng gấp đôi cậu và to lớn hơn cậu rất nhiều nhưng Paelen không quan tâm. Chrysaor đã về phe bọn Nirad và bắt Emily cùng Pegasus đi mất.

“Họ đâu rồi?” Cậu vừa hỏi vừa đánh con lợn. Hai cánh tay cậu kẹp quanh cái cổ to bè của nó, cậu đánh và ghì con vật to lớn xuống đất. Nhưng dù cậu đã cố gắng hết sức thì cũng không đọ lại với sức mạnh của Chrysaor. Cậu không thể di chuyển được nó. Cậu nhảy lên lưng nó, đấm mạnh vào đôi cánh, vào đầu vào mặt nó.

Nhưng dù bị đánh, Chrysaor không hề chống cự lại. Nó hoàn toàn đứng im và để cho Paelen làm gì cậu muốn.

“Paelen, dừng lại.” Hai cánh tay ôm quanh người cậu và kéo cậu ra khỏi lưng con lợn lòi.

“Dừng lại đi, làm ơn.” Giọng nói đó!

“Joel!” Paelen quay lại và hét ầm lên khi cậu thấy Joel đang cố giữ mình lại. Những giọt nước dâng đầy đôi mắt khi nhìn thấy bóng dáng người bạn thân nhất của mình. Cậu vòng tay quanh người Joel và ôm cậu ta thật chặt. “Ta nghĩ cậu đã chết rồi!”

“Tôi không thở được...” Joel hổn hển. “Paelen, dừng lại... tôi không thở được!”

Paelen nhanh chóng thả cậu ấy ra. Toàn thân cậu đang run lên và không tin nổi mình đang nhìn thấy ai. “Sao lại thế?” Cậu hổn hển. “Tên Nirad đó đã giết cậu rồi mà!”

Lấy lại hơi thở, Joel xoa xoa mạng sườn vừa bị ghì chặt của mình. “Không, hắn chỉ đánh tôi bất tỉnh thôi. Nhưng nghe này, giờ tôi không thể kể cho anh nghe nhiều được. Tôi phải quay lại với Emily. Thần Jupiter và những người khác đâu rồi?”

“Ta không biết. Ta vừa về đến đây.”

https://thuviensach.vn

“Bọn tôi cũng vậy,” Joel nói. “Emily đang ở trong tình huống vô cùng nguy hiểm. Bọn tôi đến đây để huy động quân lính nhưng mọi người đã đi hết cả rồi.”

“Cô ấy đâu rồi?” Paelen hỏi. “Có chuyện gì đã xảy ra vậy? Pegasus có ở cùng cô ấy không?”

Cuối cùng cậu cũng nhìn về phía con lợn lòi có cánh và nét mặt lại trở nên tức giận. Cậu chỉ vào Chrysaor buộc tội. “Và cậu đang làm gì với nó vậy? Nó đã phản bội chúng ta đấy!”

“Đúng, nó đã làm thế, ban đầu là thế,” Joel giải thích. “Nhưng giờ nó đang giúp chúng ta. Mà chúng ta không có nhiều thời gian đâu. Nếu bọn nữ thần tóc rắn phát hiện ra tôi rời khỏi đó, chúng sẽ giết chết nữ hoàng của Nirad và tất cả những đứa trẻ của họ mất.”

“Những mụ nữ thần tóc rắn á?” Paelen hỏi. “Bọn chúng liên quan đến chuyện này sao?”

“Quân Nirad chưa bao giờ làm thế cả. Chính hai mụ nữ thần tóc rắn đã khơi dậy chiến tranh với Olympus.” Joel kể về việc dân Nirad đã bị bọn nữ thần biến thành nô lệ như thế nào. Bọn chúng đã hóa đá thần Diana và thần Apollo ra sao và họ đã phát hiện ra Emily có khả năng hồi sinh được những người đã bị bọn nữ thần hóa đá.

“Tại sao bọn chúng lại làm việc này?” Paelen hỏi.

“Bọn chúng nói đó là để trả thù cho cái chết của Medusa, nhưng tôi nghĩ còn hơn thế nữa. Bọn chúng theo đuổi quyền lực. Kế hoạch của chúng là buộc Emily phải ra tay giết chết thần Jupiter. Khi cô ấy làm xong, bọn chúng sẽ chiếm ngôi.” Joel dợm bước đi, “Đi nào, chúng ta phải tìm được mọi người để nói cho họ biết chuyện đã xảy ra.”

“Joel, dừng lại. Không có ai ở đó đâu,” Paelen khẳng định. “Ta đã yêu cầu đôi xăng đan tìm bất cứ người Olympus nào đó và chúng chỉ đưa ta đến chỗ của hai người mà thôi. Những người khác chắc hẳn đang sử dụng Dòng Mặt Trời đến tất cả những thế giới khác để tìm kiếm Emily.”

https://thuviensach.vn

“Vậy là chỉ có chúng ta thôi,” Joel nói. “Chúng ta phải ngăn bọn nữ thần lại.” Cậu ngừng lại và nhìn quanh. “Thế chú Steve và Cupid đâu?”

“Cupid!” Paelen kêu lên. “Ta suýt nữa quên mất. Anh ta vẫn ở trong thế giới của cậu và đã bị thương rất nặng. Ta cần lấy phấn hoa tiên và mật hoa tiên cho anh ta!”

Họ cùng nhau bay trở lại cung điện của thần Jupiter. Trên bàn tiệc, những chiếc bát còn nguyên phấn hoa tiên, trên đĩa tràn trề bánh phấn hoa tiên và những chiếc bình chứa đầy mật hoa tiên. Họ thu gom nhiều nhất có thể và chạy nhanh vào khu vườn phía sau cung điện.

“Ta sẽ đưa những thứ này về căn nhà gỗ và sẽ gặp các cậu ở thế giới của Nirad,” Paelen nói.

Joel lắc đầu. “Không, tôi sẽ đi với anh.”

“Cậu không đi được,” Paelen cương quyết. “Joel, cậu phải quay lại với Emily trước khi bọn nữ thần tóc rắn thức dậy. Không biết được chúng sẽ làm gì nếu phát hiện ra cậu đã biến mất đâu. Hãy quay lại với cô ấy, và ta sẽ đem phấn hoa tiên đến cho Cupid rồi sẽ đi tìm các cậu.”

“Làm thế nào anh tìm được thế giới của Nirad chứ?” Joel hỏi. “Đôi xăng đan của anh có thể tìm được dấu vết của bọn tôi khi đi qua Dòng Mặt Trời không?”

Paelen ngừng lại. “Ta không chắc.”

Joel nắm lấy cánh tay của cậu ta. “Vậy thì đừng lãng phí thêm một chút thời gian quý giá nào nữa. Chúng ta sẽ đi đón Cupid và chú Steve rồi sau đó cùng nhau đến thế giới của Nirad.”

“Thôi được,” Paelen nhượng bộ. “Nếu chúng đi thật nhanh, chúng ta có thể vẫn đưa cậu về kịp trước khi quá muộn.”

Họ đến căn nhà gỗ. Đặc vụ T đã băng bó vết thương cho thần Cupid, nhưng người xứ Olympus có cánh đã nhợt nhạt trông rất nguy kịch và vẫn còn bất tỉnh.

https://thuviensach.vn

Chỉ một lát sau khi mật hoa tiên được đổ vào miệng của thần Cupid, thần bắt đầu hồi lại. Khe mắt hé mở, Paelen và đặc vụ T giúp thần ăn phấn hoa tiên. Người xứ Olympus có cánh ăn như thể chưa bao giờ được ăn vậy. Mỗi miếng phấn hoa tiên lại đem lại cho thần thêm một chút sức mạnh.

Joel giúp ông Steve và Earl uống mật hoa tiên. Tác dụng của nó với con người chậm hơn nhưng vẫn hiệu quả. Ông Steve sớm tỉnh lại và đã có thể cử động. Không lâu sau, ông ngồi dậy và tự ăn uống được. Earl thì cần nhiều thời gian hơn để mật hoa và phấn hoa tiên phát huy hiệu quả chữa lành, và cuối cùng thì nhịp thở của ông cũng ổn định trở lại và những vết bỏng mờ dần.

"Ồ, thứ thuốc này hiệu nghiệm thật đấy," Joel nể phục nói. "Truyện thần thoại kể rằng nếu con người có thể ăn phấn hoa tiên thì sẽ trở thành người bất tử. Tôi không biết có phải như thế thật không, nhưng đúng là nó đã tạo ra kỳ tích đối với chú Steve và Earl."

Thần Cupid chầm chậm ngồi dậy trên chiếc bàn trà. Đôi mắt của thần nhìn Joel chằm chằm trong sự kinh ngạc. "Ta nghĩ cậu đã chết rồi cơ đấy!"

"Tôi cũng muốn nói như thế với anh," Joel vừa đáp vừa bước đến gần. Người xứ Olympus được băng bó khắp người.

Đặc vụ T rối rít giúp thần Cupid đứng dậy và đưa cho thần một chiếc bánh phấn hoa nữa. Thần Cupid cắn một miếng to và rồi lại tu một hơi dài mật hoa. Thần giơ chiếc cốc về phía Paelen. "Cậu đã mang thứ này đến đây sao?"

Paelen gật đầu. "Đó là cách duy nhất để cứu anh. Tiếc là chúng ta không có đủ thời gian để nắn lại đôi cánh cho anh vì chúng ta phải lên đường rồi."

Trong khi thần Cupid và ông Steve tiếp tục ăn, Paelen và Joel kể cho họ nghe mọi chuyện đã xảy ra. "Bọn nữ thần tóc rắn đang giam giữ Emily trong thế giới của Nirad và sẽ ép cô ấy giết thần Jupiter khi ngài đến đó."

Paelen thoáng nhìn thấy nỗi lo sợ trên khuôn mặt của người Olympus có cánh. Thần Cupid vẫn còn sợ hãi khi nghe nhắc đến Nirad.

https://thuviensach.vn

“Không phải cậu đang đề nghị rằng ta sẽ đi với các cậu đến thế giới Nirad đấy chứ hả?” Thần Cupid than vãn.

“Anh không cần phải đi, nhưng tôi thì phải đi.” Joel cương quyết. “Quân Nirad giờ đã về phe của chúng ta. Chính bọn nữ thần đã ép buộc họ phải tấn công. Đó không phải là lỗi của họ. Bọn họ thực sự muốn giúp đỡ.”

“Và sẽ ra sao nếu bọn nữ thần ra lệnh cho chúng giết chúng ta?” Thần Cupid gặng hỏi.

“Tôi không nghĩ rằng quân Nirad sẽ làm vậy.” Joel đáp. “Giờ đây họ đã biết rằng Emily có thể hồi sinh cho những người đã chết của họ, nên họ sẽ không làm gì để chống lại chúng ta đâu. Và có mặt người Nirad tên là Tange đã giúp Chrysaor và tôi trốn khỏi đó để đi cảnh báo cho thần Jupiter. Nhưng Olympus chẳng còn ai cả.” Joel với tay lấy chiếc áo khoác. “Giờ, anh có thể ở lại đây nếu anh muốn. Nhưng tôi phải quay lại với Emily trước khi quá muộn.”

Khi cậu tiến ra cửa, Chrysaor đi theo. Nó khẽ ré lên và Paelen giải thích. “Nó bảo cậu hãy trèo lên lưng nó. Nó sẽ đưa cậu đến thế giới của Nirad.”

“Đợi đã!” Ông Steve gắng gượng đứng dậy rời khỏi chiếc ghế sofa và lấy một chiếc áo khoác. “Nó có thể chở được cả hai người chúng ta không? Ta sẽ đi với cháu.”

Paelen nhìn thấy quyết tâm mạnh mẽ trên khuôn mặt của cha Emily. Cậu đã nhìn thấy sự cương quyết như thế ở Emily đủ lâu để hiểu rằng sẽ không gì có thể làm ông thay đổi được, cho dù ông đang bị thương. “Chrysaor nói rằng nó có thể chở được cả hai người. Nhưng chúng ta phải đi ngay bây giờ.”

Ngay khi họ chuẩn bị rời đi, thần Cupid bước tới. “Chrysaor sẽ phải chở ba người chúng ta. Nếu mọi người lên đường chiến đấu với bọn nữ thần tóc rắn, ta sẽ đi cùng.”

“Nhưng ở đó có cả quân Nirad đấy,” Joel cảnh báo, “hàng triệu tên cơ.”

“Thế thì tốt hơn hết cậu đừng có nói dối ta, Joel ạ. Cậu nói quân Nirad giờ đã về phe chúng ta phải không? Ta sẽ tin cậu.”

https://thuviensach.vn

“Cupid, không!” Đặc vụ T thét lên. “Cánh của ngài đang bị gãy và ngài thì không đủ khỏe mạnh đâu! Ngài không thể đến chỗ bọn Nirad được không thể đi mà không có tôi!”

Thần Cupid cúi đầu xuống và đung đưa chân. “Đặc vụ T,” thần chầm chậm nói, “lại đây với ta.” Thần đưa tên đặc vụ CRU đến chỗ ông Earl. Thần Cupid nhắm mắt lại và bắt đầu sử dụng bùa mê của mình. Năng lượng truyền từ thần tới đặc vụ T. “Ngươi chẳng muốn gì khác ngoài việc ở lại đây và giúp Earl. Ông ấy có ý nghĩa với ngươi hơn ta, hơn bất cứ ai khác. Hãy sử dụng khả năng của CRU để giúp ông ấy an toàn. Hãy làm điều này cho ta và cho ông ấy nhé.”

Thần Cupid quay về phía Paelen. “Ta chưa từng làm thử điều này trước đây. Ta hy vọng nó có tác dụng.”

Đặc vụ T đứng bên cạnh chiếc cáng của Earl. Hắn nhìn xuống Earl và nhẹ nhàng vuốt tóc ông ta. Đôi mắt hắn ánh lên tình yêu thương anh em dành cho người đàn ông đang bị thương.

“Anh thật tử tế, Cupid ạ,” Joel nói.

“Lòng tốt chẳng liên quan gì đến việc này cả,” thần Cupid cộc cằn đáp. “Ta không thể để hắn đòi đi theo chúng ta và gây thêm nguy hiểm được. Ít nhất là bây giờ, Earl có thể được an toàn trong lúc đang hồi phục. Giờ thì chúng ta có thể lên đường trước khi ta đổi ý không nào!”

https://thuviensach.vn

Chương 25

Phía bên kia của Dòng Mặt Trời, họ thấy mình đang ở trong một cái hang với những sinh vật Nirad màu cam khổng lồ. Mặc dù Joel đã đảm bảo, nhưng Paelen vẫn hoài nghi còn thần Cupid thì rõ ràng là rất hoảng sợ.

“Ổn cả mà,” Joel khẳng định trong khi cậu, ông Steve và thần Cupid trèo xuống khỏi lưng Chrysaor. “Họ đang đợi chúng ta đấy.”

Đám Nirad tách ra và một sinh vật kỳ lạ bước về phía trước. Cậu ta trông giống một sinh vật Nirad, nhưng nhỏ hơn, với đôi mắt màu xám thông minh và nét mặt tử tế, sắc sảo. Lớp da màu hồng đậm với những vân đá cẩm thạch đen càng khiến cho cậu ta khác biệt hơn so với những sinh vật Nirad màu cam còn lại trong hang.

Chrysaor đến bên sinh vật Nirad màu hồng và bắt đều kêu ré lên. Khi sinh vật Nirad màu hồng đáp lại, Paelen thấy kinh ngạc khi biết rằng mình hiểu.

“Ta là Paelen,” cậu vừa nói vừa khom người chào sinh vật Nirad màu hồng đó.

“Cậu ta là ai thế?” Joel vừa hỏi vừa tiến đến.

“Cậu ta có màu da giống nữ hoàng.”

“Đó là vì cậu ta chính là em trai của cô ấy,” Paelen giải thích. “Đây là Hoàng tử Toban. Chị của cậu ấy đã sai cậu ấy và những lính canh hoàng gia này đến để giúp chúng ta tiêu diệt bọn nữ thần tóc rắn.”

Hoàng tử nhắm mắt lại và ngẩng đầu lên. Cậu ta quay lại nhìn Paelen và kêu lên vài tiếng lạ lùng.

https://thuviensach.vn

“Cậu ấy có thể âm thầm nói chuyện với chị gái của mình, giống như nữ hoàng có thể liên lạc với tất cả người của mình bằng suy nghĩ vậy,” Paelen giải thích. “Đó là điều giúp cô ấy trở thành nữ hoàng. Segan nói bọn nữ thần tóc rắn vẫn đang ngủ, nhưng không biết là bao lâu nữa sẽ thức dậy. Joel phải nhanh chóng quay trở lại.”

Joel đến bên Chrysaor. “Này có thể đưa ta quay lại cung điện được không?”

Con lợn lòi đang cánh và mời Joel trèo lên lưng mình. “Cháu sẽ nói với Emily rằng chú đang ở đây,” Joel nói với ông Steve. “Điều đó sẽ giúp cô ấy bình tĩnh hơn.”

Steve vỗ vỗ vào lưng Joel. “Hãy cẩn thận nhé, con trai, đừng để bọn chúng bắt được cháu. Hãy nói với Emily rằng ta sẽ đến đó sớm nhất có thể và rằng ta yêu nó.”

“Cháu sẽ nói với cô ấy ạ,” Joel hứa. Cậu quay sang nhìn Paelen. “Hãy bảo trọng và đề phòng bọn nữ thần tóc rắn nhé. Chúng có những đôi mắt giết người đấy.”

“Cậu cũng vậy,” Paelen vừa nói vừa nhìn Chrysaor đưa người bạn thân thiết nhất của mình về phía trước cửa hang, xoải đôi cánh ra và bay vút vào màn đêm u ám.

Paelen bước ra khỏi hang và đi vào thế giới khô cằn tăm tối. Xa xa, cậu có thể nhìn thấy những công trình bằng đá. Có những ánh sáng xanh hắt ra từ hầu hết các ô cửa sổ, nhưng có rất ít dân Nirad đi lại quanh khu vực này.

Thần Cupid từ trong hang bước ra với vẻ mặt hồ nghi. Thần nhìn Toban và rồi nhìn nhóm sinh vật Nirad khổng lồ xung quanh họ. “Nếu các ngươi ở phe của bọn ta, tại sao các ngươi lại giao nộp thần Diana và thần Apollo cho bọn yêu nữ tóc rắn đó chứ? Hai người họ có thể giúp chúng ta tiêu diệt bọn yêu nữ đó mà.”

Hoàng tử lắc đầu rồi trả lời. Cả Paelen và thần Cupid đều gật đầu.

“Sao chứ?” Ông Steve hỏi.

https://thuviensach.vn

Paelen vừa dịch lại vừa buồn bã lắc đầu. “Toban nói rằng đó là lỗi của thần Diana, chứ không phải của quân Nirad. Khi bà và thần Apollo bước ra khỏi hang, họ bắt đầu tấn công những người dân Nirad ở trong làng. Những dân làng đó đã không thể giải thích được hoàn cảnh của mình và họ buộc phải tự vệ. Trận đánh đó đã gây ra sự huyên náo khiến cho bọn nữ thần tóc rắn biết được Nữ hoàng đã không còn sự lựa chọn nào khác ngoài việc ra lệnh bắt giữ họ, nếu không bọn nữ thần sẽ giết thêm người dân của họ.”

“Cậu có tin cậu ta không?” Ông Steve hỏi.

“Với bản tính của thần Diana ấy ạ?” Paelen hỏi. “Chắc chắn rồi. Chú đã gặp bà ấy rồi mà. Bà ấy đâu phải người thích đàm phán hay chờ đợi để nghe ngọn ngành câu chuyện. Thần Apollo sẽ nghe theo mọi ý kiến của chị gái mình. Nếu họ bình tĩnh lại một chút thì có lẽ họ đã không bị bắt và giờ đang ở đây với chúng ta cũng nên.”

Hoàng tử lại nói tiếp. “Toban đề nghị đưa chúng ta đến một nơi an toàn cho đến khi chúng ta sẵn sàng để đi tìm bọn nữ thần tóc rắn. Chúng ta không thể ở gần cái hang này vì bọn chúng kiểm tra nó thường xuyên kể từ sau khi thần Diana và thần Apollo đến đây.” Cậu nhìn cha của Emily. “Chú cũng cần phải nghỉ ngơi nữa.”

“Ta ổn cả mà,” cha của Emily đáp. “Hơn nữa, nếu thần Jupiter đang đến thì chúng ta nên đợi ở đây để cảnh báo cho ông ấy biết.”

Nhưng Paelen có thể thấy rằng ông hoàn toàn không ổn chút nào. Mặc dù đã được phấn hoa và mật hoa tiên chữa trị khá nhiều nhưng ông Steve vẫn còn rất yếu và đang đứng hơi nghiêng ngả trên đôi chân của mình. Ông cần nhiều thời gian hơn để hồi phục.

Hoàng tử lắc đầu và nói gấp gáp. “Toban nói rằng bọn nữ thần tóc rắn đã phạm một sai lầm chết người,” thần Cupid dịch lại. “Bọn chúng không nhận ra Nữ hoàng Segan thực sự mạnh mẽ và chúng mình như thế nào. Một khi cô ấy biết được khả năng của Emily có thể hồi sinh được những người đã chết, cô ấy sẽ kêu gọi chiến binh của mình từ phía bên kia Dòng Mặt Trời. Họ đã cảnh báo cho thần Jupiter về những nguy hiểm mà thần sắp

https://thuviensach.vn

phải đối mặt và nguy hiểm đó đến từ ai. Quân Nirad đang đưa ngài ấy đến đây nhưng không còn là áp giải tù nhân nữa. Thần Jupiter đang chỉ huy họ."

https://thuviensach.vn

Chương 26

Paelen đang ngồi trên một tảng đá trơn nhẵn trong ngôi nhà của dân Nirad, nằm sâu trong làng gần hang động. Đồ đạc trong nhà thưa thớt và tất cả đều được chạm khắc bằng đá đen. Những bình rêu nằm rải rác quanh căn phòng nhỏ. Rêu tươi phát ra ánh sáng xanh là nguồn sáng duy nhất của căn phòng, chính là thứ ánh sáng mà cậu đã nhìn thấy từ chỗ hang động. Trong tay cậu là một chiếc bát bằng đá đựng món gì đó dinh dính màu đen nhớp nháp bốc mùi hôi hám - cậu không thể ép nổi bản thân ăn nó.

Đối diện với cậu, ông Steve đang nằm trên một phiến đá cẩm thạch. Một loại rêu xanh đậm khác được trồng trên mặt phiến đá và được dùng như một tấm đệm sống. Một phụ nữ Nirad cao tuổi đang bôi thứ hồ rất nặng mùi vào vết thương do đạn bắn của ông Steve và quấn những miếng băng sạch quanh ngực của ông.

Sau khi làm xong cho ông Steve, bà ta đến bên Paelen. Bà ta đẩy cái bát đựng chất dính màu đen lên miệng cậu và lớn tiếng càu nhàu, để lộ ra một khuôn hàm lớn với những chiếc răng sắc nhọn.

“Ta nghĩ cậu nên nghe lời bà ta và ăn đi,” thần Cupid vừa nhắc vừa tựa lưng vào tường. Chiếc cánh của thần đã được nắn rồi băng bó lại và hầu như các vết thương đã được chữa lành.

“Tôi không đói.”

“Thực ra thì nó không tệ chút nào đâu,” thần Cupid vừa nói vừa bốc từng nhúm thức ăn màu đen đưa lên miệng. Khi bát của thần hết sạch, thần đi tới chỗ đặt một chiếc thùng lớn bằng đá. Thần múc đầy bát và tiếp tục ăn.

https://thuviensach.vn

Sau khi ăn hết bát thứ hai, thần Cupid nói, “Không hề khôn ngoan chút nào nếu cô ta làm mắt lòng chủ nhà khi đang ở trong nhà của bà ấy. Bà ấy có hai đứa con đang bị giam giữ trong cung điện và tinh thần của bà ấy đang bị tổn thương bởi nỗi lo sợ. Bà ấy rất dễ dàng nổi điên đấy. Nếu bà ấy muốn cậu ăn nó thì cậu buộc phải ăn.”

Paelen hiểu rằng người phụ nữ Nirad đang khó chịu. Bởi cậu cũng vậy. Hai người bạn thân thiết nhất của cậu đang là tù nhân của bọn nữ thần tóc rắn sát nhân trong cung điện và rõ ràng chẳng có cách nào để giúp họ cả. Một cách miễn cưỡng, cậu đưa cái bát lên môi và ăn thức ăn trong đó. Vì bà ta đang nhìn cậu nên cậu buộc phải nuốt thứ đồ ăn dinh dính đen sì nhớp nháp đó. Thần Cupid đã đúng. Mặc dù nó bốc mùi thật tệ nhưng nó thực sự khá ngon.

“Ngon đấy,” cậu nói, mỉm cười với người phụ nữ Nirad khổng lồ. “Cảm ơn bà.”

Điều đó dường như làm bà ta hài lòng, bà ta vừa gật đầu vừa ì ạch đi ra khỏi phòng.

Chỉ còn lại bọn họ, ông Steve từ từ ngồi dậy. “Được rồi mọi người. Thần Jupiter đang lên đường đến đây. Nhưng Emily và Joel không biết rằng ông ấy đã được cảnh báo. Chúng ta phải vào đó để nói cho chúng biết. Emily không phải sử dụng năng lượng của nó để chống lại ông ấy nữa.”

“Cô ấy sẽ không làm thế đâu,” Paelen đáp.

“Cô ấy sẽ chẳng bao giờ làm hại thần Jupiter đâu.”

“Cậu có thể chắc chắn như vậy không?” Ông Steve hỏi một cách nghiêm trọng. “Paelen à, ta hiểu con gái của mình. Hãy trả lời ta một cách thành thật đi nào. Ai là người Emily quan tâm hơn cả: Pegasus và Joel hay thần Jupiter? Con bé sẽ cứu ai nếu nó buộc phải lựa chọn?”

Paelen ngập ngừng và nghĩ lại mọi điều mà cậu biết về Emily. Cô ấy quan tâm đến thần Jupiter. Nhưng sự thật là, nếu tính mạng của họ đang bị đe dọa, không thể nói chắc được cô ấy sẽ cứu ai cả. Paelen đứng phắt dậy. “Chúng ta phải đến đó trước khi Emily giết thần Jupiter!”

https://thuviensach.vn

“Vậy là cậu đồng ý phải không?” Ông Steve hỏi. “Chúng ta hãy để chỗ đám Nirad bắt giữ và đưa chúng ta vào trong chính điện.”

“Tôi không thích kế hoạch đó đâu,” thần Cupid lên tiếng. “Nó sẽ khiến tất cả chúng ta đều bị hóa đá hết.”

“Có thể.” Paelen đáp. “Nhưng chúng ta không được chọn lựa. Toban nói rằng chỉ có một cách duy nhất để ra vào cung điện đó. Chúng ta phải vào được chính điện. Nếu hai người đánh lạc hướng sự chú ý của bọn nữ thần tóc rắn, cháu có thể lén vào và nói chuyện với Emily và Joel. Chúng ta phải cho Emily biết rằng thần Jupiter đã được cảnh báo và ngài đang đến để chiến đấu với bọn nữ thần.”

“Đúng, như thế là liều lĩnh,” ông Steve đồng tình. “Nhưng chúng ta không có nhiều lựa chọn.”

Ông bước lên chỗ vị hoàng tử trẻ. “Toban, chị gái cậu đã biết về kế hoạch rồi phải không?” Khi hoàng tử màu hồng gật đầu, ông Steve nói tiếp. “Tốt. Hãy bảo cô ấy nói với bọn nữ thần rằng cậu đã vừa bắt được hai con người tại hang động và đang dẫn bọn tôi vào.”

Hoàng tử nhắm mắt lại. Lát sau, cậu ta gật đầu và gầm gừ.

“Được rồi các cậu bé, lên đường nào.”

https://thuviensach.vn

Chương 27

Emily không thể rời mắt khỏi hai bức tượng bằng đá của thần Diana và thần Apollo được đặt bên cạnh hai chiếc ngai vàng. Nỗi đau vì bị hóa phép in hằn trên khuôn mặt bằng đá của họ, nhắc cô về những điều khinh khủng đang đến.

Cô nhìn sang phía Pegasus và trái tim cô như bị bóp nghẹt lại. Con tuấn mã yêu thương của cô đang tựa vào những chấn song của cũi sắt. Chiếc chân bằng đá nặng nề của nó vẫn nhấc lên cao. Cứ vài phút nó lại kêu lên khi chiếc vó bằng đá sượt xuống sàn.

“Sẽ không còn lâu nữa đâu, Pegs à,” cô khẽ hứa. “Em sẽ thấy. Joel sẽ nói cho mọi người biết chuyện gì đang xảy ra. Thần Jupiter và những người khác sẽ đến đây sớm thôi. Rồi chị có thể chữa lành cho em.” Emily nói những câu đó vừa để trấn an chính mình vừa để giúp Pegasus. Dường như Joel đã rời khỏi đó hàng năm rồi. Cô cầu mong Chrysaor sẽ không phản bội họ lần nữa và làm Joel bị thương hoặc thậm chí giao nộp cậu ấy cho bọn nữ thần.

Đúng lúc cô nghĩ rằng mình sắp phát điên lên vì chờ đợi thì Tange rời khỏi vị trí. Ông đi tới và mở cửa cũi của Emily.

“Chuyện gì vậy? Có phải Joel quay lại rồi không?”

Tange gật đầu. Ông ta quay lại nhìn lối vào của chính điện. Emily nhìn theo mắt của ông và nghe thấy tiếng bước chân đang chạy. Trong cái cũi đằng trước, nữ hoàng ngồi dậy và kêu lên một vài tiếng gọi khẩn cấp.

Cuối cùng Joel cũng xuất hiện. Cậu lao về phía cái cũi. Tange giữ cửa mở và khóa lại sau khi cậu đã vào bên trong, rồi ông ta nhanh chóng quay

https://thuviensach.vn

lại vị trí của mình. Emily vòng tay ôm lấy cậu khi cậu ngã gục xuống sàn bên cạnh cô. “Mình đã quá sợ hãi,” cô nói. “Mình đã nghĩ lẽ nào Chrysaor lại phản bội cậu.”

Joel thở hổn hển một cách nặng nhọc và người nhớp mồ hôi. “Không, nó không làm thế đâu,” cậu thở mạnh. “Nhưng khi quay lại đây, bọn mình nghe thấy tiếng bọn nữ thần tóc rắn đang đi xuống cầu thang. Thế là Chrysaor đã phải bỏ mình lại để mình tự tìm đường vào đây. Chúng ta không thể liều lĩnh để nó bị phát hiện được.”

“Thế cậu có đến được Olympus không?”

Joel gật đầu và lau khô mặt. “Nhưng mọi người đã bỏ đi hết rồi. Olympus giờ bị bỏ hoang và bọn mình không biết thần Jupiter đang ở đâu cả.” Khi lấy lại được hơi thở, Joel vội kể về chuyện đã xảy ra.

“Thế là cha mình đang thực sự ở đây trong thế giới này sao?” Emily hỏi.

“Ông ổn chứ?”

“Ông vẫn khỏe,” Joel đáp. “Ông sẽ không tham gia cuộc thi maraton nào trong năm nay cả, nhưng ông vẫn đứng dậy và đi lại được. Cupid cũng vậy, mặc dù một bên cánh của anh ta bị gãy.”

Emily ngồi tựa lưng và chấn song, choáng váng. Cô đã luôn lo sợ rằng người cha cảnh sát của mình một ngày nào đó sẽ bị bắn khi đang làm nhiệm vụ. Nhưng khi nghe kể ông đã bị thương trong lúc chiến đấu với quân Nirad thì... cô thấy thật khủng khiếp khi nghĩ đến những chuyện đã có thể xảy đến với ông. Giờ đây cha con họ đang cùng ở trong một thế giới và cùng đối mặt với bọn nữ thần tóc rắn kinh tởm.

Trước khi cô có thể biết được nhiều hơn thì hai mụ nữ thần đã lướt vào trong chính điện. Thái độ của chúng tệ hơn và thậm chí còn đầy đe dọa hơn hôm trước. Cơn giận của chúng đã dâng lên và chúng đang sẵn sàng để bùng nổ.

“Quân lính của ngươi cùng với Jupiter đang ở đâu rồi hả?” Stheno vừa hỏi vừa bay về phía chiếc cũi bằng vàng. “Lẽ ra lúc này bọn chúng phải ở đây rồi chứ!” Nữ hoàng ngước lên nhìn Stheno và khẽ lên tiếng.

https://thuviensach.vn

“Ta không quan tâm hắn làm cái gì!” Stheno phun phì phì. “Hãy bảo chúng đánh hắn đi. Hạ gác hắn đi! Xé những cánh tay của hắn ra nếu chúng cần phải làm thế. Chỉ cần đưa hắn về đây thôi đó là lý do bọn ta chọn các ngươi chiến đấu cho những cuộc chiến của bọn ta - bởi năng lượng của Jupiter sẽ trở nên vô dụng đối với ngươi.”

Euryale tiến lại gần những chấn song bằng vàng được đan lại với nhau ở cũi của nữ hoàng.

Đôi bàn tay bằng đồng của mụ ve vẩy đầy đe dọa trước mặt họ. “Segan, ngươi sẽ ra lệnh cho các chiến binh của ngươi phải tiến lên nếu không ta sẽ bắt thêm nhiều đứa trẻ nữa vào đây đấy. Ngươi sẽ phải chứng kiến nỗi đau đớn mà chúng phải chịu khi bọn ta từ từ hóa đá chúng!”

Những giọt lệ sẫm màu lăn dài trên đôi má hồng của nữ hoàng. Cô nhắm mắt lại và ngẩng đầu lên. Lát sau, cô mở mắt ra và khẽ nói.

Stheno mỉm cười đắc ý. Đôi cánh vàng nhỏ xíu của mụ vỗ nhẹ rồi bay khỏi bệ cao và lướt đến trước cũi của Emily và Joel. “Giờ thì không còn lâu nữa đâu, Thần Lửa của Olympus ạ. Jupiter đã đi vào Dòng Mặt Trời rồi.”

Không khí trong chính điện trở nên vô cùng căng thẳng. Bọn nữ thần tóc rắn đi đi lại lại một cách nôn nóng phía trước bệ. “Sao lại lâu như vậy hả?” Euryale hỏi nữ hoàng. “Chỉ có một kẻ xứ Olympus đối đầu với tất cả đám binh lính của ngươi thì càng dễ bị tóm cổ chứ. Chuyện gì đang xảy ra thế?”

Nữ hoàng khẽ lẩm bẩm và khoanh bốn cánh tay lại.

“Xin lỗi, lúc nào cũng xin lỗi!” Euryale gầm lên. “Hãy bảo bọn chúng nhanh lên hoặc ngươi sẽ phải hứng chịu cơn thịnh nộ của ta!”

Nữ hoàng nhắm mắt lại và ngẩng cao đầu.

“Bình tĩnh nào, em gái,” Stheno lên tiếng. “Thời khắc của chúng ta sắp đến rồi. Jupiter sẽ chết sớm thôi và chúng ta sẽ thống trị Olympus và tất cả các thế giới nằm khắp Dòng Mặt Trời này. Những kẻ sát hại em gái yêu quý của chúng ta sẽ sớm biết được nỗi đau và lòng căm hận của chúng ta. Medusa sẽ được báo thù.”

“Có lẽ em nên đến hang động để chờ,” Euryale đề nghị.

https://thuviensach.vn

“Không, không được. Chị không muốn bở lỡ niềm vui được nhìn thấy vẻ mặt của Jupiter khi hắn nhận ra chính chúng ta là người đã bắt đầu cuộc chiến này chống lại hắn. Hãy bình tĩnh, em gái của ta, chúng ta có thể đợi thêm một chút nữa.”

Thời gian chậm chạp trôi qua, rồi từ sảnh ngoài của chính điện vang lên những tiếng hỗn loạn. Ngay sau đó một sinh vật Nirad màu hồng nhỏ bé khác bước vào. Emily có thể nhìn thấy đó là một Nirad nam. Cậu ta cũng là người của hoàng gia phải không? Đôi mắt u sầu của cậu ta ngước nhìn nữ hoàng đang ở trong cũi, trước khi bước đến chỗ hai mụ nữ thần tóc rắn và cúi thấp người xuống để chào.

“Ai vậy?” Emily thì thầm. “Cậu ta trông rất giống nữ hoàng.”

“Đó là em trai của cô ấy, Toban,” Joel giải thích. “Cậu ta đã đợi bọn mình ở chỗ hang động.”

Hoàng tử tiếp tục nói chuyện với hai mụn thần. Cuối cùng cậu ta cúi đầu và quát tháo ra lệnh. Tất cả mọi con mắt trong chính điện đều hướng ra cửa. Một vài tên Nirad khổng lồ tiến vào, áp giải hai người khác.

“Cha!” Emily khóc òa lên không kịp kìm nén. Cô loạng choạng đứng dậy trên chiếc chân lành lặn của mình và nghiêng hẳn ra ngoài những chấn song của cũi.

“Emily!” Cha của cô vùng ra khỏi đám lính áp giải và chạy về phía cô. Ông vòng tay qua những chấn song và ôm lấy con gái mình.

Emily bám chặt lấy cha, mừng rỡ vì ông vẫn còn sống. Đột nhiên mọi thứ trở nên tốt đẹp hơn. Miễn là cha ở đây, cô có thể đương đầu với bất cứ điều gì. Nhưng cuộc đoàn tụ của họ nhanh chóng kết thúc khi Euryale lướt tới và đẩy ông ra xa.

“Lại thêm những kẻ phá đám nữa rồi!” Mụ gầm lên và đẩy cha của Emily về phía bên kia căn phòng. Mụ nhào tới chỗ thần Cupid. “Có bao nhiêu tên Olympus ở đây?” Mụ hỏi. “Tại sao các ngươi cứ tiếp tục tìm đến thế giới này vậy hả? Đầu tiên là Diana và Apollo rồi bây giờ là các ngươi. Còn bao nhiêu tên nữa đang đến hả?”

https://thuviensach.vn

“Chỉ có hai người bọn ta thôi,” thần Cupid vừa trả lời vừa hiên ngang đứng trước mụ yêu nữ tóc rắn đang nổi giận. “Cha của Emily đã liều mạng để gặp được cô ấy. Thế nên chúng ta bám theo bọn Nirad đến đây.”

Euryale trở nên dữ tợn hơn, đôi mắt chết chóc liếc nhìn Tange. “Chúng đi theo người của ngươi đến đây đấy! Chúng ta đã bảo ngươi phải cẩn thận rồi cơ mà! Ngươi làm chúng ta thất vọng quá, tên Nirad kia!”

Stheno tiến đến. “Em gái, bình tĩnh nào. Chúng ta đã ra lệnh cho bọn Nirad đưa cha của Thần Lửa về đây. Nay hắn ta tự nguyện về đây cũng không khác gì cả. Giờ tính mạng của Pegasus, Joel và cha của nó đang trong tình thế nguy hiểm, Thần Lửa sẽ không còn sự lựa chọn nào khác ngoài việc tuân lệnh chúng ta. Đây chính là ngày để chúng ta ăn mừng!”

Emily nhìn cha không rời trong lúc thần Cupid giúp ông từ từ đứng dậy. Ông không được cạo râu và tóc thì đã mọc dài và rối bù. Nhưng với cô, nhìn ông chưa bao giờ đẹp đẽ đến vậy trong suốt cuộc đời mình. Trong giây phút đó, Emily thề rằng sẽ không ai, kể cả bọn nữ thần tóc rắn, có thể chia rẽ được họ lần nữa.

Joel bước đến bên cô và thì thầm một cách căng thẳng. “Em, nhìn ra cửa đi.”

Emily miễn cưỡng rời mắt khỏi cha mình và gần như há hốc miệng vì kinh ngạc khi cô nhìn thấy Paelen đang trượt vào bên trong chính điện.

Thân hình của cậu dài và mỏng dính, trông như một con trăn to lớn vậy. Cậu ta đang trườn qua đám lính gác Nirad, rõ ràng bọn họ biết cậu đang ở đây nhưng không hề báo động. Nhân lúc mụ nữ thần đang tập trung vào thần Cupid và cha của cô bé, Paelen có thể trượt vào phía trước căn phòng và trốn phía sau cái cũi của nữ hoàng.

“Vậy, con người kia,” Euryale vừa mỉa mai vừa tiến tới chỗ ông Steve, “ngươi muốn nhìn thấy đứa con gái yêu quý của mình phải không? Nó kia kìa. Bị giam hãm và thất bại. Nó sẽ sớm giết chết Jupiter và Olympus sẽ là của bọn ta.”

https://thuviensach.vn

“Con bé sẽ không bao giờ làm thế,” ông Steve đáp. Ông quay sang nhìn Emily. “Đừng làm thế, Em. Đừng vì Pegasus và cũng đừng vì cha. Con có nghe cha nói không? Đừng làm thế!”

Euryale lại càng nổi điên lên đấm Steve một cái trời giáng khiến ông đập mạnh vào chấn song của cái cũi đang giam giữ Pegasus. Con tuấn mã lồng lên và bắt đầu hí ầm ĩ.

“Cha ơi!” Emily hét lên khi cha của mình ngã xuống sàn bất tỉnh. “Hãy để ông ấy yên!” Cô có thể cảm nhận được Ngọn Lửa đang sôi sục từ trong ruột gan của mình. “Dừng lại,” cô vừa khóc vừa nâng bàn tay lên, “nếu không Ngọn Lửa sẽ bùng lên mà các ngươi biết rằng ta không thể kiểm soát nó rồi đấy!”

“Em gái, không!” Stheno quát lên. Mụ ta lướt đến chỗ Euryale và chen vào đứng chắn cho cha của Emily. “Đây là những gì hắn muốn! Nếu hắn chết, chúng ta sẽ không thể kiểm soát được Ngọn Lửa đâu. Hãy nhìn con bé đó, năng lượng của nó rõ ràng đang được kiềm chế lại! Nếu bây giờ em giết cha nó, nó sẽ mất kiểm soát và tiêu diệt tất cả chúng ta mất. Chúng ta chưa thể làm hại hắn được.”

“Chúng ta vẫn còn Pegasus, Cupid và thằng nhóc mà,” Euryale thách thức trong khi đôi mắt của mụ vẫn sáng rực lên. “Nếu nó làm trái ý chúng ta, chúng ta sẽ giết chết hết lũ bọn chúng.”

“Nhưng đây là cha của nó!” Stheno thuyết phục. Mụ ta bắt em gái mình phải quay lại nhìn Emily và đôi cánh tay đã được giơ cao lên của cô bé. “Chúng ta sẽ không làm hại ông ấy lúc này đâu, nhóc con. Hãy hạ tay xuống và kìm nén năng lượng của mình hoặc không một ai trong chúng ta có thể sống sót qua ngày hôm nay đâu.”

Emily run lên vì sợ hãi và cơn giận dữ khi nhìn thấy hai mụ nữ thần bay lởn vởn phía lên chỗ cha cô đang nằm sõng soài. Cuối cùng cô hạ tay xuống và thở một hơi thật sâu. “Chỉ cần các ngươi đừng có động vào ông nữa,” cô cảnh cáo, “nếu không, ta thề ta sẽ ra tay. Ta sẽ giải phóng toàn bộ năng lượng của mình!”

https://thuviensach.vn

Stheno ra lệnh cho Tange đưa người cha đang bất tỉnh của Emily vào cũi của Pegasus. “Hãy giữ cho hắn trật tự, Pegasus,” mụ cảnh cáo con tuấn mã. “Bọn ta không ngần ngại biến hắn thành đá nếu bị ép buộc đâu đấy.”

Joel ôm lấy Emily vỗ về. “Em, cậu phải giữ bình tĩnh,” cậu thì thầm. “Mình có thể cảm nhận được hơi nóng đang toát ra từ cậu. Nhưng đây không phải lúc để chúng ta hành động đâu.”

Họ cùng nhau nhìn Tange nhẹ nhàng đưa cha cô vào cũi của Pegasus và đặt ông nằm xuống sàn. Con tuấn mã quỳ xuống và kiểm tra xem ông thế nào. Nó quay lại phía Emily, hí nhẹ và gật gật đầu.

“Hãy chăm sóc ông thật tốt, Pegasus nhé,” cô buồn bã nói. Emily ngước nhìn đôi mắt nâu ấm áp của Joel. “Có lẽ đến lúc rồi đó Joel,” cô thầm thì. “Có lẽ giờ là thời điểm duy nhất chúng ta phải ra tay chống lại bọn chúng. Ngay lập tức, trước khi thần Jupiter đến và mình bị ép buộc phải giết ngài.”

Đôi mắt cô lướt nhìn quanh căn phòng, lên cái cũi đang giam hãm nữ hoàng, nhìn sang phía thần Cupid đang bị kìm kẹp bởi những sinh vật Nirad. Cuối cùng dừng lại chỗ Pegasus và cha của cô trong cái cũi đối diện. Dẫu cô đã cố gắng như thế nào thì cô cũng không thể tìm ra được cách nào thoát ra khỏi tình thế này cả. Khi mà tất cả người dân xứ Olympus đều biến mất trong Dòng Mặt Trời thì ai sẽ là người đến để chiến đấu với bọn nữ thần tóc rắn đây?

Nước mắt đong đầy khi niềm hy vọng đã vụt mất. Bất giác cô cho tay vào túi và lôi chiếc khăn tay màu xanh lục ra lau nước mắt trước khi chúng chảy xuống gò má và rơi xuống đất. Cô nhìn cái mép gấp kín đáo trên chiếc khăn lụa đẹp đẽ mở ra và thu những giọt nước mắt bất ổn định và trong chiếc túi bí mật.

Có cảm giác như thể cô đã khóc được cả một đại dương kể từ khi cô đến thế giới Nirad. Cô nhìn vào trong chiếc túi bí mật và khẽ cậy nó mở ra.

Sâu bên trong là một hồ nước nhỏ. Đây là những giọt nước mắt của Thần Lửa Olympus có chứa sức mạnh của mặt trời.

“Chúng ta sẽ có cách thoát khỏi chuyện này mà,” Joel khẽ nói.

https://thuviensach.vn

“Bằng cách nào chứ?” Cô hỏi một cách đau khổ. “Joel à, hãy nhìn quanh mà xem. Bọn chúng đã bắt được cha mình, bắt Cupid, Pegasus và cả cậu nữa. Chúng sẽ biến tất cả mọi người thành đá nếu mình không làm theo lệnh của chúng.”

Nhưng rồi em vẫn có thể giúp họ trở lại thành người như trước đây cơ mà,” một giọng nói thiết tha vang lên. Emily nhìn quanh và thấy Paelen đã bò qua chính điện và lẩn vào phía sau cũi của họ.

Joel và Emily di chuyển về phía trong cùng của cũi và ngồi song song với nhau để che chắn cho người bạn của mình trước tầm nhìn của bọn nữ thần tóc rắn.

“Nghe ta nói đây,” Paelen gấp gáp nói tiếp. “Toban kể với bọn ta rằng cha già của cậu ta đã cảnh báo thần Jupiter. Từ khi cô ấy nhận ra em có thể hồi sinh người dân của cô ấy, cô ấy đã hiểu rằng bọn nữ thần sẽ bị chặn đứng. Thần Jupiter đã biết chính bọn chúng chứ không phải quân Nirad ra cuộc chiến chống lại Olympus. Ngài đang đến đây để đối mặt với chúng. Quân Nirad sẽ giúp đỡ.”

“Vậy kế hoạch là gì?” Joel hỏi. “Các anh đã quyết định như thế nào rồi?”

Im lặng hồi lâu.

“Paelen à? Anh có nghe Joel hỏi không thế?”

Emily khẽ hỏi. “Kế hoạch là gì? Chúng ta sẽ làm như thế nào?”

Paelen thở dài. “Không có kế hoạch nào cả.”

“Gì chứ?” Emily thầm thì.

“Kế hoạch của chúng ta là để cha của em và Cupid đánh lạc hướng sự chú ý của bọn nữ thần tóc rắn đủ lâu để ta có thể lẻn vào đây báo cho em biết rằng thần Jupiter đã được cảnh báo về bọn chúng. Và bảo em là không được giết ngài ấy.”

“Em cũng đã quyết định sẽ không làm như thế mà,” Emily nói, “cho dù chúng có làm gì em đi chăng nữa.”

“Ồ.”

https://thuviensach.vn

“Thế thôi sao?” Joel hỏi. “Tất cả những gì anh có thể nói là “ồ”. Thần Jupiter đang trên đường đến đây. Bọn nữ thần tóc rắn đang muốn Emily giết ngài ấy. Chắc chắn thần Jupiter đã có kế hoạch rồi.”

“Nếu có thì ngài ấy cũng chưa nói gì với nữ hoàng cả,” Paelen nói. “Tất cả những gì chúng ta có thể làm lúc này là chờ đợi mà thôi.”

https://thuviensach.vn

Chương 28

Emily ngồi bên cạnh Joel, nắm tay cậu trong khi chờ đợi thần Jupiter đến. Paelen vẫn đang thận trọng ẩn mình phía sau họ. Cậu đã thu mình lại hết mức có thể.

Trong chiếc cũi đối diện, cha cô đang đứng cạnh Pegasus, vuốt ve cái cổ rắn rỏi của con tuấn mã. Sau những lời răn đe không khoan nhượng của bọn nữ thần tóc rắn, ông không cố gắng nói thêm lời nào với Emily nữa.

Emily bị dằn vặt. Cô rất biết ơn khi thực sự được gặp lại cha mình và biết rằng ông vẫn còn sống. Nhưng phần nào đó trong cô lại lo sợ cho cha và ước gì ông vẫn ở lại trong căn nhà gỗ an toàn đó. Bọn nữ thần tóc rắn sẽ không do dự giết ông nếu cô không hợp tác. Liệu cô có sức mạnh để chống lại bọn chúng không, trong khi những người cô từng yêu thương sẽ phải chịu đau đớn nếu cô làm thế?

Trong đời mình, Emily chưa bao giờ đối diện với tình huống tiến thoái lưỡng nan tồi tệ như thế này. Dù cô có quyết định như thế nào chăng nữa thì ai đó cũng vẫn sẽ phải chịu đau đớn. Cô còn quá trẻ để có thể gánh vác một trách nhiệm nặng nề đến như vậy. Lẽ ra cô phải đang ở nhà tại New York, lo lắng lớn nhất của cô là sẽ mặc gì tới trường vào ngày mai hay liệu có cậu bạn nào cùng lớp thích cô hay không. Chứ không phải cô nên giết vị chúa tể của Olympus để cứu những người cô yêu thương hoặc chống lại bọn nữ thần tóc rắn và có thể mất đi ai đó mà cô quan tâm.

Đây là một quyết định quá lớn. Cô không đủ sức. Emily mong muốn hơn bao giờ hết rằng cô sẽ không phải lựa chọn gì hết.

https://thuviensach.vn

Nhưng dù muốn hay không, cô đã là Thần Lửa của Olympus và cô đang đối diện với một quyết định mà nó sẽ thay đổi chính sự tồn tại của các thế giới.

Sau khoảng lặng dường như vô tận, nữ hoàng bắt đầu lên tiếng. Bọn nữ thần tóc rắn nhanh chóng đứng trên những bậc đá và xoa xoa đôi bàn tay bằng đồng của chúng một cách hào hứng. “Hãy ra lệnh cho binh lính của ngươi đưa hắn vào đây ngay lập tức.” Chúng gầm lên trong sự ca tụng.

Stheno lướt vào giữa chính điện và ngửa đầu ra phía sau hét lên một cách chói tai. “Jupiter triều đại của ngươi sắp chấm dứt rồi.”

Emily chăm chú theo dõi bọn nữ thần tóc rắn trong lúc chúng chờ đợi thần Jupiter đến. Sự sợ hãi lớn dần trong cô. Cô không có manh mối nào về việc họ sắp làm gì hay chuyện này sẽ diễn ra như thế nào. Cô đưa tay vào túi và lần tìm để chắc chắn sự hiện diện của chiếc khăn tay. Cô lôi nó ra và kiểm tra lại cái túi bí mật để chắc chắn rằng những giọt lệ của cô vẫn còn ở đó. Nếu sức mạnh của cô mất đi, ít nhất thì cô vẫn còn có chúng.

“Em không định sử dụng thứ đó đấy chứ, phải không?” Paelen khẽ hỏi trong khi cậu thò tay qua cũi và chọc nhẹ vào lưng cô.

“Em không muốn, nhưng nếu bắt buộc thì em sẽ dùng”. Emily thì thầm. “Chúng ta không thể để bọn nữ thần tóc rắn chiến thắng được. Nó sẽ chẳng giống một chiến thắng nếu tất cả chúng ta bị giết bởi những giọt lệ của cậu”.

Joel nói chen vào. “Nhưng mình chắc rằng nó sẽ tốt hơn là để cho chúng chiếm quyền kiểm soát Olympus và Dùng Mặt Trời”.

Emily rơi vào im lặng. Họ nói đúng. Những giọt lệ của cô sẽ chỉ là kế sách cuối cùng. Nhưng nếu mọi thứ vượt khỏi tầm kiểm soát, cô sẽ chẳng còn sự ra chọn nào khác ngoài việc sử dụng chúng. Phía bên ngoài chính điện, tiếng bước chân nặng nề đang tiến đến gần hơn.

Emily cảm thấy bàn tay Joel siết chặt lại trong tay mình. “Đây rồi”, cậu khẽ nói.

https://thuviensach.vn

Khi tiếng động lớn dần, Emily nghe thấy tiếng xiềng xích rầm rầm và bị kéo lê trên nền đá cẩm thạch. Không lâu sau, một tiếng dài các sinh vật Nirad màu xám tràn vào trong chính điện, theo sau là một vài tên Nirad màu cẩm thạch cam. Emily nhận ra thần Jupiter ở giữa bọn họ.

“Ôi lạy Chúa tôi!” Joel kêu lên. “Họ đã làm gì ngài ấy thế kia?”

Vị chúa tể của Olympus bị quấn quanh bởi những sợi xích to nặng khiến lưng của thần còng xuống và lết đi trên sàn. Đôi tay của thần bị trói ở phía sau và quanh cổ thần là một cái đai bằng kim loại nặng trịch được nối liền với sợi xích dày cộp.

Tên Nirad dẫn đầu đang kéo lê vị thần đi vòng quanh như dắt một chú chó bằng sợi dây xích vậy.

Emily há hốc miệng kinh ngạc. Khuôn mặt vị thần bị thâm tím thảm hại và một bên lông mày có dính máu tươi. Cái áo chùng trắng trước đây của thần trông bẩn thỉu và bị xé rách tả tơi. Máu chảy xuống đôi chân và đôi cánh tay để trần của thần - kết cục một cuộc chiến chắc hẳn phải rất ác liệt.

Trái tim của Emily cảm thấy mỏi mệt. Vị chúa tể oai nghiêm của Olympus đã bị biến thành một tù nhân bị đánh đến bầm giập và thâm tím. Lẽ nào tất cả điều này là một trò đùa tàn ác? Liệu bọn sinh vật Nirad có thực sự ở phe của họ? Nhìn thần Jupiter, dường như không có vẻ như vậy. Đây có phải chỉ là một âm mưu nhằm giữ cô lại trong buồng giam và ngăn cô sử dụng sức mạnh chống lại bọn chúng không?

“Thần Jupiter!” Emily cất tiếng gọi.

Vị chúa tể của Olympus chầm chậm liếc nhìn về phía cô với ánh mắt trống rỗng và có vẻ như không nhận ra cô. Một lát sau, thần lại cúi đầu và tiếp tục bị kéo lê về phía trước. Pegasus cũng gọi thần Jupiter, nhưng dù thần có nghe thấy thì thần cũng không hề có biểu hiện nào đáp lại hết.

“Chuyện gì đã xảy ra với ngài ấy vậy?” Joel hỏi. “Bọn sinh vật Nirad được coi là ở phe chúng ta, nhưng hãy nhìn những gì bọn họ đã làm kìa. “Bọn họ đã đánh ngài ấy hết sức dã man.”

https://thuviensach.vn

“Không thể như vậy”, Paelen thốt lên. “Ta chưa bao giờ thấy thần Jupiter trông thảm bại đến như vậy.”

“Chúng ta không thể biết được bọn sinh vật Nirad đã làm gì với ngài ấy cho đến khi nữ hoàng gặp được bọn họ. Có thể bọn họ thực sự mạnh hơn thần Jupiter chăng?” Emily đoán.

“Hoặc có thể bọn sinh vật Nirad chưa bao giờ thực sự ở phe của chúng ta cả,” Joel thì thầm.

“Bọn họ phải ở phe chúng ta,” Paelen cương quyết nói. “Chúng ta không thể đánh bại bọn nữ thần tóc rắn nếu không có bọn họ.”

Joel quay lại phía Paelen. “Tôi thực sự hy vọng là anh đúng”.

Emily ngồi lùi lại trong khi cô theo dõi cuộc diễu hành của những sinh vật Nirad đang tiến gần đến ngai vàng. Cô cần mạo hiểm để tin rằng bọn họ ở phe của mình. Nhưng nhìn những gì bọn họ đã làm với thần Jupiter thì cô không còn tin tưởng nhiều đến như vậy nữa.

Khi họ tiến đến chỗ bệ cao, thần Jupiter bị kéo lê về phía trước một cách bất đắc dĩ. Tên Nirad cao lớn ấn mạnh lên hai vai đang khom khom của thần Jupiter cho đến khi vị chúa tể của Olympus bị quỵ gối, thất bại, trước mặt bọn nữ thần tóc rắn xấu xa.

“Bây giờ trông ngươi không còn hùng mạnh như trước nữa nhỉ, Jupiter?” Stheno mỉa mai.

Thần Jupiter từ từ ngẩng đầu lên. Thần há hốc mồm kinh ngạc khi nhìn thấy thần Apollo và thần Diana bằng đá đứng trên bệ cao bên cạnh ngai vàng.

“Ồ, ngươi có thích chúng không?” Euryale chọc tức. “Chúng sẽ bổ sung vào bộ sưu tập đẹp đẽ của bọn ta. Ta mong ước ngươi có thể nhập bọn với chúng trong khu vườn của bọn ta, nhưng thật không may là sức mạnh của bọn ta lại không tác động được đến ngươi. Tuy nhiên, bọn ta thực sự có những thú tiêu khiển khác được sắp sẵn dành cho ngươi rồi.”

“Ngươi muốn gì, nữ thần tóc rắn kia?” Thần Jupiter lạnh lùng hỏi. “Tại sao các ngươi lại gây chiến với Olympus?”

https://thuviensach.vn

Có thể thần Jupiter trông thật thảm bại, nhưng giọng nói của vị chúa tể vẫn mạnh mẽ và uy quyền như trước đây. Trong giây lát, sự kinh sợ thoáng hiện trên gương mặt bọn nữ thần tóc rắn. Nó nhanh chóng được thay thế bởi sự tức giận.

“Tại vì ngươi,” Euryale nói to, “bọn ta chẳng muốn gì cả - trừ khi ngươi có thể đưa đứa em gái yêu quý của bọn ta trở về.”

“Medusa đã chết lâu rồi,” thần Jupiter nói. “Không ai có thể thay đổi được điều đó. Kể cả ta. Nhưng thậm chí nếu có thể, ta cũng sẽ không làm vậy. Medusa đã nhận những gì mà ả ta xứng đáng được nhận.”

“Medusa không đáng phải chết!” Euryale rít lên. “Con trai ngươi không được quyền giết nó!”

“Medusa đã bị mất trí,” thần Jupiter nói tiếp. “Không ai, kể cả các ngươi, có thể ngăn chặn được sự khát máu của ả. Ả ta giết người không cần suy nghĩ. Các ngươi biết rõ là cần phải ngăn chặn ả ta lại rồi mà.”

“Bọn ta không cần biết chuyện đó,” Euryale đáp trả. “Đó là em gái của bọn ta. Nó không đáng phải chịu sự trừng phạt mà con trai ngươi đã áp đặt lên nó. Perseus không có quyền chém đầu nó. Lẽ ra các ngươi phải dùng lý lẽ để nói chuyện với nó mới phải.”

“Lý lẽ ư?” Thần Jupiter mỉa mai. “Bọn nữ thần tóc rắn các ngươi thì biết gì đến lý lẽ? Ta đã thấy sự tàn phá mà các ngươi gây ra trên mảnh đất này cũng như sự hiện diện của các ngươi đã đầu độc bất cứ thế giới nào mà các ngươi đặt chân đến. Các ngươi cũng điên cuồng chẳng khác nào Medusa. Các ngươi phải bị ngăn chặn.”

Cả hai mụ nữ thần tóc rắn đều bắt đầu cất tiếng cười đinh tai nhức óc đến ghê rợn. Euryale đứng lên và lướt xuống khởi bệ. “Bị ngăn chặn ư? Ngươi đúng là đồ ngu ngốc. Chúng ta chỉ vừa mới bắt đầu thôi mà. Ngươi nên biết ơn bởi ngươi sẽ không được sống để mà nhìn thấy con thịnh nộ thực sự của bọn ta đâu.”

Bà ta quay sang một trong những sinh vật Nirad. “Đem Cupid qua đây. Chúng ta sẽ cho Jupiter thấy những gì mà chúng ta đã sắp sẵn cho tất cả

https://thuviensach.vn

những kẻ ở Olympus.”

Emily và Joel đứng lên và đến bên những chấn song của cái cũi họ đang bị nhốt khi tên lính màu cam tiến lại gần Cupid. Emily có thể nhìn thấy nỗi khiếp sợ nổi lên trên gương mặt của vị thần có cánh của Olympus. Cơn ác mộng tồi tệ nhất của thần đang trở thành sự thật. Thần đã bị bọn sinh vật Nirad tấn công. Trong khi những tên lính khác giữ thần đứng im thì tên lính màu cam tóm lấy cánh tay thần và lôi mạnh về phía trước.

“Không!” Thần Cupid hét lên. “Thả ta ra!”

“Cupid!” Emily thét lên lên.

“Emily!” Thần Cupid vừa gào thét vừa dang rộng đôi cánh, chúng đập loạn xạ trong nỗi sợ hãi, gắng gượng một cách tuyệt vọng để thoát khỏi sự kìm kẹp của tên lính. Nhưng sức khỏe thần hoàn toàn không cân xứng với tên Nirad cường tráng.

“Làm ơn cứu ta!”

“Chẳng có ai cứu ngươi cả đâu, Cupid,” Euryale lên tiếng trong khi thần Cupid bị kéo lê tới đứng trước mặt bà ta. Mụ nữ thần tóc rắn ngoảnh sang nhìn thần Jupiter. “Nhìn đi, Jupiter, hãy nhìn xem bọn ta biến con trai của Venus thành đá!”

Trong cũi của mình, Pegasus đang trở nên điên loạn, hí vang giận dữ và đá mạnh vào những chấn song bằng móng trước của mình. Cha của Emily đứng phía sau khi con tuấn mã đang bị làm cho nổi giận.

“Im đi, Pegasus,” Stheno quát lên “nếu không ngươi sẽ là kẻ theo sau hắn đấy!”

“Không” Emily hét lên. “Làm ơn, đừng làm vậy. Hãy tha cho Cupid!”

“Còn ngươi nữa đấy, Thần Lửa ạ,” Stheno ngoái lại quát cô bé, “hãy im lặng hoặc ta sẽ làm điều tương tự với Joel và sau đó là với cha của ngươi đấy.”

“Đừng, Emily”, Joel bên cạnh cô thì thầm.

“Hãy bình tĩnh, cậu có thể cứu Cupid sau mà.”

https://thuviensach.vn

“Bằng cách nào chứ?” Emily hỏi một cách tuyệt vọng. “Hãy nhìn thần Jupiter đi, thần ấy cũng không thể đấu lại được chúng.”

“Vậy thì chúng ta sẽ chiến đấu,” Joel kiên quyết nói. “Chúng ta chỉ cần thoát khỏi cái cũi này thôi.”

Emily và Joel đưa mắt nhìn về phía trước căn phòng trong lúc thần Cupid bắt đầu la hét. Đôi mắt của Euryale đang vàng rực lên. Những con rắn trên đầu mụ ta ngoe nguẩy và phun phì phì trong sự bị kích động khi mụ thần tóc rắn tập trung toàn bộ sự chú ý của mình vào thần Cupid.

“Emily, cứu ta với!” Thần Cupid hét lên khi nỗi khiếp sợ trên gương mặt của thần được thay thế bởi sự đau đớn. Những chiếc lông trên đôi cánh dang rộng của thần hóa đá trước tiên. Sau đó là đến hai cánh tay và đôi chân của thần khi lớp đá cẩm thạch lan ra khắp cơ thể. Cuối cùng, toàn bộ thân thể và khuôn mặt của thần bị đóng băng trong một tư thế còn nguyên vẹn nỗi đau đớn.

Trái tim Emily đau đớn đến quặn thắt lại khi cô nhìn bức tượng đá thần Cupid đang đứng đó lạnh lẽo phía trước bệ. Thần đã chiến đấu vì cô, làm mọi điều cô yêu cầu và đây là cách thần được đền đáp: bị tra tấn và giờ thì hóa đá. “Em rất xin lỗi, Cupid,” cô khẽ khóc.

Cô đưa mắt nhìn thần Jupiter. Cô tuyệt nhiên không thấy phản ứng nào từ vị chúa tể của Olympus. Thần vẫn quỳ gối và nhìn xuống sàn nhà, không nhìn bọn nữ thần tóc rắn cũng chẳng nhìn Cupid. “Ngài ấy chẳng hề quan tâm,” Emily lẩm bẩm khi sự bàng hoàng vẫn còn ám ảnh trong tâm trí. “Nhìn ngài ấy kìa, Joel. Thần Jupiter chẳng đoái hoài gì đến Cupid hết!”

“Em nhầm rồi,” Paelen lên tiếng từ dưới sàn phía sau chiếc cũi. “Thần Jupiter quan tâm tới tất cả chúng ta.”

“Vậy tại sao ngài ấy không làm điều gì đó đi?” Emily nghi ngờ.

Ở phía trước cung điện, Euryale rú lên một cách thích thú. “Ngươi thấy không, Jupiter? Hãy nhìn số mệnh đang chờ đợi tất cả những đứa con của Olympus!”

https://thuviensach.vn

Stheno tiến lên phía trước và đến gần thần Jupiter đang quỳ lên sàn. Mụ ta giơ bàn tay bằng đồng tát vào mặt thần một cái thật mạnh. “Trước hết, bọn ta sẽ nhìn Olympus sụp đổ. Sau đó bọn ta sẽ quét khắp Dòng Mặt Trời như một cơn bão khủng khiếp cho đến khi mọi thế giới đều biết đến danh tiếng của bọn ta và tôn thờ bọn ta!”

Thần Jupiter ngước lên nhìn mụ nữ thần tóc rắn. Cuối cùng thần lên tiếng. “Và nếu họ không làm vậy thì sao?”

“Thì bọn ta cũng sẽ biến các thế giới của chúng thành đá hết!” Stheno rít lên. “Nhưng ngươi không cần phải lo lắng cho các thế giới đó đâu, Jupiter ạ, vì ngươi sẽ không còn sống lâu đến thế để được chứng kiến thời khắc huy hoàng đó đâu. Tất cả mọi thứ, sẽ thuộc về nữ thần tóc rắn hết!”

Euryale đứng trước mặt thần Jupiter đang quỳ gối và túm lấy chòm râu dài của thần. Mụ ta giật mạnh đầu của thần ra phía sau. “Ngươi đang thở những hơi thở cuối cùng của mình đấy Jupiter ạ. Hãy thưởng thức những giây phút này đi vì cuộc sống của ngươi đang rút ngắn lại đó.”

“Ngươi không thể hủy hoại được ta, Euryale, và ngươi biết điều đó,” thần Jupiter nói. “Không vũ khí nào có thể giết được ta và ngay cả tên Nirad mạnh nhất nào của ngươi cũng không thể tiêu diệt được ta. Hãy đầu hàng ngay bây giờ và ta sẽ tha thứ cho các ngươi.”

Emily nghe thấy tiếng cười giòn giã của hai mụ thần tóc rắn khi chúng đứng trước vị chúa tể thảm bại của Olympus. Chúng gõ vào đầu thần và giật mạnh râu của thần, khiêu khích nói. “Ngươi có thực sự chắc rằng bọn ta không thể tiêu diệt ngươi không? Nếu vậy, ngươi sắp có sự ngạc nhiên lớn đấy.”

“Chúng ta phải làm gì đó...?” Emily quay lại nhìn Paelen, nhưng cậu không còn ở đó nữa. Cậu ấy đang bò từ đằng sau chiếc cũi của cô về phía trước chính điện.

“Paelen, không,” cô sợ hãi thì thầm. “Quay lại đi.”

“Paelen,” Joel cũng khẽ gọi, “dừng lại, chúng sẽ giết anh mất.”

https://thuviensach.vn

Paelen dừng lại. “Chẳng còn ai khác tới nữa đâu. Chúng ta phải cứu ngài ấy thôi. Hãy tin ta, ta có một cách.”

Emily muốn gọi lần nữa, nhưng lại sợ làm cậu ta bị lộ. Thay vào đó, cô dành sự chú ý của mình cho cả cậu ấy và thần Jupiter đang ở giữa chính điện. Cô chắc rằng bọn nữ thần tóc rắn sẽ nhìn thấy cậu ấy. Nhưng lúc này chúng đang chỉ tập trung vào một mình thần Jupiter mà thôi. Đôi mắt Emily ngước lên nhìn nữ hoàng. Cô ấy đang dõi theo Paelen, khuôn mặt non trẻ của cô hằn lên nỗi sợ hãi.

Phía bên kia cung điện, Pegasus và cha của cô cũng đang quan sát. Pegasus bắt đầu hí vang, để đảm bảo bác của mình không chú ý đến Paelen.

“Không phải lúc này đâu, Pegasus,” Euryale cáu kỉnh nói. “Hãy kiên nhẫn, ngươi sẽ sớm được ra khỏi đó thôi.”

Nhưng Pegasus không dừng lại. Nó tiếp tục hí vang và giậm mạnh chân xuống nền cũi.

“Ta đã bảo dừng lại!” Euryale vừa gầm lên vừa lướt đến cũi của Pegasus. “Đừng khiến ta phải tiêu diệt ngươi ngay trước chiến thắng của bọn ta!”

“Hãy để nó yên,” Stheno gọi em gái, “Ta phát ngấy với cái kiểu nói chuyện huyên thuyên này rồi.” Mụ ta vỗ đôi cánh vàng bé xíu và lướt ngang qua căn phòng tới cũi của Emily và Joel. Mụ ta nhìn Tange. “Mở cửa. Đã đến lúc Thần Lửa phải kết thúc chuyện này rồi.”

Tange vừa nhìn Emily vừa mở khóa và kéo cánh cửa trên cái cũi của cô.

“Nhóc con, ngươi không thể cưỡng lại số mệnh của ngươi được đâu,” Stheno nói.

Emily nhảy lùi lại phía trong cũi và lắc đầu. “Ta sẽ không làm điều đó. Ngươi không thể bắt ta giết thần Jupiter được.”

“Để cô ấy yên!” Joel lao đến đứng chắn giữa mụ nữ thần tóc rắn, Tange và Emily. “Hãy để cô ấy yên.”

Stheno vẫy tay ra hiệu cho Tange một cách thô bạo. “Giết thằng nhóc này và mang Emily ra ngoài.”

https://thuviensach.vn

Tange khom người xuống và bước vào cũi. Miệng ông ta đang tạo hình khó nhọc để cố gắng cất lên từ "Làm ơn". Sự tuyệt vọng hiện lên trên khuôn mặt ông ta.

"Không! Tange, làm ơn, đừng làm đau Joel!" Emily van xin.

"Vậy thì hãy ngừng chống đối bọn ta đi," Stheno nói, "và thằng nhóc sẽ được sống."

"Emily, đừng làm thế," Joel nói với cô. "Quên mình đi. Dù chuyện gì xảy ra cũng đừng giết thần Jupiter!"

Emily nhìn Joel, lo sợ rằng đó sẽ là lần cuối cùng nhìn thấy cậu ấy. Họ đã ở bên nhau cùng nhau trải qua rất nhiều, nhưng bây giờ thời gian của họ đã hết.

Đây là thời điểm mà cô phải đưa ra sự lựa chọn của mình, một lựa chọn mà ở đó có thể không ai là người chiến thắng cả. Cô dành cho cậu một cái ôm thật chặt và hy vọng cậu không cảm thấy cô đang run rẩy.

"Sẽ ổn cả thôi, Joel" cô khẽ thì thầm, dù biết rõ rằng mình đang nói dối. Cô hôn lên má cậu, ôm cậu lần cuối trước khi quay lại phía Tange. "Ta đã sẵn sàng."

Tange nhẹ nhàng nhấc bổng cô lên không trung. Ông ta vác cô đi qua Joel và ra khỏi cũi.

Emily thấy rõ Tange đã không khóa cửa phía sau cô, Joel có thể tự do ra khỏi cũi bất cứ khi nào cậu ấy muốn. Joel cũng để ý thấy điều đó, cậu tiến lại phía cửa và chờ đợi.

"Làm ơn để cậu ấy chạy thoát khi có cơ hội," cô thầm cầu nguyện.

Emily nhìn lên và thấy nữ hoàng ngồi thẳng người trên ghế, dáng vẻ lo âu. Cô ấy cũng biết thời khắc kết thúc đang đến gần.

Khi họ đứng trước ngai vàng và mặt hướng về phía thần Jupiter đang quỳ, Tange đặt Emily xuống và giúp cô đứng vững trên bên chân lành lặn của cô.

Ông ta khoác cánh tay mập mạp quanh vai cô để đỡ cô.

https://thuviensach.vn

“Thần Jupiter,” Emily van nài, “làm ơn hãy giúp con. Con không muốn làm điều này.”

Vị chúa tể của Olympus hướng khuôn mặt thâm tím và bê bết máu về phía cô. Cô có thể nhận thấy nỗi đau và sự thất bại trong đôi mắt u ám của thần. Thần Jupiter bỗng chốc trông thật già yếu và bạc nhược. Thần đã quá mệt mỏi để chiến đấu.

“Con sẽ làm những gì con phải làm vì lợi ích của Olympus, Emily ạ.”

“Đó là lời khuyên đúng đắn đấy,” Stheno vừa tiến lại bên cạnh Emily vừa đồng tình nói. “Thời khắc đã điểm. Lựa chọn của ngươi thật đơn giản. Dồn hết sức mạnh của Thần Lửa và tiêu diệt Jupiter, hoặc em gái ta đang đứng phía bên kia sẽ biến Pegasus và người cha yêu quý của ngươi thành đá.”

Emily đưa mắt nhìn sang chiếc cũi. Con tuấn mã đang lúc lắc cái đầu và khịt mũi ầm ĩ, trong khi cha cô nói to “Không”.

Cô quay lại nhìn thần Jupiter. Rồi lại nhìn Pegasus và cha cô. Đôi mắt của cô hướng về phía Joel, người cũng đang lắc đầu nói không một cách điên cuồng. Cuối cùng, đôi mắt ấy quay về nhìn thần Jupiter. Nhưng vị chúa tể của Olympus đã cúi đầu và không hướng về phía cô nữa. Có phải thần đang làm điều này để cho cô quyết định được dễ dàng hơn? Vô ích thôi. Bản năng trong cô mách bảo cô không được làm điều đó. Nhưng rồi cảm xúc trong cô bùng lên. Còn cha cô thì sao? Pegasus và Joel nữa? Bọn nữ thần tóc rắn sẽ giết họ nếu cô trái lệnh. “Nhóc con, đừng thử thách sự kiên nhẫn của ta!” Stheno cảnh cáo. Emily đứng đủ gần để có thể nghe thấy những con rắn trên đầu mụ ta đang xùy xùy trong niềm mong đợi điên dại hành động bạo lực chuẩn bị diễn ra.

Trong cũi, Pegasus tiếp tục hí lên điên cuồng và liên tục lắc đầu từ trước ra sau. Cô không cần phải hiểu con tuấn mã cũng biết nó đang nói gì. Pegasus đang van xin cô đừng làm điều đó.

“Trật tự, Pegasus,” Euryale ra lệnh. “Ngươi không thể bảo nó phải làm gì đâu!” Mụ nữ thần tóc rắn nhìn Emily. “Liệu ta có phải biến một cái chân

https://thuviensach.vn

của hắn thành đá để chứng minh rằng ta sẽ không do dự khi giết hắn không hả?" Mụ ta hỏi. "Cha ngươi trông sẽ như thế nào với đôi chân bằng đá nhỉ?"

"Không, làm ơn đừng làm vậy!" Emily hét lên.

"Vậy thì hãy sử dụng sức mạnh của ngươi đi!" Stheno ra lệnh. "Hãy giết Jupiter!"

"Emily, không" Joel hét lên.

"Con... con..." Emily vừa lắp bắp vừa đối mặt với thần Jupiter.

Cuối cùng, vị chúa tể Olympus cũng ngẩng đầu lên. "Con biết con phải làm gì mà, Emily. Ta hiểu."

Emily nhìn xung quanh trong sự tuyệt vọng điên cuồng. Cô đã hy vọng và cầu nguyện một phép màu. Rằng bằng cách nào đó, tất cả người dân xứ Olympus sẽ xông vào chính điện vào đúng giây phút cuối cùng và giải cứu họ. Cô không còn nhìn thấy Paelen trong cung điện nữa và cũng không biết cậu ấy đang ở đâu hay đang định làm gì. Nhưng nếu có ai đó đang cố gắng xông vào cung điện thì họ cũng đã quá muộn. Thời khắc đã đến. Đúng hoặc sai thì cô cũng đã quyết định.

Emily hít một hơi thật sâu, ngắt quãng. Cô nhắm mắt lại và cảm thấy sự râm ran do nguồn năng lượng của Ngọn Lửa từ tận sâu bên trong. Cảm xúc đau đớn tột cùng của cô đang thổi bùng lên những ngọn lửa rõ ràng đang kìm nén. Chúng như muốn thoát ra ngoài mà không cần sự cho phép của cô. Năng lượng đó đang hoạt động, sôi ùng ục và lớn dần lên, di chuyển đều đều từ tận trong ruột gan của cô lan dọc theo hai cánh tay.

"Hãy tha thứ cho con," cô vừa lẩm bẩm vừa nâng hai tay lên hướng về phía thần Jupiter và giải phóng năng lượng.

https://thuviensach.vn

Chương 29

Paelen đang ẩn mình đằng sau một tên Nirad. Sinh vật khổng lồ ấy biết rõ cậu ở đó, nhưng không báo động. Thay vào đó, hắn mở rộng cánh tay hơn nữa để che chắn cho cậu được an toàn hơn.

Cậu quan sát lúc Emily đứng trước thần Jupiter, đang vật lộn với quyết định của cô. Chỉ có một cách mà cô có thể làm nhưng liệu cô có sức mạnh để thực hiện nó hay không?

Paelen nín thở. Cô ấy sẽ không làm điều đó. Phải không? Emily sẽ thực sự giết thần Jupiter để cứu những người khác sao? Cậu nhìn thấy cô đưa tay lên. Cậu nghe thấy lời xin lỗi yếu ớt của cô. Cậu nhìn thấy cô đã để giải phóng những ngọn lửa...

Hai tia lửa chết chóc sắc lẹm bay qua đầu thần Jupiter và thiêu cháy chiếc khóa trên cũi của Pegasus. Ngọn lửa như những tia laze phóng qua Pegasus, xuyên qua cũi, qua bức tường phía sau rồi qua cả những bức tường bên ngoài của cung điện cẩm thạch và tiếp tục lao ra ngoài mảnh đất của dân Nirad.

“Con sẽ không làm điều đó!” Emily hét lên đồng thời cơn thịnh nộ trong cô đã chặn đứng những tia lửa giết người đó lại trước khi chúng vượt ra khỏi tầm kiểm soát. Cô quay lại phía Stheno. “Ta sẽ không giết thần Jupiter!”

Paelen vui mừng với sự phản kháng của Emily. Cậu trông thấy cha cô vọt qua cửa cũi vừa bị nung chảy, vừa chạy về phía Euryale vừa giận dữ rít lên. Pegasus đi khập khiễng phía sau ông, vơ vơ đôi cánh bị cháy sém và kéo lê cái chân bằng đá nặng trịch.

https://thuviensach.vn

Euryale quay ngoắt người lại, đôi mắt mụ ta chuyển thành màu vàng sáng rực. Tiếng hét đau đớn của cha cô đột ngột tắt ngấm khi ông và con tuấn mã bỗng chốc biến thành đá cẩm thạch trắng. Chỉ khi đó mọi người trong phòng mới hiểu ra. Bọn nữ thần tóc rắn có thể lựa chọn quãng thời gian ngắn dài để nạn nhân của chúng biến thành đá.

“Không, cha ơi!” Emily hét lên.

Cha của Emily đã bị đóng băng bên cạnh Pegasus bằng cẩm thạch. Ở giữa chính điện, tiếng hét đầy đau đớn của Emily biến thành những tiếng gầm thét của cơn thịnh nộ. Cô nâng hai tay lên tấn công Euryale.

Bên cạnh cô, đôi mắt của Stheno rực lên ánh vàng khi mụ ta nhìn về phía Emily. “Nếu ngươi không giết Jupiter, ta sẽ tự mình dập tắt Ngọn Lửa của Olympus!”

“Emily, coi chừng!” Paelen vừa hét vừa vọt ra từ chỗ nấp và lao tới tấn công mụ nữ thần tóc rắn. Cậu nhảy vọt lên cao và đập người xuống lưng Stheno.

“Vì Olympus!” Cậu hét to đồng thời dùng hai cánh tay của mình kẹp chặt cái đầu của mụ nữ thần tóc rắn và hai bàn tay vỗ thẳng vào cặp mắt giết người của mụ ta. Paelen phớt lờ vô số con rắn đang cắn vào mặt và cánh tay khiến cậu rất đau đớn trong lúc cậu túm chặt lấy mụ nữ thần đang nổi điên. Stheno gào rú và rít lên. Mụ ta xoay tròn một cách điên loạn, cố gắng hất cậu ra.

“Bắn chúng đi!” Paelen gọi Emily. “Làm ngay đi, chặn bọn nữ thần lại!”

Paelen bám chặt lấy Stheno và cảm nhận thấy đôi bàn tay của mình đang lạnh dần. Chúng đang trở nên cứng ngắc và khó cử động. Đôi bàn chân và cả hai chân của cậu đã bị đóng băng và không còn phản xạ khi cậu cố gắng nhảy ra khỏi mụ nữ thần điên cuồng kia. Cuối cùng, đôi mắt của cậu bắt đầu mờ dần đi trong khi cơ bắp ê cứng lại.

“Không!” Cậu hét lên.

Nữ thần tóc rắn ở dưới cậu rít lên và gào thét trong cơn giận dữ. “Thằng nhóc con, mày sẽ phải chết trong sự đau đớn cùng cực!”

https://thuviensach.vn

Paelen bỗng nhận thức rõ được sai lầm khủng khiếp của mình. Cặp mắt của mụ nữ thần tóc rắn có thể giết người mà không cần phải mở ra. Băng giá trong đôi bàn tay cậu đã lan truyền khắp cơ thể. Paelen đã có thể cảm nhận thấy máu của cậu đang chảy chậm lại trong khi từng tế bào trong cơ thể biến thành đá. Paelen đang trải qua nỗi đau mà từ trước đến giờ cậu chưa từng biết đến. Nó giống như cậu bị đóng băng và thiêu cháy cùng một lúc vậy. Cậu không còn có thể cử động được nữa. Tất cả những gì cậu biết lúc này chỉ là nỗi đau đớn và cuối cùng là hư vô tăm tối.

https://thuviensach.vn

Chương 30

Emily hét lên khi Paelen bị biến thành đá. Cậu bị quấn quanh đầu của Stheno giống như một chiếc mũ kỳ cục. Trên khuôn mặt bằng đá cẩm thạch của cậu là nỗi đau đớn vì bị biến đổi. Stheno nhấc cậu ra và vừa hét lên giận dữ vừa quăng cậu sang một bên.

Ngay trước khi người bạn thân nhất của cô chạm đất và có thể bị vỡ tan thành hàng nghìn mảnh, Tange đã thả Emily ra và lao bổ xuống để đỡ lấy Paelen. Ông ta đặt bức tượng Paelen xoắn lại xuống sàn đá an toàn. Khi đứng dậy, Tange quay đầu lại phía sau và gầm lên đủ lớn để làm rung chuyển cả cung điện.

Mệnh lệnh của Tange ban ra, cuộc chiến diễn ra ngay trong chính điện khi các chiến binh Nirad to lớn lao vào tấn công bọn nữ thần tóc rắn. Nhưng cặp mắt chết chóc của nữ thần tóc rắn vẫn nhanh và mạnh hơn nhiều. Không có chiến binh Nirad nào có thể tiến lại gần mà không bị hóa đá ngay lập tức. Chính điện nhanh chóng tràn ngập các chiến binh Nirad bằng đá cẩm thạch.

“Thần Jupiter!” Emily gào lên. Cô nhảy lò cò tới chỗ vị thần xứ Olympus đang quỳ gối và cố gắng tháo bỏ sợi dây xích nặng trịch đang trói quanh người thân. “Làm ơn hãy giúp chúng con.”

“Chưa đâu,” thần Jupiter đáp lại trong lúc đôi mắt dữ dội của thần quét quanh chính điện nhưng thần vẫn vô cảm phía trước ngai vàng. “Giờ vẫn chưa phải thời điểm đó.”

“Thời điểm để làm gì ạ?” Emily gặng hỏi. “Để tất cả chúng con bị giết sao?”

https://thuviensach.vn

“Emily!” Joel vừa gào thét vừa chạy ra khỏi cũi.

“Tới với cậu ta đi, con gái,” Jupiter thúc giục. “Cứ để ta lại đây và hãy làm những gì con phải làm. Hãy nhớ, con là Thần Lửa của Olympus!”

Emily nhìn thấy Chrysaor đang chạy vào chính điện và tiến về phía Joel. Hoàng tử da hồng lao qua các bức tượng Nirad để nhập cuộc với họ. Nhiều chiến binh hơn nữa tràn vào chính điện để tham gia cuộc chiến. Tiếng rống giận dữ của họ thật inh tai nhức óc, nhưng không tồi tệ bằng những tiếng hét đau đớn đang vang khắp căn phòng khi các chiến binh bị hai mụ nữ thần tóc rắn giận dữ kia biến thành đá.

Emily miễn cưỡng để thần Jupiter lại và gia nhập với những người khác trong lúc họ đang núp phía sau một bức tường các chiến binh Nirad bằng đá.

“Tại sao cậu không sử dụng sức mạnh của mình?” Joel gặng hỏi. “Cậu là người duy nhất có thể ngăn chặn chúng lại đấy.”

“Mình không thể,” Emily bật khác. “Joel, cậu biết là mình không kiểm soát được nó một chút nào mà. Mình có thể giết tất cả mọi người ở đây mất, kể cả thần Jupiter!”

Toban bắt đầu gầm gừ và chỉ lên chỗ chị gái mình đang bị nhốt trong cũi. Cậu ta túm lấy tay của Joel và cố gắng chỉ cho cậu thấy.

“Chúng ta phải cứu nữ hoàng!” Joel nói cương quyết. Cậu hướng ánh mắt hoảng sợ về phía Emily. “Vấn đề không phải là cậu có thể kiểm soát được nó như thế nào. Mà nó là cách duy nhất.”

“Nhưng nếu mình không thể thì sao? Nếu mình giết cậu thì sao?”

“Đằng nào thì chúng mình cũng coi như đã chết rồi. Cậu biết là chúng ta không thể để cho chúng rời khỏi đây để tàn phá các thế giới khác được mà!”

“Nhưng...”

“Emily, hãy nhìn xung quanh cậu đi,” cậu ta quát lên. “Các chiến binh Nirad không thể ngăn chặn bọn nữ thần tóc rắn. Cậu là người duy nhất có

https://thuviensach.vn

thể! Nhìn đi, hãy đứng dậy, hít vài hơi thật sâu và bình tĩnh lại. Tập trung vào những gì cậu cần phải làm. Cậu có thể làm được điều đó, Emily, mình biết cậu có thể mà. Mình sẽ xem xem liệu chúng ta có thể mở được chiếc cũi giam nữ hoàng không? Nhưng hãy sẵn sàng để sử dụng sức mạnh của cậu."

Emily dõi theo Joel, hoàng tử và Chrysaor đang chạy xuyên qua những chiến binh Nirad cao lớn bằng đá. Cung điện đang trở nên chật ních bởi những bức tượng vì mọi chiến binh Nirad dù cố gắng thế nào cũng không thể đến đủ gần để tấn công bọn nữ thần tóc rắn được.

Ở chính giữa phòng, thần Jupiter vẫn bất động, những bức tượng chiến binh Nirad đang đổ nhào xung quanh thần, nhưng thần nhất quyết không hành động. *Thần đang đợi cái gì vậy? Emily thầm nghĩ. Làm ơn đi, thần Jupiter, hãy giúp chúng con!*

Joel và hoàng tử chạy tới chỗ những chiếc ngai vàng. Họ nhảy lên cái bệ cao và trèo lên bậc thềm dẫn lên cũi của nữ hoàng. Mải mê với quyết định của mình, họ không để ý rằng Stheno đang hướng cái nhìn vàng rực chết chóc về phía họ. Nhưng Emily đã thấy. "Joel, coi chừng đấy, mụ ta ở ngay sau cậu! Xuống đi!"

Joel và hoàng tử hét lên đau đớn khi họ ngay lập tức bị biến thành đá. Trèo được nửa đường lên đến cái cũi, Joel đã bị hóa đá trong khi một chân vẫn còn giơ lên bước khiến cậu mất thăng bằng.

"Joel! Không!" Emily hét lên khi người bạn của cô đang loạng choạng trên mép những bậc đá. Rồi như thế một động tác được quay chậm, cậu ngã về phía trước và va mạnh vào những chấn song bằng vàng được đan lại của chiếc cũi giam giữ nữ hoàng.

Dưới sức nặng của thân hình bằng đá nặng trịch, các chấn song bằng vàng bị uốn cong và sụp đổ. Joel bị té nhào, lăn xuống những bậc thềm cho tới khi cậu trượt khỏi cái bệ và lao sầm xuống nền đá cẩm thạch bên dưới. Khi va chạm, cánh tay phải của cậu ta bị vỡ tung thành hàng trăm mảnh đá nhỏ xíu.

https://thuviensach.vn

Emily lao về phía trước. Nhưng ngay trước khi cô chạm được vào Joel, tất cả các chiến binh Nirad còn sống trong cung điện đều rống lên và hướng về phía nữ hoàng của họ. Segan đang ngước nhìn lên nóc cũi trong nỗi kinh hoàng khi những chấn song bằng vàng rung lên. Không thể trụ vững được trước sức nặng của nóc cũi sau cú va chạm với Joel bằng đá, phần trên của cũi bắt đầu sập xuống.

“Không!” Emily hét lên.

Thần Jupiter rời khỏi chỗ.

Thần đứng lên và dễ dàng giật tung tất cả những sợi dây xích quấn quanh người. Với ba sải chân ngắn, vị chúa tể của Olympus đã với tới chiếc cũi của Segan. Thần lao vào bên trong và nhấc nữ hoàng nhỏ bé ra khỏi chiếc ghế tù của mình. Thần Jupiter che chắn xung quanh nữ hoàng bằng đôi cánh tay và cả cơ thể đầy lực lưỡng của mình đúng lúc cái nóc cũi bằng vàng nặng trịch đổ sập xuống đè lên cả hai.

“Thần Jupiter!” Emily thét lên.

Tange gầm rống thảm thương khi ông ta cùng với ba chiến binh Nirad màu cam to lớn khác trong chính điện lao về tới. Họ nhảy lên cái bệ cao và mỗi người một góc, bắt đầu nhấc cái nóc cũi bằng vàng nặng trịch ra khỏi người thần Jupiter và nữ hoàng của họ. Bên dưới cái nóc cũi, thần Jupiter đứng dậy còn nữ hoàng vẫn còn sống và an toàn trong cánh tay của thần.

Tange và những chiến binh khác hét lên đau đớn và gắng sức dùng bốn cánh tay của mình để nâng và giữ cái nóc cũi bằng vàng. Dưới sảnh, Stheno phóng về phía trước. “Tất cả các ngươi sẽ phải chết!” Mụ rít lên.

Mụ nữ thần hướng cái nhìn chết người vào bốn chiến binh Nirad và thần Jupiter. Tiếng hét của Tange trở nên ầm ĩ không thể chịu đựng nổi khi ông và những người khác vẫn đang giữ cái nóc cũi thì cơ thể của họ bị hóa đá.

Bên trong cũi, thần Jupiter vẫn không bị tác động bởi cái nhìn chết người của mụ nữ thần. Với nữ hoàng da hồng vẫn được bao bọc bởi vòng tay bảo vệ của mình, thần liếc qua vai nhìn Stheno. “Người và em gái ngươi đã thất

https://thuviensach.vn

bại rồi, bọn yêu nữ ạ. Lẽ ra các ngươi nên đầu hàng khi có cơ hội. Giờ thì, sẽ không có sự khoan dung nào dành cho các ngươi nữa đâu."

Bên cạnh Emily, Chrysaor kêu ré lên đau đớn khi cậu bị biến thành đá lần thứ hai chỉ trong có vài ngày.

"Nhóc con, lẽ ra ngươi nên về phe bọn ta," Euryale rít lên đồng thời bước thẳng về phía Emily với đôi mắt đằng đằng sát khí. "Lẽ ra bọn ta sẽ che chở cho ngươi như con gái của mình."

Emily gào lên một cách cương quyết "Ta đã có một người mẹ, và ta yêu bà. Mình bà là đủ rồi. Ta sẽ không bao giờ đi theo các ngươi."

"Vậy thì ngươi đúng là một kẻ ngu ngốc," Euryale rít lên. "Lẽ ra ngươi có thể cùng bọn ta thống trị. Tất cả các thế giới trên Dòng Mặt Trời đã có thể là sân chơi của ngươi. Đáng lẽ ngươi sẽ là một nữ hoàng! Nhưng ngươi đã có lựa chọn của mình. Một lựa chọn sai lầm!"

Euryale đưa đôi tay lên đồng thời đôi mắt khủng khiếp của mụ ta rực lên ánh vàng mà Emily đã từng thấy. "Kết thúc rồi, Thần Lửa của Olympus. Ngươi sẽ... bị... dập tắt..."

Emily cảm thấy cơn đau quặn thắt trong từng phần cơ thể khi cơ thể cô bắt đâu cứng đờ. Cô không thể động đậy. Không thể la hét và không thể thở được. Đôi mắt cô mờ dần và cung điện xung quanh cô nhòe đi và trở nên tối đen.

Trong chốc lát, cô hoàn toàn biến thành đá.

https://thuviensach.vn

Chương 31

Emily vẫn nhận thức được. Cô không thể nghe được, không thể nhìn và không thể cảm nhận được. Nhưng cô vẫn hoàn toàn nhận thức được.

Liệu những người khác có giống như vậy không nhỉ? Cha cô vẫn tỉnh táo, nhưng bị nhốt bên trong một cái vỏ bằng đá thôi phải không? Cô còn sống hay đã chết? Trái tim cô có còn bơm máu tới khắp cơ thể bằng đá của cô không? Gì thế này? Có phải cô đang là một bức tượng mãi mãi không thể dịch chuyển được trong khi vẫn hoàn toàn tỉnh táo không? Sự hoảng sợ ập đến khi Emily gắng sức để cử động các ngón tay của mình. Nhưng vô ích. Cô đã bị đông cứng thành đá.

Không! Tâm trí cô giận điên lên. Emily nghĩ đến tất cả những người cô yêu thương đang trải qua số phận tương tự bên cạnh cô. Liệu cha cô có đang kêu cứu trong lặng lẽ mong được giải thoát không? Nhưng chẳng còn ai sống sót để nghe thấy ông gọi nữa. Không biết Pegasus có đang trải qua điều này không? Liệu nó có còn cảm nhận được sự đau đớn bởi những vết bỏng nữa không trong khi cơ thể bên ngoài không thể cử động được? Emily là người duy nhất có thể chữa lành cho tất cả mọi người. Nhưng cô biết làm thế nào bây giờ khi mà chính bản thân cô cũng đã hóa đá?

Trong khi Emily đang nghĩ ngợi và lo lắng cho những người khác, sự bận tâm của cô đã nuôi dưỡng Ngọn Lửa. Nó bắt đầu sôi sùng sục trong cô. Nhưng bị nhốt bên trong cái vỏ bọc bằng đá, cô không thể cử động hai bàn tay của mình được, không có chỗ cho năng lượng thoát ra. Bất chợt, Emily lo sợ ngọn lửa sẽ quay ngược vào trong, thiêu cháy cơ thể cô giống như một con Phượng hoàng lửa chết trong tro tàn bởi ngọn lửa của chính mình.

https://thuviensach.vn

Nhưng cô đã từng bị bốc cháy một lần. Liệu nó có thể lại xảy ra nữa không?

Đừng nghĩ về điều đó nữa, *Em*, cô tự ra lệnh cho mình. Chỉ nghĩ đến Cha thôi. Nghĩ đến Pegasus đẹp đẽ và nỗi đau trên khuôn mặt của nó khi bị biến thành đá cẩm thạch. Nghĩ đến Paelen ngọt ngào, Joel gan dạ và thần Cupid đẹp trai. Hãy nghĩ xem họ đã chiến đấu và chịu đựng đau đớn bên cạnh cô như thế nào.

Emily cảm thấy bớt hoảng sợ hơn khi cô nghĩ về những người thân yêu của mình. Sự sợ hãi trong cô mờ dần và cơn giận dữ dành cho Stheno và Euryale tăng lên. Ý nghĩ về hai kẻ ghê tởm kia phải chịu trách nhiệm đối với những nỗi đau đớn và thống khổ lớn lao ấy trở nên quá sức chịu đựng.

Khi có thêm nhiều khuôn mặt của những người đã chết hiện lên trong tâm trí cô, cơn giận trong Emily sôi lên. Cô sẽ không đời nào để bọn chúng thoát tội. Chúng không thể được phép cai trị Olympus và những thế giới khác khắp Dòng Mặt Trời này. Cô sẽ chiến đấu chống lại chúng.

Cho dù cô có mất đi chút năng lượng cuối cùng, dù cô có phải tự đốt cháy mình để ngăn cản được chúng thì Emily cũng sẽ không để bọn nữ thần tóc rắn đạt được mục đích.

Cô tập trung vào Ngọn Lửa. Lúc nằm nó đã sôi lên cùng với nỗi sợ hãi của cô, cô để cơn giận của mình nuôi dưỡng những ngọn lửa. Nếu cô là Thần Lửa, thì hãy sống đúng như vậy. Emily cuối cùng sẽ trở thành - Thần Lửa của Olympus!

Một tiếng gầm câm lặng của cơn thịnh nộ bắt đầu từ tận sâu trong xương tủy khi Emily dồn toàn bộ năng lượng mà cô đã đấu tranh rất lâu để kìm nén. Cô nuôi dưỡng chúng, gọi chúng tới và ra lệnh cho chúng làm tan chảy lớp vỏ bằng đá đang giam giữ mình.

Cô có thể cảm thấy sức nóng đang tăng lên. Nó giống như nữ thần Vesta đã nói với cô về nó. Sức mạnh toàn diện của mặt trời! Nhưng Emily không cảm thấy đau đớn, chỉ cảm thấy sức mạnh và sự kiểm soát đang lớn dần lên mà thôi. Khi Ngọn Lửa nổi lên từ tận trong cơ thể, cô lại có thể cử động

https://thuviensach.vn

được. Đầu tiên chỉ là một ngón tay - nhưng rồi nhanh chóng cử động được nhiều phần cơ thể khác nữa.

Thính giác của cô đã phục hồi. Emily nghe thấy tiếng của hai nữ thần tóc rắn đang hò hét và cãi vã với thần Jupiter. Chúng đang mắng nhiếc và nhạo báng sự thất bại của thần. Giọng của Euryale gần nhất. Mụ nữ thần ấy đang đứng ngay cạnh cô.

“Đã qua rồi, Jupiter. Hãy coi Thần Lửa vĩ đại của ngươi giờ chẳng là gì, chỉ là đá lạnh, đã chết rồi. Khi các chiến binh Nirad của bọn ta sẽ trở lại Olympus và dập tắt những gì còn lại của Ngọn Lửa tại Ngôi Đền đó, ngươi sẽ thực sự nếm mùi thất bại. Medusa cuối cùng cũng được báo thù!”

Emily cảm nhận được sức nặng của bàn tay bằng đồng đang tì trên cánh tay bằng đá của cô. Nữ thần tóc rắn không nhận ra sự thay đổi đang diễn ra dữ dội sâu bên trong cô, lãng quên đi mối nguy hiểm đang ở ngay bên cạnh mụ. Emily tập trung vào Ngọn Lửa và bàn tay cô bung ra thoát khỏi nhà tù cẩm thạch đó, phía trước, mụ nữ thần tóc rắn chỉ kịp thốt ra một tiếng, cô đã nắm chặt bàn tay bằng đồng của mụ và siết nó thật mạnh.

“Cái gì...?” Euryale hét lên. “Buông ta ra!”

Emily giải phóng năng lượng của mình. Cô như là một núi lửa thức dậy đang chuẩn bị phun trào. Lớp đá bọc quanh cô dường như tan ra và chảy khỏi người cô như những dòng dung nham. Nhiệt độ của cô lên cô tới mức không thể tin nổi, nhưng cô lại không cảm thấy cái nóng ấy.

Thế nhưng, Euryale thì có. Mụ nữ thần tóc rắn bắt đầu gào rú và hét lên thất thanh khi bàn tay bằng đồng của mụ chảy ra và nhỏ giọt xuống nền nhà. Những con rắn trên cái đầu hôi hám của mụ xuýt lên và phun phì phì khi chúng bị nướng và từ từ teo lại trong hơi nóng dữ dội.

Emily từ từ quay đầu lại và nhìn thấy khuôn mặt của nữ thần tóc rắn bắt đầu bốc khói và sau đó bùng lên ngọn lửa. Đôi mắt của Euryale trở nên vàng rực khi mụ ta cố gắng chống cự. Nhưng Emily không bị hóa đá nữa. Cô trở thành một địa ngục của sự giận dữ, không thể bị tác động bởi sức mạnh giết người của mụ nữ thần tóc rắn.

https://thuviensach.vn

Stheno hét lên giận dữ khi mụ nhìn thấy em gái mình đang nổ tung. Mụ ta hướng đôi mắt vàng chết chóc vào Emily, nhưng chúng vô dụng. Khi Euryale sụp xuống nền nhà thành một đống lửa âm ỉ và tan chảy, Stheno chạy qua chỗ Steve. Mụ đặt hai bàn tay lên đôi vai của ông và đe dọa đẩy ông đổ xuống.

“Dừng lại ngay, Thần Lửa, nếu không ta sẽ hủy hoại cha ngươi!” Mụ ta kêu khóc.

Cơn giận của Emily được tiếp thêm sức mạnh. Cô nâng hai tay lên, tập trung tất cả sức mạnh mà cô có và bắn về phía Stheno. Không giống như Euryale, kẻ đã bị nổ tung, Stheno chỉ đơn giản biến mất như một luồng khí nhẹ và không thành tiếng. Lớp tro đen dày đặc trong không khí tạo thành một cơn mưa bụi xuống ngay tại chỗ mụ vừa đứng.

Bọn nữ thần tóc rắn đã chết.

“Emily,” thần Jupiter khẽ gọi, “Đã qua rồi, cô bé, hãy thu nó lại đi.”

Xuyên qua đôi mắt đang rực cháy, Emily ngước nhìn thần Jupiter. Thần vẫn ở trong cũi với nữ hoàng. Thần nhẹ nhàng nâng cô ấy lên cao và vác cô ấy đi giữa những chấn song bằng vàng đã bị bẻ cong, thận trọng không để vàng chạm vào làn da màu hồng nhạy cảm của nữ hoàng. Thần hạ nữ hoàng xuống bệ đá và tiến lại chỗ Emily.

Thần Jupiter giơ tay lên để chống lại sức nóng dữ dội của cô. Cả cơ thể của thần đang bắt đầu cháy âm ỉ. “Thu hồi nó lại nào, Emily”, thần nói, giọng bình tĩnh đến lạ lùng. “Giờ con có thể làm được rồi đấy. Năng lượng là của con, để con điều khiển. Hãy thu Ngọn Lửa lại.”

Emily nhắm mắt lại và tập trung vào việc tự thu hồi Ngọn Lửa vào trong cơ thể của mình. Cô tưởng tượng mình là một cái máy hút bụi khổng lồ đang hút một đống bột mì trên sàn. Chỉ khác là thứ cô đang thu lượm không phải là bột mì mà là năng lượng khủng khiếp của mặt trời. Trong khi cô tập trung hơn, cô cảm thấy những ngọn lửa đang tuân theo mệnh lệnh của cô. Nhiệt độ cơ thể cô đang hạ xuống. Ngọn Lửa đang nhỏ dần và dễ kiểm soát hơn. Cuối cùng nó tắt ngấm và Emily trở lại như bình thường.

https://thuviensach.vn

Cô nhìn sự tàn phá xung quanh căn phòng, chẳng có một linh hồn sống nào cử động ngoại trừ thần Jupiter và nữ hoàng Nirad. Tất cả những người khác đều đã hóa đá. “Thần Jupiter?” Cô gọi khẽ.

Thần Jupiter nhào xuống và khép đôi cánh tay cường tráng quanh cô. Thần nhấc bổng cô lên khỏi sàn và tặng cho cô một cái ôm chặt nhất và mạnh mẽ nhất mà cô từng có trong đời.

“Ta thật sự rất tự hào vì con!” Thần vừa khóc vừa hôn lên má cô bé. “Con thật cao thượng!”

“Con không, con không hiểu,” cô lắp bắp. “Thần Jupiter, chuyện gì đã xảy ra vậy ạ?” Sau đó, cô nhớ ra thần đã không làm gì cả khi bọn nữ thần tóc rắn bắt đầu tấn công. “Tại sao thần không giúp chúng con?” Cô gặng hỏi. “Thần đã chỉ quỳ gối ở đó trong khi bọn nữ thần tóc rắn biến từng người thành đá. Chúng biến con thành đá! Sao thần không ngăn chúng lại?”

Thần Jupiter đặt cô xuống và quỳ một gối trước mặt cô. Thần nắm cả hai bàn tay cô trong tay mình. “Tha thứ cho ta, nhưng ta không thể. Khi ta trở lại đây, sự quan tâm duy nhất của ta là nữ hoàng Nirad. Ta biết con sẽ an toàn. Và bất kỳ ai bị biến thành đá đều có thể được con cứu sống. Nhưng nếu nữ hoàng tử nạn trong chiếc cũi của cô ấy, toàn thể thế giới Nirad sẽ bị phá hủy.”

“Nhưng, nhưng...”

“Con gái à, hãy lắng nghe ta,” thần Jupiter khẽ ngắt lời. “Đây là cái giá mà ta phải trả khi là một vị chúa tể. Không dễ dàng gì để có những quyết định lớn. Nhưng ta không thể giúp con cho dù ta có muốn đến như thế nào đi nữa. Con phải học cách tự giúp mình. Cho đến tận thời điểm đó, con vẫn còn lo lắng và khiếp sợ sức mạnh của con. Vì thế, con không thể kiểm soát chúng. Nó khiến con trở thành mối nguy hiểm cho chính bản thân mình và mọi người ở Olympus. Nhưng tại đây, hôm nay, con cuối cùng đã nắm giữ được chúng. Con đã đối diện với số phận của mình và trở thành chủ nhân của Ngọn Lửa. Emily, con đã cứu được mọi người và đánh bại bọn nữ thần

https://thuviensach.vn

tóc rắn bởi vì cuối cùng con đã là Thần Lửa của Olympus. Nó hơn cả những gì ta đã đạt được."

Emily hít một hơn. "Nhưng... nhưng... ngài là thần Jupiter," cô phản đối. "Không có gì mà ngài không thể làm được."

Thần Jupiter cười khúc khích và đứng dậy. Thần hôn lên trán cô. "Ta đánh giá cao tin tưởng của con đối với ta, cô bé ạ. Nhưng ta chẳng là gì nếu không có sức mạnh của Ngọn Lửa Olympus phía sau ta." Thần chìa tay ra. "Có thể cho ta xem chiếc khăn mà thần Neptune đã đưa cho con được không? Ta cần kiểm tra một thứ."

Emily đưa cho thần Jupiter chiếc khăn xanh có hình Pegasus trắng thêu ở trên đó. Cô nhìn thần mở chiếc túi bí mật ra và ngó vào bên trong.

"Nó đã hoạt động hoàn hảo," thần lẩm bẩm. "Ta phải kể lại với em trai ta mới được."

"Kể gì với thần ấy ạ?"

Thần Jupiter giao lại chiếc khăn cho cô. "Hãy nhìn vào bên trong, nước mắt của con không còn ở đó nữa."

Emily thấy đúng như thần nói. Cái túi nhỏ chẳng còn gì. "Chúng đi đâu mất rồi ạ?"

"Trở lại trong con rồi; chúng tiếp thêm chất đốt cho ngọn lửa của con. Khi Neptune nhờ mỹ nhân ngư của mình dệt cái khăn này cho con, thần ấy đã biết chắc chắn lúc nào đó con cần nước mắt của mình quay lại, chiếc khăn sẽ đưa chúng quay lại. Hóa ra nó đã làm được." Thần Jupiter vòng tay quanh người cô để đỡ cô đứng xuống. "Còn bây giờ, Emily, ta muốn chính thức giới thiệu con với Segan, nữ hoàng của các Nirad."

Emily cất lại chiếc khăn vào túi mình và nhìn nữ hoàng trẻ trung, người mà cô đã cùng trải qua một thời gian khá dài. Cô cúi đầu. "Thưa Nữ hoàng."

Nữ hoàng mỉm cười. Cô ấy vòng bốn cánh tay xung quanh cô và ôm cô thật chặt. Nữ hoàng khẽ gầm gừ bên tai cô.

https://thuviensach.vn

“Segan cảm ơn con vì sự dũng cảm của con và việc con đã giải thoát người của cô ấy khỏi sự tàn ác của bọn nữ thần tóc rắn,” thần Jupiter giải thích.

Emily mỉm cười đáp lại. “Không có gì mà.” Cô nhìn xung quanh chính điện có nhiều vô số những bức tượng đá. “Nhưng hai người vẫn chưa thực sự xong việc đâu. Chúng ta có rất nhiều việc phía trước cần phải làm để giải thoát cho mọi người.”

Segan bước tới chỗ bức thượng đá của anh trai mình và lầm bầm vài tiếng nhẹ nhàng với thần Jupiter. “Nữ hoàng thỉnh cầu một ân huệ. Liệu con có vui lòng giải thoát em trai của cô ấy đầu tiên không?”

Emily gật đầu và được đỡ qua cho chiến binh Nirad màu hồng. “Ta thực sự hy vọng nó có tác dụng,” cô vừa lo lắng nói vừa đưa tay ra và chạm vào cánh tay bằng đá của hoàng tử.

Sự thay đổi diễn ra ngay lập tức. Chỗ mà tay cô nắm chặt lấy - cánh tay của chiến binh Nirad, màu hồng đã hiện ra trên bề mặt. Nó lan ra khắp cơ thể vị chiến binh cho tới khi cậu ta hít một hơi thở sâu, ngắt quãng và loạng choạng trên đôi chân của mình. Segan vươn tay ra đỡ lấy em mình. Khi tỉnh lại, cậu ấy nhìn chị gái và hét lên trong niềm vui sướng.

Emily cảm thấy nghèn nghẹn ở cổ họng khi chứng kiến sự đoàn tụ ồn ào của họ. Nữ hoàng quay sang cô và khẽ nói gì đó.

“Segan muốn con gặp Toban, em trai của bà ấy,” thần Jupiter dịch lại.

Trước khi Emily định nói, vị hoàng tử trẻ đã giơ cao bốn cánh tay của mình vòng quanh người cô, và vừa ôm cô vừa gầm gừ một cách phấn khởi vào tai cô.

“Không có gì mà,” Emily gần ngạt thở khi cuối cùng cậu ta cũng buông cô ra để cho hai sinh vật Nirad màu hồng tiếp tục câu chuyện đoàn tụ, cô ngước nhìn thần Jupiter. “Liệu thần có giúp con tới chỗ cha con và Pegasus không?”

“Rất sẵn lòng,” thần Jupiter đáp. Thần nhấc bổng cô lên một cách dễ dàng bằng đôi tay của mình và thận trọng đưa cô lách qua những chiến binh

https://thuviensach.vn

Nirad bằng cẩm thạch và tới chỗ tượng đá của cha cô và Pegasus. Emily cảm thấy đau nhói trong lồng ngực khi cô nhìn sâu vào những biểu hiện đau đớn trên khuôn mặt của cả hai người.

Thần Jupiter đặt cô xuống đất. Emily vòng hai cánh tay ôm chặt lấy cha và nhón chân lên để hôn vào bên má bằng đá của ông. “Hãy quay lại với con, cha ơi.”

Ôm chặt lấy cha trong vòng tay, Emily có thể cảm nhận được sức sống đang chảy trở lại trong người của cha cô khi lớp đá dần mờ dần và da thịt ông trở lại. Sau một hơi thở ngắt quãng, cha cô mở choàng mắt và thấy cô đang ở trong vòng tay mình.

“*Em*!” Cha cô kêu lên. Ông nhấc bổng cô lên không trung và trao cho cô một cái ôm chẳng khác gì của thần Jupiter. Đôi mắt ngấn lệ khi ông vùi mặt mình trong mái tóc đen dài của con gái. “Emily của cha, Emily xinh đẹp của cha!”

“Cha ơi!” Emily kêu lên, đột nhiên lại nghe như tiếng đứa trẻ gọi. Cô bám chặt lấy cha mình. Đó là chặng đường dài nhất trong cuộc đời non trẻ của cô để có được khoảnh khắc này, và cô không muốn nó kết thúc.

Cha cô đặt cô xuống và nhìn xung quanh cung điện. Ông quệt ngang đôi mắt ướt nhèm của mình. “Chuyện gì đã xảy ra ở đây vậy?”

Thần Jupiter chìa tay ra. “Con gái ông đã cứu tất cả chúng ta. Ông nên cảm thấy thật tự hào.”

“Tôi rất tự hào mà,” ông hạnh phúc đáp lời.

Được cha dìu bên cạnh, Emily nhảy lò cò qua chỗ Pegasus. Nỗi đau của sự biến đổi được khắc sâu trên khuôn mặt bằng đá cẩm thạch của con tuấn mã, và biểu lộ trên đôi cánh còn đang chưa mở hết của nó. Emily vòng đôi tay quanh cái cổ bằng đá lạnh lẽo của con ngựa và áp má mình vào lớp đá cẩm thạch trắng. “Tha thứ cho chị, Pegs,” cô thì thầm khe khẽ, “nhưng chị không thể giết thần Jupiter để cứu em được. Làm ơn, làm ơn tha thứ cho chị. Hãy quay lại, chị cần em mà.”

https://thuviensach.vn

Bên dưới gò má của mình, Emily cảm thấy khối đá có phản ứng trở lại. “Đúng rồi,” cô vỗ về, “tiếp tục đi này.”

Chẳng bao lâu, con tuấn mã bằng đá cẩm thạch ấm dần lên và có da thịt trở lại. Các vết bỏng của nó được chữa lành và bộ lông vũ trên đôi cánh của nó đã mọc trở lại. Với một tiếng thở hổn hển, đôi mắt con tuấn mã mở ra và nó đã kết thúc tiếng hí thất thanh còn dở dang mà nó đã bắt đầu khi Euryale biến nó và cha cô thành đá.

“Mọi việc ổn rồi, Pegs,” Emily vừa dỗ dành vừa vuốt ve cái cổ đang rung rung của con tuấn mã. “Kết thúc rồi, giờ em đã ổn rồi.”

Pegasus nhảy lên khi nó nhìn thấy Emily đứng bên cạnh. Cô bắt đầu cười vì vẻ bối rối trên khuôn mặt của con tuấn mã. Pegasus nhìn những bức tường xung quanh chính điện. Đôi mắt hoảng sợ của nó ngước lên chiếc cũi của nữ hoàng và con tuấn mã hí lên ầm ĩ gọi thần Jupiter.

“Bọn nữ thần tóc rắn đã chết rồi, Pegasus,” Thần Jupiter lên tiếng. “Nữ hoàng Segan vẫn an toàn. Cô ấy và em trai mình đang ở bên kia.” Thần chỉ vào hai sinh vật Nirad màu hồng. “Chúng ta sẽ khắc phục các tổn thất của thế giới này và quay trở về Olympus.”

Nét mặt vẫn chưa hết hoảng sợ khi con tuấn mã hí lên khe khẽ và kéo Emily lại gần. Cô vòng đôi tay quanh cổ nó và ôm nó thật chặt. “Chị đã không thể làm được điều đó nếu không có em, Pegs ạ,” cô dịu dàng nói.

Khi Pegasus hí lên, thần Jupiter mỉm cười và vuốt ve cái mõm mềm mại của nó. “Emily thậm chí đã làm được hơn cả những gì ta có thể tưởng tượng. Ta chắc rằng cô bé sẽ kể cho cháu tất cả những điều đó vào lúc thích hợp. Còn bây giờ, cháu trai của ta, chúng ta có rất nhiều việc phải làm ở phía trước.”

Một bên là Pegasus và một bên là cha, Emily cẩn thận nhảy lò cò khắp chính điện đầy những bức tượng. Cô sẽ không bao giờ thú nhận với thần Jupiter, nhưng cô lo sợ mình sẽ không đủ sức mạnh để sửa chữa cho tất cả mọi người. Nhưng Pegasus thì hiểu. Nó giúp cô qua chỗ những người bạn thân nhất của cô trước.

https://thuviensach.vn

Cha cô giúp cô hạ chân xuống nền nhà trước mặt Paelen. Emily xoa đầu và hôn nhẹ lên má cậu ta. “Paelen, cảm ơn đã cố gắng cứu em khỏi Stheno,” cô thì thầm khe khẽ.

Khối đá bên dưới đôi môi của cô bắt đầu ấm lên đồng thời sự sống nhanh chóng trở lại với Paelen. Một lát sau, cậu ta hít một hơi thật sâu và hét lên.

“Mọi việc ổn rồi,” Emily trấn an trong lúc cô vòng tay ôm chặt lấy cậu ta. “Paelen, bình tĩnh đi, anh an toàn rồi!”

Paelen điên cuồng nhìn xung quanh cung điện và đứng bật lên, lại chuẩn bị chiến đấu. “Chúng đâu rồi? Chuyện gì đã xảy ra vậy?”

“Đi rồi,” cha của Emily vừa trả lời vừa giúp cô đứng lên trên cái chân lành lặn.

“Đi đâu ạ?”

“À thì,” Emily ngượng ngùng đáp, “Euryale thì bị tan chảy. Còn Stheno, mụ ta vừa tan biến rồi. Những gì còn lại của mụ ta ở bên kia kìa.” Emily chỉ tay vào đám tro tàn tối sẫm rải đầy trên sàn và đang bị gió thổi bay xung quanh chính điện.

Paelen nhìn đám tro tàn rồi quay sang Emily. “Em đã làm điều đó sao?”

Cô nhún vai. “Phần nào thôi. Chúng cũng biến em thành đá và điều đó khiến em thực sự nổi giận.”

Paelen nhìn cô ngạc nhiên. “Chúng khiến em giận dữ nên em biến chúng thành tro bụi?” Khi Emily gật đầu, cậu khẽ huýt sáo và toe toét cười đầy ngụ ý. Cậu ta bước đến bên Pegasus. “Pegasus, làm ơn hãy cảnh báo ta nếu mày thấy ta bắt đầu làm Emily cáu giận nhé!”

Emily cười và đấm nhẹ vào cánh tay cậu ta. “Nó sẽ cảnh báo. Bây giờ thì nhanh lên này. Chúng ta phải cứu Joel.”

Thần Jupiter và cha cô đang thu nhặt những mẩu đá vỡ của cánh tay Joel dưới chân bệ. Vị chúa tể của Olympus ngước nhìn cô, vẻ mặt nghiêm trọng. “Ta sợ cái này không thể cứu được. Con hãy cầm lấy cái này, chúng ta phải thử xem có gì xảy ra không.” Thần đưa cho Emily một mảnh đá nhỏ.

https://thuviensach.vn

Nụ cười tắt ngấm trên khuôn mặt Emily khi cô nhìn và nhận ra nó là một ngón tay của Joel. Cô nắm nó lại trong bàn tay mình. Chẳng có gì xảy ra cả. Nó vẫn là một mẩu đá cẩm thạch lạnh lẽo. “Điều này nghĩa là sao?”

Thần Jupiter đứng dậy. “Ta không chắc lắm. Nhưng có thể nó có nghĩa là khi một ai đó bị vỡ vụn, thì ngay cả sức mạnh của con cũng không thể hồi sinh họ được.”

“Ngài đang nói rằng Emily không thể cứu chữa cho Joel sao?” Cha cô hỏi lại.

Phía sau họ, Pegasus hí ầm ĩ và chân nện xuống sàn. Nó khịt khịt và lắc cái đầu.

“Không,” Emily òa khóc. “Không phải là Joel. Con sẽ cứu cậu ấy!”

Trước khi thần Jupiter có thể ngăn cô lại, Emily đã quỳ xuống và chạm vào khuôn mặt của Joel. Lúc đó cô mới chú ý rằng một phần tai bên phải của cậu ấy cũng bị mất. “Làm ơn,” cô nhắm mắt lại và cầu nguyện. “Làm ơn mà Joel, tỉnh dậy đi! Mình không thể tiếp tục nếu không có cậu ở đây.”

Cuối cùng khối đá dưới tay cô bắt đầu ấm lên. “Nó có tác dụng rồi!”

Paelen quỳ xuống bên cạnh cô và Pegasus vội vã đến gần. Mọi con mắt đều đổ dồn vào chỗ mép gãy lởm chởm trên cánh tay phải bằng đá của cậu.

“Thôi nào,” Paelen dỗ dành. “Mọc trở lại đi!”

Joel từ từ trở lại chính mình. Da thịt của cậu được hồi phục, nhưng họ thấy mép đứt sần sùi tự liền lại. Vết thương kín miệng và được che phủ bởi làn da lành lặn. Nhưng không có cánh tay mới nào mọc lên cả. Khi mà Joel lấy lại được hơi thở gấp gáp đầu tiên của mình, họ hiểu rằng cái tai và cánh tay bên phải của cậu sẽ không mọc lại được nữa.

“Joel?” Emily khẽ gọi.

“Em?” Joel đáp khi cậu vừa mở mắt. Giống như Paelen, cậu cuống cuồng nhìn xung quanh chính điện. “Nữ hoàng?” Cậu ta hét lên đồng thời ngước nhìn cái cũi. Bốn chiến binh bằng đá vẫn đang giữ cái nóc cũi, nhưng cũi giờ trống trơn.

https://thuviensach.vn

“Nữ hoàng an toàn rồi,” thần Jupiter trấn an, “cảm ơn sự dũng cảm của con.”

“Joel, chúng ta có vài điều cần nói với cậu,” Emily nói.

Trước khi cô có thể thông báo cho cậu, Joel đã ngồi dậy và ngay lập tức chú ý đến sự thay đổi của chính mình. “Cánh tay của mình đâu rồi?” Cậu bối rối hỏi. Nỗi sợ hãi hiện lên trên khuôn mặt cậu. Cậu đưa cánh tay trái lên và sờ soạng vào chỗ cụt đã lành sẹo trên vai phải. “Emily, cánh tay của mình đâu rồi?” Cậu tuyệt vọng nhìn Paelen và đôi mắt đảo khắp căn phòng. “Hãy nói cho tôi biết, cánh tay của tôi đâu rồi?”

Emily nhanh chóng ôm chặt lấy cậu. “Mình rất tiếc,” cô khóc, mắt đẫm lệ. Bọn nữ thần tóc rắn đã biến cậu thành đá. Cậu ngã nhào xuống và cánh tay cậu bị vỡ vụn ra. “Mình đã cố gắng gắn nó lại, nhưng không có tác dụng. Nó mất rồi, Joel.”

“Mất rồi?” Joel thì thầm hỏi lại như có ma. “Nó đi đâu chứ?”

Emily sụt sịt và buông cậu ta ra. Cô lấy chiếc khăn tay để hứng những giọt nước mắt của mình. Trong khi cô lau mắt, cô thấy Paelen đưa ngón tay bằng đá cho Joel.

“Nó bị vỡ rồi,” Paelen nói. “Emily đã cố gắng, nhưng...”

Joel cầm lấy nó bằng tay trái. “Liệu nó có thực sự là của tôi không?”

Paelen gật đầu. “Đừng lo lắng, Joel. Ta hứa với cậu thần Vulcan có thể tạo ra một cánh tay mới cho cậu, và ta sẽ giúp. Nó sẽ là một cánh tay khỏe mạnh hơn. Hãy nhìn đôi chân mà thần ấy đã tự tạo ra cho chính mình xem!”

“Và cả các nẹp chân của mình nữa,” Emily nói thêm vào. “Thần ấy có thể làm được mà, Joel. Mình biết ngài ấy có thể làm được.”

Trái tim của Emily tan nát khi đôi mắt như bị ma ám của Joel nấn ná nơi cánh tay cụt của mình. Cậu ấy đang bị sức nặng. “Nó không đau một chút nào cả,” cậu ta khẽ thốt lên. “Lẽ ra nó phải đau đớn, nhưng nó lại không hề đau.”

https://thuviensach.vn

“Năng lượng của Emily đã hết sức cứu chữa cho con,” thần Jupiter lên tiếng. “Ta cũng rất lấy làm tiếc khi cô bé đã không thể khôi phục cánh tay cho con. Ta hứa với con, Joel. Thần Vulcan sẽ có mọi thứ cần thiết để tạo cho con một cánh tay mới.”

Joel loạng choạng đứng lên. Cậu đưa mắt nhìn tất cả các bức tượng nằm khắp chính điện. Một vài đã bị đổ nhào và vỡ trên trong trận đánh. Cậu nhìn thấy một cặp tượng chiến binh Nirad không đầu. “Họ bị sao thế kia?” Cậu lặng lẽ hỏi.

Thần Jupiter hít một hơi thật sâu rồi thở ra từ từ. “Ta lấy làm tiếc phải nói rằng, hầu hết những bức tượng bị vỡ đều đã chết. Có lẽ một vài trong số đó bị vỡ ít hơn có thể sống sót được, nhưng nếu Emily không thể khôi phục được cánh tay của con, thì e rằng cô bé cũng khó có thể làm được gì cho những bức tượng mà thân thể và đầu bị vỡ nát nghiêm trọng. Chúng ta đều đau buồn với mất mát của họ.”

“Joel, cậu đã thấy ổn chưa?” Emily vừa hỏi vừa chìa tay ra với cậu.

Cậu ta nhìn cô. Mắt ướt nhòe, nhưng cậu ngăn không để chúng rơi xuống. Cậu lắc đầu. “Không thực sự ổn lắm.” Cậu ôm chặt lấy cô và thì thầm vào tai cô. “Nhưng mình sẽ ổn thôi.”

Sau đó Emily đến bên thần Diana và thần Apollo. Cô cảm nhận được ý nghĩa lớn lao của việc giải thoát qua sự đoàn tụ đầm ấm và mừng vui giữa cặp song sinh và cha của họ. Nhìn những khuôn mặt rạng ngời đã giúp cho tâm trạng của cô nguôi ngoai trong khi thần Diana nguyền rủa và phàn nàn vì bà không phải là người tiêu diệt bọn nữ thần tóc rắn. Trong khi chị của mình đang thao thao bất tuyệt, thần Apollo lặng lẽ kéo Joel sang một bên và hứa sẽ dạy cậu cách chiến đấu bằng một tay.

Chính điện vẫn còn đầy những bức tượng. Cha của Emily nhấc cô lên lưng Pegasus, con tuấn mã đưa cô đi vòng quanh để cứu chữa lần lượt cho từng chiến binh Nirad. Nữ hoàng và Hoàng tử đi bên cạnh cô, sẵn sàng trấn an các chiến binh Nirad ngay khi họ được hồi sinh.

https://thuviensach.vn

“Này, đừng quên chàng trai biết bay bên này nhé,” Paelen gọi khi đứng bên cạnh bức tượng của Cupid. “Đối với cá nhân ta, ta tin rằng nhìn anh ta lúc này đẹp hơn hẳn anh ta trước lúc bị hóa đá đấy. Nhưng thần Venus có lẽ sẽ không hài lòng lắm nếu chúng ta để cậu ta như thế này.”

Emily cúi người trên lưng Pegasus. “Pegs, chị đã thực sự quên mất ngài ấy đấy!”

Pegasus ngoảnh đầu lại phía cô và khẽ hí lên. Có một ánh sáng lấp lánh rạng ngời trong đôi mắt to màu nâu của nó. Emily dám chắc con tuấn mã đang chế giễu cô.

“Không có gì buồn cười đến thế đâu, Pegs. Sao chị lại có thể quên Cupid được nhỉ? Làm ơn đừng nói với ngài ấy nhé. Ngài ấy sẽ không bao giờ tha thứ cho chị đâu!”

Pegasus đưa Emily đến chỗ thần Cupid. Cô với tay xuống và chạm vào đầu của vị thần Olympus có cánh. Ngay khi thần Cupid trở lại bằng xương bằng thịt, thần bắt đầu hoảng sợ và khóc toáng lên trong nỗi kinh hoàng.

“Bình tĩnh lại này!” Paelen nói. “Anh an toàn rồi. Emily đã cứu anh đấy, còn bọn nữ thần tóc rắn đã thành tro bụi rồi.”

Thần Cupid ngước nhìn Emily trên lưng Pegasus. Thần liếc nhìn khắp cung điện một lần cuối cùng để chắc chắn điều đó, rồi hắng giọng, vỗ vỗ đôi cánh đã được chữa lành và chỉnh lại chiếc áo choàng của mình trong sự ngượng ngùng.

“Không phải ta hoảng sợ, Paelen,” thần vội vàng chữa lại. “Ta lo lắng cho Thần Lửa rằng cô ấy có thể gặp nguy hiểm.”

Paelen bật cười và vỗ đùa lên đôi cánh của thần. “Đừng lo về Emily của tôi, cô ấy có thể tự bảo vệ bản thân mà!”

https://thuviensach.vn

Chương 32

Nhiệm vụ khôi phục các chiến binh Nirad trong chính điện dường như dài bất tận.

“Thôi nào Pegs,” Emily khẽ nói. “Đến cứu Tange và những người khác nào.” Cô đi đến chỗ Tange và ba chiến binh khác đang đỡ cái nóc cũi bằng vàng. Segan và Toban đang đứng bên cạnh Tange, họ cúi đầu. Nữ hoàng đang nhẹ nhàng vỗ lưng của Tange.

“Emily, dừng lại,” thần Jupiter gọi. Thần đang đứng cùng thần Diana, thần Apollo và một vài sinh vật Nirad to lớn khác.

“Con đang lên để giúp Tange mà.”

“Con không thể giúp ông ấy được đâu,” thần Jupiter nói. “Hãy để ông ấy nguyên như vậy.”

Emily cau mày và tụt khỏi lưng Pegasus. Cô vừa bám vào cánh của con tuấn mã vừa nhảy lò cò qua chỗ thần Jupiter. “Nhưng con có thể mang ông ấy trở lại. Nếu ngài và vài chiến binh Nirad đỡ chiếc cũi, sẽ không ai bị thương cả đâu.”

Thần Jupiter buồn bã lắc đầu. “Con không phải làm điều đó.”

Trái tim của Emily bắt đầu đập loạn lên. “Tại sao ạ? Tange là chiến binh Nirad đầu tiên đối xử tốt với con ông ấy đã cho con thấy trong họ còn có nhiều điều khác nữa hơn phần quái vật mà con vẫn nghĩ trước đây. Làm ơn đi thần Jupiter, con phải giúp ông ấy!”

Thần Diana bước lại gần và vòng tay ôm lấy Emily. “Hãy nghe lời cha ta đi, Emily. Người biết rõ mình đang nói gì mà.”

https://thuviensach.vn

Emily lắc đầu và giật ra. “Không, ngài ấy không biết.” Cô nhìn thần Jupiter.

“Tange là người tốt, ông ấy đã thực sự giúp đỡ chúng ta. Tại sao ngài không để con cứu ông ấy chứ?”

“Ta không ngăn cấm con cứu ông ta,” thần Jupiter ân cần đáp. “Ta đang đề nghị con đừng làm việc đó. Hãy để ta giải thích, ta nghĩ rồi con sẽ đồng ý với ta.”

Thần Jupiter tiến đến bên Emily và bắt đầu đỡ lấy cô. Cùng với Pegasus ở một bên và cha cô ở bên kia, thần dắt cô tới chỗ bệ cao. “Con hãy nhìn kỹ ở tận kia và nói cho ta biết con thấy những gì?”

“Con thấy Tange,” Emily trả lời, mắt nhìn lên bức tượng vị chiến binh Nirad bằng đá.

“Ừ, và Tange đang giữ cái gì?”

“Cái nóc cũi.”

“Đúng rồi,” thần Jupiter kiên trì nói tiếp. “Cái cũi được làm bằng gì?”

“Bằng vàng.”

“Nó không phải là vàng thường,” thần Diana thêm vào. “Nó là loại vàng giống như nẹp chân của con và vũ khí của chúng ta.”

“Vàng Olympus!” Paelen hét lên, bất chợt cậu hiểu ra. Cậu ta trèo lên chỗ cái cũi và chỉ vào nóc của nó. “Emily, hãy nhìn này, Tange và các chiến binh khác đang giữ cái nóc cũi vàng bằng bốn bàn tay trần của họ. Nó đang đầu độc họ.”

“Đúng đấy,” thần Jupiter buồn bã nói. “Nếu con định chạm vào Tange hay bất kỳ ai trong số họ, chắc chắn con sẽ mang họ trở về cuộc sống. Nhưng ngay cả năng lượng của con cũng không thể ngăn cản chất độc của vàng đang tỏa ra khắp cơ thể họ. Họ sẽ chết trong đau đớn. Hãy tin ta, con gái, điều tốt nhất con có thể làm cho họ bây giờ là hãy để họ nguyên như vậy.”

https://thuviensach.vn

Emily choáng váng đến nỗi không nói lên lời. Cô ngước nhìn Tange và thấy rằng bốn bàn tay bằng đá cẩm thạch của ông ta đã chuyển thành màu đen do chất độc của vàng. Nỗi đau hiện rõ lên khuôn mặt cẩm thạch màu cam của ông ấy. Biểu cảm này đã có trước khi bọn nữ thần tóc rắn biến ông thành đá. Tange đã biết rằng mình sắp chết.

“Họ biết nó sẽ giết chết họ, nhưng họ vẫn nâng cái nóc cũi lên,” cô nói.

“Có người cha này không làm điều đó vì con gái của mình đâu?” Thần Jupiter hỏi lại.

“Con gái ư?”

Thần Jupiter gật đầu. “Tange là cha của Segan. Ông ấy đã hy sinh thân mình vì con gái. Ba chiến binh Nirad kia là anh em của ông ấy. Họ hy sinh mạng sống cho cháu gái mình. Họ đã từ chối rời khỏi chính điện sau khi Tange được lệnh đến thế giới của con để bắt con về.”

Emily cảm thấy cổ họng nghẹn khi cô nhìn lên bốn chiến binh bằng đá. “Tange đã thực sự chết rồi sao?” Cô lẩm bẩm. “Cha?” Cô quay sang cha mình.

Cha cô kéo cô vào lòng và ôm thật chặt, hôn lên đầu cô. “Emily, cha cũng sẽ làm như vậy vì con nếu có ngày đó.”

Segan và Toban rời khỏi chỗ cha mình và bước xuống bậc thềm. Emily nhìn thấy những vệt nước mắt kín đáo chảy trên gương mặt trẻ trung của nữ hoàng. Cô ấy đến gần Emily và lẩm bẩm vài câu khe khẽ.

Thần Diana vuốt tóc Emily. “Tange đã nói với nữ hoàng rằng con đã gợi cho ông ấy nhớ về con gái mình. Hai con đều có chung tinh thần và lòng quả cảm. Cô ấy nói ông ta cũng sẽ sẵn sàng chết để bảo vệ con.”

Emily cảm thấy trái tim mình tan vỡ. Khi những tiếng nức nở từ sâu trong cô đang thổn thức, nữ hoàng Nirad màu hồng vòng tay ôm chặt lấy cô. Họ cùng nhau đứng đó, sẻ chia cùng một nỗi buồn tiếc thương.

* * *

https://thuviensach.vn

Phải mất mấy ngày dài đằng đẵng và vắt kiệt sức để hồi sinh hàng nghìn chiến binh Nirad hóa đá nằm rải rác khắp mặt đất. Sự tấn công của bọn nữ thần tóc rắn quả là vô cùng tàn ác và đã vượt khỏi ranh giới của cung điện.

Mặc dù vẫn còn rất trầm lặng, nhưng Joel cũng đang quen dần với cuộc sống chỉ còn một cánh tay. Trong lúc Emily cưỡi trên lưng Pegasus, cô ngắm nhìn cậu ấy, cha mình, Paelen và Chrysaor đang chơi bóng đá với một nhóm các trẻ em Nirad và hoàng tử Toban. Phía bên đội kia, Chrysaor lặng lẽ tiến đến phía sau Joel và đè cậu ta xuống đất. Chú lợn đực có cánh gọi tất cả trẻ con Nirad trong đội của nó tham gia trò xếp đống. Emily mỉm cười khi nghe thấy tiếng hét của Joel và cuối cùng tiếng cười cũng cất lên từ người nằm dưới cùng.

“Cậu ấy sẽ ổn thôi, Pegs ạ,” Emily vừa dịu dàng nói vừa vỗ nhẹ vào cổ con tuấn mã và tiếp tục quay lại công việc hồi sinh các chiến binh Nirad khác.

Thần Jupiter, Diana, Apollo và Cupid đi vào Dòng Mặt Trời để tập hợp các cư dân Olympus khác quay trở về. Vì phải tìm kiếm ở rất nhiều thế giới nên họ hiểu rằng sẽ phải mất một thời gian để tất cả mọi người có thể trở về Olympus.

Kết thúc một ngày dài tưởng như là bất tận nữa, Emily cảm thấy nhẹ lòng khi cứu sống được nạn nhân Nirad cuối cùng của bọn nữ thần tóc rắn. Cô tụt xuống khỏi lưng Pegasus và nhảy lò cò tới chỗ Nirad màu hoa cà. Cùng với nữ hoàng ở bên cạnh, cô chìa tay ra và chạm vào cánh tay của anh ta.

Biết rằng đây là bức tượng cuối cùng, nhưng cô cũng đã gần như kiệt sức. Cô không còn nhớ được đã có bao nhiêu bức tượng, nhưng có lẽ nhiều hơn cô có thể tưởng tượng nổi. Cô cảm thấy vui mừng vì năng lượng của mình đã đủ để cứu chữa. Ngay khi bức tượng cuối cùng bắt đầu ấm lên, cô biết rằng mọi chiến binh Nirad, nếu có thể, đều đã được cứu sống. Cô cảm thấy một nỗi đau nhói đâm xuyên qua người khi nghĩ về Tange. Giống như khi cô mất mẹ vậy, cái chết của ông là một nỗi đau mà cô biết cô sẽ mang theo suốt phần đời còn lại.

https://thuviensach.vn

Chiến binh Nirad cuối cùng đã trở lại cuộc sống, đang la hét. Sau khi Segan nói vài câu làm yên lòng, anh ta cúi đầu và quỳ xuống trước nữ hoàng của mình. Emily cũng cảm nhận được niềm vui sướng của chiến binh Nirad này khi những đứa con nhỏ của anh ta bất ngờ chạy tới và ôm chặt lấy anh ta bằng bốn cánh tay nhỏ xíu của chúng.

Nữ hoàng Segan nhìn Emily và gật đầu. Họ không cần phải nói cùng một thứ ngôn ngữ nhưng vẫn hiểu nhau. Vậy là đã xong. Emily đã mỉm cười trở lại. Cô nhảy lò cò tới trước đầu Pegasus và hôn vào mõm của con tuấn mã.

“Chúng ta đã làm được điều đó, Pegs ạ”, cô khẽ nói.

Emily vuốt ve khuôn mặt của con tuấn mã và nhìn vùng đất xa lạ xung quanh mình. Thế giới Nirad đang dần hồi sinh. Các vùng trời vẫn còn tối đen và u ám như trước, với những sinh vật giống như loài dơi đang bay lượn trên đầu. Vẫn không thấy có cây cối hay đời sống thực vật nào hết. Trái đất vẫn đen sì và bụi bặm như ngày cô đến. Tuy nhiên, đối với Emily, nó thật đẹp đẽ.

“Em!” Joel gọi cô.

Emily ngước lên và thấy Joel cùng Toban đang cưỡi Chrysaor. Joel đang túm chặt cái tai của con lợn lòi bằng tay trái và mỉm cười. Paelen đang bay bên cạnh họ trên đôi xăng đan có cánh của mình. Họ đáp xuống bên cạnh cô.

“Emily, em và nữ hoàng phải quay lại cung điện ngay lập tức,” Paelen lên tiếng.

“Có chuyện gì đang xảy ra vậy?” Emily hỏi lại.

Tiếng cười của Joel lớn dần. Sự yên tĩnh đủ để tạo ra một ngày hoàn hảo đối với Emily. Bạn cô rồi sẽ ổn cả. “Quay lại và tự mình xem đi,” cậu ta cười.

Emily nhìn sang Segan. “Pegasus có thể mang được cả hai chúng ta.”

Khi Pegasus cất cánh bay vào bầu trời, nữ hoàng hét lên trong sự hoảng sợ pha lẫn bởi phấn khích. Bốn cánh tay của nữ hoàng gần như siết chặt Emily đến nghẹt thở khi cô ấy bám chặt lấy cô một cách trối chết. Họ bay

https://thuviensach.vn

qua ngôi làng nhộn nhịp và nghe thấy những tiếng gọi rồi cái vẫy tay của các cư dân Nirad tận mặt đất. Cuối cùng họ hạ cánh bên ngoài cung điện.

“Bên trong chính điện,” Paelen phấn khích nói trong lúc cậu ta lao lên bậc thang để vào tròng cung điện. “Nhanh lên nào!”

“Gì vậy?” Emily hỏi.

“Nhanh lên nào,” Joel lo lắng hét lên khi cậu ta và Toban tụt xuống khỏi Chrysaor và theo sau Paelen vào trong.

Emily ngoái lại nhìn nữ hoàng và nhún vai. “Đi xem có chuyện gì nào.”

Pegasus đưa Emily và Segan lên những bậc thang của cung điện. Cô đã những trở lại đây kể từ sau trận chiến khủng khiếp đó. Cảnh tượng với rất nhiều sự đau đớn và mất mát vẫn làm cô nặng lòng và cô không thể quay lại. Ngay khi những chiếc móng bằng vàng của Pegasus gõ lộp cộp trên nền đá cẩm thạch, Emily đã nghe thấy những giọng nói. Rất nhiều, rất nhiều giọng nói.

“Nhanh lên nào, con chậm như những chiếc xe chở khách,” cha cô gọi ngay khi vừa xuất hiện ở lối và của chính điện. Ông đã cạo râu sạch sẽ và tóc của ông được cắt tỉa gọn gàng trở lại. Nhưng trên tất cả, một nụ cười lớn chiếm hết khuôn mặt ông.

Đôi mắt Emily mở to khi Pegasus chạy nước kiệu vào chính điện. Cung điện đầy những cư dân Olympus và Nirad tập trung xung quanh những bàn tiệc dài.

Trên bàn, phấn hoa tiên và thức ăn màu đen của Nirad được đặt cạnh nhau. Tiếng cười vang xa cùng với những lời chúc tụng ầm ĩ bắt đầu.

Ngai vàng của bọn nữ thần tóc rắn đã biến mất và không còn cái bệ cao nữa. Emily quay lại nhìn Segan. Cả hai người họ cùng để ý đến một điều. Chiếc cũi bằng vàng cùng với Tang và ba anh em của ông ấy cũng không còn ở đó.

Thần Jupiter, vợ của thần, Juno và các anh em, thần Neptune và Pluto đang ngồi bên chiếc bàn lớn đầu tiên. Thần Diana và Apollo ngồi bên cạnh

https://thuviensach.vn

mẹ của họ trong khi đó vẫn còn vài cái ghế trống đặt giữa thần Jupiter và Pluto.

Khi thần Jupiter trông thấy Emily, Segan và Pegasus đang đứng ở lối vào, thần đứng dậy và cất tiếng ra lệnh vang vọng cả căn phòng.

“Hỡi các cư dân Olympus và Nirad, chúng ta đang cùng nhau tập trung tại đây để tôn vinh hòa bình giữa hai thế giới của chúng ta,” thần Jupiter nâng ly mật hoa tiên của mình lên, “đồng thời chúng la cũng cùng nhau tỏ lòng thương tiếc cho những mất mát của các gia đình và những người bạn của chúng ta. Chúng ta cùng nhau vinh danh những người đã mất!”

Những tiếng chúc tụng vang khắp cung điện khi mọi người nâng những chiếc ly của họ để tưởng nhớ những người đã ngã xuống.

Thần Jupiter nâng ly của mình lần nữa và ra lệnh cho cung điện im lặng trở lại. “Chúng ta cũng ở đây để cảm ơn mặt người rất đặc biệt...” Vừa nói thần Jupiter vừa nhìn thẳng vào Emily.

Cô cảm thấy khuôn mặt mình đỏ ửng và trái tim bắt đầu đập thình thịch. Pegasus ngoái đầu lại phía cô. Nó gật đầu và hí ầm ĩ trong sự tán đồng của Segan, trong khi những cánh tay của cô ấy vẫn vòng quanh thắt lưng Emily, ôm cô nhẹ nhàng và nói gì đó khe khẽ. Paelen tiến đến bên cạnh cô và tì tay lên chân cô, trong khi đó Joel và Chrysaor bước đến phía bên kia. Cha cô đưa tay ra nắm lấy tay cô và siết chặt.

“Không ai trong chúng ta lẽ ra còn được ở đây hôm nay,” thần Jupiter tiếp tục, nếu không có sự dũng cảm và sức mạnh của Emily Jacobs và Pegasus. Gia đình của ta, cư dân Olympus và Nirad, ta mang đến cho mọi người, Thần Lửa của Olympus!”

https://thuviensach.vn

Lời Kết

Emily và Pegasus không thể hạnh phúc hơn được nữa.

Từ khi họ trở lại Olympus, việc buôn bán trao đổi giữa cư dân Olympus và sinh vật Nirad đã bắt đầu xuất hiện. Có thể thường xuyên nhìn thấy các sinh vật Nirad đi lại trên những con đường của xứ Olympus.

Không lâu sau khi họ trở lại thì Joel đã có mặt cánh tay mới được thần Vulcan và những người thợ rèn giỏi nhất thần tạo ra. Cậu tự hào khoe nó với bất cứ ai muốn ngắm nghía nó. Cánh tay đó đã cho cậu ta sức mạnh khác thường và lần đầu tiên kể từ khi họ gặp nhau, cậu ta có khả năng đánh bại Paelen trong môn vật tay. Giống như cái nẹp chân mới của Emily, nó được làm hoàn toàn bằng bạc của xứ Olympus. Thần Vulcan đã từ bỏ việc sử dụng chất liệu vàng bởi sự nguy hiểm mà nó gây ra cho tất cả các sinh vật Nirad.

Nhưng điều làm cho cuộc sống của Emily trở nên hoàn hảo là cô có cha mình ở đây cùng cô và các bạn ở xứ Olympus. Bây giờ cô đã có mọi thứ mà cô hằng mơ ước.

“Chào cha.” Một nụ cười rạng rỡ nở trên đôi môi cô khi cô đón chào ông đang đi dọc bờ sông.

“Con đang cười gì vậy?” Ông cười, hai lúm đồng tiền lõm vào trên má ông.

“Không có gì ạ,” Emily đáp lời. Ông trông thật đẹp trong chiếc áo chùng màu trắng và đôi xăng đan - một sự khác xa so với bộ đồng phục cảnh sát thành phố New York của ông. Ở đây, ông đã dễ dàng ổn định lại cuộc sống. “Chỉ là con rất vui được gặp lại cha mà thôi.”

https://thuviensach.vn

“Cha cũng vậy,” ông vừa đáp lại vừa đưa tay nắm lấy tay cô. “Đó là một chặng đường rất dài cho cả hai chúng ta, con yêu ạ. Nhưng chúng ta đã làm được điều đó. Mẹ con sẽ rất tự hào về con.” Ông cười rạng rỡ. “Cha cần con và Pegasus đi cùng cha một lúc - chúng ta có vài thứ cho con xem, các sinh vật Nirad vừa mang nó đến.”

“Cái gì vậy ạ?”

“Một vật kỷ niệm,” ông trả lời. “Nó đại diện cho sự hòa hợp giữa hai thế giới. Nhưng thần Jupiter nói thần sẽ không cho nó ở trong khu vườn của ngài nếu không có sự đồng ý của con.”

“Tại sao thần Jupiter lại cần tới sự đồng ý của con ạ?”

“Hãy đi theo cha và cha nghĩ con sẽ hiểu.”

Họ đi xuyên qua khu vườn đẹp, thơm ngát hương hoa trong cung điện của thần Jupiter. Paelen và Joel chạy lại gần cô. “Họ vừa đặt nó xong.”

Phía trước họ, Emily nhìn thấy một khu vườn đá được xây dựng mới. Những khối đá lớn màu đen được bố trí gần một cái vòng tròn cao lớn, và mặt đất phủ một lớp đất Nirad đen. Ngay khi Pegasus đến gần, đám đông người dân xứ Olympus và các sinh vật Nirad tách ra hai bên để nhường đường cho họ đi qua. Emily hít một hơi thật sâu khi cô nhìn thấy những thứ ở trung tâm vòng tròn.

“Tange,” cô lặng người.

Trước mặt cô là Tange và ba anh em của ông, bằng đá. Những dải hoa đẹp nhất xứ Olympus được kết quanh cổ của họ. Mặc dù nỗi đau vẫn còn biểu lộ trên những khuôn mặt họ, nhưng họ không còn đỡ cái nóc cũi bằng vàng của nữ hoàng nữa. Bây giờ, họ cầm một phiến đá cẩm thạch màu đen dùng để đỡ ngai vàng. Ngồi trên ngai vàng là bức tượng của một nữ chiến binh Nirad màu hồng cũng được bao quanh bởi hoa thơm.

“Bà ấy là nữ hoàng đầu tiên,” Paelen nhẹ nhàng giải thích. “Khi bọn nữ thần tóc rắn đến thế giới Nirad, việc đầu tiên chúng làm là biến bà thành đá và đập vỡ ra thành những mảnh nhỏ. Do đó Segan lên nắm quyền. Vì các sinh vật Nirad không thương tiếc người chết giống như cách chúng ta làm,

https://thuviensach.vn

họ sắp xếp những mảnh vỡ của nữ hoàng lại với nhau và tặng cho chúng ta như là một cách để nhớ về cuộc đấu tranh đã đem hai thế giới của chúng ta xích lại gần nhau."

Bên cạnh bức tượng, thần Jupiter và Juno đang đứng cạnh Nữ hoàng Segan và Hoàng tử Toban. Họ vẫy tay chào Emily bằng một cái gật đầu thân thiện. Thần Jupiter bước tới chìa tay ra để đỡ cô xuống ngựa. Họ cùng nhau đi bộ tới đài tưởng niệm. "Emily, nữ hoàng và Hoàng tử đã tặng tượng của bố mẹ họ để chúng ta bảo vệ. Họ muốn bày tỏ sự biết ơn của họ đối với những gì con đã làm cho người dân của họ. Tuy nhiên, ta đã giải thích rằng việc nhìn thấy Tange hàng ngày có thể khiến con đau lòng vì biết rằng con sẽ không bao giờ được chạm vào ông ấy hay anh em của ông ấy nữa."

Emily nhìn bức tượng Tange, rồi nhìn qua Segan. Cô có thể thấy vẻ lo lắng trên khuôn mặt của nữ hoàng. Cô cảm thấy được yên lòng bởi sự có mặt của cha mình ở phía sau và biết ơn khi có những người cô quan tâm ở đây - bao gồm cả Tange.

Cô bước đến bên nữ hoàng. "Cảm ơn nữ hoàng rất nhiều vì đã tin tưởng chúng ta. Ta hứa với nữ hoàng sẽ chăm sóc gia đình của người. Nữ hoàng và tất cả thần dân của người luôn được hoan nghênh đến đây thăm viếng họ bất cứ lúc nào." Cô nhìn sang thần Jupiter. "Phải vậy không ạ?"

"Tất nhiên rồi," thần gật đầu tán thành. "Nữ hoàng Segan, người có sự đảm bảo của ta rằng từ nay về sau, các sinh vật Nirad sẽ luôn được chào đón ở Olympus."

Khi những tiếng chúc tụng cất lên và lễ kỷ niệm bắt đầu, Emily quay trở lại chỗ Pegasus. Cô trèo lên lưng con tuấn mã và ngồi yên trong sự mãn nguyện, ngắm nhìn sự tụ họp đông vui xung quanh mình. Một bữa tiệc lớn được lên kế hoạch cho buổi tối muộn hơn. Nhưng giây phút này, cô chỉ hạnh phúc khi được ở lại nơi mà cô thuộc về.

Cô để ý thấy Paelen, Joel, Toban và Chrysaor cùng túm tụm lại. Paelen ngước nhìn cô và vẫy tay ra hiệu đồng thời trên gương mặt nở một nụ cười bí hiểm. Có cái gì đó trong biểu hiện của cậu ta nói với cô rằng họ sắp có

https://thuviensach.vn

trò tinh nghịch gì đây, và cô đã biết điều đó từ trước, cô sẽ được mời tham gia trò chơi với các bạn của mình.

Bên cạnh bức tượng Tange, cha cô, thần Diana và nữ hoàng Nirad đang nói chuyện khe khẽ. Cô mỉm cười khi cha mình khóa tay lên đôi vai của Segan.

Khi còn sống, Tange đã đối xử với cô giống như con của mình. Ông ấy đã bảo vệ cô, và mạo hiểm cả mạng sống của mình vì cô. Cô hy vọng, ở đâu đó, Tange biết được rằng cha cô cũng sẽ làm giống như vậy đối với con gái của ông ấy.

Cách đó không xa, thần Cupid đứng cùng với mẹ của mình, thần Venus. Bộ lông trên đôi cánh của thần được chải chuốt gọn gàng và mái tóc cũng được chải thành nếp. Thần đang mặc một chiếc áo chùng mới và đẹp trai không thể tin nổi. Cô không biết liệu thần có kể với mẹ mình những gì mà thần đã làm với những đặc vụ CRU ở nhà hàng Táo đó hay không. Cô nghi ngờ điều đó. Một lúc sau, thần Cupid cảm nhận được ánh mắt của cô đang nhìn thần và quay sang nhìn cô. Thần gật đầu và mỉm cười với nụ cười rạng rỡ nhất của mình. Emily mỉm cười đáp lại và vẫy tay. Thần Cupid đã làm cô ngạc nhiên. Thần đã vượt qua được nỗi sợ hãi các sinh vật Nirad và làm được điều đó vì họ. Cô thấy đó là một ân huệ khi được gọi thần là một người bạn.

Pegasus hí lên và ngước nhìn cô.

“Đừng lo, Pegs ạ,” cô khẽ nói, vuốt ve bộ lông mới trên đôi cánh của con tuấn mã. “Cupid chỉ là một sự rung động ngốc nghếch mà thôi. Chị đã quên rồi.” Vừa nói, đôi mắt cô vừa liếc qua chỗ Paelen và Joel, và mỉm cười tươi tắn hơn nữa. Cô nghi ngờ liệu Pegasus có biết ai là người thực sự nắm giữ trái tim cô hay không.

Emily nhìn xuống khuôn mặt trắng đẹp của con tuấn mã và cười. “Em thấy sao nếu chúng ta có một chuyến bay nhanh trước khi bữa tiệc bắt đầu?”

https://thuviensach.vn

Pegasus hí lên và quay đầu rời khỏi đám đông. Nó phi nước đại, mở đôi cánh và đưa Emily lên bầu trời.

HẾT TẬP 2

https://thuviensach.vn